

328

Vak 48

ONZE LIEVE VROUW
VAN
ALTIJDDURENDEN BIJSTAND.

zie: Bijl. inge. gew.
des Ceriv. Redempt.
Part Meulmeester C. H. B.
de

II, 391

ALT

Gel

VAK

48

No. 328

Onze Lieve Vrouw

VAN

ALTIJDDURENDEN BIJSTAND

GESCHIEDKUNDIGE SCHETS

EN

Gebeden voor al de dagen der Meimaand.

door ^{van} C. S. *cholten*.

Van de Congregatie des Allerh. Verlossers.

~~~~~
Zesde Uitgave,

Met Kerkelijke Goedkeuring.

's-Hertogenbosch.

LUTKIE & CRANENBURG.

1888.

Nº. 73.

l
Ee
on
da
Al
DI
DE

D

GOEDKEURINGEN.

Krachtens de macht ons door den Hoog-Eerwaarden Pater N. MAURON, Generaal onzer Congregatie, verleend, laten wij toe, dat het werkje: ONZE LIEVE VROUW VAN ALTIJDDURENDEN BIJSTAND, GESCHIEDKUNDIGE SCHETS EN GEBEDEN VOOR AL DE DAGEN DER MEIMAAND DOOR C. S. gedrukt worde.

Amsterdam, den 25 Maart 1869.

H. SCHAAP, Provinciaal van de
Congregatie des Allerheiligsten
Verlossers in Nederland.

Imprimatur.

Datum in Haren hác 26a Aprilis 1869.

J. CUIJTEN, Libr.Cens.

D
bez
wa
beg
ief
ver
tele
vro
we
sta
he
ha
de

INLEIDING.

De gezegende Maagd en Moeder Gods Maria bezat ten allen tijde bevoorrechte heiligdommen, waar zij op bijzondere wijze hare vereerders begunstigde en met bovenmenschenlijke macht en iefdevolle goedheid de haar afgebeden weldaden verleende. De eeuwen volgden op elkaar in rusteloozen loop en nieuwe geslachten vervingen de vroegere, doch alle eeuwen ondervonden den weldadigen invloed van Maria's moederlijken bijstand, en al de geslachten verschenen in de heiligdommen van de Moeder des Heeren, om haar zalig te prijzen en om door hare voorspraak de voortreffelijkste gunsten en de kostbaarste

II

genadegaven van den hemel te verkrijgen. Ja, ook nog in onze dagen van ongeloof en onverschilligheid blijft het geloovige volk uitschitteren door zijn onwankelbaar en kinderlijk vertrouwen op de koningin van hemel en aarde: nog stroomen onafzienbare scharen, door gewoonten en landaard verschillend, uit alle oorden naar de wonderbeelden van Maria, om van deze even goedertieren als machtige Moeder eene of andere bij uitstek groote gunst, eene bij uitnemendheid rijke genade, wellicht een mirakel af te smeeken. En zeker, het voortbestaan van dat vertrouwen, het nog steeds aangroeiende getal van vrome pelgrims, die de troostrijke heiligdommen der bedevaartplaatsen gaan bezoeken, zijn het sprekendst bewijs, dat Maria de gaven harer macht en de schatten harer barmhartigheid daar nog altijd met kwistige hand en met moederlijke welwillendheid aan hare kinderen uitdeelt.

Wie onzer heeft de hulde zijner vereering niet nedergelegd voor een of ander wonderbeeld dier gezegende Maagd? Welke Katholiek in ons vaderland hoorde den lof niet vermelden van de Zoete Lieve Vrouwe van 's-Hertogenbosch, wier naam alleen eene lofrede is op hare goedheid?

Hoe
onze
daar
„be
wier
te o
bee
ned
heu
bij
per

pla
zo
pu
ge
zo
zo
a
p
t
v
n
e
o

Hoe vele genezenen bezochten niet de kapel van onze Lieve Vrouw in 't Zand bij Roermond, om daar te vereeren haar, die door de Kerk het „behoud der kranken” genoemd wordt en aan wier voorspraak zij het herstel hunner gezondheid te danken hadden? Wie knielde niet voor Maria's beeltenis in het dierbaar Kevelaar, of in het nederig kapelletje van Moresnet nabij Limburgs heuvelengrens, of voor haar wonderbeeld te Halle bij Brussel, of voor haren genadentroon te Scherpenheuvel?

Hoe treurig dat die geliefkoosde bedevaartplaatsen, getuigen van zoovele wonderen en van zoo innige godsvrucht, maar al te vaak eene prooi werden der woede van den vijand van alle goed! Gelijk de hervorming voor drie eeuwen, zoo heeft eene godvergeten revolutie voor een zeventigtal jaren hare heiligschendende handen aan vele heiligdommen geslagen en ze eene prooi gemaakt der verlatenheid en der verwoesting. Maar als de tempelgebouwen al veranderd werden in puinhoopen, de wonderbeelden, welke men er in vereerde, werden toch meestal door de vindingrijke getrouwheid der geloovigen aan de goddelooze vernielingszucht der woestaards

IV

onttrokken. En, even als de zon na het onweder, zoo verschenen zij op nieuw na het woeden der orkaan als zoovele onderpanden van barmhartigheid; nieuwe kerken en kapellen verrezen jeugdig uit de bouwvallen der vroegere tempels, en de volkeren begroetten juichend en zegenden den dag, waarop zij ter eere van Jesus Moeder, de troonaltaren mochten herstellen, door de liefde en de dankbaarheid hunner voorvaderen haar weleer opgericht en toegewijd.

Niet lang geleden, in het voorjaar van 1866, was de hoofdstad der christen wereld getuige van zulk een godsdienstig herstel. Een overoud Madonnabeeld, bekend en vereerd onder den naam van Onze Lieve Vrouw van Altijddurenden Bijstand, dat in het begin dezer eeuw aan de verwoestingen des oorlogs onttrokken en later in diepe vergetelheid geraakt was, werd door de ijvervolle bemoeiingen van onzen welbeminden Heiligen Vader Pius IX aan de godvruchtige vereering der Romeinen teruggegeven, tot groote vreugde van het Maria-minnend Rome, dat bij deze gelegenheid al zijn luister ten toon spreidde om Jesus Moeder te huldigen.

Het is ter eere van deze roemrijke Madonna,

ter eere van Onze Lieve Vrouw van Altijddurenden Bijstand, dat ik dit boekje schrijf. Sedert de wederverschijning harer beeltenis heeft zij, onder die troostvolle benaming van Moeder van Altijddurenden Bijstand aangeroepen, allergrootste gunsten aan hare vereerders geschonken, en gevoelen velen zich opgewekt tot een buitengewoon vertrouwen op haren Altijddurenden Bijstand. Geen wonder! want de naam van Onze Lieve Vrouw van Altijddurenden Bijstand is zoo troostvol en welsprekend, dat men door dien naam alleen zich reeds als uitgenoodigd en aangetrokken gevoelt, om zich in alle behoeften, in alle rampen, in alle bitterheden en smarten tot haar te wenden.

Dat vertrouwen wensch ik te voeden, het troostrijke van dien titel zal ik trachten nog zoeter, nog aantrekkelijker te maken, door eerst in eenige korte hoofdstukken de geschiedenis van de wonderbare beeltenis te schetsen; om daarna in eene reeks van gebeden, voor alle dagen der Meimaand geschikt, een nieuw voedsel aan de devotie, het vertrouwen en de liefde der dienaren en kinderen van Maria te bieden. Deze gebeden beantwoorden aan 's menschen voornaamste en meest gewone behoeften en zullen ongetwijfeld

de vereering en aanroeping van Onze Lieve Vrouw van Altijddurenden Bijstand bevorderen en vergemakkelijken.

Dat het mij hier veroorloofd zij, de gedachte, welke mij bij het schrijven van dit boekje aanhoudend en als onwillekeurig voor den geest zweefde, te openbaren. In de terugvinding en de wederverschijning van het wonderbare beeld van Onze Lieve Vrouw van Altijddurenden Bijstand, in den ongewonen bijval waarmede deze devotie aangenomen en de vereering van Maria onder dien verheven titel begroet werd, moeten wij de wonderbare werking van Gods Voorzienigheid erkennen, welke ons een onbeperkt vertrouwen op Maria's alvermogenende bijstand wil inboezemen.

De tijd, dien wij beleven, is een tijd van krisis en schijnt allergewichtigst te zullen zijn voor de toekomst der wereld. De strijd tusschen goed en kwaad, en de krachten, waarover beiden beschikken, zijn in vorige eeuwen zelden of ooit geëvenaard. Troonen wankelen; schepters liggen gebroken en verbrijzeld in het stof: de menschelijke maatschappij, in hare grondslagen ondermijnd, ziet uit naar eenen machtigen arm, welke haar kunne staande houden en bevestigen. Geen aardsche

macht echter is daartoe in staat. Richten wij dan onze blikken naar boven, roepen wij om hulp en bijstand. Des Heeren arm is niet verkort en alle volken der aarde zijn geneesbaar. Moeielijk voorzeker is de taak, doch de macht van Maria's bijstand gaat zij niet te boven.

Als God de wereld redt, en redden zal hij haar zeker, dan zal het heil haar komen door de gezegende Moeder des Heeren. Door haar gelijk de Kerkvaders eenparig getuigen, heeft God de distelen en doornen van het heidendom uitgeroeid, door haar heeft Jesus' Kerk over alle ketterijen gezegepraald. En zouden wij dan nu gelooven, dat, wijl het kwaad eene zoo vreeselijke ontwikkeling verkregen heeft, en wijl alle waarheden, alle plichten, alle rechten met eene noodlottige en algemeene schipbreuk bedreigd worden, God en Zijne Kerk niet op nieuw door Maria al hunne vijanden overwinnen zullen? Niets ontbreekt er, om de overwinning moeielijk, maar daarom ook des te heerlijker en des te luisterrijker te maken, en juist om die reden schijnt God al de eer dier zegepraal aan Maria voor te behouden. Neen, God is niet gelijk de mensch: hij deinst niet terug voor bezwaren, voor tegenstand en hinderpalen

VIII

Zeker, de beproevingen onzer dagen kunnen langdurig en vreeselijk zijn; maar God de Heer heeft de volkeren ten erfdeel gegeven aan zijnen Zoon; en wat zij ook doen, nooit zullen zij aan de macht van dien allerhoogsten en immer gezegenden Opperheer ontsnappen. In zijne rechtvaardigheid zal hij hen straffen; in zijne barmhartigheid hen redden. Als de tijd, in Gods raadsbesluiten bepaald, gekomen zal zijn, zal de zachte en vreedzame zeesterre, Maria, zich boven de ontstuimige wateren der ongodsdienstigheid, des zedenbederfs en der politieke beroerten verheffen, en de woedende golven zullen de vroegere kalmte wedervinden. Dan zal eene stem van dankbaarheid van de aarde opstijgen, tot haar, die bij dezen nieuwen zondvloed, als een teeken des vredes verscheen.

Dat onkatholieken zich verwonderen over onze woorden; dat zij, die wel geloovig zijn, maar nog niet begrijpen, dat de Zoon Gods alles hier beneden beschikt en regelt tot verheerlijking zijner Moeder, onze gedachten, vreemd en overdreven worden: daarover zullen wij ons niet beklagen. Wij, Katholieken, dragen deze zoete hoop, deze troostende verwachting in ons hart: Jesus' Kerk

zal
zal
ten
dre
oo
Ma
CH

zal over al hare tegenstanders zegepralen; nooit zal zij overwonnen worden, nooit zullen de machten der hel haar overweldigen. Tot aan den drempel der eeuwigheid zal zij zegepralen, en de oorzaak van die zegepraal zonder einde is: dat Maria altijd is en immer blijft »de Bijstand der Christenen.”

VERKLARING.

Alle buitengewone en wonderbare voorvallen waarvan in dit werkje melding gemaakt wordt, zijn aan echte oorkonden ontleend, inzonderheid aan verschillende Italiaansche te Rome kerkelijk goedgekeurde werkjes van den Eerw. Pater Bresciani, van de Congregatie des Allerheiligsten Verlossers. De overige aangehaalde feiten zijn ons of wel door de personen zelfden, in wier gunst ze geschied zijn, of wel door andere geloofwaardige getuigen bekend geworden,

Overeenkomstig de voorschriften van den Heiligen Stoel verklaren wij echter, aan het verhaal dier wonderen geen ander dan een louter menschelijk gezag toe te kennen.

ONZE LIEVE VROUW

VAN

ALTIJDDURENDEN BIJSTAND.

GESCHIEDKUNDIGE SCHETS.

1^e HOOFDSTUK.

De oude Sint-Mattheus kerk op den Esquilino, te Rome.

Op den Esquilino, een van Rome's zeven heuvelen, ligt naast de Merulanastraat, welke van de kerk van Maria de Meerdere naar Sint Jan van Lateraan geleidt, eene aloude villa, bekend onder den naam van Villa Caserta.

Na achtereenvolgens door verschillende adellijke familiën bewoond te zijn geweest werd zij, in 1855, het eigendom der paters Redemptoristen, die, omtrent dien tijd, op uitdrukkelijk bevel van Zijne Heiligheid Pius IX, te Rome den hoofdzetel hunner Congregatie vestigden. De eerste zorg

dezer nieuwe bewoners was het oude paleis in een stil klooster te vervormen en op de belendende gronden eene kerk te bouwen toegewijd aan hunnen stichter, den H. Alphonsus de Liguori.

Rome is bij uitnemendheid de stad der christelijke overleveringen. De Apostelen, de Martelaren, bijna allen, die ooit door deugd en heiligheid of door wetenschap boven andere uitstichen, verheerlijkten de eeuwige stad door hunne tegenwoordigheid, en lieten er een kostbaren schat na van zalvende herinneringen, welke voor de Romeinen onzer dagen nog altijd vol aantrekkelijkheid zijn. Ook is het een algemeen gebruik onder Rome's bewoners en valt het bijzonder in hunnen smaak, met eene oprecht godsdienstige weetgierigheid alles na te sporen wat het tegenwoordige aan het verledene kan knopen, of hun merkwaardige gebeurtenissen, op de plaatsen die zij bewonen, weleer voorgevallen, kan doen ontdekken. Nauwelijks waren de Paters Redemptoristen in hun nieuw klooster gevestigd, of zij

voe
aan
toe
daa
her
zoo
ha
vo
ee
za
na
lu
en
k
so

o
d
v
l
v
o

voelden zich door dienzelfden geest aangedreven en verlangden de vroegere toestanden hunner woonplaats en de daarmede verbonden geschiedkundige herinneringen te kunnen. Zij doorzochten dan de bibliotheken en de oude handschriften van den Esquilino, en vonden in geloofwaardige oorkonden eene reeks van bijzonderheden en daadzaken zoo merkwaardig, dat zij den naam van Villa Caserta met den luister der heerlijkste herinneringen en van het roemrijkst verleden bekroonen. Ziet hier eenige parelen dier schitterende kroon.

In de eerste eeuw der Kerk stond op den Esquilino, ter plaatse waar nu de Villa ligt, het vaderlijk woonhuis van den H. Cletus, den derden van Rome's Pausen, die de evangelische waarheidsleer uit den mond zelven van den Prins der Apostelen ontving.

Toen hij later tot de opperpriesterlijke waardigheid verheven werd, bestemde hij zijne woning tot het vieren der godsdienst oefeningen en veranderde haar in kerk. Immers in die tijden

van woedende geloofsvervolging moesten de christenen, om de heilige geheimen te kunnen viëren, zich verschuilen in Rome's onderaardsche katacomben, of heimelijk in eene of andere in bidplaats veranderde woning bijeenkomen. Zoo werd dan het huis van den H. Cletus een der eerste heiligdommen van de christen wereld, en kreeg, reeds in die tijden, den titel of de benaming van Kerk van den H. Mattheus. 't Was daar, dat, onder de regeering van Nero en van Diocletiaan, zoovele christen helden zich kwamen bevestigen in de trouw aan het geloof. 't Was daar, dat velen den dood hunner broederen, voor Jesus Christus geslachtofferd, herdachten, en voor zich zelven de genadekracht en den moed afsmeekten, om in het uur des gevaars niet terug te deinzen voor het scherpe zwaard der beulen of de moordende tanden der wilde dieren.

Nog tijdens het leven van den H. Cletus, werd, naast de nederige door hem gestichte kerk, nog een ander gedenkstuk der christelijke liefde en gods-

vruc
der
eeu
pelg
bek
om
sen
en,
en
blo
rec
de
mo
he
in
C
S
ti
o
k
u
v
i

vrucht opgericht. Ondanks de woede der vervolgingen stroomden er, in die eeuwen van heldhaftig geloof, talrijke pelgrimscharen van alle oorden der bekende wereld naar de eeuwige stad, om daar zoovele heiligdommen en plaatsen te bezoeken, die als doortrokken en, om zoo te spreken, nog vochtig en nat waren van het zweet en het bloed der gelukzalige Apostelen. Met recht konde men vreezen, dat, te midden der heidenen, het geloof dier edelmoedige pelgrims evenmin in veiligheid zouden zijn als hun leven. Om dan in alles te voorzien, stichtte de H. Cletus een vreemdelingen-huis naast de Sint-Mattheus kerk. Deze nieuwe stichting werd het geliefkoosd toevluchts-oord der vrome reizigers, en gaarne kwamen zij daar bidden en een weinig uitrusten, alvorens den moeielijken weg naar hun afgelegen vaderland in te slaan.

Eindelijk, na drie lange eeuwen van bange vervolging, gaf Constantijn de Groote den gewenschten vrede aan de Kerk, en weldra zag men van alle

zijden heerlijke tempelgebouwen oprijzen, den waren God ter eere. Het den geloovigen zoo dierbaar bedehuis van den H. Cletus werd toen in eene prachtige kerk herschapen, en gaarne verscheen er het christen volk, om daar de hulde zijner vereering en aanbidding aan God te brengen.

Onder de deels trouwelooze, deels zwakke opvolgers van Constantijn werd het ongelukkige Italië en Rome zelf door veelsoortige en verschrikkelijke plagen geteisterd, doch de Sint-Mattheus kerk bleef ongedeerd. De tand des tijds nog krachtiger ter vernieling dan de ijzeren arm der toenmalige barbaren, konde wel knagen aan het grijze gebouw, doch niet het verslinden, en eeuwen lang behield het zijnen rang onder de eerbiedwaardigste heilighdommen der eeuwige stad.

Onder de vele bijzonderheden, welke ons betrekkelijk deze kerk bekend zijn, willen wij er nog slechts ééne aanstippen. In de twaalfde eeuw deed Paus Paschalis II dien ouden christen tempel allerluisterrijkst herstellen en wilde

zelf
ten.
relik
lerk
gen.
H.
H.
de
nog
der
aan
ree
haa
der
do
tij
ec
ve
vi
di
re
b
p
h
h
h
t

zelf de plechtige kerkwijding verrich-
 ten. Ook plaatste hij in eene marmeren
 relikwie-kast onder het hoog-altaar al-
 lerkostbaarste overblijfselen van Heili-
 gen, onder anderen een arm van den
 H. Mattheus en een gedeelte van het
 H. Kruis. Deze nieuwe schatten deden
 de oude stichting van den H. Cletus
 nog dierbaarder worden aan het hart
 der geloovigen, en zoo stond zij in
 aanzien, dat gedurende eene lange
 reeks van jaren een der Kardinalen aan
 haar zijnen titel ontleende. Later, in
 den loop der vijftiende eeuw, werd zij
 door den Paus Sixtus IV aan de Augus-
 tijner monniken toevertrouwd. Nooit
 echter konden deze verwisselingen en
 veranderingen den toevloed der geloov-
 iven in de kerk verminderen, en uit
 dien bevoorrechten tempel steeg, gedu-
 rende vijftien eeuwen, het christen ge-
 bed ten hemel: het gebed der Opper-
 priesters, het gebed der Martelaren,
 het gebed van Rome's geloovig volk,
 het gebed der vrome pelgrimscharen,
 het gebed eindelijk der vurige kloos-
 terlingen. Het is ongetwijfeld ook om

die reden, dat Maria, gelijk wij in het volgend hoofdstuk zien zullen, zich gewaardigde deze kerk tot bewaarplaats en heiligdom van een harer wonderdadige beeltenissen uit te kiezen. Door die keuze verspreidde zij over het eeuwenoude tempelgebouw eene glorie, die al deszelfs vroegere heerlijkheid nog te boven ging en overluisterde.

2^e HOOFDSTUK.

Onze Lieve Vrouw van Altijddurenden
Bijstand wil te Rome in de Sint-
Mattheus kerk vereerd worden.

Omstreeks het midden der vijftiende eeuw werden eenige der zuidelijke gewesten van Europa overvallen en veroverd door de Turken, de meest verbitterde vijanden van het christen volk. Hunne strijdleus was geene andere dan deze: Geloof aan Mahomed of sterf

onder het zwaard! — En men moest kiezen tusschen den Koran en den smartelijksten dood.

Op het eiland Creta, dat zeker niet lang van een inval der Turken verschoond zoude blijven, leefde toen een godvreezend koopman, wiens voornaamste bezigheid bestond in het vergaderen van geestelijke rijkdommen, welke nog door dieven, noch door den dood geroofd kunnen worden. Hij was doordrongen van een allervurigst liefdegevoel jegens de allerheiligste Maagd, en hij beschouwde als zijn kostbaarsten schat op aarde een wonderbeeld van Maria, voor hetwelk hij dikwijls placht te bidden.

Ondertusschen besloten eenige Cretenzers, bevreesd voor eenen inval der Turken, hun eiland te verlaten en naar Italië over te steken. De godvreezende koopman voegde zich bij hen, en zijn geliefkoosd Mariabeeld nam hij met zich mede, niet alleen om het te ontrekken aan de vergetelheid en aan de heiligschendende onteeringen der Turksche soldaten, maar ook, opdat Maria hem beschermen zoude en bijstaan in al

de gevaren eener moeilijke zeereis.

De allerheiligste Maagd zoude weldra het vertrouwen van haren dienaar op de proef stellen, maar ook weldra hem beloonen voor zijne bezorgdheid. Nauwelijks was het anker gelicht, of zwarte wolken pakten zich dreigend samen; de zee werd onstuimig en woedend, en na weinige uren scheen het schip op het punt, in de schuimende golven, door een allerverschrikkelijkst onweder hemelhoog opgezweept, verzwolgen te worden. Reeds had het scheepsvolk, door wanhopige pogingen uitgeput, het zwaar gehavend vaartuig aan de woede der baren overgelaten, en de bevende reizigers zagen niets dan den gapenden afgrond, gereed hen te verslinden. Op dat plechtig oogenblik, in dien uitersten nood, dacht onze godvreezende koopman, die te midden van het doodsgevaar kalm en gelaten was gebleven, aan den machtigen bijstand zijner hemelsche beschermster. Hij toont het wonderbeeld aan zijne reisgezellen en vermaant hen al hun vertrouwen te stellen op haar,

die door de Kerk met den naam van Zeesterre begroet wordt: — zelf geeft hij het voorbeeld en werpt zich op de knieën neder voor het heilige beeld. Het scheepsvolk, door 's mans geloof getroffen, knielt met hem, en aller bede stijgt hemelwaarts. En niet te vergeefs! Want nauwelijks hebben zij biddend hunne blikken tot Maria gewend, of het onweder verdwijnt, de hemel klaart op en de zee komt tot bedaren; en weinige dagen later loopen zij behouden eene have van Italië binnen.

Maria's beschermeling, aldus door haar van eene noodlottige schipbreuk bevrijd, begaf zich onmiddellijk naar Rome. Hij was echter niet van plan aldaar langen tijd te vertoeven, maar meende zijn reis al spoedig te zullen voortzetten. Doch de Voorzienigheid had andere plannen. Het heilige wonderbeeld was Rome binnengegaan, om het niet meer te verlaten, en de vrome koopman had, zonder dat hij het zelf wist, door zijne intrede in de eeuwige stad, de zending, welke hij hier op aarde vervullen moest, geëindigd. Toen

hij zich tot zijn vertrek uit Rome begon voor te bereiden, werd hij, ten huize van een zijner vrienden, door eene zware ziekte overvallen. Door een inwendig voorgevoel begreep hij, dat het einde zijner pelgrimschap hier beneden naderde: daarom stelde hij, zonder toeven, orde op de zaken van zijn huis en verwachtte den dood met kalme gelatenheid. Doch een laatste verlangen gloeide nog in zijn hart; zoo gaarne zoude hij zijne gezegende Moeder nog eene laatste maal verheerlijken. Hij riep dan zijnen vriend en overhandigde hem de kostbare Mariabeeltenis, die hij altijd als zijnen grootsten schat had beschouwd. In zijnen vurigen ijver voor de verheerlijking van 's Heeren Moeder, verzocht hij hem, te willen zorgen, dat de heilige beeltenis in eene van Rome's kerken geplaatst en ter vereering uitgesteld zoude worden. Plechtig beloofde de vriend aan den stervende, al het mogelijke te zullen doen om zijnen laatsten wensch te vervullen; en na die verzekering ontvangen te hebben, gaf de trouwe dienaar van

Mari
het
te g
M
dat
ooge
werp
zoud
vrie
wel
en
heid
kor
dat
wer
ger
vaa
op
spr
na
pra
die
ov
he
I
zie
to

Maria met vreugde zijnen geest, om het loon zijner deugden in den hemel te gaan genieten.

Men zoude natuurlijk verwachten, dat deze belofte, in een zoo plechtig oogenblik en omtrent zulk een voorwerp gedaan, allerspoedigst ten uitvoer zoude worden gebracht. Ook was de vriend des overleden koopmans daartoe wel gezind. Doch zijne vrouw, getroffen en als het ware verleid door de schoonheid der heilige beeltenis, verklaarde kort af, dat zij nooit zoude dulden, dat die uit hare woning verwijderd werd. Te vergeefs bracht haar echtgenoot haar onder het oog, hoe onrechtvaardig, hoe goddeloos zelfs het was, op dien kostbaren schat eenige aanspraak te maken. Niets konde baten: na lange woordenwisselingen zegepraalden de eischen en de aandrang dier stoutmoedige en vermetele vrouw over het geweten van haren man: het heilige beeld werd in huis gehouden.

De bestraffing dier trouweloosheid liet zich niet lang wachten. Tot driemalen toe verscheen Maria den woordver-

breker in een droomgezicht, en gaf hem te verstaan, dat het wonderbeeld Rome werd ingebracht, niet voor het bijzonder belang van een enkel gezin, maar tot heil en welzijn der gansche stad. Vervolgens herinnerde zij hem de belofte, welke hij aan het sterfbed zijns vriends had uitgesproken, gebod hem die ten spoedigste te volvoeren en bedreigde hem met de zwaarste straffen, bijaldien hij weigerde te gehoorzamen. Die herhaalde verschijningen en bedreigingen deden andermaal een woordentwist tusschen de beide echtgenooten ontstaan; doch nogmaals was de schuldige man zwak genoeg, om toe te geven aan het verlangen en den onrechtvaardigen eisch zijner vrouw. Toen nam de heilige Maagd hare toevlucht tot een haar anders vreemde gestrengheid: „Drie malen heb ik u vermaand, aldus sprak zij hem in eene vierde verschijning, en drie malen hebt gij aan mijne bevelen durven weêrstaan. Ik zie het nu duidelijk: opdat ik uit uw huis kunne komen, moet gij het eerst daaruit vertrekken.”

— Vre
vervult
werd z
De
werd
niet
verm
nood
te m
haan
van
ont
riep
toc
dan
sch
oo
ha
va
to
ze
E
v
n

— Vreeselijke voorzegging, die weldra vervuld zoude worden! De ongelukkige werd ziekenstierfweinigedagendaarna.

De vermetele en hardnekkige vrouw werd echter door dat droevige voorval niet tot inkeer gebracht: nog andere vermaningen, nog andere lessen waren noodig om haar buigzaam en gewillig te maken. Op een zekeren dag kwam haar dochttertje, een lieve kleine engel van zuiverheid en onschuld, gansch ontsteld zich in hare armen werpen en riep haar toe: Moeder, moeder, luister toch eens: Ik heb daar even eene edele dame gezien, schitterend van glans en schoonheid, en zij heeft mij gezegd: „Ga oogenblikkelijk tot uwe moeder, en zeg haar nogmaals, dat Onze Lieve Vrouw van Altijddurenden Bijstand, (want reeds toen droeg het heilige wonderbeeld dezen gezegenden naam), in eene kerk van Rome aan de vereering der geloovigen wil uitgesteld worden.” — De moeder, men kan het denken, was allerdiepst getroffen door deze woorden van haar dochttertje en op het punt om eindelijk tot de overgave van het beeld te be-

sluiten, toen eene booze vrouw, hare vriendin, dat alles vernemend, haar den raad gaf, de inbeeldingen en de droome-rijen van het kind, — zoo noemde zij de verschijning, — te versmaden en in den wind te slaan. Wijl echter die schuldige raadgeving tevens vergezeld ging van lasteringen en smaadwoorden tegen de heilige Moeder Gods, konde de wraak des hemels niet uitblijven. Nog had de plichtige hare heiligschen- nende smaadredenen op de lippen, toen zij reeds door Gods rechtvaardigheid ge- troffen werd: bewusteloos viel zij neder op den grond en werd door akelige zenuwtrekkingen overvallen. Tot be- wustzijn teruggeroepen, zag zij zich wel genoodzaakt de grootheid te erkennen van Maria, die zij zoo zwaar had belee- digd, en bad en smeekte, dat men haar de heilige beeltenis zoude brengen. O wonder! Nauwelijks heeft zij die aan- geraakt, of Maria, nog vaardiger om zalvend te genezen dan om rechtvaardig te slaan, bevrijdde haar van hare ver- schrikkelijke kwaal. De tot dan toe hard- nekkige weduwe kwam op het gezicht

van dit tweevoudig wonder tot inkeer en beloofde, niet langer aan het verlangen van de Koningin des hemels te zullen weerstaan.

Daar bleef echter nog een twijfel over: in welke kerk zou men het wonderbeeld moeten plaatsen? Reeds had Maria zich van de tusschenkomst van een klein kind bediend om allen tegenstand te doen ophouden, en nu wilde zij nog door datzelfde kind de ontdekking harer barmhartige plannen voltooien. Zij verscheen weder aan het dochttertje en met eene hemelsche goedheid sprak zij deze woorden tot het kind: „Ik wil geplaatst worden tusschen mijne welbeminde kerk van Maria de Meerdere en die van mijnen zoon Sint-Jan van Lateranen.” Het was niet moeielijk dit door het kind medegedeelde woord te verstaan. Juist tusschen de twee door de heilige Maagd aangeduide basilieken bevond zich de oude Sint-Mattheus kerk, waarvan wij hierboven reeds gesproken hebben. Het was nu duidelijk, dat Maria van uit den hemel neergezien en hare oogen gevestigd had

op dit eerbiedwaardig heiligdom, om er de rustplaats te kiezen voor haar wonderdadig beeld. Dadelijk en zonder eenig uitstel gehoorzaamde men aan hare moederlijke bevelen, en de kostbare schilderij werd zorgvuldig overgegeven aan de Augustijner monniken, aan wie de Sint-Mattheus kerk toen was toevertrouwd. Met erkentelijkheid ontvingen zij de heilige beeltenis, doch de groote waarde van dien schat kenden zij nog niet en veel minder konden zij voorzien, hoezeer Onze Lieve Vrouw van Altijddurenden Bijstand hare nieuwe woonplaats, reeds beroemd door zoovele edele en kostbare herinneringen, zoude verheerlijken.

Ho
du
e

ha
m
S
d
V
a
P
g
l
s
c

3^e HOOFDSTUK.

Hoe onze Lieve Vrouw van Altijddurenden Bijstand gedurende drie eeuwen te Rome vereerd wordt en hoe hare beeltenis verloren gaat bij de verwoesting der Sint-Mattheus kerk.

Op den 27 Maart van het jaar 1499 had een plechtig feest eenet alrijke volksmenigte en vele geestelijken binnen de Sint-Mattheus kerk vereenigd. Op dien dag zoude de beeltenis van Onze Lieve Vrouw van Altijddurenden Bijstand, alvorens voorgoed in hare nieuwe woonplaats de hulde en de vereering der geloovigen te gaan ontvangen, in eene plechtige processie zegevierend door de straten der eeuwige stad worden omgedragen. En ziet, reeds bij deze eerste openbare verschijning wilde de gezegende Maagd den Romeinen hare alvermogen- de goedheid doen kennen. Te mid-

den der plechtigheid steeg op eens een vreugdekreet uit de menigte op. Eene vrouw, wier arm sinds langen tijd verlamd was, raakte de heilige beeltenis met geloof en vertrouwen aan, en op hetzelfde oogenblik voelde zij zich volkomen van hare kwaal bevrijd. Dit was de eerste schakel van een onafgebroken keten van genaden en wonderen, welke gedurende drie achtereenvolgende eeuwen door de kracht van Maria's Bijstand zouden verkregen worden.

Na die plechtige processie, wier aandelen nimmer verloren is gegaan, werd de heilige beeltenis boven het hoogaltaar, als op een troon van barmhartigheid, geplaatst, en tevens werd het volk bekend gemaakt met den naam der nieuwe Madonna, den troostrijken en treffenden naam van Onze Lieve Vrouw van Altijddurenden Bijstand. De Romeinen voelden zich door die veel belovende en opbeurende benamingaangetrokken en in hunne behoeften en noodwendigheden sloegen zij gaarneden weg in naar de Sint-Mattheus kerk, alwaar zij wisten dat al spoedig Maria's

mac
Het
de l
plaa
ver
onb
haa
zan
zeg
eer
Ro
ex
we
de
en
d
n
a
o
s

machtige bijstand hun verzekerd was. Het verhaal der wonderen, welke voor de heilige beeltenis zoo herhaaldelijk plaats hadden. deed het getal der vrome vereerders van Jesus' Moeder en het onbegrensde vertrouwen, dat men op haar stelde, dagelijks aangroeien. Langzamerhand werd het heiligdom der gezegende Maagd een bedevaartsoord en eene der meest bezochte kerken van Rome, en de veelsoortige geschenken en ex-voto's in grooten getale rond het wonderdadige beeld aangebracht, waren de blijvende getuigenissen van de macht en de goedheid der Madonna van Altijd-durenden Bijstand en van de welgemeende dankbaarheid des volks.

De rijkdom dier geschenken gafeens aanleiding tot een voorval, dat in de oude kronijken der Sint-Mattheus kerk verhaald wordt. De koster der kerk liet zich verblinden door de pracht en de kostbaarheid der verschillende voorwerpen, welke naast de heilige beeltenis prijkten, en weldra werd zijne begeerlijkheid zoo groot, dat hij onder de bekoring bezweek. Met heiligschendende

hand ontroofte de vermetele al die aan Maria toegewijde schatten, verlaat vervolgens het heiligdom en snelt met den meesten spoed naar zijne woning. Bij de kerk van Onze Lieve Vrouw del-Monti gekomen, wil hij den weg naar het Forum volgen en slaat daarom de bij gezegde kerk uitlopende straat in. Doch eensklaps, en zonder dat hij het zich kan uitleggen, bevindt hij zich weder voor de Sint-Mattheus kerk, alwaar hij zijne misdaad gepleegd heeft. Met nog grooter spoed verwijderd hij zich en ijlt voort langs andere straten, en na lang dwalen ziet hij zich nogmaals bij het heiligdom, waarvan hij wegvlucht. Wederom vliedt hij heen naar zijne woning, doch wederom wordt hij door Gods rechtvaardige wraak teruggevoerd tot de gevreesde kerk. Nu begrijpt de ongelukkige de grootheid zijner misdaad, snelt naar het altaar der Madonna, en, badend in tranen, brengt hij haar de heilige voorwerpen terug, welke hij door onheiligen roof ontvreemd heeft. Gedreven door een oprecht berouw en door het verlangen zijne heiligschen-

den
zel
èn
èn
Ma
ner

laa
he
re
ve
vi

Sa
ee
be
h
er
G
w
v
d
t
v
v
z

dende daad uit te boeten, verhaalt hij zelf aan de Augustijnen des kloosters en den misslag, dien hij begaan heeft, en de wonderbare tusschenkomst van Maria, waardoor zijn schuldig voor-nemen verijddeld is geworden.

Veel zwaardere aanrandingen, he-las! moesten later Maria's luisterrijk heiligdom treffen: eene godvergeten revolutie zoude de prachtige kerk om-verwerpen en het wonderbeeld in droe-vige vergetelheid doen vervallen.

Dit immers is altijd het streven van Satan, dat hij zijne heerschappij over eene ziel of over een volk zoekt te bevestigen, door de vereering der aller-heiligste Moedermaagd tegen te werken en, zoo mogelijk, geheel te verbannen, Gelukt het hem daarin te slagen, dan waant hij zich van de overwinning zeker, wijl zij hem niet langer in den weg staat, die door God bestemd is om zijnen kop te verpletten en alle ketterijen te over-winnen. Deze helsche en Jesus' Moeder vijandige geest van Satan kenmerkte de zoogenaamde hervorming der zestiende eeuw, welke overal, waar zij doordrong

de vereering van Maria afschafte en de kerken en altaren, aan de Moeder des Heeren toegewijd, verwoestte en vernietigde. Diezelfde geest van haat en wraak tegen Maria en tegen alles wat haren naam draagt onderscheidde evenzeer de revolutie, welke tegen het einde der achttiende eeuw, na Frankrijk met puinhoopen bedekt te hebben, naar Italië oversloeg, om daar hare verwoestingen te beginnen en haren haat tegen de koningin van hemel en aarde bot te vieren. Weldra zuchtte de eeuwige stad onder het noodlottige juk van door de revolutie bezoldigde veroveraars: Pius VI stierf in ballingschap, en heel het Italiaansch schiereiland zag zich aan de afgrijselijkheden van een revolutieoorlog prijs gegeven. Vele kerken werden in die dagen geplunderd en vele heiligdommen verwoest: ook de door onze geliefde Madonna zoo beroemd geworden kerk bleef niet gespaard. Weldra inderdaad vernamen de Romeinen, dat men om eene krijgskundige reden tot de omverhaling der Sint-Mattheus kerk besloten had, en dat derhalve de

bede
Altij
vere
geke
T
den
Opp
lig
den
Gez
de
bar
lig
tro
ren
vo
En
he
va
da
G
m
m
n
v
c

bedevaart van Onze Lieve Vrouw van Altijddurenden Bijstand en Maria's vereering in het door haar zelven uitgekozen heiligdom zouden ophouden.

Treurig! treurig! de eeuwen hadden den grijzen tempel geëerbiedigd; de Opperpriesters dien vereerd en geheiligd; verschillende kloosterorden hadden daar bij dag en bij nacht den lof der Gezegende onder de vrouwen gezongen; de hemel had daar groote en wonderbare genadegunsten uitgedeeld; de heilige Moedermaagd zelve had daar haren troon geplaatst en ontelbare volksscharen hadden sinds eeuwen neergeknield voor dien troon van barmhartigheid! En ondanks dat alles gelukte het den helschen vijand van alle goed de glorie van zoovele eeuwen op een enkelen dag te vernietigen, het eerbiedwaardige Godsgebouw viel onder den ijzeren moker der verwoesting om nimmer meer te verrijzen.

Nadat de Esquilino aldus van eene zijner luisterrijke kronen beroofd was en er van het geliefde heiligdom niets meer over bleef dan eenige hier en daar ver-

spread liggende steenklompen, verwijderden zich de Augustijner kloosterlingen, die met de bediening der kerk belast waren geweest, van die droevige puinhoopen en namen met zich de dierbare beeldtenis van Rome's machtige Beschermster.

Paus Pius VII gaf hun eerst de Sint-Eusebius kerk en deed later hen overgaan naar Onze Lieve Vrouw in Posterula. Maria's wonderbare beeldtenis volgde hen daar: doch langzamerhand werd zij vergeten, wyl de ongunstige tijden den kloosterlingen niet toelieten het heilige beeld met den vroegeren luister te omgeven. Ongetwijfeld vreesden zij, dat descherpziende en heiligschendende blik der ontheiligen hunnen kostbaren schat zoude ontdekken. De oude monniken eens de bewaarders van het heilige pand, stierven een voor een weg, en het volk, niet meer hoorende spreken over Onze Lieve Vrouw van Altijddurenden Bijstand. hield natuurlijk op haar aan te roepen en te vereeren.

Het wonderdadige beeld bleef aldus

ruim
geen
ver
die
har
dri
had
kel
wo
ser
aa
ni
ze
a
d
l

ruim vijftig jaren onbekend en vergeten: geene kerk, geen altaar, geene openbare vereering bestond er meer van haar, die door eene lange reeks van wonderen haren machtigen Bijstand gedurende drie eeuwen aan het Romeinsche volk had doen gevoelen. Men was zoo verwikkeld in de groote elkander met zoo ongewonen spoed opvolgende gebeurtenissen onzer eeuw, dat er niet eens meer aan gedacht werd, of de heilige beeltenis nog bestaan mocht. Aldus verdween zelfs het aandenken en de herinnering aan haar, die zoo getrouw de Altijd-durende Bijstand van ontelbare ongelukkigen geweest was.

Terwijl dit wonderbeeld van Maria, even als zoovele anderen, vergeten werd, vervolgde Satan de uitvoering zijner helsche plannen. Pius VII kwijnde jaren lang in eene droevige ballingschap; zijne opvolgers zagen den zondvloed der kwade driften, der vijandelijke gezindheden en der goddelooze leerstellingen met den dag al hooger en hooger stijgen; Gregorius XVI was getuige van de tegen altaar en troon in het duister

gesmede zamenzweringen en van de onheilspellende ontwikkeling der geheime genootschappen, Pius IX eindelijk, door zijne onderdanen in zijn eigen paleis belegerd; zag zich genoodzaakt Rome te verlaten, om den weg der ballingschap in te slaan! En wat al rampen en onheilen het arm en ongelukkig Italië sedert dien tijd geteisterd hebben, weet iedereen, die een weinig bekend is met de geschiedenis onzer dagen. Verschijn dan weder, o machtige Maagd, o gij, die de Bijstand zijt der Christenen, verschijn dan weder aan het hoofd van de legerscharen des Heeren! Kom den Satan naar zijne helsche krachten teruggedrijven; kom met overwinnenden arm de vijanden van Jesus' Kerk bestrijden; kom der overstroming van kwalen, waarmede de wereld bedreigd wordt, een rotsvasten dijk tegenwerpen! Openbaar ons weder in uwe beelden de wonderen uwer macht en uwer goeder-tierenheid; geef ons de zoo kostbare wonderbeelden terug door de hand der goddeloozen ons ontnomen, en vooral

de h
van
ken
tege
noo
uw
bee
pla
we
ku
en
de
u
zu
zu
K

de heilige beeltenis, welke u als Moeder van Altijddurenden Bijstand heeft doen kennen; want zoo ooit, dan is vooral tegenwoordig die Bijstand ons allernoodzakelijkst. Zoo gelukkig zullen wij, uwe kinderen, zijn, als wij uw heilig beeld op de altaren zullen mogen terugplaatsen, wederom voor u knielen, wederom uwen Bijstand afsmeeken kunnen; want dit vertrouwen, o heilige en mcachtige Moeder! bezielt ons, dat wij door onze smeeking en gebeden van uwe alvermogende goedheid verkrijgen zullen, dat eindelijk een gelukkige en zoo vurig gewenschte vrede aan de Kerken en de wereld worde wedergegeven.

4^e HOOFDSTUK.

De beeltenis van Onze Lieve Vrouw van Altijddurenden Bijstand wordt door een Pater Redemptorist wedergevonden.

Omstreeks het jaar 1840 leefde er in het klooster van Onze Lieve Vrouw

in Posterula een goede grijsaard, broeder Orsetti genaamd. Op jeugdigen leeftijd had hij het habijt der Augustijnen aangenomen en zijne professie gedaan in het klooster van Sint Mattheus op den Esquilino. Doch de revolutie kwam, en de kerk en het klooster, waar de grijze broeder onder de machtige bescherming van Maria zoovele gelukkige dagen gesleten had, werden, gelijk wij reeds verhaald hebben, eene prooi der verwoesting. Hij had dan dit welbeminde toevluchtsoord zijner jonge jaren moeten verlaten en was met de Augustijner kloosterlingen naar hunne nieuwe standplaats vertrokken. Op het tijdstip waarover wij hier spreken, waren al zijne oude medebroeders van Sint-Mattheus overleden, en hij alleen bewaarde nog de herinneringen aan vroegere tijden. De Voorzienigheid, welke hem zoo lang op aarde liet, had haar bepaald doel daarmede: zij wilde zich van hem bedienen, om de vereering van Onze Lieve Vrouw van altijddurenden bijstand wederom te verlevendigen.

In de laatste levensjaren van dezen

goe
On
bez
Mi
jar
kle
br

vr
ti
be
en
je
w
z
d
d
a
l
a

goeden grijsaard werd het klooster van Onze Lieve Vrouw in Posterula dikwijls bezocht door een zeker jongeling, Michael Marchi genaamd, die, dertien jaren lang, zeer bevriend was met de kloosterlingen en vooral met den ouden broeder Orsetti.

Op zekeren dag waren de beide vrienden in de huiskapel der Augustijnen, toen Orsetti op eens voor eene beeltenis der H. Maagd bleef stilstaan en op geheimzinnigen toon tot den jeugdigen Marchi zeide: Beschouw eens wel, mijn vriend, deze heilige Madonna: zij is Onze Lieve Vrouw van Altijd-durenden Bijstand. Weleer werd zij door het volk met groot vertrouwen aangeroepen en vereerd in de Sint-Mattheus-kerk, en jaarlijks werd een allerplechtigst feest ter harer eer gevierd". De goede grijsaard herhaalde meermalen deze woorden, als wilde hij het gezegde onuitwischbaar diep in het geheugen van zijnen jeugdigen vriend inprenten.

De openbaringen des broeders bleven niet bij dit eerste woord. Orsetti, die

in de twee laatste jaren zijns levens, wa-
 bijna ten eenemale van het gezicht be-
 roofd was, hechtte zich al inniger en
 inniger aan den jongen Marchi en ver-
 trouwde hem al zijne geheimen toe:
 en in elk onderhoud met hem kwam
 hij altijd als onwillekeurig en met een
 soort van voorliefde op zijne Madonna
 van den Esquilino terug. Wanneer hij
 echter eene of andere bijzonderheid
 over het vertrouwen en de vereering,
 waardoor men vroeger haar huldigde,
 verhaald had, liet hij nimmer na, zijn
 verhaal met deze woorden te sluiten:
 „Vergeet toch nooit, Marchi, dat het
 wonderdadige Mariabeeld, weleer in de
 Sint-Mattheus-kerk vereerd, geen ander
 is, dan het thans in onze huiskapel
 geplaatste; neen, vergeet het nim-
 mer.” — En als wilde hij zijne plech-
 tige verzekeringen nog meer kracht
 bijzetten en den geest des jongelings
 nog dieper treffen, onderbrak hij soms
 zijn verhaal om hem met eene zichtbare
 ontroering te zeggen: „Hebt gij mij
 wel verstaan. Marchi? Neen, daar be-
 staat geen twijfel, het is zeker!....

De
 stierf
 80 jaar
 Voorz
 delijk
 Micha
 heime
 vrien
 er a
 verla
 helz
 rijpl
 slec
 der
 zou
 Re
 H.
 aa

s leven, wat al mirakelen zijn er door Onze
 icht beïeue Vrouw van Altijddurende Bij-
 iger erand gedaan!....” De jeugdige Michael
 en verluisterde naar des grijsaards woorden;
 n toe: toen echter begreep hij nog niet om
 kwam welke redenen en met welke bedoe-
 et een lingen de Voorzienigheid deze zoo
 lonna dringende aanbevelingen den goeden
 er hij broeder Orsetti op de lippen legde.

heid De grijze Augustijner kloosterling
 ring, stierf in 1852 in den ouderdom van
 gde, 80 jaren. Sedert dien tijd begon de
 zijn Voorzienigheid hare plannen al dui-
 en: delijker en duidelijker te openbaren.
 het Michael Marchi, bewaarder der ge-
 de heimen van zijnen eerbiedwaardigen
 der vriend, begon al spoedig na diens dood
 el er aan te denken om de wereld te
 n- verlaten en het kloosterleven te om-
 n- helzen. Toen zijn plan eindelijk tot
 t rijpheid gekomen was en hij nog
 s slechts in beraad stond over de keuze
 s der kloosterorde, waaraan hij zich
 zoude toewijden, vernam hij, dat de
 Redemptoristen, de zonen van den
 H. Alphonsus, de Villa Caserta hadden
 aangekocht. Hij gevoelde zich door

de genade tot dat nieuwe klooster aangetrokken, en weldra, beantwoordend aan de inwendige stem, welke in hem sprak, meldde hij zich aan en verzocht in de Vergadering des Allerheiligsten Verlossers opgenomen te worden. Aan zijn verlangen werd voldaan, en in 1855 ontving hij het kloosterlijk habijt der Redemptoristen. Sinds toen mocht men zeggen dat het bezit der wonderdadige beeltenis van Onze Lieve Vrouw van Altijddurenden Bijstand aan de kinderen van den H. Alphonsus verzekerd was.

Drie of vier jaren later ontdekte een der kloosterlingen van de Villa Caserta in zijne geschiedkundige navorschingen tal van allerkostbaarste oorkonden over de oude Sint-Mattheus kerk, wier standplaats, gelijk wij reeds gezien hebben, door de Caserta werd ingenomen, alsmede en voornamelijk over eene beeltenis der H. Maagd, door vele wonderen beroemd. Op zekeren dag onderhield zich deze Pater met zijne medebroeders over dat Maria-beeld, en verhaalde hun zeer omstan-

diglijk zekere bijzonderheden, welke zij allen, Pater Marchi even als de anderen, met evenveel voldoening als bewondering aanhoorden. Eensklaps gaat er een lichtstraal op voor den geest van Pater Marchi. Hij herinnert zich de geheimzinnige woorden, welke de oude Augustijner broeder in zijne vertrouwelijke gemoedsuitstortingen hem zoo vaak heeft toegesproken, en roept in vervoering uit: „De wonderbare Madonna bestaat nog, ik weet waar zij verborgen is, en zoo menigmaal heb ik ze gezien !...” Nu verhaalt hij, tot aller verwondering, zijne herhaalde bezoeken in het klooster van Onze Lieve Vrouw in Posterula en de mededeelingen, hem door zijnen ouden vriend gedaan.

De Paters Redemptoristen begrepen al dadelijk, dat de Voorzienigheid hun het spoor tot eene kostbare ontdekking opende en met vurigheid bedankten zij God en de allerheiligste Maagd. Hunne kennis echter van den zoo onverwachts wedergevonden schat was nog ongenoegzaam en onvolkomen; en volstrekt

onbekend waren zij met het bestaan van een titel, die hen wettigde, om het bezit dier heilige beeltenis te vorderen, namelijk, met de uitdrukkelijke wilsbeschikking der allerheiligste Maagd, waardoor bepaald was, dat het wonderbeeld in eene tusschen de Heilige Maria de Meerdere en Sint-Jan van Lateranen gelegen kerk geplaatst moest worden. Eene onvoorziene omstandigheid kwam hun nieuwe narichten bezorgen en deed hun duidelijk de barmhartige plannen van de Koningin des hemels kennen.

In de kerk der Paters Jesuïeten te Rome wordt elken Zaterdag eene godvruchtige toespraak tot de geloovigen gehouden over de heerlijkheden van Maria. Op den eersten Zaterdag van Februari 1863 koos de Pater, die met deze preek belast was, tot onderwerp zijner toespraak het aloude en wonderdadige beeld van Onze Lieve Vrouw van Altijddurenden Bijstand. Wij willen hier eenige der merkwaardige gedachten aanhalen. welke de heilige Maagd hem ongetwijfeld ingaf, om de

herstelling harer heilige beeltenis en de vereering daarvan te bevorderen.

„Heden wil ik u spreken, mijne broeders, over eene beeltenis der allerheiligste Moedermaagd, welke vroeger zeer beroemd was, en nu, sedert een zestigtal jaren in diepe vergetelheid is geraakt. Ongetwijfeld is zij verborgen in eene of andere weinig bekende bidplaats, waar zij verstoken blijft van alle openbare vereering, en van de hulde en het bezoek van zoo vele vrome pelgrims, die in de eeuwen van geloof rond haar zich kwamen scharen.” — Daarop verhaalde de redenaar, hoe de heilige Maagd op bepaalde en uitdrukkelijke wijze als haren wil had te kennen gegeven, dat zij vereerd zoude worden tusschen Sint Jan van Lateranen en de Heilige Maria de Meerdere. Vervolgens voegde hij er deze woorden bij : „Geve God, dat onder mijne hoorden iemand zich bevinde, die de plaats kent waar de heilige beeltenis verborgen is !... Dat hij verklare aan degenen, die het wonderdadige beeld in eene droevige

vergetelheid doen blijven, dat Maria wil, dat zij aan de vereering der geloovigen uitgesteld worde. Ik durf vertrouwen, dat zij hunne dwaling inzien en de heilige beeltenis in eene der talrijke tusschen den Esquilino en den Cælius gelegen kerken zullen terugplaatsen.” — Eindelijk sloot hij zijne toespraak met deze hoopvolle gedachte: „Wie weet of de ontdekking en de wedervinding dezer kostbare beeltenis aan onzen door zoo-vele staatkundige beroerten en onlusten geschokten tijd niet is voorbehouden?.... Wie weet of Maria, die zichzelve de Moeder van Altijddurenden Bijstand genoemd heeft, den vrede der wereld en het heil der volkeren aan de herstelling van haren vroegeren eeredienst niet heeft verbonden? Wel gelukkig hij, die door God is uitgekozen om ons de beeltenis zijner Moeder terug te bezorgen!”

Men zal lichtelijk begrijpen, dat deze woorden en heel de toespraak eenen diepen indruk maakten op de Redemptoristen, zoodra zij daarmede

bekend werden. Was het inderdaad niet duidelijk, dat Maria tot nieuwe woonplaats de kerk had uitgekozen van den H. Alphonsus, welke juist tusschen de twee door de allerheiligste Maagd aangeduide basilieken is gelegen en op wier belende gronden de Sint-Mattheus-kerk weleer zich bevond? En dan, wat een wonderbare samenloop van onvoorziene omstandigheden!... De oude broeder Orsetti, die al de Augustijnen van Sint-Mattheus overleeft, opdat het geheim, dat zij alleen kennen, niet in hun aller graf zoude verloren gaan!... De machtige opwekking, welke hem als onweerstaanbaar noopt zijne vertrouwelijke mededeelingen te doen aan een' jeugdigen Romein, die, niet lang daarna, onder de zonen van den H. Alphonsus wordt opgenomen!... De geschiedkundige nasporingen over de wonderdadige Mariabeeltenis van den Esquilino, welke aan Pater Marchi de gelegenheid geven, om een geheim te openbaren, waarvan hij, tot dan toe, de hooge belangrijkheid niet gekend heeft!...

De breedvoerige mededeeling van zoovele bijzonderheden over Onze Lieve Vrouw van Altijddurenden Bijstand in de toespraak van den Eerw. Pater Jesuïet!... Is de samenloop van al die treffende en onvoorziene omstandigheden, zijn al deze daadzaken, op zoo wonderbare wijze zich aaneenschakelend, geene genoegzame en duidelijke bewijzen, dat het in de raadsbesluiten des Heeren bepaald is, dat de nieuwe kerk, aan den H. Alphonsus toegewijd, ook het nieuwe heiligdom van Onze Lieve Vrouw van Altijddurenden Bijstand moet wezen? en mag men niet zeggen, dat de heilige Maagd, door aan de kinderen van dien grooten Heilige de gedachte in te boezemen en de gelegenheid te bezorgen om de Villa Caserta aan te koopen, op het tijdstip waarop zij zelve haar wonderbeeld daar wilde terugplaatsen, eene glansrijke belooning heeft willen geven aan een harer getrouwste en ijverigste dienaren, aan den onsterfelijken en godvruchtigen schrijver der Heerlijkheden van Maria?

Al deze gedachten kwamen natuurlijk op in den geest der Paters Redemptoristen en hun verlangen naar het bezit van het geheimzinnig beeld werd elken dag nog grooter en vuriger. Hun algemeen Overste, de Hoogerwaarde Pater Mauron, was echter van meening, dat men de zaak niet te zeer moest bespoedigen. Nog twee jaren verliepen, en gedurende al dien tijd deed hij veel bidden, opdat God zijnen heiligen wil zoude doen kennen: en eerst na zich aldus de bescherming des hemels verzekerd te hebben, bood hij den Heiligen Vader zijn smeek-schrift aan.

De ten dien einde gevraagde audiëntie werd op den 11en December 1865 verleend. De Hoogerwaarde Pater gaf in korte bewoordingen eene geschiedkundige schets van de wonderdadige beeltenis, verhaalde aan Zijne Heiligheid de buitengewone omstandigheden, welke wij vermeld hebben, en smeekte daarop den Paus, hem het heilige beeld in eigendom af te staan. De heilige Vader maakte

daarop de bemerking, dat de Madonna van Altijddurenden Bijstand hem zeer wel bekend was, wyl hij, telkenmale, dat hij als knaap met zijne ouders naar Rome kwam en met hen het bezoek der zeven kerken verrichte, op den weg van Sint-Jan van Lateranen naar de Heilige Maria de Meerdere, in Sint-Mattheus bij dat wonderbeeld ging bidden Onmiddellijk na die bemerking nam Zijne Heiligheid eene pen en, met voorbijgaan van alle formaliteiten, schreef hij eigenhandig op het hem aangeboden smeekschrift de volgende woorden :

„11 December 1865. De Kardinaal Prefekt der Propaganda is gelast den Overste van het klooster van Onze Lieve Vrouw in Posterula bekend te maken, dat het Onze wil is, dat de schilderij der Allerheiligste Maagd, waarvan sprake is in dit smeekschrift, terugkeere tusschen Sint-Jan en de Heilige Maria de Meerdere, met verplichting nochtans voor den Overste der Redemptoristen, om een ander passend schilderstuk in de plaats te geven.”

Ong
bij he
even
woord
haald
Altijd
goede
De
toris
spoe
bekr
de
voo
dad
der
tro
Al
ui
st
v

Ongetwijfeld dacht de Heilige Vader, bij het onderteekenen van dit bevel, even als de gewijde redenaar, wiens woorden wij daar even hebben aangehaald, dat Onze Lieve Vrouw van Altijddurenden Bijstand waarlijk ter goeder ure verscheen.

De Algemeene Overste der Redemptoristen, wiens ijvervolle poging zoo spoedig met den gewenschten uitslag bekroond was geworden, keerde naar de Caserta terug, God innig dankend voor de verkregen weldaad, en al dadelijk was hij er op bedacht om der Madonna eenen haar waardigen troon op te richten in de kerk van Alphonsus' kinderen. Moge zij van uit dit nieuwe heiligdom de eeuwige stad beschermen en der wereld den vrede wedergeven.

5° HOOFDSTUK.

De Paters Redemptoristen worden in
het bezit der heilige beeltenis
gesteld.

Nadat alle formaliteiten, voor de
overdracht van het beeld noodzakelijk,
vervuld waren, begaven zich op den
19 Juni 1866 twee Paters Redemp-
toristen naar het klooster van Onze
Lieve Vrouw in Posterula, om de
heilige beeltenis in ontvangst te nemen
en ze naar hare nieuwe woonplaats
over te brengen. De Prior der Augus-
tijnen geleidde hen naar de huiskapel
des kloosters, alwaar het wonderdadige
Mariabeeld, sinds zooveel jaren reeds
verborgen en vergeten, zich bevond,
en overhandigde het aan de twee
afgezonden Paters, die thans dezelfde
beeltenis der Moeder van Altijddu-
renden Bijstand van nabij mochten
aanschouwen, voor welke de geslach-

ten
hunne
gebr
Des

ring
men
tiend
vaar
uit

zoo
zon
spr
me
tee
ve
is
di
w
g

ten van drie eeuwen haar de hulde
hunner liefde en hunner vereering
gebracht hadden.

Deze beeltenis is eene houtschilde-
ring in byzantijschen stijl, en, naar
men gissen kan, moet zij in de der-
tiende of veertiende eeuw zijn ver-
vaardigd. Het christelijk gevoel, dat
uit al de treffende en met elkander
zoo volmaakt overeenstemmende bij-
zonderheden van deze waarlijk oor-
spronkelijke schildering straalt, als-
mede de keurige volmaaktheid der
teekening en der uitvoering doen ons
veronderstellen, dat dit stuk het werk
is van een even ervaren als gods-
dienstigen meester. In korte woorden
willen wij er eene beschrijving van
geven.

Het schilderstuk heeft eene hoogte
van vijftig en eene breedte van veer-
tig duim. Op een vrij glanzenden
gulden grond staat de Allerheiligste
Maagd afgebeeld, op haar linker arm
het Kindje Jesus dragend. Een donker
blauwe sluier bedekt haar hoofd, en
daalt zoo verre af, dat men slechts

het uiterste gedeelt van den band, die haar hoofd omwikkelt, kan opmerken. Haar kleed is roodkleurig en deszelts boorden, even als die van den sluier, zijn met goud bezet en omzoomd. De vrij breede gloriekrans, welke haar hoofd omringt, is met fijne en kunstmatige teekeningen versierd. Onder dien krans ziet men op het bovengedeelte van den hoofdsluier eene stralende sler. De plooien en schaduwen der kleederen zijn door gulden lijntjes aangegeven, welke bijzonderheid eigenaardig is aan al de schilderstukken der byzantijsche school. Boven de Madonna staan deze vier letters $\widehat{MP. \Theta Y.}$, welke de beginnen en sluitletters zijn van Grieksche woorden „Moeder Gods” beteekenend.

Het Goddelijk Kindje is op de armen Zijner Moeder, maar in plaats van Zijne blikken op haar te vestigen, richt het Zijn hoofd een weinig achterover en wendt Zijne oogen ter linker zijde naar een voorwerp, waardoor het diep getroffen schijnt en waarvan het gezicht over Zijn zacht

gelaat een zweem van vreeze verspreidt. Met Zijne twee kleine handjes omklemt het de rechterhand Zijner Moeder, als wilde het zich daardoor hare bescherming verzekeren. Het Goddelijk Kindje draagt een groenkleurig kleet, dat door een rooden gordel opgehouden en gedeeltelijk verborgen is onder een langen mantel van donker gele kleur.

Het hoofd van het Kindje is ook omgeven door een gloriekrans, die echter een weinig smaller en minder bewerkt is dan de kroon der Madonna. Boven zijn linker schouder leest men deze letters: $\widehat{\Gamma\Sigma}$ $\widehat{\Lambda\Sigma}$ dat is: „Jesus Christus.”

De houding van het Kindje Jesus, alsmede het gevoel van vrees en schrik, dat in al Zijne trekken is uitgedrukt, wordt veroorzaakt door de nabijheid van een Engel, die ter linker zijde een weinig boven het Kindje geplaatst is, in zijne handen een kruis met het gewone opschrift draagt en dat, te gelijk met de vier nagelen, den kleinen Jesus aanbiedt.

Boven den hemelbode leest men de eerste letters van zijnen naam *O. A. F.* dat is: „De Aartsengel Gabriël.”

Op dezelfde hoogte, doch ter rechter zijde van de Madonna, ziet men een anderen Engel, boven wiens hoofd men deze letters vindt: *O. A. M.*, dat is: „De Aartsengel Michael.” Deze draagt een vaas, waaruit de lans en de rietstok met de daarop bevestigde spons opschieten.

Datgene echter wat dit schilderstuk vooral kenmerkt, is het gelaat der Madonna, welks uitdrukking in volmaakte overeenstemming is met hetgene wij reeds hebben beschreven. In den blik van Maria, die tot hare aanschouwers gericht is, even als in al hare gelaatstrekken ziet men eene zachte en onzeggelijke droefheid vereenigd met een allerdiepst medelijden. Zij ook heeft het kruis gezien, dat men haren Zoon aanbiedt; men ziet het, hare ziel lijdt, maar, o God! met welke kalmte, met welke gelatenheid en hemelsche onderwerping! Men zoude zeggen, dat de schrik van

het
lijd
dra
de
de
va
zw
di
li
w
il
n
i
v

het Goddelijk Kind bij 't zien van de lijdenswerktuigen door den Engel gedragen, aan Maria hare andere kinderen herinnert, die in dit tranendal der aarde droevig rondzwerven en zoo vaak gedrukt gaan onder den loodzwaren last van hun kruis. Zij schijnt, diep door medelijden getroffen, hare lippen te openen, en deze troostvolle woorden te uiten: „Vertrouwt op mij: ik heb geleden, en daarom ben ik vol medelijden, ik ben machtig, en daarom in staat u bij te staan en te helpen. Vertrouwt dan, o gij allen, die op aarde den weg volgt, dien mijn Zoon heeft bewandeld: ik ben de Moeder van Altijddurenden Bijstand!”

De wonderbare schilderij, ofschoon reeds zes of zeven eeuwen oud, was volkomen goed bewaard. Slecht waren er hier en daar eenige kleine nageltjes in het hout geslagen, waaraan waarschijnlijk de kronen bevestigd waren geweest, welke vroeger boven het hoofd der Allerheiligste Maagd en van het Goddelijk Kindje prijkten. Doch het was gemakkelijk alles volmaakt te

herstellen, en thans zijn alle sporen van vroegere beschadiging verdwenen.

Deze kostbare schat was het, welke aan de twee zonen van den H. Alphonsus werd overhandigd. Met innige vreugde namen zij de wonderdadige beeltenis mede, en na weinige oogenblikken nam de Madonna van Altijddurenden Bijstand wederom bezit van den Esquilino, alwaar zij op nieuw vereerd ging worden op slechts eenige schreden afstands van haar eerste heiligdom.

6° HOOFDSTUK.

Onze Lieve Vrouw van Altijddurenden Bijstand wordt met groote plechtigheid op den Esquilino in de Sint-Alphonsus kerk geplaatst.

Aan de langdurige verborgenheid, welke het wonderbare beeld van Maria aan de vereering en de liefde harer

kinde-
einde-
moeil-
moch-
niet t-
tenis-
eener-
nieu-
plech-
beel-
nieu-
als-
ren-
Alt-
sai-
m-
da-
va-
w-
s-
r-
o-
l-

poren
enen.
welke
Al-
nige
dige
gen-
tijd-
van
uw
ige
ste

kinderen onttrokken had, was dan een einde gekomen door de ijvervolle be-
moelingen van Alphonsus' zonen. Zij
mochten echter daarmede alleen zich
niet tevreden stellen: de heilige beel-
tenis van 's Heeren Moeder moest op
eenen haar waardigen troon in haar
nieuw heiligdom worden verheven; de
plechtige inhuldiging van het aloude
beeld moest het begin worden eener
nieuwe vereering, welke voortaan even
als weleer, de godvruchtige volksscha-
ren voor het altaar der Moeder van
Altijddurenden Bijstand, zoude doen
samenstroomen. En konde Maria niet
met alle recht zich er op verwachten,
dat de Romeinen onzer eeuw, wier
vaderen drie eeuwen lang ontelbare
weldaden van hunne hemelsche be-
schermster ontvangen hadden, met niet
minder vurigheid en liefde hare we-
derschijning zouden begroeten, dan
hunne voorouders haar bij hare eerste
verschijning in 1399 begroet hadden
en gehuldigd? En was er niet eene
glansrijke inhuldiging van het wonder-
bare beeld noodig geworden na eene

halve eeuw van verlatenheid en verge-
telheid; en moesten de glorie en de
luister, welke men ten toon zoude
spreiden om de gelukkigeterugvinding
der heilige beeltenis te vieren, niet eene
uitboeting zijn der vroegere nalatigheid
en eene schitterende betuiging van toe-
komstige getrouwheid? Voorzeker! En
de Romeinen begrepen dat, en zij be-
reidden aan Onze Lieve Vrouw van
Altijddurenden Bijstand een dier fees-
ten, welks herinnering immer zal voort-
duren.

Den 17 April 1866 richtte de Kar-
dinaal-Vicaris der Eeuwige Stad, in
naam van Zijne Heiligheid Pius IX,
de volgende plechtige uitnoodiging
(*invito sagro*) tot viering van het
feest aan alle bewoners van Rome:

„Dierbare Romeinen! De aloude en
wonderdadige beeltenis van Onze Lieve
Vrouw van Altijddurenden Bijstand,
gedurende drie eeuwen door uwe voor-
vaderen in de Sint-Mattheuskerk ver-
eerd, zal weldra aan den openbaren eere-
dienst worden teruggegeven.

„Tijdens de vreeselijke beroerten,

welke in het begin dezer eeuw den vrede der Kerk verstoorde, werd de oude Sint-Mattheuskerk verwoest en vernietigd; en sedert die ongelukkige dagen bleef het eerbiedwaardige beeld in een onbekend heiligdom verborgen. Zijne Heiligheid, de roemrijk regeerende Paus Pius IX, heeft eigenhandig het volgende bevel geschreven: De Madonna van Altijddurenden Bijstand moet op den Esquilino tusschen de basiliek van Lateranen en de Liberiaansche basiliek worden teruggeplaatst. Voortaan zal zij aan de vereering des volks uitgesteld zijn in de Sint-Alphonsuskerk, toebehoorende aan de Vergadering des Allerheiligsten Verlossers, welke kerk juist op het erf gelegen is, waarop vroeger de Sint-Mattheuskerk zich bevond.

„Dien ten gevolge zullen de Paters Redemptoristen, uit dankbaarheid voor de gunst, welke Maria hun verleende, door hunne kerk tot hare woonplaats en hen zelven tot bewaarders harer heilige beeltenis uit te kiezen, op den 27^{en}, 28^{en} en 29^{en} dezer maand eene plechtige driedaagsche oefening vieren,

om het herstel van de openbare vereering dezer Madonna met meer luister te doen plaats vinden. Den 26^{en} namiddag zal de heilige beeltenis in processie langs de straten van Rome gedragen en vervolgens op het hoog-altaar der Sint-Alphonsus kerk geplaatst worden.

„Romeinen, en gij vooral, bewoners van de Wijk del Monti, toont nu, dat gij de ware kinderen van Maria zijt! Uwe voorvaderen hebben uitgeschenen door hunne godvruchtige vereering van Onze Lieve Vrouw van Altijddurenden Bijstand: volgt gij nu hunne voorbeelden. Knielt neder voor haren troon in al uwe beproevingen; hare machtige hand zal u beschermen en u blijven beschermen, totdat zij u in het Paradijs de glorie zal zien genieten, welk zij u door haren Altijddurenden Bijstand bezorgd zal hebben.”

Met edele geestdrift beantwoordde het Romeinsche volk aan deze vurige oproeping en hartelijke uitnoodiging, en de algemeene deelneming aan de feestviering was een plechtig getui-

genis van de liefde der Eeuwige Stad voor de Moeder des Heeren.

De plechtigheid begon op den 26^{en} April, feestdag van den H. Cletus, Paus en martelaar, die, gelijk wij in het begin dezer geschiedkundige schets zagen, tegen het einde der eerste eeuw de oude Sint-Mattheuskerk inwijdde, welke later het eerste heiligdom van de Moeder van Altijddurenden Bijstand werd. Op dien dag verliet eene luisterrijke processie in zegevierenden optocht de stille woonplaats van Alphonsus' zonen. De broederschap van den H. Franciscus van Paula, de Paters Redemptoristen, de geestelijkheid van de wijk del Monti, de Karmelieten van Sint-Marten, de monniken van Vallombrosa, de reguliere Kanunniken van Lateranen de pastoors der aangrenzende parochiën openden de processie en allen zongen heilige lofliederen Maria ter eer. Vervolgens verscheen de heilige en wonderdadige beeltenis onder eenen rijken draaghemel, omringd door eene talrijke schaar van geestelijken en onmiddelijk gevolgd door een Bisschop, die eene

kostbare reliquie der Heilige Maagd in zijne handen hield. Dan kwamen de Algemeene Oversten der verschillende kloosterorden en ontelbare scharen van vrome geloovigen, die tezamen den rozenkrans baden of heilige liederen zongen.

De huizen, waarlangs de processie toog, waren versierd even als op de dagen van openbare feestelijkheid: kostbare tapijten en bekleedsels daalden in rijke plooien van de balkons naar beneden, de grond was met keurige bloemen en geurige mirten- en laurierbladeren bezaaid. De straten, te eng geworden voor de opeengedrongen menigte, weergalmden van blijde Maria-gezangen. 't Was waarlijk eene algemeene ontboezeming van diep gevoelde vreugde! Deze vreugde verstoorde echter niet in het minste de vrome ingetogenheid en de warme godsvrucht der geloovigen, die op dezen dag uit alle wijken der Eeuwige Stad waren saamgestroomd, om de zegepraal der Moeder van Altijddurenden Bijstand door hunne tegenwoordigheid op te luisteren en

door
O
deze
plec
de
Rom
moe
min
hoe
Rom
wor
Sta
han
han
val
pro
een
jan
ve
wa
on
vi
zo
ge
m
tr

door hunne stichting te verhoogen.

Ook kon de Allerheiligste Maagd deze godsdienstige en zoo heerlijke plechtigheid niet laten afloopen, zonder de kinderlijke liefde harer dierbare Romeinen door eenige blijken harer moederlijke en alvermogende bescherming te beloonen. Reeds zagen wij, hoe zij, bij hare eerste intrede binnen Rome in 1599, door een luisterrijk wonder bezit nam van de Eeuwige Stad. Zoo wilde zij ook, dat in 1866 hare wederverschijning te midden van hare kinderen door wonderbare voorvallen verheerlijkt zoude worden.

In eene der straten, langs welke de processie moest doortrekken, woonde eene diep bedroefde moeder, wier vierjarig kind in een hopeloozen toestand verkeerde. Sedert een twintigtal dagen was het door eene koortsachtige maagontsteking aangetast, welke door hevige hersenstuipen nog werd verergerd, zoodat het leven van den kleine in groot gevaar was. Doch zijne arme moeder verloor den moed en het vertrouwen niet: zij bad en smeeke

den hemel zoo vurig zij maar kon. Eindelijk nadert de processie, en op het oogenblik, waarop de Maagd van Altijddurenden Bijstand zegevierend voorbij het huis wordt gedragen, vat de moeder, in eene vervoering van liefde tot haar kind en van vertrouwen op Maria, den kleinen stervende in hare armen, draagt hem naar een open venster, en daar, haren zoon aan Onze Lieve Vrouw aanbiedend, roept zij onder het vergieten van een vloed van tranen: „O, goede Madonna, genees hem, of neem hem met u naar 't Paradijs!” — Maria had medelijden met de bedroefde vrouw en binnen vier en twintig uren was het kind op zichtbare wijze gebeterd, en na weinige dagen was het zoo goed hersteld, dat het met zijne moeder eene waskaars aan zijne hemelsche Beschermster kon komen offeren.

Toen de processie een weinig verder gekomen was, trok zij voorbij eene woning, waarin een jeugdig meisje van acht jaren lag te kwijnen. Sinds vier jaar had zij het gebruik harer beenen

ver
de
me
wi
me
hu
eer
ne
Vr
afs
ge
op
he
de
zi
ee
er
ba
te
da
de
tr
d
k
z
in
h

verloren en kon zich niet dan met
 de uiterste moeielijkheid en met de
 meeste krachtsinspanning bewegen. Nu
 wist de moeder van het lijdende
 meisje, dat de processie langs haar
 huis zoude komen, en nu zou zij met
 een allergrootst vertrouwen de ge-
 nezing harer dochter van Onze Lieve
 Vrouw van Altijddurenden Bijstand
 afsmeeken. Hoe veelvermogend is het
 gebed en het vertrouwen eener moeder
 op het hart van Maria! Nauwelijks
 heeft de bedrukte vrouw den bijstand
 der heilige Maagd afgebeden, of hare
 zieke dochter voelt eene verandering,
 een ommekeer in geheel haar wezen,
 en vindt de vrijheid en de beweeg-
 baarheid harer ledematen gedeeltelijk
 terug. Zij kon echter nog niet gaan
 dan met veel moeite. De moeder,
 door die halve genezing in haar ver-
 trouwen gesterkt en aangemoedigd,
 dacht wel, dat zij nog meer zoude ver-
 krijgen. Weinige dagen daarna neemt
 zij hare dochter mede, draagt haar
 in de Sint-Alphonsuskerk tot voor
 het heilige beeld, en daar, doordron-

gen van dat levend vertrouwen, dat wonderen verkrijgt, roept zij Maria toe: „Voltooi nu, o heilige Madonna, wat gij zoo goed begonnen hebt!” — Nauwelijks heeft zij dit korte maar treffende gebed uitgesproken, of het meisje staat op en begint zonder eenige moeite te gaan tot groote verbazing van alle aanwezigen.

Zoo toonde Onze Lieve Vrouw van Altijddurenden Bijstand bij hare weder-verschijning onder het Romeinsche volk, dat zij haren nieuwen troon daarom alleen wilde bestijgen, om nogmaals haar alvermogen, hare biddende almacht dienstbaar te maken aan hare goedheid, dienstbaar derhalve ook aan het vertrouwen harer vereerders. Door die wonderdaden, duizendmalen wel-sprekender dan alle menschelijke woorden, scheen zij tot de volksmenigten, welke overal op haren doortocht samendrongen, te zeggen: „O gij allen, die in lijden zijt, komt tot mijnen moederlijken troon, en ik zal u troosten, u bijstaan, u redden!” Met zeldzame vurigheid werd door de Romeinen aan de

liefdevolle uitnoodiging beantwoord; en de plechtige driedaagsche oefening, welke op de processie volgde, was door den ijver en de godsvrucht des volks als eene opoffering en toewijding der gansche stad aan Onze Lieve Vrouw van Altijddvrenden Bijstand.

Gedurende deze drie dagen was de kerk van den H. Alphonsus met den meesten luister versierd. De heilige beeltenis, op het hoogaltaar als in eene zee van licht geplaatst en met de welriekendste bloemen omgeven, prijkte daar als op een glansrijken glorietroon. Dagelijks werden er, des morgens en des avonds, plechtige oefeningen gehouden door de voornaamste prinsen der Kerk, die zich gelukkig achtten aan Maria's voeten de hulde hunner vereeringen godsvrucht te mogen neerleggen. De welsprekendste redenaars van de hoofdstad der katholieke wereld verkondigden om strijd de verhevenheid en de heerlijkheden, de macht en de goedheid der allerzaligste Maagd. Wat echter het meest de zegepraal van 's Heeren Moeder opluisterde, was de

steeds voortdurende aandrang der geloovigen, die, zelfs van uit de verst afgelegen wijken der stad, naar den Esquilino stroomden. Alle klassen en standen der maatschappij vereenigden zich in de Sint-Alphonsuskerk: edellieden en rijken, priesters en leeken, maar armen vooral en ongelukkigen knielden voor Maria's nieuwen genadetroon. Vele zieken en verminkten lieten zich naar het wonderdoende beeld dragen, en hun vertrouwend geloof deed denken aan het vertrouwen van zoovele kranken, die weleer zich rond den Heer Jesus verdrongen, om zijn kleed te kunnen aanraken en genezing te vinden. Gedurende deze drie dagen werd het heilig Misoffer van het eerste morgenuur tot den vollen middag aanhoudend op het altaar der Madonnazoodoor wereldlijke als kloostergeestelijken, door hooggeplaatste prelaten, door bisschoppen en kardinalen opgedragen. Ontzettend groot was de menigte dergenen, die zich in den biechtstoel met God kwamen verzoenen, en het getal van

hen, die tot de heilige Tafel naderden, was waarlijk ontelbaar. „Ik ben zeker,” aldus spreekt een ooggetuige, „dat ik niet boven het ware getal ga, als ik zeg, dat gedurende deze drie dagen meer dan vijftig duizend geloovigen voor het heilig beeld zijn komen neerknielen.”

Moge de Moeder van Altijddurenden Bijstand ook op ons een blik van goedheid en liefde vestigen; moge zij ook over ons eenige dier gunsten en genaden uitstorten, welke zij in die gezegende dagen harer zegepraal zoo overvloedig aan het geloovig volk van Rome heeft doen toekomen!

7^e HOOFDSTUK.

De vereering van Onze Lieve Vrouw van Altijddurenden Bijstand verspreidt zich te Rome en in vele andere landen.

Op den dag zelven, waarop het wonderdadige beeld van Maria in de

Sint-Alphonsuskerk aan de openbare vereering werd teruggegeven, las men het volgende opschrift op de groote kerkdeur:

GLORIE
 AAN ONZE LIEVE VROUW
 VAN ALTIJDDURENDEN BIJSTAND,
 AAN DEZE ALOUDE BEELTENIS,
 SINDS EEUWEN BEROEMD;
 AAN EENE AL TE LANGE VERGETELHEID
 DOOR ZIJNE HEILIGHEID PIUS IX
 HEDEN ONTTROKKEN.
 DE KLOOSTERLINGEN
 VAN DEN ALLERHEILIGSTEN VERLOSSER
 VIEREN DEZE PLECHTIGHEDEN
 OM DE VROEGERE DEVOTIE
 TOTDEGODDELIJKE MOEDERTE VERLEVENDIGEN
 EN OM
 VOOR ZICH ZELVEN EN VOOR DE GANSCH E STAD
 HAREN ALTIJDDURENDEN BIJSTAND
 TE VERKRIJGEN.

Wanneer wij nu de daadzaken na-
 gaan, zullen wij dadelijk erkennen,
 dat het edele doel, bij al deze plechtig-
 heden beoogd, de verlevendiging na-
 melijk van de vroegere devotie tot
 Onze Lieve Vrouw van Altijddurenden
 Bijstand, volkomen bereikt is.

Reeds zagen wij met hoeveel luister

en welke algemeene deelneming de plechtige driedaagsche oefening ter gelegenheid van de plaatsing van het wonderdoende Mariabeeld in de Sint-Alphonsuskerk gevierd werd. En dat men niet meene, dat deze godsdienstige feestelijkheden niets duurzaam achterlieten, of dat de geestdrift des volks door onverschilligheid, de vurigheid door verslapping, de vreugdekretend door een droevig stilzwijgen gevolgd werden. Neen! deze eerste driedaagsche zegepraal der allerzaligste Moedermaagd was de voorbode en het voorteeken van eene nog veel uitgebreider en langduriger zegepraal, en de indruk, door deze eerste plechtigheid op de gemeederen gemaakt, was diep en krachtig genoeg, om tegen alle natuurlijke onstandvastigheid en wispelturigheid bestand te zijn. Twee daadzaken, beide even troostend, kunnen tot bewijs daarvan dienen, het herstel namelijk van de devotie tot Onze Lieve Vrouw van Altijddurenden Bijstand in Rome zelf, en de spoedige uitbreiding dier zelfde devotie buiten Rome in ver-

schillende landen der christen wereld.

Wat Rome betreft, kan men opmerken, dat de plechtige driedaagsche oefeningen, waarover wij gesproken hebben, onmiddellijk de Meimaand voorafgingen. Tijdens deze aan Maria toegewijde maand bleef de vurigheid van het volk voortduren en deze een en dertig dagen waren eene onafgebroken verheerlijking der machtige Moedermaagd. De devotie werd zelfs grooter met den dag, en tegen het einde der maand had zij zulk eene hoogte bereikt, dat zij eene gansch ongewone ontboezeming van kinderlijke liefde ten gevolge had. In de laatste dagen der Meimaand namelijk kwam er eene deputatie uit de wijken, nabij de Sint-Alphonsuskerk gelegen, tot den Algemeenen Overste der Redemptoristen om zijn Hoogerwaarde in naam van het volk een treffend verzoek te doen. Zij verzochten namelijk zijne toestemming om op hunne wijze, Onze Lieve Vrouw van Altijddurenden Bijstand te mogen bedanken voor de gunst, welke zij hun verleend had, door in hun

midden te willen terugkeeren; uit dankbaarheid wilden zij, op eigen kosten eene nieuwe driedaagsche oefening doen vieren, welke de eerste in plechtigheid en luister nog zoude overtreffen.

Dit verzoek, gelijk men wel denken kan, werd gereedelijk aangenomen; en de Kardinaal Patrizzi wilde nogmaals in naam van Zijne Heiligheid, het volk uitnoodigen en oproepen, om de Moeder van Altijddurenden Bijstand te vereeren. De nieuwe plechtigheid, welke in de drie eerste dagen van Juni gevierd werd, bracht wederom de gansche stad in beweging. „De vrijwillige bijdragen der geloovigen,” zegt een Romeinsch dagblad, „waren zoo overvloedig, dat men de kerk allerluisterrijkst konde versieren. Het altaar was schitterend verlicht. Op de drie avonden werd de zegen met het Allerheiligste gegeven door hunne Eminenties de Kardinalen Clarelli, de Reisach en di Pietro. Elken avond werden de gevel der kerk en de aangrenzende straten prachtig geillumineerd, en niet slechts de bewoners van dit gedeelte der stad, maar heele

scharen uit de overige wijken woon-
den deze godsdienstige en treffende
plechtigheden bij."

De heilige Maagd zelve, als naijve-
rig op de verbreiding dezer devotie
tot haar wonderbeeld, verveelvuldigde
met moederlijke edelmoedigheid hare
gunsten en gaven, en menig wonder-
baar feit beloonde en vergrootte nog
de vurigheid der geloovigen. Het zij
ons toegelaten een of ander dier
voorvallen hier aan te stippen.

Het eerste had plaats in die zelfde
Meimaand, welke op de wederver-
schijning der wonderdadige beeltenis
volgde. De echtgenoot van een pause-
lijk officier leed, sinds twee dagen, de
vreeselijkste barenssmart, en de per-
sonen harer omgeving hadden alle hoop
op eene gelukkige verlossing opgege-
ven. Reeds den derden dag bleek het
duidelijk dat alle menschelijke hulp
nutteloos en de zieke reddeloos
verloren was. Doch op eens herinnert
zich de officier te midden zijner mate-
looze droefheid, dat hij een beeldje
bezit van Onze Lieve Vrouw van

Altijddurenden Bijstand. Vol vertrouwen neemt hij het, brengt het aan zijne vrouw, en met vurigheid wekt hij haar op hare toevlucht te nemen tot de machtige Moeder, wier naam nog bijstand belooft, daar waar alle hoop verloren schijnt. De lijderes volgt den raad van haren vromen echtgenoot. En Maria, door beider geloof en vertrouwen getroffen, verhoort hun gebed; en de gelukkige geboorte van een schoon en welgeschapen kindje maakt een einde aan al hunne angsten. De vader, door vreugde vervoerd, ging zelf zijne hemelsche Beschermster bedanken voor de weldaad, welke zij hem verleend had, door zijne echtgenootte aan een wissen dood te ontrukken, en tot blijk zijner dankbaarheid hing hij een kostbaar ex-voto aan haar altaar op.

Eenige maanden later kwam eene andere Romeinsche dame den tol harer dankbaarheid aan Maria betalen. Kort te voren was zij door de waterzucht tot het uiterste gebracht geworden, en de geneesheer had haar eene even moeilijke als smartelijke operatie, als

voor haar behoud noodzakelijk, voorgesteld. In hare angsten smeekte de zieke Onze Lieve Vrouw van Altijddurenden Bijstand om hulp en redding, en zoo spoedig verhoorde Maria hare bede, dat de geneesheer, bij zijne terugkomst, de operatie, als niet meer noodzakelijk zijnde, kon achterlaten, en na weinige dagen waren alle sporen der ziekte verdwenen. Doch eene nieuwe en nog veel ernstiger kwaal, welke haar onverwachts overviel, scheen de door Maria verleende genezing nutteloos te zullen maken. Eene kwaadaardige koorts bracht de dame den dood nabij. Drie dagen lang bleef zij als tusschen leven en sterven en buiten kennis. Maar de kracht der gebeden, welke voor het behoud der zieke aan de Madonna van Altijddurenden Bijstand gericht werden, was grooter dan de woede der koorts: de zegepraal bleef aan het gebed. Eensklaps en op het oogenblik zelf, waarop men meende, dat de stervende haren geest ging geven, ontwaakte zij uit hare bewusteloosheid, en zoo volmaakt was hare genezing,

dat zij onmiddellijk van haar lijdensbed kon opstaan. Weinige dagen later kwam zij eene waskaars en een zilveren hart aan hare machtige Wel-
doenster ten offer brengen.

Deze en soortgelijke feiten, alle menschlijkerwijze onuitlegbaar, vielen zoo dikwijls voor gedurende den loop van dat zelfde jaar, dat het vertrouwen op de wonderdadige Madonna dagelijks aangroeide en dat allen, die ter prooi waren aan lijden en aan beproevingen of onheilen, zich aangetrokken gevoelden, om bij de heilige beeltenis der Moeder van Altijddurenden Bijstand troost en redding te gaan zoeken. Door deze buitengewone, vurige en vertrouwvolle vereering van het wonderbeeld, door dezen altijd grooter wordenden toevloed der geloovigen, kreeg de Sint-Alphonsus-kerk het aanzien der oudste en meest bezochte bedevaartskerken. Vooral echter waren het de armen, de noodlijdenden, de zieken, de ongelukkigen van alle soort, die er heenstroomden, eerst om zich over hunne rampen en kwalen te beklagen, en daar-

na om de hulde hunner dankbaarheid te brengen aan haar, door wie zij bevrijd waren geworden van hun lijden en hunne kwellingen. Van lieverlede vermeerderde de welgemeende erkentelijkheid des volks het getal dergeschenken, rond de welbeminde en hoogvereerde beeltenis aangebracht, en weldra prijken rond het wonderbeeld ontelbare ex-voto's, kostbare edelgesteenten en zilveren harten, zinnebeelden der liefde. Aanhoudend waren er waskaarsen voor den troon der machtige Moedermaagd ontstoken, en verschillende altaarlampen, wier vlam nooit wordt uitgedoofd, flikkerden weldra voor hare beeltenis. Eindelijk werd de wonderdadige Madonna nog versierd met eene prachtige kroon, waarin vier en twintig edelgesteenten glanzen, en welke door twee neerknielende engelen boven het hoofd der Moedermaagd wordt opgehouden.

Terwijl de Eeuwige Stad deze herstelling der aloude bedevaart toejuichte, deed een niet minder troostend verschijnsel zich voor in vele andere

streken. Ik bedoel hier de zoo snelle uitbreiding der vereering van Onze Lieve Vrouw van Altijddurenden Bijstand in vreemde en verafgelegen landen der christen wereld. De naam zelf van *Moeder van Altijddurenden Bijstand* was het grootste middel, waarvan de geest Gods zich bediende, om in de harten eene vurige liede jegens de veelvermogende Madonna en een kinderlijk vertrouwen op hare machtige voorspraak op te wekken. Trouwens deze enkele woorden: *Moeder van Altijddurenden Bijstand*, zijn zoo welsprekend, beantwoorden zoo volmaaktelijk aan al onze behoeften, zijn zoo wel geschikt om ons een onbegrensd vertrouwen op Maria te midden onzer altijddurende kwellingen en beproevingen in te boezemen, dat de meeste christenen, die deze zoete woorden uitspreken, tevens eene inwendige opwekking tot vertrouwen gevoelen en eene innerlijke roepstem vernemen, welke de hoop in het diepst hunner ziel verlevendigt. Vandaar ongetwijfeld de zoo spoedige en gemakkelijke uitbrei-

ding dezer vereering en der devotie tot deze hooggezegende Madonna. Reeds meer dan vijftig echte kopieën der wonderdadige beeltenis zijn ter openbare vereering uitgesteld in Frankrijk en Engeland, in Schotland en Ierland, in België en Nederland, in Spanje en Oostenrijk, in Pruisen en Beijeren, in Noord- en Zuid-Amerika. Reeds vindt men in verschillende kerken, zoowel in steden als in plattelands gemeenten, een of ander altaar, aan Onze Lieve Vrouw van Altijddurenden Bijstand toegewijd, en de geloovigen ziet men met liefde en vertrouwen er heen snellen, om hunne gebeden en smeekingen aan de machtige Moeder op te dragen. Alles wat op deze devotie betrekking heeft, schijnt de hoogste belangstelling te verdienen: zoo is de geschiedkundige schets van het wonderbeeld met duizendtallen in vele landen verspreid; overal vindt men zoowel groote als kleine afbeeldingen en medailles van de Moeder van Atijddurenden Bijstand; eigen gebeden, haar ter eere en door Zijne Heiligheid den Paus met aflaten

verrijkt, zijn reeds in ieders handen, overal waar de vereering der wonderdadige Maagd bekend is en gevestigd.

En hoe edelmoedig toont zich Maria jegens allen, die met een oprecht vertrouwen haar met den zoeten naam van Moeder van Altijddurenden Bijstand begroeten en onder dien titelaanroepen! Hoevele buitengewone en wonderbare gunsten heeft de Madonna van Altijddurenden Bijstand reeds verleend aan hare getrouwe vereerders! Reeds zijn verschillende harer heiligdommen veel bezochte bedevaartplaatsen geworden, en talrijke ex-voto's en andere voorwerpen verkondigen daar op welsprekende wijze hare macht en moederlijke goedheid; getuige, onder anderen, eene nederige kapel, te midden van een woud als verloren, waar eene dankbare hand naast het altaar der gezegende Maagd een marmersteen geplaatst en daarop deze treffende woorden met gulden letteren ingebeiteld heeft:

ONZE LIEVE VROUW VAN ALTIJDDURENDEN
BIJSTAND HEB IK GEBEDEN
EN IK BEN VERHOORD GEWORDEN.

1867.

Moge de vereering der heilige beeltenis, hoe langer hoe meer zich onder het geloovige volk verspreiden, en het hare er toe bijbrengen, om ons vertroosting en redding te bezorgen in de ongelukkige tijden, welke wij beleven, en waarin Maria's Altijddurenden Bijstand meer dan ooit noodzakelijk is geworden! Moge de treffende en troostvolle naam, welke zij zich zelve gegeven heeft, eene oprechte en kinderlijke liefde jegens haar in ons hart ontsteken!

Weinige dagen na de herstelling der devotie tot de Moeder van Altijddurenden Bijstand had eene zekere vrouw eene beeltenis dezer Madonna in hare kamer geplaatst, en dikwijls en met groote vurigheid bad en vereerde zij de wonderdadige Moedermaagd. Nu gebeurde het eens, dat het beeldje toevallig van den wand afviel en op de lamp, welke de godvruchtige vrouw voor deze kleine Mariabeeltenis had ontstoken, nederkwam. De vlam omwikkelde aanstonds het papieren prentje, verteerde heel deszelfs boord, doch

liet de beeltenis zelve onbeschadigd.....
 Moge de devotie tot u, o Moeder van
 Altijddurenden Bijstand, overal, waar
 zij zich verspreidt, een soortgelijk
 wonder bewerken! Moge de liefde tot
 u als eene vuurvlam zijn, welke al
 de voorwerpen onzer ongeregelde
 driften verslindt, om in onze harten
 niets te laten bestaan, dan uw beeld,
 o Moeder! en dat van Jesus, uwen
 goddelijken Zoon en onzen Verlosser.

8^e HOOFDSTUK.

Onze Lieve Vrouw van Altijddurenden
 Bijstand is onder dien nieuwen titel
 de Beschermster der heilige Kerk
 en van den Heiligen Stoel.

God, wiens vaderlijke goedheid vol
 wijsheid, wiens liefde voorzienigheid
 is, weet altijd de geneesmiddelen
 te evenredigen aan de kwalen, welke
 ons treffen. Elk tijdperk ziet nieu-
 we oefeningen van devotie ontstaan,

die in volmaakte overeenkomst zijn met de behoeften der zielen en volkomen aan de noodwendigheden der Kerk, de Moeder der zielen, beantwoorden. De wonderbare uitbreiding der Maria-vereering, waarvan wij de getuigen zijn, schijnt het groote middel te wezen door de goddelijke Voorzienigheid in onze eeuw tot veler heil uitgekozen. Hoevele nieuwe heiligdommen zijn er opgericht, der Moeder van Jesus ter eere; van hoevele wonderbare verschijningen en wonderdoende Mariabeelden hebben we in onzen tijd niet hooren spreken! De heilige Maagd schijnt dan ook het vertrouwen, dat de geloovigen op haar stellen, op alle mogelijke wijzen te willen bevorderen en al meer en meer openbaart zij hare macht en de kracht harer voorspraak, om daardoor de dienaren van haren Zoon aan te moedigen. En waarlijk, nooit schenen hare moederlijke bescherming en bemiddeling zoo noodzakelijk als tegenwoordig.

Voorzeker, de wereld is altijd ziek

geweest, en altijd zal zij het blijven. De kanker, die haar verteert, woedt in haar sedert den beginne der tijden en is eene dier kwalen, welke nooit volkomen genezen worden. 't Is daarom, dat Gods Kerk op aarde, wier bestemming het is die kwaal te bestrijden, te allen tijde de strijdende Kerk zal blijven. Maar evenals voor gewone zieken, zoo komen er ook voor de wereld, welke met eene zoo zware geestelijke ziekte geslagen is, dagen van kalmte en dagen van crisis; en bijgevolg zullen er ook voor de heilige Kerk, die de verzorging, de genezing en redding der wereld tot taak heeft, dagen zijn van strijd en dagen van vrede. Maar ofschoon heel hare geschiedenis een gedurige afwisseling is van stille rust en harden kamp, heeft zij wellicht nooit, sedert de achttien eeuwen van haar bestaan, eenen strijd te voeren gehad, zoo zwaar en zoo moeielijk als dien, waarin zij in onze eeuw zich gewikkeld ziet.

Waarlijk! de wereld bevindt zich tegenwoordig in een hachelijken toe-

stand. Jaren en jaren lang heeft zij haar eenig genees-en redmiddel, den godsdienst, van de hand gewezen, en nu is zij aan het ijlen geraakt en zou in hare waanzinnigheid den hemelschen Geneesheer, onzen God en Verlosser Jesus Christus, willen vernielen. Hij, de goddelijke Zaligmaker onzer zielen, roept ons toe: O gij allen, die belast en beladen zijt, komt tot mij, en ik zal u verkwikken! Gij, die lijdt en treurt, komt tot mij, en ik zal u redden en vertroosten! — Maar de godvergeten wereld wil van Jesus Christus niets weten: zij lastert Zijnen heiligen naam, hoont Hem in Zijn gezegenden persoon, loochent Zijne godheid, beschimpten vervolgt Hem in Zijne Kerk, in Zijne waarheid en Zijne priesters. De Paus is de plaatsvervanger van Jesus Christus op aarde: en wijl nu de wereld den Heere Jesus haat, vervloekt en vervolgt, daarom haat, en vervloekt, en vervolgt zij ook onzen Heiligen Vader den Paus; daarom draagt zij de wapenentegen hem en verkondigt luide, dat zij niet tevreden zal zijn, zoolang

de
zij
ge
ach
ver
din
le
tra
de
ar
Va
na
lij
m
de
v
or
w
d
m
d
k
e
r
v
l

de Paus van Rome bestaat. En terwijl zij naar de middelen, om tot dit doel te geraken, uitziet, vermeedert eene reusachtige samenzwering met uitgebreide vertakkingen de middelen ter verleiding, wapent den arm van ontelbare leden der geheime genootschappen en tracht overal, zoowel in de paleizen der grooten als in de stulpen der armen, medeplichtigen aan te werven. Vandaar de veelsoortige revolutionnaire beroerten, welke zoo herhaalde-lijk onze hedendaagsche maatschappij met den ondergang bedreigen; vandaar de vreeselijke gevaren, welke de Kerk van alle zijden omgeven, en waarin zij onvermijdelijk zoude moeten vergaan, ware zij geen Godswerk, waartegen al de krachten der hel niets zullen vermogen in de eeuwigheid.

Zoo gevaarlijk is de toestand, waarin de trouweloosheid van vorsten en volkeren en het toenemend ongeloof onzer eeuwde Kerk gebracht hebben, dat men, menschelijkerwijze gesproken, moet wanhopen aan hare zege en zelfs aan haar behoud. Wie toch zal haar redden?

Wie ter wereld zal den Paus, wiens ondergang en val men gezworen heeft, aan de gevaren kunnen onttrekken? Voorzeker, niemand op aarde! Maar de Eeuwige leeft, en God, die zijne Kerk moet redden, wijst ons op de allerheiligste Maagd: door haar zal hij redden wat redding noodig heeft. Ja! dit is het vertrouwen, de zoete hoop van alle ware geloovigen en kinderen Gods, dat der wereld het heil door Maria zal worden.

Was het niet deze troostende gedachte, deze zoete overtuiging, welke onzen grooten, onvergetelijken en helaas! zoo zwaar beproefden Paus Pius IX z. g., opbeurde en ondersteunde? Heeft hij ons niet herhaaldelijk, gedurende de lange reeks van jaren zijner regeering, de gezegende Moedermaagd voorgesteld als zijne toevlucht te midden zijner kwellingen, en als de ster zijner hoop te midden van den harten en aanhoudenden strijd, dien hij te strijden had? Is het niet om den zegen en de bescherming van Jesus' machtige Moe-

der te verkrijgen, dat hij de waarheid harer Onbevleete Ontvangenis tot een katholiek leerstuk heeft verheven? Is het niet om Maria in zekeren zin te noodzaken hare machtige bemiddeling voor het welzijn der Kerk aan te wenden, dat hij in al zijne toespraken en zendbrieven de geloovigen evenzeer als de herders aanmaande al hun vertrouwen op de vlekkelooze Moedermaagd te stellen?

Onder de verschillende daadzaken, welke deze troostende hoop, dit blijde vertrouwen wettigen, dat de zegepraal door Maria verkregen zal worden, kan men vrij de onverwachte wederver-
schijning rekenen van Onze Lieve Vrouw van Altijddurenden Bijstand, van deze even machtige als goeder-
tieren Moeder, wier naam alleen ons reeds een waarborg is, dat haar bijstand ons nimmer zal ontbreken. Ook was zij nauwelijks wederverschenen, of allen, die haren naam hoorden, voelden in zich de innige overtuiging, dat God in deze Madonna eene nieuwe Beschermer aan de heilige Kerk had gegeven.

Dit eenparig gevoelen der geloovigen werd dan ook door Zijne Heiligheid Pius IX gedeeld, gelijk recht duidelijk blijkt uit de welwillende bereidvaardigheid, waarmede hij aanstonds in de herstelling dezer Mariavereering toestemde en verschillende gebeden ter eere van Onze Lieve Vrouw van Altijddurenden Bijstand met aflaten verrijkte. Nog zichtbaarder wordt dit uit het volgende voorval.

Het heilige en wonderdadige Madonnabeeld was sinds weinige dagen op den nieuwen troon geplaatst en aan de vereering van het volk wederom uitgesteld, toen de Paus, evenals de minste der geloovigen voor de machtige en goedertieren Moeder wilde komen neerknielen en hare alvermogende voorspraak afsmeeken. Het was op den 5^{en} Mei 1866, dat de Heilige Vader zijn bezoek bracht aan het wonderbeeld van Maria. Juist verkondigden de eerste tonen van het orgel het begin der avondoeffeningen in de Sint-Alphonsuskerk, toen Pius IX binnentrad, en onmiddellijk

begaf hij zich, door het verwonderde volk heen, naar het altaar van Onze Lieve Vrouw van Altijddurenden Bijstand: daar bad hij gedurende eenigen tijd voor het heilige beeld, beklom vervolgens de altaartrappen en begon toen met diepe aandacht en zichtbaar welgevallen de kostbare beeltenis in al derzelver bijzonderheden te onderzoeken, als wilde hij daardoor zijn vertrouwen op de machtige Madonna al meer en meer verlevendigen. „O, wat is zij schoon!” zeide hij toen tot den algemeenen Overste der Redemptoristen, en deze woorden sprak Zijne Heiligheid uit op den toon eener recht kinderlijke en allervurigste liefde tot Maria. — Daarna zinspeelde de Heilige Vader op eene copie der wonderdadige beeltenis, welke hem korte dagen te voren was aangeboden geworden, en zeide: „Ik vind ze nog schooner dan die, welke gij mij gegeven hebt.”

De Paus heeft de copie, welke hij hier bedoelde, in zijne bidplaats willen nemen, en gelijk het ons uit goede

bron bekend is, had hij de grootste devotie tot deze Madonna van Altijd-durenden Bijstand. Daar ongetwijfeld, in het geheim dier bidplaats, vond de Heilige Vader in de beschouwing van zijn gekruisigden God en van zijne machtige koningin, dien onwrikbaren moed, en onoverwinnelijke standvastigheid, dien onverstoorbaren en hemelschen vrede en die opgeruimdheid des harten, welke hem in zoovele zware beproevingen staande hielden en hem zelfs door zijne woevendste vijanden bewonderd deden worden.

Eenige dagen na de wederinvoering der devotie tot de Moeder van Altijd-durenden Bijstand, zeide Pius IX met zijne gewone en zoo beminnelijke eenvoudigheid: „Ik verneem dat deze Madonna buitengewone en wonderbare genaden uitdeelt. Zij moest hare macht toch ook aanwenden ter gunste van den armen Paus.” — En wie zoude durven zeggen, dat deze wensch van Rome's Opperpriester niet reeds sinds langen tijd verwezenlijkt is.

En wat ons betreft, aan wie Maria zich heeft willen doen kennen onder den zoeten en troostrijken naam van Moeder van Altijddurenden Bijstand, laten wij toch altijd de trouwe kinderen blijven van Jesus' Kerk en van haar opperhoofd den Paus; laten wij aanhoudend Maria smeecken, dat zij aan Kerk en Paus haren Altijddurenden Bijstand verleene. Niet dagelijks kunnen wij haar het offer brengen van ons geld en goed, maar dagelijks kunnen wij haar het offer onzer gebeden aanbieden. Elk aan Maria opgedragen gebed, elke smeeeking, tot haar gericht, is eene weldaad voor de heilige Kerk. Niet allen kunnen hun bloed veil hebben en vergieten voor de zaak van God en zijne Kerk; maar allen kunnen Maria bidden, dat zij door hare bemiddeling deze edelmoedige offervaardigheid inboezeme aan zoo vele jongelingen, die door God tot deze hoogst eervolle zelfopoffering geroepen zijn, en wellicht tot heden toe die roepstem versmoord en aan de uitnoodiging Gods niet beantwoord

hebben. Wij kunnen niet allen even als Josuë strijden, maar wij allen zijn in staat om, gelijk Moses, onze handen hemelwaarts te verheffen en om Maria te bidden, dat zij de verdedigers der vrijheden en rechten van den Heiligen Stoel door haren alvermogenden en Altijddurenden Bijstand helpe en ondersteune.

Bescherm, o wonderdadige en machtige Moedermaagd! bescherm onzen welbeminden Heiligen Vader den Paus, waak over de belangen der Kerk en verijdel de woedende aanvallen van hare vijanden, opdat het stoute bestaan der boosheid tegen de onwrikbare rots van Petrus verbrijzeld worde en zich zelf vernietige!

Onz
d

I
van
Ke
on
do
vo
On
ge
de
lij
en
de
h
zi
E
n
d

9^e HOOFDSTUK.

Onze Lieve Vrouw van Altijddurenden Bijstand is de Beschermster der Christenen in hunne tijdelijke behoeften.

De bescherming, welke de Moeder van Altijddurenden Bijstand aan de Kerk in het algemeen verleent, mag ons de liefde en belangstelling niet doen vergeten, waarmede zij zorgt voor elken geloovige in het bijzonder. Onze goddelijke Verlosser heeft altijd, gedurende de dagen zijner omwandering op aarde, het innigst medelijden gehad met alle ongelukkigen, en voornamelijk met de lijdenden en de zieken. Daar staat geschreven van hem dat hij „alle kwijning en alle ziekte genas.” Ook vinden wij in het Evangelie herhaaldelijk melding gemaakt van wonderbare genezingen door den goedertieren en liefderijken

Jesus bewerkt in alle plaatsen, welke hij weldoende bezocht.

De allerheiligste Moedermaagd Maria is in alles een trouw beeld, eene zoo volmaakt mogelijke afspiegeling van Jesus, en daarom is zij ook altijd geweest en zal altijd blijven de bijstand der zwakken en het heil der zieken. Doch het is inzonderheid onder den schoonen en veelbelovenden titel van Moeder van Altijddurenden Bijstand, dat zij hare macht en hare moederlijke goedertierenheid jegens de ongelukkigen, jegens de zieken vooral en de lijdenden, op de ontegensprekelijkste wijze openbaart. Reeds hebben wij in het voorbijgaan gesproken van verschillende zieken, die in de eerste dagen na de weder-verschijning van haar wonderbeeld eene volkomen genezing door hare voorspraak verkregen hebben. Maar tot grootere eer van Maria en om hare glorie te bevorderen, en tevens om het vertrouwen der geloovigen op de Moeder van Altijddurenden Bijstand al meer en meer op te wek-

ken en te verlevendigen, zullen wij hier eenige andere feiten aanhalen, welke zoo strijdig zijn met de gewone natuurlijke orde, dat men dezelve niet anders kan uitleggen 'dan door eene buitengewone tusschenkomst van de Koningin des hemels.

GENEZING EENER TERINGZIEKTE. De eerwaarde Pater F. Hall, professor in het studiehuis der eerwaarde Paters Redemptoristen in Engeland, was, na eene jarenlange teringachtige kwijning, in eene uiterste zwakheid vervallen en werd eindelijk door eene zware ziekte aangetast. Hij had daarenboven eene volslagen walging van alle voedsel, werd door eene allerhevigste hoofdpijn gefolterd en kwam weldra in een hopeloozen toestand. De studenten zijner school en de andere kloosterlingen des huizes begonnen toen eene noveen ter eere van Onze Lieve Vrouw van Altijd-durenden Bijstand, om zijne genezing te verkrijgen. De allerheiligste Maagd scheen eerst hun geloof en hun vertrouwen op de proef te willen stellen:

Men geraakte tot het einde der noveen, en niet alleen openbaarde zich in den zieke geen enkel teeken van beterschap, maar integendeel werd zijn toestand hoe langer zoo gevaarlijker en zijne kwaal verergerde aanhoudend, en wel op zulke wijze, dat de Overste des kloosters op den laatsten dag der noveen, in de overtuiging, dat de doodstrijd elk oogenblik konde aanvangen, nog een laatste maal zijne biecht wilde hooren. Doch op den volgenden morgen toonde Maria hare moederlijke macht en goedertierenheid: Op het oogenblik, waarop het Angelus geklept werd, voelde de stervende een vreemden ommekeer in geheel zijn lichaam. „Het was, zoo verhaalde hij zelf later, alsof een nieuw leven in al mijne ledematen werd ingestort, en ik had de innige overtuiging, dat Maria de gebeden mijner medebroeders had verhoord.” — Inderdaad, hij werd niet de minste pijn of zwakheid meer gewaar, kon onmiddellijk opstaan, en ofschoon hij nog daags te voren afgemat en uitgeput op zijn lijdensbed lag uitgestrekt, kon hij nu zonder eenige ver-

moee
eene
zijn
wee
zigh
zoo
C
KOC
Ma
Car
wa
kw
he
ge
ov
ge
he
to
to
en
g
zi
v
r
o
s
g

moeienis de heilige Mis lezen. Na eene lange dankzegging en als ware zijne ziekte slechts een droom geweest, hervatte hij zijne gewone bezigheid en studiën. De genezing was zoo volmaakt mogelijk.

GENEZING EENER KWAADAARDIGE KOORTS. — De eerwaarde Pater Aurelio Mario, kloosterling van de orde der Camaldulen te Monte-Corona in Italië, was sinds vier maanden door eene kwaadaardige koorts aangetast, wier hevigheid hem den dood nabij had gebracht. Reeds had de geneesheer, overtuigd van de nutteloosheid aller geneesmiddelen, den zieke de laatste heilige Sacramenten doen toedienen, toen de Overste des kloosters zijne toevlucht tot een ander middel nam en gedurende drie dagen bijzondere gebeden voor het herstel van den zieke voor het altaar der Moeder van Altijddurenden Bijstand deed verrichten. Dit vertrouwen was genoeg om zulk eene verandering in den toestand van den zieke teweeg te brengen, dat het doodsgevaar als geweken

beschouwd kon worden. De koorts echter was niet verdwenen: wel had zij van hare eerste hevigheid en woede verloren, doch zij bestond nog, en ofschoon hare werking langzamer was, was zij niet minder kwaadaardig, zoodat zij binnen weinige dagen den zieke nogmaals tot het uiterste bracht. Toen nu de Overste op zekeren dag den lijder bezocht en hem in volslagen machteloosheid en uitputting op zijn ziekbed zag liggen, voelde hij zich op eens door eene innerlijke en krachtige inspraak als gedrongen, en gaf den zieke het vreemde en schijnbaar onvoorzichtige bevel, van des anderendaags de heilige Mis te lezen. De kloosterling, een man eenvoudig in 't geloof en de gehoorzaamheid, beloofde dat te zullen doen; doch de geneesheer, slechts de menschelijke voorzichtigheid raadplegende verklaarde, dat het eene ongerijmdheid was daaraan te denken en dat de uitvoering van het bevel als volstrekt onmogelijk moest beschouwd worden. Toen hij echter zag, dat men bepaald besloten had het plan door te zetten,

verw
tuig
zou
staa
bezu
ges
me
Alt
hij
zag
Mi
wa
da
lez
ve
ei
m
da
M
n
l
P
c
v
z
c

verwijderde hij zich in de vaste overtuiging, dat de zieke niet in staat zoude zijn den volgenden dag op te staan, of zeker onder de heilige Mis bezwijken zoude. Doch het tegendeel geschiedde. De kloosterling beval zich met vurigheid aan de Moeder van Altijddurenden Bijstand; daarop sloep hij rustig in, en den volgenden morgen zag men hem aan het altaar het heilig Misoffer opdragen. En zoo volkomen was zijne genezing, dat hij, sedert dien dag, dagelijks de heilige Mis konde lezen. Hij zelf heeft het uitvoerige verhaal zijner genezing geschreven en eindigt het met deze vurige woorden, met dezen kreet van diepgevoelde dankbaarheid: Leve Maria! Leve de Moeder van Altijddurenden bijstand!

TERUGGAVE DER STEM. — In het Nonnenklooster te L. in België wordt jaarlijks eene Retraite gegeven aan jonge personen, welke vroeger in het gesticht onderwijs en opvoeding hebben ontvangen. Onder deze personen bevond zich, in September 1867, eene jonge dame, welke sedert negen jaren de

kostschool verlaten had en welke nu, sinds zeven maanden, aan eene zoo hevige stemverdooving leed, dat zij geene klanken meer uiten en slechts met fluisterende stem nog spreken kon. Een zeer beroemd geneesheer uit Frankrijk had verklaard, dat hare kwaal ongeneeslijk was. Een ander geneesheer, te Brussel gevestigd, en zeer ervaren in deze soort van ziekten, had, gedurende eene geheele maand, verschillende geneesmiddelen aangewend, welke de kwaal, wel verre van ze te verminderen, nog verergerden. Na vele vergeefsche pogingen gedaan en al de hulpmiddelen der kunst uitgeput te hebben, verklaarde hij aan de jonge dame, dat hij hoogstens in staat was, om, alleen van tijd tot tijd en slechts gedurende korte dagen, haar hare stem een weinig te doen terugkrijgen. De zieke begreep nu genoegzaam, dat zij eenig en alleen hare hoop op God, en niet meer op menschelijke middelen kon stellen; en ofschoon zij volkomen aan Gods heiligen wil onderworpen was, smeeke

zij
ber
we
zul
ein
die
ter
de
all
de
Di
or
ge
L
st
m
h
D
w
e
d
k
g
c
s
c
-

zij hem toch om hare genezing, en
 beloofde hem, bijaldien zij hare stem
 wederkreeg, die voor zijne glorie te
 zullen gebruiken en zich te dien
 einde in een klooster aan de gods-
 dienstige opvoeding van jonge doch-
 ters te zullen toewijden. Bij het begin
 der Retraite werd deze vrome dame
 allerdringendst aan den Pater, die
 de oefeningen leidde, aanbevolen.
 Dientengevolge deed hij vóór elke
 onderrichting driemaal het „Wees
 gegroet” bidden ter eere van Onze
 Lieve Vrouw van Altijddurenden Bij-
 stand, het einde echter, dat hij daar-
 mede bedoelde en de meening, waarom
 hij dat verzocht, openbaarde hij niet.
 Daags voor de sluiting der Retraite
 was de jeugdige zieke in staat, om
 eenige verwarde klanken te uiten;
 doch deze kleine vermindering harer
 kwaal verdiende niet den naam van
 genezing. Daarom drong de pater
 den volgenden dag in zijne toe-
 spraak vóór de algemeene communie
 er nogmaals op aan, dat allen met
 vurigheid haar gebed bij het zijne

voegen zouden, om de gewenschte gunst te verkrijgen en wederom bad hij als naar gewoonte driemaal het „Wees gegroet.” O wonder! de lijdende antwoordde op het voorgebeden gedeelte van het „Wees gegroet” met even volle en verstaanbare stem als de overigen en even goed en even gemakkelijk als hadde zij altijd het volle gebruik der stem bezeten: in een woord, zij was ten eenen male genezen!

Deze groote gunst mocht men niet verborgen houden, en na de oefeningen deed men aan allen, die de Retraite hadden bijgewoond, de jonge dame kennen, voor wie zoo vurig gebeden was geworden en verhaalde men hoe zij door de Moeder van Altijddurenden Bijstand zoo oogenblikkelijk de bevrijding van hare kwaal had verkregen. Onbeschrijflijk was de ontboezeming van vreugde, welke op dit verhaal volgde: allen drongen te zamen rond de genezene, allen ondervroegen haar en wenschten haar geluk, en zij antwoordde aan al hare gezellen met de meeste gemakkelijke. Eene harer

eerst
gaan
beha
en l
als
ver
ond
„Al
gen
ge
dar
al
ofs
wa
de
ha
af
ge
oc
ge
bl
g
d
te
g
2

eerste zorgen was den geneesheer te gaan bezoeken, die haar onder zijne behandeling had. Deze, haar met luide en heldere stem hoorende spreken, was als verstomd van verbazing; en na vervolgens het inwendige harer keel onderzocht te hebben, riep hij uit: „Alles is gedaan! gij zijt volmaakt genezen! Maar welke middelen hebt ge dan toch gebruikt?” — De jonge dame verhaalde met eenvoudigheid al het voorgevallene, en de geneesheer, ofschoon een man zonder godsdienst, was zoo diep getroffen door de duidelijkheid der zaak, dat hij haar verhaal aanhoorde zonder eenig teeken van afkeuring of ongeloof en zonder hare genezing aan eene of andere natuurlijke oorzaak te willen toeschrijven. — Het gelukkige beschermkind van Maria bleef getrouw aan de gedane belofte en ging eenige dagen later aankloppen aan de deur van een klooster, om daar zich toe te wijden aan haren God en hare goedertierene en geliefde Moeder.

GENEZING VAN EEN BLINDE. — Den 29 Mei 1867 werd in de kerk der

Paters Redemptoristen te Huete in Spanje eene plechtige octaaf ter eere van Onze Lieve Vrouw van Altijddurenden Bijstand gesloten. Op dien dag kwam eene diepbedroefde en treurende vrouw haar zevenjarig zoontje aan de machtige Madonna aanbevelen: het knaapje toch was ten gevolge eener pokziekte sedert drie maanden met blindheid geslagen. „Hebt gij ook vertrouwen op de Madonna?” zoo vroeg haar de kloosterling, tot wien zij zich gericht had. — „O zoo groot!” hervatte de vrouw. — „In dat geval, hernam de Pater, moet gij naar uwe woning terugkeeren en den kleinen blinde hier naar de kerk brengen, en met hem voor de beeltenis van Onze Lieve Vrouw van Altijddurenden Bijstand met allergrootst vertrouwen bidden om zijne genezing te verkrijgen.” — Deze woorden waren een troostende balsem voor het bedrukte hart der moeder, en daardoor aangemoedigd verliet zij onmiddellijk de kerk, om haar zoontje te gaan halen. Spoedig

was zij terug met eenige andere vrouwen en leidde haren armen blinde in de kerk. Daar knielde zij, in tranen smeltend, voor het wonderbeeld en zeide tot het knaapje: „Lieve kleine, beveel u nu eens vurig aan de Moeder van Altijddurenden Bijstand; zeg haar, dat zij u geneze en u het gezicht wedergeve.” — De kleine blinde vouwde dadelijk zijne handjes samen en bad luide met eene waarlijk kinderlijke eenvoudigheid: „O Moeder van Bijstand, geef mij toch mijne kleine oogjes terug!” — Nauwelijks had hij deze woorden uitgesproken, of als buiten zich zelven, begon hij te roepen: „Moeder, moeder, ik kan zien! ik kan zien! Ik zie de heilige Madonna! O wat is zij schoon! Ik zie u ook, moeder; ik zie mijne kleine handjes!” — De moeder snikte van aandoening, maar hare tranen waren tranen van vreugde; metervoering omhelsde zij haar kind en dankte met luide stem hare hemelsche Weldoenster, de goedertieren Moeder van Altijddurenden Bijstand.

Nauwelijks was dit wonder bekend, of het kind werd het voorwerp van de vrome nieuwsgierigheid der gansche stad: iedereen wilde het zien, iedereen zijne oogen, waarin het licht was wedergekomen, beschouwen; en de kleine beschermeling van Maria zeide tot allen, die hem naderden: „Het is Onze Lieve Vrouw van Altijddurenden Bijstand, die mij genezen heeft. Ik zeide tot haar: Geef mij mijne kleine oogjes terug.”

Eenigen tijd later kwam de gelukkige knaap met zijne moeder twee waskaarsen en een ex-voto aan zijne machtige Beschermster ten offer brengen.

GENEZING VAN WONDEN. — Eene jonge dochter uit het zuiden van Nederland had sinds dertien jaren eene zware wond aan het been gehad, welke haar veel deed lijden. Tevergeefs waren alle mogelijke middelen aangewend: de kwaal bleef voortduren, of liever zij werd erger; want in den winter van het jaar 1867 zag zij zich genoodzaakt haar dienst op te zeggen, wijl de aanhoudende pijnen haar be-

lette
te v
geke
Onze
Bijst
tijd
rist
Zij
en
ma
ver
tro
een
zou
ten
ke
va
co
vi
V
de
g
g
s
b
k
k

letten hare gewone werkzaamheden te verrichten. Naar hare familie teruggekeerd, hoorde zij weldra spreken van Onze Lieve Vrouw van Altijddurenden Bijstand, wier afbeelding sedert eenigen tijd in de kerk der Paters Redemptoristen te N. geplaatst was geworden. Zij begaf zich dan naar gezegde kerk en hield eene noveen ter eere van de machtige Madonna. Ofschoon zij niet verhoord werd, bewaarde zij het vertrouwen op Maria's Bijstand, en begon eene nieuwe noveen, welke daarin zou bestaan, dat zij op negen achtereenvolgende Zaterdagen in dezelfde kerk ter eere van Onze Lieve Vrouw van Altijddurenden Bijstand zoude communiceeren. De negende Zaterdag viel onder het octaaf van Onze Lieve Vrouw Visitatie. Op dien Zaterdag, den 4 Juli 1868, kwam zij, volkomen genezen, zonder nog eenige pijn te gevoelen, zonder dat er nog eenig spoor van hare vroegere wond overbleef, Maria bedanken voor de verkregen weldaad. Aan haar alleen toch kon zij het te danken hebben, dat

zij een paar dagen te voren, des morgens bij haar opstaan, zich genezen bevond en niets meer van hare vroegere en zoo langdurige kwaal bespeurde.

Weinige dagen later, den 11^{en} Juli, kwam er iemand Onze Lieve Vrouw van Altijddurenden Bijstand voor hare beeltenis in dezelfde kerk te N. bedanken en een prachtig zilveren hart ten offer brengen. Men vroeg haar, welke gunst zij van Onze Lieve Vrouw had ontvangen. Niet ik zelf, antwoordde de jonge dochter, maar mijne zuster eene gehuwde vrouw, te G. in het bisdom van Luik woonachtig, heeft eene groote weldaad door hare voorspraak verkregen. Sinds langen tijd had zij drie zware wonden aan het been: veel werd er gedaan om die te genezen, doch niets mocht baten. Eenige weken geleden hoorde zij spreken over het beeld van de Moeder van Altijddurenden Bijstand, dat in deze kerk vereerd wordt, en vol vertrouwen beval zij zich aan Maria en hare machtige voorbede aan. Zij hield eene noveen en beloofde

tever
te z
wond
der
nen
nezi
Bij
heer
hij
wor
was
bel
Sp
dar
dag
de
we
ein
en
zu
de
zo
ke
ni
O
B
e

tevens naar deze kerk op bedevaart te zullen gaan, bijaldien zij van hare wonden genezen werd. Bij het einde der noveen was hare kwaal verdwenen; en natuurlijk kon zij hare genezing alleen Maria's machtigen Bijstand toeschrijven, wijl de geneesheer herhaaldelijk verklaard had, dat hij geene middelen kende om hare wonden te heelen. Doch mijne zuster was nalatig in het volbrengen harer belofte en kwam niet op de bedevaart. Spoedig echter betreurde zij hare ondankbaarheid. Want ongeveer veertien dagen na haar herstel vertoonden zich de drie wonden opnieuw: dagelijks werden zij erger en grooter, totdat zij eindelijk slechts eene wond vormden, en zoo hevig waren de pijnen mijner zuster, dat men begon te vreezen, dat de afzetting van het been noodzakelijk zoude worden. Ik ging haar bezoeken, en wijl ik van de eerste noveen niets wist, raadde ik haar, zich tot Onze Lieve Vrouw van Altijddurende Bijstand te wenden. Zij deed dat, hield eene nieuwe noveen, vernieuwde hare

geloofte en beloofde ze met meer getrouwheid te zullen vervullen. Na den afloop der noveen was zij wederom hersteld: nu ben ik heden gekomen, om Onze Lieve Vrouw te bedanken, en in de volgende week zal zij zelve hare geloofte komen volbrengen. — Zij kwam inderdaad den 18^{en} Juli, om hare goedertierene en machtige Wel-doenster te bedanken.

GENEZING EENER GEVAARLIJKE KWAAL.

Den 18^{en} Mei 1868 kwam er een zeker man in de kerk te N., en na gebiecht en gecommuniceerd te hebben, vroeg hij om den Overste des kloosters te mogen spreken. Nu verhaalde hij, dat hij aan eene zware ziekte had geleden en voor slechts weinige dagen tot het uiterste gebracht was geweest door eene hevige ontsteking in de ingewanden, welke zoo gevaarlijk was, dat volgens het gevoelen van den geneesheer, er geene hoop meer bestond op zijn behoud. Op denzelfden dag, waarop hij de laatste heilige Sacramenten ontvangen had, kwam de geneesheer nog tegen den avond hem

bezoeken, en verklaarde, dat de zieke waarschijnlijk den morgen niet zoude halen. Toen de arme lijder dat hoorde, beloofde hij naar gezegde kerk te zullen gaan en eene bedevaart te doen naar het nieuwe wonderbeeld, indien hij door Maria's machtige bescherming de gezondheid mocht terugkrijgen. Na deze gelofte gedaan te hebben, sliep hij in, en gedurende den ganschen nacht bleef hij kalm en rustig slapen, wat sinds geruimen tijd niet meer gebeurd was, omdat de pijnen, welke hem folterden, allen slaap uit zijne oogen verdreven. Den volgenden morgen bij zijn ontwaken, voelde hij zich genezen, en deze genezing was op den derden dag na zijne bediening zoo volmaakt mogelijk. Hij haastte zich dan ook zijne gelofte te vervullen en tot verheerlijking zijner liefderijke Beschermster te verhalen wat hem wedervaren was.

GENEZING VAN EEN KANKERACHTIG GEZWEL. — Eene jonge dochter werd sinds geruimen tijd door eene wreede ziekte ondermijnd; een kankerachtig

gezwel, dat dagelijks al grooter en grooter werd en haar hevige smarten veroorzaakte, maakte haar het verrichten van hare gewone bezigheden en het vervullen harer beroepsplichten uiterst moeielijk. Eindelijk sprak zij haren biechtvader over haar lijden. Deze gaf haar dadelijk den raad, dat zij zich tot eenen geneesheer wenden en hem hare kwaal openbaren zou; doch wijl de jonge dochter daartoe niet kon besluiten en met onoverwinnelijken tegenzin dat afsloeg, stelde de biechtvader haar voor, eene noveen te houden ter eere van den heiligen Joseph. Zij deed dat, maar ondanks haar vertrouwen en hare vurigheid, bleef haar gebed zonder verhooring. Ondertusschen verergerde de kwaal en vermeerderden de pijnen, zoodat er op aangedrongen werd, dat zij zich onder geneeskundige behandeling zoude stellen. Verschillende geneesmiddelen werden aangewend, doch zonder het minste goed gevolg; intègendeel het gezwel werd nog aanhoudend grooter en pijnlijker. De

jonge dochter kon het echter niet
 van zich verkrijgen, om zich door de
 geneesheeren te laten onderzoeken, en
 daarom smeekte zij iemand, die haren
 toestand goed kende, van met den
 geneesheer over hare kwaal te willen
 spreken. Dit werd gedaan, en de
 geneesheer verklaarde, dat zij aan
 eene zekere inwendige lichaamsont-
 steking leed, en dat daaruit het ergste
 volgen konde; vervolgens zegde hij,
 dat hij haar wel eenige middelen
 kon voorschrijven om de verdere
 uitbreiding der kwaal tegen te gaan,
 doch dat deze zonder eene lastige
 geneeskundige operatie onmogelijk
 genezen kon worden. Nog voegde de
 geneesheer daarbij, dat gezegde ope-
 ratie zoo moeielijk was en zoo ge-
 vaarlijk, dat hij liever ze niet wilde
 ondernemen, en daarom oordeelde hij,
 dat de jonge dochter goed zoude doen
 met naar eene nabijgelegen stad te
 gaan, ten einde zich daar onder ge-
 neeskundige behandeling te stellen.
 Dit alles werd aan de zieke medege-
 deeld; doch het werd haar aangeraden

eerst nog eene noveen te doen ter eere van Onze Lieve Vrouw van Altijddurenden Bijstand; tevens echter werd er bij haar op aangedrongen, dat zij, bijaldien zij na afloop der noveen niet genezen was, zich naar eene nabijgelegen stad zoude begeven, om daar de geneesheeren te raadplegen.

Het droevige vooruitzicht op eene zoo gevaarlijke operatie vergrootte de vurigheid der jonge dochter, en niet-tegenstaande de kwaal nog dagelijks verergerde, was haar vertrouwen allergrootst. Op den laatsten dag der noveen had zij zich tegen den avond niet dan met vele moeite naar de kerk begeven: daar wierp zij zich voor Maria's heilige en wonderdadige beeltenis op de knieën en vol angst en vreeze, maar tevens vol vertrouwen op de machtige bescherming der heilige Maagd, sprak zij haar biddend aldus toe: „O mijne Moeder, genees mij toch! Wat duizend geneesheeren niet vermogen, dat vermoogt gij. Waarom toch, o Moeder, zult gij mij

da
ha
de
oog
he
ge
ge
ge
tel
ter
me
on
ni
va
bij
ha
Li
Bij
ha
ge
ha
pla
sta
ke
da
er
bi

dan niet genezen? — Maria wilde haar geloof en haar vertrouwen op de proef stellen, want op het eigen oogenblik werden hare pijnen veel heviger. Na nog eene korte wijle gebeden te hebben, verliet zij de kerk, geslingerd tusschen de hoop op hare genezing en de vrees voor de smartelijke operatie, welke haar te wachten stond. Zoodra zij te huis gekomen was, begaf zij zich te bed; en ondanks hare hevige gemoedsaandoeningen was haar slaap buitengewoon vast en verkwikkend. Des morgens bij haar ontwaken kon zij God en hare machtige Beschermster, Onze Lieve Vrouw van Altijddurenden Bijstand, bedanken: al hare smarten hadden opgehouden, het gevaarlijke gezwel was ten eenen male verdwenen, hare genezing was volkomen; en in plaats van zich naar de nabijgelegen stad te begeven, kwam zij naar de kerk, om dankbaar voor het wonderdadige Mariabeeld neder te knielen en de haar verleende gunst aan haren biechtvader mede te deelen.

GENEZING EENER HARTKWAAL. — In het stadje A. (bisdom van Luik), was eene gehuwde vrouw door eene hartkwaal als het ware tot het uiterste gebracht. De geneesheer had haar den raad gegeven, onverwijld haar testament te maken, ook de priester werd ontboden, om haar de laatste heilige Sacramenten toe te dienen; hij diende ze echter nog niet toe, omdat men vreesde, dat de vrouw ter gelegenheid van de bediening door de gedachte aan het haar bedreigend gevaar te sterk aangegrepen zoude worden: daarenboven scheen zij nog niet in onmiddellijk doodsgevaar te verkeeren. Haar echtgenoot, die met den gevaarvollen toestand zijner vrouw bekend was en haar nog zoo gaarne wenschte te behouden, deed de gelofte om negen dagen lang een bedevaartganger naar de kloosterkerk te N. te doen gaan, om de hulp van Onze Lieve Vrouw van Altijddurenden Bijstand af te smeeken. Den zevenden dag der noveen was de toestand der zieke reeds dermate veranderd, dat haar man zonder

schre
de l
Kor
ter
zich
ond
wed
naa
Moe
voo
ver
On
dra
inb
har
(
Re
eer
de
de
de
de
m
lo
de
m

schroom haar durfde verlaten, om zelf de bedevaart naar N. te ondernemen. Kort daarna was de vrouw in staat ter kerke te gaan, en zelve begaf zij zich in het strenge van den winter, ondanks de ongunstigheid van het weder en ondanks den verren afstand, naar gezegde kloosterkerk, om de Moeder van Altijddurenden Bijstand voor hare genezing te bedanken. Ook verklaarde zij, dat de medaille van Onze Lieve Vrouw van Bijstand, zoo- dra zij ze zag, haar zooveel vertrouwen inboezemde, dat zij ze niet uit hare handen kon neerleggen.

GENEZING EENER LANGDURIGE ZIEKTE.

In de kerk der Eerwaarde Paters Redemptoristen te Amsterdam is ook een afbeeldsel geplaatst van de wonderdadige Moeder van Altijddurenden Bijstand en reeds is de vereering dezer machtige Madonna algemeen in de hoofdstad geworden. Ook daar is menige wonderbare genezing de be- looning geweest van het vertrouwen der vrome vereerders van Jesus' alver- mogende Moeder; ook daar zijn vele

exvoto's en andere voorwerpen, rond het troonaltaar van Onze Lieve Vrouw van Altijddurenden Bijstand aangebracht, de sprekende bewijzen van de macht en de goedertierenheid van Maria en van de oprechte dankbaarheid des volks. Slechts eene dier genezingen willen wij hier vermelden. De gunst, welke wij bedoelen, werd door Onze Lieve Vrouw van Altijddurenden Bijstand verleend aan eene brave en oprecht godsdienstige huismoeder, te Amsterdam woonachtig. Haar echtgenoot, die wij om zijne bekende deugd en vroomheid waarlijk hoogachten, schreef zelf den volgenden brief aan een der Paters, zijn biechtvader, om hem de groote weldaad te doen kennen, welke door Maria's voorspraak aan zijne vrouw geschonken was en tevens om van zijne dankbaarheid jegens de Moeder van Altijddurenden Bijstand te doen blijken. Dien brief schrijven wij hier letterlijk na.

„Eerwaarde Pater. — Een plicht van dankbaarheid, welken wij jegens

u
pen
te
goe
dad
UE
Mo
de
jar
onc

52
jar
we
wa
be
lij
aa
we
ve
en
be
en
k
w
w
b

u te vervullen hebben, doet mij de pen opnemen, om UEW. deze regelen te schrijven. Trouwens het is aan de goede raadgevingen en aan de krachtadige geestelijke medewerking van UEW. dat ik naast God en de heilige Moeder van Altijddurenden Bijstand de genezing mijner vrouw, die reeds jaren lang aan eene ernstige kwaal onderhevig was, te danken heb.

„Mijne vrouw, M. C. v. G., ongeveer 52 jaren oud, leed, sedert ruim acht jaren aan eene hardnekkige kwaal.... welke haar uit haar laatste kinderbed was bijgebleven. Sedert het eerste begin harer ziekte werden alle mogelijke middelen ter harer genezing aangewend; kundige geneesheeren werden geraadpleegd en gedurende vele jaren hebben zij alles, wat kunde en ervaring vermogen, aan de lijdende beproefd: doch alles was vruchteloos en eene ernstige verbetering harer kwaal werd niet verkregen. De ziekte week niet, en trotseerde alle aangewende moeiten en heilmiddelen. De bij de zieke geroepen geneesheeren

waren ten einde raad, en zegden eindelijk, dat de zieke niets beters kon doen, dan hare toevlucht nemen tot krachtige huismiddelen, om daardoor zich te versterken. Doch ook deze raad was vergeefs: want de ziekte, in plaats van te verminderen, vermeerderde dagelijks. De krachten der lijdende verdwenen op eene zichtbare en schrikbarende wijze; zij was weldra niet eens meer in staat, om de geringste huiselijke bezigheden behoorlijk waar te nemen, en nauwelijks was haar eene kleine wandeling van tien minuten, — van huis naar de kerk, — nog mogelijk. De lijdende onderwierp zich wel is waar met gelatenheid aan haar lot; doch dikwijls gebeurde het, dat zij zuchtend en in tranen smeltend, uitriep: „Neen, ik zal niet lang meer leven!” — Hare zwakheid en uitputting, door het aanhoudende bloedverlies veroorzaakt, werden dan ook hoe langer zoo meer zichtbaar voor allen, die haar kenden, en ook aan uwe deelnemende opmerkzaamheid, Eerwaarde, ontsnapte haar

achteruitgang niet; — uwe minzame vraag: „Maar, moeder, wat hebt gij dan toch?” — bewijst het duidelijk. En het was deze uwe vraag, Eerwaarde, welke de eerste aanleiding gaf tot eene gelukkige wending in haren onverdragelijken toestand.

„Immers UEW. gaf ons tevens den goeden raad ons aan Onze Lieve Vrouw van Altijddurenden Bijstand aan te bevelen en beloofde ons uwe krachtdadige geestelijke medewerking. Tegen het laatste Kerstfeest werd door ons eene noveen begonnen ter eere van de Moeder van Altijddurenden Bijstand, wier beeltenis sedert eenigen tijd uwe kerk versiert; en met welk gevolg? Op den achtsten dag der noveen werd de lijdende eenige verbetering gewaar, deze bleef aanhouden: de kwaal is ten eenen male verdwenen! — Is het mogelijk, riep ik verwonderd uit, toen mijne vrouw mij hare genezing mededeelde. Het was niet eenige twijfel aan de mogelijkheid dier genezing, maar de zoo plotselinge, zoo vreugdevolle verras-

sing, welke mij die vraag op de lippen legde, en mij als het ware verhinderde, om aanstonds en onvoorwaardelijk aan het bestaan harer volmaakte genezing geloof te slaan. Wij zweefden tusschen hoop en vreeze.

Heden, zes volle weken na de genezing, is het duidelijk en uitgemaakt dat de genezing werkelijk is en duurzaam. Sedert den achtsten dag der noveen, waarop de kwaal zoo plotselijk verdween, voelt mijne vrouw zich sterk en gezond, en als het ware verjeugdigd: heel haar uiterlijk bewijst zulks tot ons aller vreugde en allen, die haar kennen zijn verwonderd over dezen plotselingen en zoo gunstigen ommekeer. Niet een enkel spoor der vroegere kwaal heeft zich sedert de noveen nog opgedaan, integendeel wordt mijne vrouw dagelijks sterker, gezonder en opgeruimder.

Wat dan de aangewende geneeskundige middelen, wat alle stoffelijke zorgen en voorzichtigheidsmaatregelen niet vermochten, dat vermocht de goede Moeder van Altijddurenden

Bijsta
zij t
toevl
vreu
hebb
„He
Moe
in
gev
voo
I
ona
pli
sch
wo
ki
pl
en
m
G
v
t
o
f

Bijstand, bij wie wij, Eerwaarde, dank zij uwer gunstige raadgeving, onze toevlucht gezocht hebben. — In onze vreugde over de verkregen weldaad hebben wij soms tot elkander gezegd: „Het is waarlijk alsof de heilige Moeder Gods door dit voorval ook in deze stad een bewijs heeft willen geven van de wonderbare macht harer voorspraak bij haren goddelijken Zoon.”

In deze omstandigheden werd het ons, Eerwaarde, eene behoefte en een plicht deze regelen aan UEW. te schrijven en het verhaal van het wonderbare voorval te uwer beschikking te stellen, en daardoor een plechtiger getuigenis aan de waarheid en de wezenlijkheid van de genezing mijner vrouw te geven, tot eere van God, tot verheerlijking der Moeder van Altijddurenden Bijstand en tevens tot heil en voordeel van anderen, die daardoor in hun vertrouwen op deze machtige en goedertieren Moeder ongetwijfeld gesterkt en bevestigd zullen worden.

Aanvaard, Eerwaarde, de verze-

kering van onzen diepen eerbied en onze innige dankbaarheid." — Amsterdam, 13 Februari 1869.

Nog vele andere soortgelijke feiten zijn ons bekend, welke wij echter niet omstandiglijk zullen verhalen. Hier is het een eerbiedwaardige kloosterling, die sinds langen tijd aan eene aangezichtsroos lijdende is, en daarvan oogenblikkelijk genezen wordt, zoodra hij met een plaatje van onze Lieve Vrouw van Altijddurenden Bijstand het zieke gedeelte aanraakt. Daar is het een driejarig kind, dat nog geene enkele schrede kan doen en door Maria van deze machteloosheid bevrijd wordt. Elders is het eene ongelukkige vrouw, die sedert geruimen tijd aan vreeselijke stuipen en zenuwtrekkingen lijdt en die door de aanroeping van de Moeder van Altijddurenden Bijstand de kalmte en de gezondheid wedervindt. Verder is er eene doodzieke huismoeder, rond wier lijdensbed de gebeden der stervenden door de bloedverwanten gelezen worden, en die, op het oogenblik,

waa
met
ter
Altij
aan
wor
hem
her
bed
die
oog
ko
Ee
wi
de
de
st
h

waarop de doodstrijd gaat beginnen,
 met de aanwezigen eene gelofte doet
 ter eere van Onze Lieve Vrouw van
 Altijddurenden Bijstand, en daardoor
 aan de armen des doods onttrokken
 wordt, en na weinige dagen hare
 hemelsche Weldoenster voor het volle
 herstel harer gezondheid kan gaan
 bedanken. Nog verder is het iemand,
 die eensklaps van eene gevaarvolle
 oogziekte, welke hem het gezicht
 kon doen verliezen, genezen wordt.
 Een andermaal is het een officier,
 wiens hand reeds gedeeltelijk door
 den kanker verteerd is, en die, door
 de Moeder van Altijddurenden Bij-
 stand aan te roepen, in een gelukkig
 herstel zich dadelijk mag verheugen.

De verschillende hier aangehaalde
 daadzaken bewijzen duidelijk en zonne-
 klaar, dat Onze Lieve Vrouw van
 Altijddurenden Bijstand er behagen in
 neemt, om de lichamelijke zwakheden
 en ziekten harer kinderen en vereerders
 te verlichten en zelfs ten eenen male
 te genezen en hen door een volmaakt
 herstel te verblijden, hoe gevaarvol

ook en hoe hopeloos de toestand moge TROUV-
zijn, waarin zij zich bevinden. tieren

Het kan niet dan allernuttigst zijn, het
bij het einde van dit hoofdstuk eenige chris-
aanmerkingen te maken, die uit de verw-
aangehaalde feiten voortvloeien en edels-
betrekking hebben op zekere voor- weld-
waarden, zonder welke de heilige trouw-
Moedermaagd gewoonlijk wel niet haren
zal toestemmen, om ons in onze tij- gehe-
delijke behoeften en lichamelijke kwa- overl-
len te helpen en bij te staan. Eerst wil
en vooral vraagt Maria aan hare ver- gebe-
eerders en van allen, die eene of andere word-
gunst van hare goedheid verwachten, zeld-
een LEVENDIG GELOOF aan hare macht. well-
Maria doet gelijk Jesus, onze godde- gew-
lijke Heiland, deed: zij doet geene sche-
wonderen daar, waar zij niets dan het
ongeloof, niets dan koelheid of on- har-
verschilligheid in het geloof aan hare sm-
macht aantreft. Zij, wier geloof kin- ziel-
derlijk en eenvoudig, oprecht en vurig de
is, worden door haar bij uitnemend- kri-
heid begunstigd en kunnen aanspraak toe-
maken op al hare gaven. — Daaren- ne-
boven vordert zij een ONBEPERKT VER- de

moge **TROUWEN** op hare moederlijke goeder-
 tierenheid: de kleinmoedige en in
 t zijn, het vertrouwen altijd wankelende
 eenige christenen kunnen niets van haar
 uit de verwachten; al hare gunsten, hare
 n en edelste gaven, hare voortreffelijkste
 voor- weldaden zijn voor het kind, dat ver-
 eilige trouwend zich neerwerpt in de armen
 niet harer moederlijke goedheid en zich
 e tij- geheel en al aan hare beschikking
 kwa- overlaat en onderwerpt. — Eindelijk
 Erst wil en eischt zij het **GEBED**, maar een
 ver- gebed, dat aanhoudt, dat doorgezet
 dere wordt, dat volhardend is; want niet
 ten, zelden gebeurt het, dat eene gunst,
 cht. welke ons om onze onwaardigheid eerst
 lde- geweigerd is, ons daarna wordt ge-
 eene schonken om onze standvastigheid in
 dan het bidden. Zoo gaarne ziet Maria voor
 on- haren troon waarlijk nederig en vurig
 are smeekende vereerders, die ofschoon zij
 kin- zich onwaardig achten de weldaad of
 rig de genade, welke zij vragen, te ver-
 nd- krijgen, toch doorgaan met bidden,
 ak toch voor de voeten hunner Moeder
 en- neergeknield blijven, totdat zij ein-
 ER- delijk verhooring vinden, en de hemel-

sche Maagd een blik van liefde en goedertierenheid op hen werpe.

O Moeder van Altijddurenden Bijstand! geef mij een kinderlijk hart, een hart vol geloof, onwankelbaar in het vertrouwen en vurig door de liefde. Verkrijg voor mij de genade, dat ik getrouw blijve in uwe vereering, getrouw om u aan te roepen nu en al de dagen mijns levens, maar voornamelijk in mijnen laatsten en albeslissenden strijd.

10^e HOOFDSTUK.

Onze Lieve Vrouw van Altijddurenden
Bijstand is de Beschermster der
Christenen in hunne geestelijke behoeften.

Veel vreeselijker zijn de gevaren, welke de ziel dan de rampen, die het lichaam bedreigen, en daarom zegt onze goddelijke Verlosser: „Wilt niet

vree
doo
mo
gees
toeb
een
de
deli
wod
wed
Vro
en
eer
dek
ma
het
leg
op
do
ov
Tr
ge
on
wa
he
en
g

vreezen hen, die het lichaam kunnen dooden,” omdat wij slechts duchten moeten datgene, wat aan onze ziel op geestelijke wijze den doodsteek kan toebrengen. Doch misschien is er nooit een tijdstip geweest, waarin er voor de zielen zoo veelvuldige en zoo doodelijke gevaren bestonden als tegenwoordig. Vrij mag men derhalve de wederverschijning van Onze Lieve Vrouw van Altijddurenden Bijstand en de bescherming van hare vereering met toejuichingen en vreugdekreten begroeten, evenals men een machtigen bondgenoot begroet, die op het oogenblik, waarop het vijandelijk leger gaat zegepralen, zich onverwachts op het slagveld vertoont en reeds door zijne komst de kansen keert en over den uitslag van den strijd beslist. Trouwens Maria is de hemelsche bondgenootte en de machtige beschermster onzer zielen te midden der gevaren, waartegen wij dagelijks te kampen hebben; en in welke omstandigheden en onder welke opzichten zij dat is, gaan wij thans onderzoeken.

De allereerste behoefte van een onzeggelijk groot getal zielen is eene OPRECHTE EN VOLSTREKTE BEKEERING, is de opstandig uit den geestelijken doodslaap. De wereld mag in onze dagen wel vergeleken worden met een groot ziekenhuis, of beter nog met een kerkhof vol doode zielen, die door den adem der genade verlevendigd moeten worden. Hoevele christenen, helaas! zijn er niet, wier ziel den dood der zonde gestorven is, of althans, die roekeloos voortleven en inslapen in eene noodlottige onverschilligheid, welke met den dood de grootste overeenkomst bezit. De krachtigste geestelijke heilmiddelen schijnen voor velen krachteloos te zijn, de verplichtingen van den godsdienst worden door hen verwaarloosd, hun geweten schijnt niet vatbaar meer voor knaging en vreeze. Rampzalige, noodlottige toestand! rampzalig en noodlottig vooral, wijl men zich daaraan gewoon maakt, en de gewoonte eene tweede natuur vormt, welke schier niet meer afgelegd kan worden.

Ande
telijk
nog
maa
delo
word
houc
onge
en
mid
ziek
verp
Wat
bew
te g
leve
gen
I
ops
het
Mis
is
hei
des
ren
Mi
pog

Anderen, wel is waar, zijn den geestelijken dood der onverschilligheid nog niet gestorven: zij gelooven nog, maar zij leven in gruwelen en goddeloosheid: en dat leven des verderfs wordt voortdurend en dagelijks onderhouden, gevoed en ontwikkeld door ongodsdienstige en zedeloze boeken en door duizend andere verleidingsmiddelen. Wat al zielen, die doodziek en vergiftigd neerliggen in den verpestenden dampkring der zonde! Wat al bekeeringen zijn er dus te bewerken, wat al geestelijke wonden te genezen en dooden tot een nieuw leven, het leven der heiligmakende genade, op te wekken!

De Heilige Kerk heeft, om deze opstanding der zielen te bevorderen, het groote en vruchtbare werk der Missiën ingesteld. Het doel der Missie is de voortplanting des geloofs in de heidensche landen, de verlevendiging des geloofs onder de christen volkeren. Doch hoe dikwijls kan het den Missionaris gebeuren, dat al zijne pogingen en al zijne vermoeienissen

vruchteloos zijn, en dat zijne stem geen weerklink vindt in het hart van velen? Dan kan hij niets anders doen dan treuren over de onvruchtbaarheid van zijnen arbeid, of wel niets anders dan zuchten bij het droevige vooruitzicht, dat veler opstanding niet duurzaam zal wezen en dat zij weldra in hunnen vroegeren staat zullen hervallen.

Doch laten wij niet wanhopen! Wanneer de mensch ten einde raad is, dan verschijnt God, en in zijne almacht vindt hij altijd nieuwe middelen, om aan te vullen wat aan onze onmacht ontbreekt. In onze dagen wijst hij ons in zijne goedheid op het wedergevonden wonderbeeld van Onze Lieve Vrouw van Altijddurenden Bijstand, en de zoete naam, welken zij draagt, verzekert ons plechtig, dat zij ook in onze dagen, nu evenals altijd, de Toevlucht der zondaren zal zijn, — dat zij nu in onze dagen evenals in vroegere eeuwen de macht bezit, om de ongelukkige zondaren uit hunnen doodslaap wakker te schudden

en
zich
En
zijn
geo
Voo
bee
wer
sion
de
die
doo
we
hun
voo
sch
1
dan
tig
op
zek
me
de
aan
rin
zel
ui

en hen uit den afgrond, waarin zij zich neergeworpen hebben, te redden. En mag men niet zeggen, dat God zijne barmhartige plannen duidelijk geopenbaard heeft, door in zijne Voorzienigheid het kostbare wonderbeeld zijner Moeder toe te vertrouwen aan eene Congregatie van Missionarissen, opdat zij, door overal de devotie jegens haar te verbreiden, die krachtige genaden ter bekeering door hare bemiddeling verkrijgen, welke de zondaren tot in het diepst hunner ziel treffen en bewegen en voor altijd in nieuwe menschen herscheppen.

Het volgende voorval zal duidelijker dan vele woorden toonen, welk een machtigen invloed het gezegend wonderbeeld op een verdwaalde ziel uitoefent. Een zeker zondaar had sinds langen tijd met God en zijne plichten gebroken, de Sacramenten verwaarloosd en dacht aan niets minder dan aan zijne bekeering en zijn terugkeer tot God. Op zekeren dag ging hij, enkel en alleen uit nieuwsgierigheid, eene kerk bin-

nen en terwijl hij daar verschillende voorwerpen beschouwde, vielen zijne oogen op eens op het heilig beeld der Moeder van Altijddurenden Bijstand. Hij bleef staan en beschouwde de gezegende beeltenis met diepe aandacht en gedurende een geruimen tijd. Het duurde evenwel niet lang, of eene tot dan toe hem onbekende angstige aandoening schokte hem tot in het binnenste zijner ziel; eene onverdraaglijke wroeging verscheurde zijn hart, en zóó krachtig greep de genade hem aan, dat hij, vol schaamte over den toestand zijner ziel, zich aan de voeten eens biechtvaders ging neerwerpen om zich met God te verzoenen.

Is echter de bekeering der zondaren de eerste, zij is niet de eenige behoefte der zielen. Zoowel zij, die nooit eene eigenlijke bekeering noodig hadden, als zij die eens bekeerd zijn, hebben eene **OVERGROOTE KACHT EN OVERVLOEDIGE GENADE** van noode om aan de bekoringen weerstand te bieden en over alle gevaren te zegepralen. Wie zich aan des Heeren dienst wil toe-

wijden, zegt de Heilige Geest, verwachtte zich op bekoringen. — O voorzeker! de wonderdadige Moedermaagd zal ons bestand doen zijn tegen al deze aanrandingen der helsche vijanden en ons onoverwinnelijk maken, als wij, om aan de schichten dier vijanden te ontsnappen, ons maar weten te beveiligen onder het ondoordringbare schild van haren bijstand en hare moederlijke bescherming.

Onder de veelsoortige beproevingen, welke een tot God teruggekeerden zondaar gewoonlijk overvallen, kan men drie voorname en meer gevaarlijke bekoringen onderscheiden, welke de drie klippen van het geestelijk leven vormen, namelijk de VERVELING of WALGING, de HARTSTOCHT en de VERVOLGING. Nu, tegen deze drie gevaren worden wij gesterkt, nog meer, wij worden daarvan bevrijd door den Altijddurenden Bijstand van Maria. Deze waarheid willen wij staven door eenige voorbeelden, welke klaarblijkelijk bewijzen, dat de beschermelingen en de kinderen van Maria, niet-

tegenstaande de sluwheid en de woede hunner vijanden, door de hulp hunner machtige koningin aan dat drievoudig gevaar ontsnappen en in dien drievoudigen strijd zegepralen.

Eene vrome en godvreezende dame werd op eens overvallen door eene sterke WALGING van alle goede en godsdienstige oefeningen. Het was een afkeer van alles wat haar tot God kon voeren, een tegenzin in alles wat haar op de wegen der deugd vooruit kon doen gaan. Deze beproeving deed haar in de diepste droefheid en troosteloosheid vervallen. De toestand der dame verergerde hoe langer zoo meer, en wel dermate, dat het bezoek eener kerk haar onverdragelijk werd. Gedurende langen tijd trachtte zij dat onuitlegbare gevoel van schrik, hetwelk haar bij het ingaan eener kerk aangreep, tegen te gaan; doch telkens, wanneer zij op het punt was de kerkdeur te openen, overmeesterde haar dat vreemde angstgevoel en week zij sidderend terug. Terwijl zij door dit alles in eene mateloze

dro
op
luk
zich
Alt
len
wer
nau
kal
een
A
hei
teg
gek
zijn
eve
zie
erl
op
ind
nu
kla
van
lij
de
wa

droefheid gedompeld was, kwam haar op zekeren dag de heilzame en gelukkige gedachte in den geest, van zich aan Onze Lieve Vrouw van Altijddurenden Bijstand aan te bevelen. Zij deed dat, en oogenblikkelijk werd zij door Maria van hare benauwdheden bevrijd, en vond de kalmte en den vrede der ziel en eenen zoeten troost weder.

Ach! hoevele zielen, die door dorheid, gevoelloosheid in het gebed, tegenzin en walging van het goede gekweld worden, of die eene prooi zijn van angsten en onrust, zouden, evenals die dame, hare beproeving zien ophouden, of den noodigen moed erlangen om die met gelatenheid en op verdienstelijke wijze te verdragen, indien zij, in plaats van zich aan eene nuttelooze droefheid of aan ijdele klachten over te geven, den bijstand van Maria afsmeekten en met kinderlijk vertrouwen zich nederwierpen voor de voeten hunner machtige Moeder!

De geestelijke mismoedigheid en walging van alle goed is nog het

grootste gevaar niet van deugdzame christenen. Nog veel lichter en gemakkelijker bezwijken zij, indien geene tijdig aangebrachte hulp hen komt versterken, onder den aanval eener hevige HARTSTOCHT, onder den aanval, bij voorbeeld, der gramschap of der wellust. Deze woedende driften, die haren steun vinden in de ons aangeboren geneigdheid ten kwade, overvallen den mensch bij alle gelegenheden en werpen hem neder in de zonde op het oogenblik, waarop hij nog nauwelijks het bewustzijn heeft van het gevaar. Welk een zoete troost en welk eene zalige verzekering is het dan voor ons, met alle overtuiging te weten, dat de bijstand des hemels ons niet zal ontbreken in den strijd tegen onze booze hartstochten en vooral niet in den zwaren strijd, dien wij tegen de begeerlijkheid des vleesches te strijden hebben, als wij zorg dragen in die gevaarvolle oogenblikken haar om bescherming te bidden, die hare vereerders nooit zonder bijstand laat in het uur des gevaars.

T
t
dag
hevi
als
gegr
zijn
stan
stoo
de z
toev
tege
en s
gev
dur
—
woe
geh
val
op
tot
gaa
gel
zeg
hei
ken
alv

Twee broeders, de zonen eener deftige familie, geraakten op zekeren dag met elkander in twist. Na eene hevige woordenwisseling werd de een als door eene razende gramschap aangegrepen, en in zijne woede vatte hij zijn dolkmes, om het zijnen tegenstander, zijn broeder, in het hart te stooten. Op het eigen oogenblik slaakt de zuster van dien ongelukkige, welke toevallig bij dit afschuwelijk tooneel tegenwoordig was, een kreet van schrik en afgrijzen, en roept met het diepst gevoel van angst: „Moeder van Altijd-durenden Bijstand, erbarm u onzer!” — O wonder! Nauwelijks heeft de woedende jongeling deze aanroeping gehoord, of het geopende wapen valt uit zijne handen neder, en op eens van de hevigste gramschap tot de grootste zachtmoedigheid overgaande, en aan een zachtaardig lam gelijk, omhelst hij zijnen broeder en zegt hem met kalmte en minzaamheid: „Komaan, laten we vrede maken, ik bid en smeeek het u!” — O alvermogende bijstand der machtige

Moeder! wie zal niet op u vertrouwen? Het brave meisje, de oorzaak en de getuige van dit wonder, raapte het dolkmes op en bracht hetzelfde naar het altaar der Madonna, als een zegeteeken der glansrijke overwinning, welke deze goedertieren en machtige koningin behaald had op eene der vreeselijkste en gevaarlijkste driften van het menschelijk hart.

Somwijlen komen de beproeving en de bekoring van vijanden buiten ons, van hunne VERVOLGING. Zij bespotten en beschimpen de deugd der vromen; met kwaadwilligheid randen zij haar aan, en niet zelden nemen zij hunne toevlucht tot gewelddadige middelen, om ons het kostbaarste aller goederen, de godsvrucht, de getrouwheid aan onze plichten, te ontrooven. Doch ook dit gevaar kunnen en zullen wij te boven komen, als wij de Moeder van Altijddurenden Bijstand om hulp en bescherming smeeken; en door haar aan te roepen met vertrouwen en liefde, zullen wij de kracht en den moed vinden om over alle men-

sche
en d
prale
ons

En
toor
heef
de w
en
Vrou
bevi
verv
woor
stre
het
verp
wijn
orde
gen
doo
Wo
het
lige
heid
dur
dat
ded

schelijk opzicht, over de bespottingen en de woede onzer vijanden te zegepralen. Het volgende voorbeeld strekke ons daarvan tot bewijs.

Een eerbiedwaardig kanunnik, pastoor eener kathedrale kerk in Italië, heeft zelf het verhaal geschreven van de wijze, waarop hij, door de voorspraak en de bescherming van Onze Lieve Vrouw van Altijddurenden Bijstand, bevrijd werd van zijne hartstochtelijke vervolgers. Wij schrijven hier zijne woorden letterlijk na: „Ik had volstrekt besloten, het mocht kosten wat het kosten wilde, al mijne herderlijke verplichtingen stipt te vervullen; en wijl ik dientengevolge tegen het wanordelijk leven van eenige ongelukkingen was uitgevaren, zag ik mij weldra door hen aangerand en vervolgd. Woedend als zij waren, wijl ik over het dikwijls ontvangen van de heilige Sacramenten en over de getrouwheid aan Zijne Heiligheid den Paus durfde spreken, gingen zij zoo verre, dat zij mij de zwaarste bedreigingen deden; daarmede niet tevreden

vormden zij eene soort van samen-
 zwering tegen mij en beschuldigden
 mij bij mijne oversten van de vree-
 selijkste misdaden, en zij schaamden
 zich zelfs niet hunne lasteringen door
 valsche getuigenissen te bekrachtigen.
 Mij verlaten ziende door iedereen en
 zelfs door hen, die mij hadden moeten
 ondersteunen, zocht ik mijne toe-
 vlucht bij Maria en wierp ik mij in
 de armen harer goedertierenheid, en
 op het oogenblik van mijn vertrek
 naar Rome richtte ik dit gebed tot
 haar: „O mijne Moeder, o mijne
 Koningin, ik bid en smeeek het u,
 neem gij toch mijne zaak in handen!”

Toen ik te Rome gekomen was,
 riep ik Onze Lieve Vrouw van Altijd-
 durenden Bijstand vertrouwend aan,
 dagelijks bezocht ik haar heiligdom
 en bad den rozenkrans voor het altaar.
 En, dank zij Maria, het was niet te-
 vergeefs. Weldra trokken mijne vij-
 anden hunne beschuldiging terug, en
 zij, die mijn ongeluk gezworen had-
 den, ontsluierten zelf voor de oogen
 van het publiek en van mijne rech-

ters
 aarc
 Ma
 den
 kud
 Z
 der
 Alt
 die
 in
 bep
 ech
 dig
 chr
 lijk
 bij
 ko
 an
 is
 de
 de
 on
 wa
 ze
 ha
 st
 he

ters al de hatelijkheid en al de boosaardigheid van hun gedrag. Leve Maria! Door haar alleen smaak ik den troost van te midden mijner kudde te hebben mogen terugkeeren."

Zoo helpt en beschaamt de goedertieren en machtige Moeder van Altijddurenden Bijstand al degenen, die tot haar hunne toevlucht nemen in de veelsoortige moeielijkheden en beproevingen des levens. Zij gaat echter nog verder en dat is ook noodig. Want niet alleen hebben de christenen behoefte aan bovennatuurlijke kracht ter bekeering en aan bijstand en sterkte om over de bekoringen te zegepralen: nog een andere schat, nog eene andere gave is hun noodzakelijk, de gave namelijk der VOLHARDING in de vriendschap en de liefde Gods. Want waartoe kan ons een edelmoedige strijd dienen, wat kan eene herhaaldelijk verkregen zegepraal ons baten, als wij niet volharden tot het einde toe en niet sterven in Gods genade? Zoovelen, helaas! zijn voor eeuwig verloren,

die, gedurende eenigen tijd het moeilijke pad der deugd bewandeld, de voetstappen van Jesus Christus gedrukt en zijne geboden onderhouden hebben, en die daarna, medegesleept door de verleiding eener bedorven wereld of door de woedende driften van hun schuldig hart, de dwaalwegen der zonden en der boosheid zijn ingeslagen en in de ongenade des Heeren de wereld hebben verlaten. Voorzeker wij moeten vreezen: niemand toch kan aanspraak maken op de genade der eindelijke volharding: doch tevens moeten wij vertrouwen, want God wijst ons op de Moeder van Altijddurenden Bijstand en schijnt ons te zeggen: Schept moed en hebt vertrouwen! Omgeven u de gevaren ten allen tijde en hebt gij vooral in den laatsten strijd te vreezen, ook de bijstand, welken Maria u aanbiedt, is altijddurend. Bidt dan de machtige en wonderdadige Maagd; vraagt haar elken dag de volharding en de standvastigheid tot het einde toe, dan zal uw leven deugdzaam en christelijk,

dan
en k
M
de g
waal
moes
en
dood
tege
groc
zijn
niet
laat
Zoo
een
lan
de
om
haa
bev
zoo
wo
dez
hee
een
wo
On

dan zal uw dood ook christelijk zijn en kostbaar in mijne oogen.

Maria toch, die hare kinderen in de gevaren des levens nooit verlaat, waakt over hen met eene meer dan moederlijke teederheid in den grooten en albeslissenden strijd, welke den dood voorafgaat. Zij verdedigt hen tegen den vijand, wiens woede des te grooter, wiens aanvallen des te heviger zijn, naarmate zijn tijd korter is, en niet zelden toont zij zelve zich in dat laatste uur aan hare trouwe vereerders. Zoo verhaalt men, dat eene boerin uit eene ver van Rome verwijderde plattelandsgemeente op zekeren dag naar de kerk van den H. Alphonsus kwam, om daar hare devotie te houden. Toen haar gevraagd werd, welke toch de beweegreden was, waarom zij eene zoo lange reis ondernomen had, antwoordde zij: „Ik ben nooit nooit in deze kerk geweest; maar mijn man heeft mij dikwijls gezegd: dat hier een wonderdadig Maria-beeld vereerd wordt, hetwelk den naam draagt van Onze Lieve Vrouw van Altijddurenden

Bijstand.” — Vervolgens verhaalde zij, dat haar man zaliger, die sinds korten tijd overleden was, de gewoonte had zich dikmaals aan deze goede en machtige Moeder aan te bevelen en dat hij, inzonderheid in de laatste dagen zijns levens, groote en wonderbare gunsten van haar ontvangen had. „Toen zijn doodstrijd nabij was, aldus sprak de vrouw, zeide hij, dat hij de gezegende Maagd naast zijn sterfbed zag; en zoozeer werd hij door dit hemelsch gezicht vertroost, dat hij al zijne smarten, ja zelfs den naderenden dood scheen te vergeten. Hij stierf zoo rustig, zoo gelaten en in zoo heilige gevoelens, dat men wel niet aan zijne eeuwige zaligheid kan twijfelen. Het grootste geluk, zoo sprak de boerin ten slotte, dat mij te beurt kan vallen, zoude dan ook zijn, van te mogen sterven in zulken staat als waarin hij gestorven is.”

O goedertierene, o geliefde Moeder Maria, ik ook wensch allervurigst in uwe tegenwoordigheid te mogen sterven, en door uw hemelsch bezoek in

mijn
te v
en
mij
blik
opd
van
voc
mij
mij
lijk
hei
pri
mi
de

mijne laatste ure getroost en versterkt te worden. Sta mij dan ter zijde nu en al de dagen mijns levens, bescherm mij aanhoudend, laat mij geen oogenblik aan mijne eigene zwakheid over, opdat ik het ongeluk niet hebbe van onder weg te bezwijken. Sta mij voornamelijk bij in den laatsten stond mijns levens, opdat ik dan de woede mijner vijanden overwinne en eindelijk het geluk hebbe van u in eeuwigheid te mogen zien en te mogen prijzen, u met Jesus, uwen Zoon en mijn Verlosser, in de gelukzaligheid des hemels. Amen.

11^e HOOFDSTUK.

Plechtige kroning van Onze Lieve
Vrouw van Altijddurenden Bijstand
door het Kapittel van Sint-Pieter.

Nauwelijks was er een jaar ver-
loopen sedert de wederverschijning
van het heilige wonderbeeld en
sedert de plechtige herstelling der
openbare vereering van Onze Lieve
Vrouw van Altijddurenden Bijstand,
of reeds begon men te Rome over
eene nieuwe verheerlijking der zoo
hoog vereerde en innig geliefde Ma-
donna te spreken. In de hoofdstad
der katholieke wereld bestaat de
gewoonte, om de meest beroemde
en meest gevierde Mariabeelden met
een gouden diadeem te kronen; en
wanneer deze kroning met eenen on-
gewonen luister geschieden zal, belast
zich het doorluchtig Kapittel van
Sint-Pieter zelf met het verrichten
der plechtigheid. Het wonderbeeld

der
stan
oud
ges
dez
twi
dez
alt
gel
ver
dit
ge
uit
sch
Si
ein
al
va
kr
zo
ee
st
te
lu
p
g

der Moeder van Altijddurenden Bijstand, even beroemd door deszelfs oudheid als door de mirakelen, welke geschied waren door de bemiddeling dezer machtige Madonna, was ongetwijfeld deze zeldzame onderscheiding, deze hoogste eer overwaardig. Zoo althans dachten in het geheim de geloovigen en alle ware dienaars en vereerders der Moedermaagd. Dan dit innige gevoelen, deze geheime gedachte openbaarde zich weldra uiterlijk door een algemeen smeek-schrift, dat aan het Kapittel van Sint-Pieter werd aangeboden, ten einde de plechtige kroning van het aloude wonderbeeld Onze Lieve Vrouw van Altijddurenden Bijstand te verkrijgen. Het kapittel nam het verzoek gunstig aan en stemde voor eene gouden met kostbare edelgesteenten versierde kroon. De kapittelheeren vaardigden hunnen doorluchtigen deken, Monseigneur Mattei, patriarch van Constantinopel af, om deze glorierijke hulde aan Maria te brengen.

Dientengevolge werden op den 2^{en}

Juni, 1867, eenige weken voor de groote plechtigheden van het achttiende eeuwfeest van den H. Petrus, alle Romeinen door een Kardinaal-Vicariss der Eeuwige Stad in naam van Zijne Heiligheid uitgenoodigd, om deze nieuwe zegepraal der Allerheiligste Maagd met hunne tegenwoordigheid te vereeren. Deze uitnoodiging was in de volgende bewoordingen vervat:

„Romeinen! Een jaar geleden noodigden wij u uit tot de vereering van de aloude en wonderdadige beeltenis van Onze Lieve Vrouw van Altijddurenden Bijstand. Bij die gelegenheid hebt gij met elkander gewedijverd in vurigheid, om de toegenegenheid en liefde, welke gij der Moeder Gods toedraagt, te toonen. Sedert dien tijd hebben velen uwer niet opgehouden haar aan te roepen, en buitengewone genade-gunsten hebben zij van hare barmhartige goedheid verkregen. Binnen weinige dagen zal de plechtige krooning der wonderdadige Maagd plaats

hebben. Stroomt dan nogmaals samen in haar heiligdom, o Romeinen, met denzelfden geest van godsdienstige vurigheid, om haar uwe liefde en uwe vereering te betuigen. Toont aan al de geloovigen, die uit alle oorden der katholieke wereld naar Rome zijn gekomen, hoe innig gij gehecht zijt aan de Madonna! Uw edel voorbeeld zal hen stichten, en zij zullen zich vereenigen met u om Maria te smeecken, dat zij Rome en de heilige Kerk beschermte."

De plechtigheid werd bepaald op Zondag, den 23 Juni. Op dien dag begaf zich des morgens de patriarch van Constantinopel, deken van het doorluchtig Kapittel, naar de Sint-Alphonsus-kerk, welke reeds gevuld was met geloovigen. Hij werd door de kloosterlingen van den Allerheiligen Verlosser ontvangen en de kerk binnengeleid. Toen hij bij het hoogaltaar gekomen was, overhandigde hij de kroon aan den Algemeenen Overste der Redemptoristen, nadat deze eerst bij plechtigen eed beloofd had, dat dezelve ten eeuwigen dage boven het

hoofd der allerheiligste Moedermaagd zoude prieken. Daarna werd het decreet van het Kapittel voorgelezen, waardoor verklaard werd, dat „de Kapittelheeren tot grootere eer en glorie van God, en om in deze door zoo zware beroerten geschokte tijden den bijstand der gelukzalige Maagd des te zekerder te verdienen, alsmede om de devotie van het Romeinsche volk tot de Madonna te vermeerderen, stemden voor eene gouden kroon, en hunnen deken afvaardigden om het wonderbeeld te kronen.”

Een luisterrijke pontificale mis volgde onmiddellijk op deze eerste plechtigheid. Na het heilig misoffer werd de kerkelijke antiphon REGINA COELI door den patriarch aangeheven en door de duizenden stemmen der geloovigen herhaald en voortgezet, en daarmede begon de eigenlijke plechtigheid der kroning. Na het zingen van dezen blijden lofzang, beklom de patriarch de altaartrappen, en van de twee kronen, welke hij in zijne handen droeg, plaatste hij de eerste, in tegen-

wooc
het
twe
Mo
gal
blij
zeg
een
ple
voe
daa
en
al
zeg
Go
ko

na
me
we
de
gi
lo
oo
ge
va
ho

woordigheid van al het volk, op het hoofd van het Kindje Jesus, de tweede op het hoofd der goddelijke Moeder. Op hetzelfde oogenblik weergalmden de tempelgewelven van de blijde tonen van den lofzang der dankzegging. En terwijl het volk, in vereeniging met de geestelijkheid, het plechtige TE DEUM met een ware verwoering van vurigheid zong, werd daar buiten door het kanongebulder en door het gelui der klokken van al de oude basilieken deze nieuwe zegepraal der allerheiligste Moeder Gods aan de Eeuwige Stad aangekondigd.

Deze plechtigheid, gelijk de Kardi-naal Vicaris dat reeds had doen opmerken, vond plaats in de dagen, welke het achttiende eeuwfeest van den H. Petrus onmiddellijk voorafgingen. Vijfhonderd bisschoppen, tallooze priesters en leeken, uit alle oorden der christenwereld naar Rome gesneld, hebben dan over de Moeder van Altijddurenden Bijstand kunnen hooren spreken, hare luisterrijke kro-

ning bijwonen en deelnemen aan de godvruchtige oefeningen, welke op dit feest volgden, of althans hebben zij de prachtige processie kunnen zien, waarmede deze plechtigheden werden besloten, kunnen zien hoe de Moeder van Altijddurenden Bijstand, met haar nieuw diadeem gekroond, als de Koningin der Eeuwige Stad zich vertoonde. Al deze kinderen der heilige Kerk, later in hun vaderland of in den schoot hunner familie teruggekeerd, kunnen dan, wanneer zij over Rome spreken, deze nieuwe Beschermster der stad en der wereld doen kennen.

Wat ons betreft, o Maria, wij voeden slechts dit verlangen in onze harten, dat uwe heilige beeltenis immer meer en meer door al uwe kinderen vereerd worde, en dat zij dagelijks eene kroon voor uwe voeten mogen neerleggen, welke in uwe oogen veel schooner en kostbaarder is dan de rijkste kronen van goud en van edelgesteenten. Die kroon, u dagelijks ten offer te brengen, zal

verv
der
met
des
wer
van
deze
zijn
gelo
opd
tijd
mo
eeu
pla

vervaardigd zijn uit het zuiverste goud der goddelijke liefde en versierd wezen met de schitterende edelgesteenten des gebeds, der deugden en goede werken. En zoo aangenaam, o Moeder van Altijddurenden Bijstand, zal u deze kroon van ons, uwe kinderen, zijn, dat gij, om ons offer te vergelden, ons zult bijstaan en helpen, opdat wij over onze vijanden ten allen tijde zegepralen, en dat eens uwe moederhand ook op onze hoofden de eeuwige kroon der uitverkorenen zal plaatsnemen.

GODVRUCHTIGE OEFENINGEN

TER EERE VAN

Onze Lieve Vrouw van Altijddurenden Bijstand.

Over de verschillende oefeningen,
welke men ter eere van deze
wonderdadige Madonna kan
verrichten.

De vrome vereerders en godvruchtige dienaressen van de Moeder van Altijddurenden Bijstand kunnen hunne devotie jegens haar door verschillende goede en heilzame oefeningen voeden en ontwikkelen, en haar op verschillende wijzen de hulde hunner vereering en hunner liefde brengen.

Het is zeer goed en heilzaam zich eene grootere of kleinere BEELTENIS dezer machtige en goedertierene Moeder aan te schaffen, dezelve in zijne kamer, op zijne werktafel of in een gebedenboek te plaatsen, en dikwijls,

vooral in de oogenblikken van bekoring en in de beproevingen, met liefde en vertrouwen zijne blikken op die hemelsche Beschermster te vestigen.

Zoo is het ook goed en heilzaam eene MEDAILLE van Onze Lieve Vrouw van Altijddurenden Bijstand bij zich te dragen, ze dikwijls vertrouwend op zijn hart te drukken en Maria tevens om hulp en bijstand te smeeken: dan zal hare medaille als een schild zijn, waarop de schichten der helsche vijanden als op eene ondoor-dringbare borstwering afstuiten.

Nog is het goed en heilzaam DE OPENBARE GODVRUCHTIGE OEFENINGEN BIJ TE WONEN, welke te harer eer worden gehouden, en dikwijls in de kerken, waar hare beeltenis uitgesteld is, voor haren genadetroon zich neder te werpen. Dit toch is onbetwifelbaar, dat Maria bij uitstek kostbare gunsten mededeelt aan allen, die tot den troon harer barmhartigheid naderen.

Voor al echter is het goed, heilzaam en voordeelig zich toe te leggen op

het wezenlijkste en voornaamste gedeelte der vereering van Maria, namelijk op DE VEELVULDIGE EN GESTADIGE AANROEPING der goddelijke Moeder. Om deze aanroeping gemakkelijker te maken, laten wij hier een reeks van gebeden volgen, welke voor elken dag der Meimaand geschikt en op de verschillende omstandigheden en toestanden van het christelijk leven toepasselijk zijn.

De H. Alphonsus zegt in een zijner werken: „Onder al de huldebetuigingen, waardoor wij Maria kunnen vereeren, is er geene, welke haar zoo aangenaam is, als de gewoonte van haar vertrouwvol aan te roepen in alle noodwendigheden des levens.” — Maria zelve vraagt en vordert van ons deze immer voortdurende aanroeping, en zij heeft een titel te meer om daarop aanspraak te maken, nu zij ons onder den troostvollen naam van Moeder van Altijddurenden Bijstand is wedergegeven. Door dien treffenden naam toch schijnt de heilige Mäagd ons te zeggen: Komt ten

allen tijde tot mij, mijne kinderen;
 bidt mij in alle behoeften, in allen
 strijd en in alle bezwaren; ik beloof
 u, dat mijn bijstand u altoos en
 overal zal omgeven en vergezellen,
 want die bijstand is altijddurend,
 vooral voor degenen, die getrouw
 zijn, om mij in alle omstandigheden
 aan te roepen. — Mogen de hier
 volgende gebeden deze voortdurende
 aanroeping der even machtige als
 goedertieren Moeder bevorderen!

GEBEDEN

door Zijne Heiligheid den Paus met
aflaten verrijkt.

De drie volgende gebeden, welke uit de werken van den H. Alphonsus getrokken zijn, worden sinds vier jaren ter eere van Onze Lieve Vrouw van Altijddurenden Bijstand veelvuldig te Rome gelezen. Zijne Heiligheid de Paus Pius IX verleende, bij Rescript van den 17 Mei 1866, aan elk dier gebeden een aflaat van honderd dagen, eenmaal daags te verdienen. Deze aflaat is toevoegelijk aan de zielen des vagevuurs.

Eerste Gebed.

O Moeder van Altijddurenden Bijstand! zie hier aan uwe voeten een armen zondaar; die tot u zijne toevlucht neemt en al zijn vertrouwen op u stelt. Heb medelijden met mij, o Moeder van barmhartigheid! Ik hoor hoe allen u de Toevlucht en de Hoop der zondaren noemen: wees dan ook mijne toevlucht en mijne hoop.

Verleen mij uwen bijstand ter liefde van Jesus Christus; reik de hand aan een armen zondaar, die zich aan u aanbeveelt en zich voor immer aan uwen dienst toewijdt. Ik zegen en ik dank tevens mijnen God, dat Hij, in zijne barmhartigheid, mij een groot vertrouwen op u ingeboezemd heeft: want dit vertrouwen beschouw ik als een onderpand mijner eeuwige zaligheid. Ik erken, dat, als ik in vroegere dagen maar al te dikwijls gevallen ben, de oorzaak daarvan geweest is, dat ik tot u mijne toevlucht niet genomen heb, maar voortaan zal ik door uwen bijstand altijd zegepralen. Dit toch weet ik zeker, dat gij mij zult bijstaan, indien ik mij aan u aanbeveel. Ik vrees echter, dat ik in de gevaarlijke gelegenheden zal nalaten u aan te roepen en aldus zelf de oorzaak van mijn verderf zal worden. Daarom bid en smee ik u allerdringendst, mij de genade te willen verleen van altijd, bij alle aanvechtingen der hel, tot u mijne toevlucht te nemen en

dan te zeggen: O Maria, help mij!
O Moeder van Altijddurenden Bij-
stand! wil toch niet toelaten, dat ik
 mijnen God verlieze!

Hierna bidt men vijfmaal het Wees
gegroet, en daarna zegt men:

Bidt voor ons, heilige Moeder Gods,

Opdat wij waardig worden der be-
 loften van Christus.

GEBED.

Almachtige en goedertieren God!
 die, om het menschelijk geslacht ter
 hulp te komen, gewild hebt, dat de
 zalige Maagd Maria de Moeder werd
 van uw eeniggeboren Zoon; geef ons,
 wij smeeken het u, dat wij door hare
 voorspraak de besmetting der zonde
 vermijden en u met een oprecht ge-
 moed dienen mogen. Door denzelfden
 Christus, onzen Heer. Amen.

Tweede Gebed.

O Moeder van Altijddurenden Bij-
stand! verleen mij toch deze gunst,
 dat ik uwen alvermogenden naam

altijd moge aanroepen: want uw naam is onze hulp gedurende ons leven en ons behoud in het oogenblik van onzen dood. O Maria! allerzoetste en allerzuiverste Maagd, moge uw naam voortaan de ademhaling mijner ziel wezen! Toef niet, o mijne Koningin! mij ter hulp te snellen, telkenmale, dat ik tot u zal roepen; want in alle bekoringen, welke mij zullen aanranden, in alle voorkomende noodwendigheden, zal ik niet ophouden u aan te roepen en gedurig te herhalen: O Maria! O Maria! Wat eene kracht, wat eene zoetheid, wat een vertrouwen, wat eene verteederling gevoelt mijne ziel, wanneer ik uwen gezegenden naam uitspreek; wanneer ik slechts denk aan u! Ik dank mijnen God, dat hij u, voor mijn welzijn dien zóó zoeten, zóó beminnelijken en zóó machtigen naam heeft gegeven! Ik zal mij echter niet tevreden stellen, met uwen naam alleenlijk uit te spreken, ik wil dien uitspreken met liefde, ik wil, dat de liefde het mij onophoudelijk herinnere, dat ik

u moet aanroepen, *O Moeder van Altijddurenden Bijstand!*

Vijfmaal het Wees gegroet, enz. als na het eerste gebed.

Derde Gebed.

O Moeder van Altijddurenden Bijstand! gij zijt de uitdeelster van alle genaden, welke God ons, ellendige zondaars, verleent, en als hij u zoo machtig zoo rijk en zoo goedertieren gemaakt heeft, dan deed hij dat, omdat gij ons in al onze ellenden zoudt bijstaan. Gij zijt de Voorspreekster der diepst gevallen zondaren, en de meest verlatenen nemen niet tevergeefs hunne toevlucht tot u. Kom dan ook mij ter hulpe, wijl ik mij aanbeveel aan u. In uwe handen stel ik de eeuwige zaligheid mijner ziel. Neem mij op onder het getal uwer meest toegenegen dienaars; neem gij mij onder uwe bescherming: dit is mij genoeg. Bijaldien gij mij bijstaat, vrees ik niet mijne zonden, dewijl gij mij dezelve vergiffenis zult ver-

werven; vrees ik ook de duivelen niet, omdat gij machtiger zijt dan de gansche hel; vrees ik zelfs mijnen Rechter Jesus Christus niet, daar één enkel uwer gebeden voldoende is, om ons met hem te verzoenen. Slechts ééne zaak vrees ik, namelijk, dat ik door nalatigheid zal ophouden mij aan te bevelen aan u, en zoo mijn eigen verderf zal inloopen. O mijne Koningin! verwerf mij de vergiffenis mijner zonden, de liefde tot Jesus Christus, de volharding tot het einde toe en de genade van altoos mijne toevlucht te nemen tot u, *O Moeder van Altijddurenden Bijstand.*

Vijfmaal het Wees gegroet, enz. als na het eerste gebed.

GEBED

BIJ WIJZE VAN LITANIE

om aan de heilige Maagd haren Altijddurenden Bijstand in alle dingen te vragen.

O Moeder van Altijddurenden Bijstand! de troostvolle en zoete naam, welken gij draagt, is voor mijne ziel eene overvloedige bron van vertrouwen op u, en doordrongen van dat vertrouwen, kom ik mij voor uwe voeten nederwerpen. Al mijne noodwendigheden, al mijne behoeften kom ik u voorstellen, en over al deze mijne ellenden kom ik uwen moederlijken bijstand afsmeeken. Gewaardig u, o mijne Moeder, van uit het hoogste des hemels te luisteren naar mijne bede en dezelve te verhooren.

O liefderijke Moeder, verleen mij uwen bijstand, in al mijne moeilijk-

heden, in al mijne kwellingen en ellenden.

O liefderijke Moeder! verleen mij uwen bijstand, opdat ik weerstand bieden en zegepralen moge in het gevaarvolle oogenblik der bekoring.

O liefderijke Moeder! verleen mij uwen bijstand, opdat ik spoedig moge opstaan, wanneer ik het ongeluk mocht hebben van in eene zonde te vallen.

O liefderijke Moeder! verleen mij uwen bijstand, opdat ik, als eene noodlottige keten mij aan den dienst van satan kluistert, de kracht en de edelmoedigheid hebbe die te breken.

O liefderijke Moeder! verleen mij uwen bijstand, opdat ik na zoo lang mijne bekeering te hebben uitgesteld, mij toch eindelijk door de genade late overwinnen.

O liefderijke Moeder! verleen mij uwen bijstand, opdat ik, wanneer ik de slaaf ben eener woedende harts-tocht, over haar zegeprale.

O liefderijke Moeder! verleen mij uwen bijstand, opdat ik moge terugkeeren tot God, mijnen Vader, wanneer

ik als een verloren zoon, aan alle ondeugden overgegeven, van hem verwijderd ben.

O liefderijke Moeder! verleen mij uwen bijstand, als ik in lauwheid leef, opdat mijn Verlosser Jesus-Christus mij niet met walging van zich afstoote.

O liefderijke Moeder! verleen mij uwen bijstand, als ik in heiligschennissen leef, opdat ik eindelijk den moed hebbe eene oprechte biecht te spreken.

O liefderijke Moeder! verleen mij uwen bijstand, als ik vergeten of verwaarloozen zal mijne toevlucht tot u te nemen, opdat ik dan dadelijk door het gebed mij aanbevele aan u.

O liefderijke Moeder! verleen mij uwen bijstand, als ik ooit verflauw in uwen dienst en in uwe vereering, opdat ik dan mijne eerste vurigheid wedervinde.

O liefderijke Moeder! verleen mij uwen bijstand, opdat ik immer tijdig genoeg het heilig Sacrament der biecht ontvang.

O liefderijke Moeder ! verleen mij uwen bijstand, opdat ik altijd waar- diglijk en met eene ware godvruch- tigheid tot de Heilige Tafel nadere.

O liefderijke Moeder ! verleen mij uwen bijstand in alle oefeningen van een vurig en christelijk leven, en voornamelijk in het gebed en de meditatie.

O liefderijke Moeder ! verleen mij uwen bijstand, opdat ik de schoonste aller deugden, de heilige kuischheid, beware of, indien ik haar verloren heb, ze wedervinde.

O liefderijke Moeder ! verleen mij uwen bijstand, opdat ik zachtmoedig worde en ootmoedig van harte.

O liefderijke Moeder ! verleen mij uwen bijstand, opdat ik God van ganscher harte beminne.

O liefderijke Moeder ! verleen mij uwen bijstand, opdat ik mij, ter liefde van God, aan Zijnen heiligen en aan- biddelijken wil in alles onderwerpe.

O liefderijke Moeder ! verleen mij uwen bijstand in al mijne daden en in al mijne ondernemingen.

O liefderijke Moeder! verleen mij uwen bijstand, opdat ik getrouw al de verplichtingen van mijnen staat vervulle.

O liefderijke Moeder! verleen mij uwen bijstand, als de ziekte mijn lichaam zal folteren en mijne ziel zal ontmoedigen.

O liefderijke Moeder! verleen mij uwen bijstand, als droefheid en hartzeer mij zullen overmeesteren.

O liefderijke Moeder! verleen mij uwen bijstand, als ik van de menschen te lijden zal hebben.

O liefderijke Moeder! verleen mij uwen bijstand, als ik door inwendige kwellingen en bittere zielsbenauwdheden beproefd zal worden.

O liefderijke Moeder! verleen mij uwen bijstand, als Gods Voorzienigheid mij zal bezoeken met armoede en tegenspoed.

O liefderijke Moeder! verleen mij uwen bijstand, als ik in mijn eigen huisgezin oorzaken van smart en droefheid zal vinden.

O liefderijke Moeder! verleen mij

uwen bijstand, als ik vernederd, tegengesproken of mishandeld zal worden.

O liefderijke Moeder! verleen mij uwen bijstand, opdat ik voor degenen, die mij dierbaar zijn, de genade der bekeering of eenige verlichting in hun lijden verwerve.

O liefderijke Moeder! verleen mij uwen bijstand, opdat ik de bevrijding van de arme zielen des vagevuurs bevordere.

O liefderijke Moeder! verleen mij uwen bijstand, opdat ik medewerke tot de bekeering der zondaren.

O liefderijke Moeder! verleen mij uwen bijstand, opdat ik de genade der bestendige volharding bekomme.

O liefderijke Moeder! verleen mij uwen bijstand, opdat ik nooit vergete, om deze allergrootste genade der volharding tot het einde toe met alle vurigheid te bidden.

Als mijne laatste ziekte mij zal aangrijpen, verleen mij dan uwen bijstand, o liefderijke Moeder!

Als de dood mij nabij zal zijn,

verleen mij dan uwen bijstand, o liefderijke Moeder!

Als de laatste bekoringen, welke mijnen doodstrijd zullen voorafgaan en vergezellen, mij zullen aanranden, verleen mij dan uwen bijstand, o liefderijke Moeder!

O liefderijke Moeder, verleen mij uwen bijstand, bij mijnen laatsten ademtocht.

O liefderijke Moeder! verleen mij uwen bijstand op het oogenblik, waarop ik verschijnen zal voor uwen Zoon, die mijn Rechter zal wezen.

O liefderijke Moeder! verleen mij uwen bijstand, als ik in het vagevuur zal lijden.

O liefderijke Moeder! verleen mij uwen bijstand, totdat ik in den hemel waardiglijk de barmhertigheden van mijnen God love en verheerlijke.

O liefderijke Moeder! verleen mij uwen bijstand in alle plaatsen, ten allen tijde en in alle omstandigheden.

O liefderijke Moeder! verleen mij uwen bijstand, opdat ik altijd u diene, u beminne en u aanroep.

O liefderijke Moeder ! verleen mij
uwen bijstand, opdat ik Jesus-Christus
beminne.

O liefderijke Moeder ! verleen mij
uwen bijstand, opdat ik u door vele
christenen doe beminnen en dienen.

Wees geloofd en bemind, wees
immer aangeroepen en eeuwiglijk ge-
zegend, o Moeder van Altijddurenden
Bijstand, mijne hoop, mijne liefde,
mijne vreugde, mijn geluk en mijn
leven ! Amen.

L I T A N I E

TER EERE VAN

Onze Lieve Vrouw van Altijddurenden Bijstand.

Getrokken uit de geschriften der
Kerkvaders.

Heer; ontferm u onzer.

Christus, ontferm u onzer.

Heer, ontferm u onzer.

Christus, hoor ons.

Christus, verhoor ons.

God, hemelsche Vader, die Maria tot
uwe Dochter hebt aangenomen, ont-
ferm u onzer.God Zoon, Verlosser der wereld, die
Maria tot uwe Moeder hebt uit-
verkoren, ontferm u onzer.God, Heilige Geest, die Maria als uwe
Bruid bemind hebt, ontferm u onzer.Heilige Drievuldigheid, één God, die
in Maria als in eene edele rustplaats
gewoond hebt, ontferm u onzer.

He

Heilige Maria,

Heilige Maria, Moeder Gods, verleen
mij uwen altijddurenden Bijstand.

Begin onzer zaligheid en van
alle goed, (1)

Oorzaak onzer verzoening met
God en onzer hoop, (2)

Eenige oorzaak onzer zaligheid
naast God, (3)

Bron van genade en rechtvaardig-
heid, (4)

Hemelsche wolk vol van den
regen der genade, (5)

Heiligdom van barmhartig-
heid en heil der gansche
wereld, (6)

Uitdeelster aller genaden, (7)

Middelares tusschen God en
de menschen, (8)

Koninklijke weg om tot God
te gaan, (9)

Machtige Vrouwe door wie wij
gered zijn, (10)

Glanzend licht door God ont-
stoken, (11)

Schitterende ster ons in onze
duisternissen verlichtend, (12)

Wortel aller zegeningen. (13)

Heilige Maria,

Verleen mij uwen Altijddurenden Bijstand.

Aalmoezenierster van God, (14)
 Beschermster der gansche Kerk,
 (15)

Onze steun in onze zwakheden
 en onze machtige Bescherm-
 ster, (16)

Overwinnares der oude slang,
 (17)

Schrik der duivelen, (18)

Liefderijke Vrouwe vol onuit-
 sprekelijke goedertierenheid,
 (19)

Moeder aller vertroosting en
 erbarming, (20)

Allermachtigste middelares en
 zoetste beschermster, (21)

Onze verdediging in dit en in
 het andere leven, (22)

Minnares der zielen, (23)

Vreugde der rechtvaardigen en
 der gansche wereld, (24)

Koningin aller vreugde, aller
 genade en aller deugden, (25)

Toonbeeld en spiegel der
 kuisheid, (26)

Ondoordringbaar schild ter on-
 zer bescherming, (27)

Heilige Maria,

Verleen mij uwen Altijddurenden Bijstand.

Heilige Maria,

Veilige haven der schipbreukelingen, (28)

Heil der dwalenden en der zondaren, (29)

Zalig toevluchtsoord in alle gevaren, (30)

Kracht der kwijnenden en der strijdenden, (31)

Hoop der gevallenen en der wanhopenden, (32)

Troost der schuldigen en ellendigen, (33)

Toevlucht en behoud der zondaren, (34)

Verkwikking in al onze smarten, (35)

Vertroosting en blijdschap der bedroefden, (36)

IJveraarster voor onze zaligheid, (37)

Onze getrouwe en machtige patrones, (38)

Die ons de verlossing hebt aangebracht, (39)

Die ons het leven bezorgd hebt, (40)

Die aan de vervloeking een

Heilige Maria,

Verleen mij uwen Altijddurenden Bijstand.

Verleen mij uwen Altijddurenden Bijstand.

Heilige Maria,

einde hebt gemaakt, (41)
 Die de heilige Kerk hebt uitgebreid, (42)

Die de wereld geheiligd en allen leven hersteld hebt, (43)

Die aanhoudend voor het heil der wereld smeekt, (44)

Die allerzaligheid bewerkt, (45)

Die de volheid der macht bezit, (46)

Die ons den vrede bezorgt, (47)

Die vol barmhartigheid zijt jegens de zondaren, (48)

Die Gods toorn en verbolgenheid tot bedaren brengt, (49)

Die de verdwaalden tot God terugvoert, (50)

Die de moeder zijt onzer hoop, (51)

Die ons de ingangsdeur zijt tot het Paradijs en de zaligheid, (52)

Lam Gods, dat wegneemt de zonden der wereld, spaar ons, Heer!

Lam Gods, dat wegneemt de zonden der wereld, verhoor ons, Heer!

Lam Gods, dat wegneemt de zonden der wereld, erbarm u onzer, Heer!

Verleen mij uwen Altijdd. Bijstand.

C
C
le
de
di
te
uv
G
di
re
m
tij
lof
zoo
mi
bij
bij
in

Christus, hoor ons.

Christus, verhoor ons.

ANTIPHON. — Heilige Maria, verleen uwe hulp aan de ellendigen, help de kleinmoedigen, verkwik de bedrukten, bid voor het volk, spreek ten beste voor de geestelijkheid, doe uwe voorspraak gelden voor de aan God toegewijde vrouwen, mogen allen, die u om uwen heiligen en altijddurenden bijstand smeeken, uwe bescherming ondervinden.

Bid voor ons, o Moeder van Altijddurenden Bijstand.

Opdat wij waardig worden der beloften van Christus.

GEBED.

O allerbeminnelijkste Koningin, die zoo vurig wenscht ons bij te staan, sta mij krachtdadig bij, sta mij spoedig bij: uwe voorspraak is alvermogend bij uwen Zoon, die leeft en heerscht in de eeuwen der eeuwen. Amen.

(Gebet van den H. Alphonsus.)

- (1) Exordium salvationis nostræ. S. Petr. Dam. Hom. — Initium totius boni. S. Bern. Serm. —
 (2) Causa reconciliationis. S. Anselm. Cant. Orat. — Ratio spei nostræ. S. Bern. Serm. in Nativ. — (3) Causa salutis nostræ post Deum. S. Odilo. Serm. — (4) Fons gratiæ et justitiæ S. Bern. — (5) Nubes imbre gratiarum plena. Hug. de S. Vict. in Psalt — (6) Sacrarium misericordiæ. S. Anselm. Cant. Orat. — Salvatio totius mundi. S. Ildephons. Serm. 7. — (7) Dispensatrix omnium gratiarum. S. Bernardin. de nat. Virg. ser. 1. — (8) Mediatrix inter Deum et homines S. Bonav. Spec. — (9) Via regia ad Deum. S. Bern. de adv. Dom. Serm. 2. — (10) Femina per quam salvati sumus. S. Petr. Chrys. Serm. — (11) Luminare lucens divinitus. S. Anselm. Cant. Orat. — (12) Sidus illuminans noctem. S. Anselm. Cant. Meditat. — (13) Radix benedictionum. S. Bern. sup. Salve. — (14) Eleemosynario Dei S. Rupert in Cant. — (15) Custos totius Ecclesiæ S. Ambros de laud Virg. — (16) Baculus sustentationis. Adam Persen. Mariale. — Brachium defensionis. S. Ansel. Cant. Orat. — (17) Triumphatrix serpentis antiqui. S. Fulbert. Serm. de Native. — (18) Timor dæmonum. S. Petr. Dam. de Assumpt. — (19) Femina in æstimabilis benignitatis. S. Bern. Deprecat. — (20) Mater consolationis et misericordiæ. S. Bern. sup. Salve. — (21) Advocatrix potentissima. — S. Ansel. Cant Serm. — Adjutrix dulcis. Id. — (22) Munimen vitæ præsentis et futuræ. — S. Amed. Lausan. Homil. —

- 23) Amatrix animarum. S. Ansel. Lucens Serm.
 (24) Gaudium justorum et mundi S. Ansel Cant.
 in Psalt S. Petr. Dam, Carm. de Assumpt — (25)
 Regina gaudii, gratiæ et virtutum. Edm. de excell.
 Virg. S. Rupert. in Cant. — (26) S. Bernardin,
 Serm. 51 c. 4. — (27) Clypeus defensionis. Hugo
 de S. Vict. Serm. — (28) Portus in naufragio. S.
 Bern. sup. Salve. — (29) Venia errantium et pec-
 catorium S. Bern. sup. Salve. — S. Petr. Dam.
 Serm. — (30) Salus tuta in periculis S. Anselm.
 Cant. Orat. — (31) Fortitudo deficientium et pug-
 nantium. S. Bern. Serm. — Adam Persen. 1 c.
 (32) Spes labentium et desperatorum. S. Bern. sup.
 Salve. — (33) Solamen reis et miseris. S. Bern.
 ibid. — (34) Refugium peccatorum. S. Bern. Serm.
 — Ereptrix peccatorum. S. Fulbert. Serm. 1. —
 (35) Remedium doloris nostri. Radulph. Adrens.
 Homil. 2. — (36) Gaudium tribulatorum S. Ansel.
 Cant. in Psalt. — (37) H. Alphons Heerlijkheden
 van Maria. — (38) Patrona fidelis et potens. S.
 Petr. Dam. Serm. — (39) Adductrix redemptionis.
 S. Aug. Serm. — (40) Datrix vitæ. S. Ansel. Cant.
 Orat. — (41) Dissolutrix maledictionis. Guerr. Abb.
 Serm. — (42) Dilatatrix Ecclesiarum. S. Rupert.
 in Cant. — (43) Sanctificatrix mundi. S. Ansel.
 Cant. de Concept. — Reparatio vitæ omnium. S.
 Ildephons. de Assumpt. — (44) Obsecratrix pro
 mundi salute. Arnold. Carnot. de B. Maria. —
 (45) Beatificatrix omnium. S. Ansel. Cant. Ser. de
 Concept. — (46) Potestas consummata. S. Bern.
 Serm. — (47) Donatrix pacis. S. Bern. Serm. —

- (48) *Miseratrix peccatorum.* S. Petr. Dam. Serm.
 — (49) *Refrenatrix iræ.* Dei. S. Ansel. Cant. Orat.
 — (50) *Reductrix perditorum.* S. Ansel. Lucens.
 sup. Salve. — (51) *Mater spei nostræ.* S. Ansel.
 Cant. Invocat. ad Virg. — (52) *Janua paradisi.*
 S. Ansel. Cant. Meditat. —
-

SCHIETGEBEDEN

bij de verschillende omstandigheden,
 waarin men zich dagelijks bevin-
 den kan.

1. Alvorens iets te beginnen.

O Moeder van Altijddurenden Bij-
 stand! help mij, opdat ik alleen om
 God en volgens Zijnen Heiligen wil
 handele en dit werk verrichte. Alles
 voor u, o mijn Jesus! alles ter liefde
 van u.

2. In moeielijkheden.

O Moeder van Altijddurenden Bij-
 stand! met uwe hulp vermag ik alles.
 Sta mij dan bij, o Moeder, en be-
 scherm mij!

3. In kwellingen.

O Moeder van Altijddurenden Bijstand! help mij, opdat ik mijn kruis geduldig drage, en verkrijg mij de genade van welgemeend en met een oprecht hart te kunnen zeggen: Mijn God! dat uw wil geschiede.

4. In vreugde.

O Moeder van Altijddurenden Bijstand! bedank God met mij en voor mij.

Of wel:

Allerzoetst Hart van Jesus! geef, dat ik u meer en meer beminne.

Of wel:

Geloofd en gedankt zij ten allen tijde het H. Sacrament des altaars.
(300 dagen afluat.)

5. In bekoringen, vooral tegen de heilige deugd.

O Moeder van Altijddurenden Bijstand! sterk en ondersteun uw kind: zonder uwe hulp zal ik zeker bezwijken.

Of wel:

Jesus! Maria! (25 dagen afluat.)

Of wel :

O mijne Koningin en mijne Moeder! gedenk, dat ik u toebehoor: bewaar en verdedig mij als uwen schat en uw eigendom.

6. In gevaren tot zonde.

O Moeder van Altijddurenden Bijstand! geef, dat ik mijn goeden Jesus niet beledige en mijne eenige en onsterfelijke ziel niet besmeure door zonden.

7. Na eene fout.

O Moeder van Altijddurenden Bijstand! verwerf mij door uwe voorpraak een waar en oprecht berouw, de vergiffenis en de genade mij door eene goede biecht te zuiveren.

Of wel :

O Moeder van Altijddurenden Bijstand! geef, dat ik uit ganscher harte moge zeggen: Mijn Jesus, barmhartigheid! (100 dagen aflat.)

Of wel :

Allerzoetst hart van Maria! wees mijne toevlucht. (300 dagen aflat.)

8. In twijfelachtigheid.

O Moeder van Altijddurenden Bijstand, verlicht mij, opdat ik in alles volgens Gods heiligen wil moge handelen.

9. In tegenspoed.

O Moeder van Altijddurenden Bijstand! onthecht mij meer en meer van het aardsche, opdat ik voornamelijk de hemelsche goederen zoeken en door uwe voorspraak verkrijge.

10. In huiselijk verschil.

O Moeder van Altijddurenden Bijstand! zie op ons neder, en geef dat wij allen één van harte en één van ziel mogen zijn in den dienst van uwen goddelijken Zoon.

11. In ziekte.

O Moeder van Altijddurenden Bijstand! verkrijg mij de genezing mijner kwaal en het ophouden van mijn lijden, of geef mij de genade om alles geduldig te verdragen.

12. Bij den dood van personen, die ons dierbaar zijn.

O Moeder van Altijddurenden Bijstand! verkrijg door uwe voorspraak

de eeuwige rust voor die mij zoo dierbare ziel en verleen mij eene volmaakte onderwerping aan Gods wil.

13. Om zijne roeping te kennen en in te volgen.

O Moeder van Altijddurenden Bijstand! verlicht mijnen geest, opdat ik den weg kenne, dien ik bewandelen moet; versterk mijn hart, opdat ik bereidvaardig en edelmoedig de raadsbesluiten des Heeren en Gods plannen volvoere.

14. Voor de bekeering van anderen.

O Moeder van Altijddurenden Bijstand! toon het alvermogen uwer voorspraak door hem of haar, die mij dierbaar is, tot God terug te voeren.

15. Om de genade der volharding te verkrijgen.

O Moeder van Altijddurenden Bijstand! geef dat ik nooit nalate u aan te roepen, opdat ik door uwe hulp in de liefde en de genade van Jesus tot aan mijnen dood volharde.

G E Z A N G

TER EERE VAN

O. L. V. VAN ALTIJDDURENDEN BIJSTAND.

NAAR DE ANTIPHON:

Sancta Maria, succurre miseris.

1.

*Sancta Maria, succurre miseris.**Heilige Maria, sta de ellendigen bij.*

't Getal van hen die lijden,
 Is Moeder, is zoo groot;
 Wie meldt hun rustloos strijden,
 Wie meldt hun bangen nood?
 Gij, steeds zoo zoet, zoo teeder,
 Zie, Moeder, op hen neder.
 Maria, Maria, Moeder, sta ons bij.

2.

Jura pusillanimes.
Help de kleinmoedigen.

Zoovelen voelen 't treffen
 Van tegenspoed die drukt,
 En kunnen 't hoofd niet heffen
 Door ramp op ramp gebukt;
 Gij, rijk aan mededoogen,
 Word door hun lot bewogen.
 Maria, Maria, Moeder, sta ons bij.

3.

Refuge flebiles.
Verkwik de weemoedigen.

In zuchten en in treuren,
 Moet troostloos menigeen
 Zijn trage dagen sleuren,
 In onverpoosd geween;
 Gij, vol van medelijden;
 Geef in 't geween verblijden.
 Maria, Maria, Moeder, sta ons bij.

4.

Ora pro populo.
Bidt voor het volk.

En wat al wreede plagen,
 Wat schikbre zondenstraf
 Moet gansch het volk niet dragen!
 Gij, wend Gods gramschap af;
 Schenk 't volk weêr door uw bede
 Het heil van Godes vrede.

Maria, Maria, Moeder, sta ons bij.

5.

Interveni pro clero.
Spreek ten beste voor de geestelijkheid.

Trek milde zegeningen
 Op Gods gezalfden neêr,
 Die 's Heeren macht ontvingen
 En ijveren voor zijne eer;
 Laat niets hun arbeid hinderen,
 Door hen zijn wij uw kinderen.
 Maria, Maria, Moeder, sta ons bij.

6.

*Intercede pro devoto femineo sexu,
 Bid voor het godvruchtig vrouwengeslacht.*

Gezegendste aller vrouwen,
 Moog 't vrouwelijk geslacht
 Haar godvrucht steeds behoûen,
 En stille deugdenpracht;
 Leer, Moeder, in uw schreden,
 Met reinen tred haar treden.
 Maria, Maria, Moeder, sta ons bij.

7.

*Sentiant omnes tuum jvamen, quicumque
 celebrant tuam sanctam commemorationem.
 Dat allen, die uwe heilige gedachtenis
 vieren, uwen bijstand ondervinden.*

Ja, laat, ja, laat op allen
 Uw moederoog, zoo zacht,
 In zoete ontferming vallen;
 Red allen door uw macht;
 Toon wat ge kunt daar boven,
 Voor die uw grootheid loven.
 Maria, Maria, Moeder, sta ons bij.

Gebeden

TOT

O. L. V. van ALTIJDDURENDEN BIJSTAND

VOOR AL DE DAGEN DER MEIMAAND.

I. GEBED

VAN DEN H. ANSELMUS

om zich aan de Moeder van Altijddurenden Bijstand aan te bevelen.

O allerheiligste Maagd en Moeder van Altijddurenden Bijstand, ik smeeke u om de groote genade, welke de Heer u bewezen heeft door met u te willen zijn en door u met zich zelven zoo innig te vereenigen, dat gij mij aan uwe barmhartigheden deelachtig laat worden, en om de voorrechten u geschenken bid ik u, dat de liefde jegens u mij altijd moge bijblijven en de bezorgdheid voor mij u nimmer moge begeven. Geef toch, dat uw moederlijk oor altijd geopend blijve voor de

smee kingen, welke ik u in al mijne behoeften, zoolang deze duren, zal toezenden; geef ook, dat het vertrouwen op uwe goedertierenheid, zoolang ik leve, o Moeder! mij blijve ondersteunen. Moge ik te allen tijde u loven om uwe grootheden: moogt gij, waar mij dat dienstig kan wezen, medelijden hebben met mijne ellenden. Want gelijk het onvermijdelijk is, dat elkeen, die zich van u afwendt en op wien gij niet nederziet, verloren ga, evenzoo is het onmogelijk, dat hij, die biddend zich tot u richt, o Maria! en op wien gij nederziet, het eeuwig verderf inloope. Immers, gelijk God Hem voortgebracht heeft, in wien alle dingen leven, zoo hebt gij, o bloesem der maagdelijkheid, Hem het leven geschonken, door wien zelfs de dooden levend worden. En gelijk God door zijnen Zoon de zalige Engelen bewaard heeft van de besmetting der zonde, zoo zult gij, o sieraad der kuischheid, ons ellendige stervelingen, door uwen Zoon uit de zonden redden. Want evenals

Go
vaa
de
and
ons
ont
vaa
der
dra
dien
kuis
Gij
der
vaa
verz
lost
toev
onze
in
allée
der;
eeni
verv
O
geze
u ze
hoe

Gods Zoon de zaligheid is der recht-
 vaardigen, zoo is uw Kind, o Moeder,
 de verzoening der zondaren. Geene
 andere verzoening toch is er voor
 ons dan Jesus, dien gij, o Maagd!
 ontvangen hebt; geene andere recht-
 vaardiging dan Jesus, dien gij, o Moe-
 dermaagd! in uwen schoot hebt ge-
 dragen; geen ander heil dan Jesus,
 dien gij zonder eenig letsel uwer
 kuischheid het leven geschonken hebt!
 Gij dan, o Vrouwe! zijt de Moeder
 der rechtvaardiging en der gerecht-
 vaardigden, der verzoening en der
 verzoenden, der verlossing en der ver-
 losten. O zalig vertrouwen! O veilige
 toevlucht! De Moeder van God is
 onze Moeder, de Moeder van Hem,
 in wien alléén wij hopen, en dien
 alléén wij vreezen, is ook onze Moe-
 der; de Moeder van Hem, die onze
 eenige Rechter is ter zaliging of ter
 vervloeking, is ook onze Moeder!

O heilige Moeder, die zoo hoog
 gezegend en verheven zijt, niet om
 u zelve alleen, maar tevens om ons,
 hoe groot, hoe wonderbaar zijn de

voorrechten, welke ons door u ge-
 worden!... Want als gij, o Vrouwe!
 zijne Moeder zijt, zijn wij, uwe kin-
 deren, dan ook zijne broeders niet!
 Onze Rechter zelf is dan door u onze
 Broeder; de Verlosser der wereld,
 onze aanbiddelijke God, is door Maria
 onze Broeder geworden! Met welk
 eene zekerheid moeten wij dan hopen;
 welk een zalige troost mag dan onze
 vrees temperen, nu ons lot, onze
 zaligheid of onze verwerping van het
 oordeel afhangt van onzen goeder-
 tieren Broeder en van onze barmhar-
 tige Moeder? Met hoeveel vurigheid
 moeten wij dan dezen onzen Broeder
 en deze onze Moeder beminnen? Met
 hoeveel vertrouwen ons lot in hunne
 handen stellen? Hoe gerust en veilig
 kunnen wij tot hen onze toevlucht
 nemen? Met hoeveel goedheid zullen
 wij, als wij ons aan hen aanbevelen,
 worden opgenomen? Moge dan onze
 goede Moeder voor ons bidden en
 smeecken en voor ons vragen en ver-
 krijgen alles wat ons dienstig is. Dat
 zij haren goddelijken Zoon voor hare

kinderen op aarde bidde, haren eeniggeboren Zoon voor hare aangenomen kinderen, den Heer der hemelen voor zijne dienaren hier beneden. Moge de Zoon in zijne goedertierenheid de Moeder verhooren, die biddend Hem smeekt voor zijne broederen, Hem den Eeniggeborene des Vaders, den Heer van hemel en aarde voor hen, die Hij heeft aangenomen en vrijgekocht. (S. ANSEL. CANT. *orat*, 52. *vers fin.*) Laat ons dan uwen moederlijken bijstand ondervinden, o gezegende en roemrijke Maagd! wend al uwe macht op het Hart van Jesus aan, om ons te helpen en bij te staan, opdat wij door de genade uws Zoons en door uwe bescherming gesterkt, trouw blijven aan Jesus en aan uwe liefde, en te allen tijde over onze vijanden zegepralen. Amen.

SCHIETGEBED. — Heilige Moeder van Altijddurenden Bijstand! wil uw lijdend en strijdend kind aanbevelen aan uwen goddelijken Zoon, mijn genadevollen Verlosser, en toekomstigen Rechter.

II. GEBED

om een kinderlijk vertrouwen op
Jesus en Maria te verkrijgen.

O Moeder van Altijddurenden Bijstand! met al de vurigheid mijner ziel kom ik u smeeken, mij een onbegrensd en onwankelbaar vertrouwen op mijnen God en Zaligmaker Jesus Christus en op u, machtige Vrouwe, in te boezemen. Ik weet en ik beken het, dat Gij, o God! van ons vordert, dat wij een volmaakt vertrouwen op Jesus en Maria in ons hart koesteren; maar dat vertrouwen zelf, o mijn God! is eene der allerkostbaarste gaven uwer goedertierenheid, en eene gave, welke Gij slechts schenkt aan hen, die Gij in Uwe liefde ter zaligheid voorbeschikt. Die kostbare gave vraag ik U, o God van goedheid! en ik smeeek U allervurigst, dat Gij mij een vast vertrouwen instort op het Bloed van Jesus, voor mij vergoten, en op de machtige bescher-

mi
van
de
Ma
Ver
heb
voo
vlo
din
ofse
doo
en
det
ged
alle
op
bar
geu
zen
doo
zijn
en
onb
heid
Dat
de
het

ming van den alvermogenden bijstand
 van Maria; en ik bid U daarom door
 de verdiensten van Jesus en Maria.
 Maar ook tot U, mijn beminnelijke
 Verlosser! wil ik mij richten. Gij toch
 hebt uw heilig en goddelijk leven
 voor mij willen offeren op het
 vloekhout des kruises, alle versma-
 dingen en smarten hebt gij voor mij,
 ofschoon ik uw vijand en des eeuwigen
 dood schuldig was, willen verduren,
 en alles, wat gij voor mijne ziel kon-
 det doen, hebt gij gedaan, en dat
 gedaan, lieve Jesus! opdat ik een
 allergrootst vertrouwen zoude hebben
 op uwe eindelooze verdiensten en uwe
 barmhartige liefde. Geef mij dan dat-
 gene wat gij in mij verlangt, verwe-
 zenlijk uwe genadevolle plannen en
 doe uw lijden en uw Bloed vruchtbaar
 zijn in mijne ziel: geef mij eene vaste
 en onwankelbare hoop, geef mij een
 onbegrensd vertrouwen op uwe goed-
 heid en op uwe oneindige verdiensten.
 Dat de gedachte aan uw lijden, dat
 de overweging van uwen dood, dat
 het zien alleen van een kruisbeeld mij

te allen tijde eene opwekking zij tot hoop en vertrouwen. Dat uit elke wonde van uw gezegend lichaam, uit elken bloeddruppel, die wegvloeit uit uwe aderen, eene krachtige stem opga, die mij tot hoop en vertrouwen opwekke. En gij, o Maria, mijne liefderijke Moeder en mijne eenige hoop na Jesus Christus! verleen mij door uwe voorspraak een onwrikbaar vertrouwen, eerst op de verdiensten van uwen goddelijken Zoon Jesus, en dan op de kracht uwer moederlijke gebeden, die waarlijk alvermogend zijn, om van God alle genaden en zegeningen voor ons te verwerven. Reeds vertrouw ik op u, o welbeminde Moeder! en op uwen machtigen bijstand! maar zoo gaarne zoude ik mijn vertrouwen nog dagelijks zien aangroeien, en gij zelve verlangt nog vuriger dan ik, dat mijne hoop op u nog aanhoudend toeneme. Doe gij ze aangroeien, o Moeder! doe gij ze steeds grooter en grooter worden, door ze te voeden. Ontwikkel ze meer en meer door uwen veelbelovenden naam

van
stan
groot
guns
tiger
Help
de k
omst
alle
zal
beko
mij
zond
wiss
lijkh
sta
waan
er v
duld
dien
in r
strij
met
mer
ook,
de
hebb

van Moeder van altijddurenden Bijstand te bewaarheden; want hoe grootere weldaden, hoe verhevener gunsten gij mij mededeelt, hoe krachtiger mijn vertrouwen zal worden. Help mij dan en bescherm mij door de kracht van uwen bijstand in alle omstandigheden, in alle plaatsen, in alle noodwendigheden, waarin ik mij zal bevinden; sta mij bij in mijne bekoringen, opdat ik zegeprale; sta mij bij na mijne fouten en als ik in zonden gevallen ben, opdat ik ze uitwische: sta mij bij in mijne moeielijkheden, opdat ik ze te boven kome, sta mij bij in alle ellenden en wederwaardigheden dezes levens, opdat ik er van bevrijd worde, of ze met geduld tot vermeerdering mijner verdiensten verdrage; sta mij bij vooral in mijn laatste uur, opdat mijn doodstrijd nog door eene overwinning, met uwen bijstand behaald, gekenmerkt en verheerlijkt worde! Zorg ook, o goede Moeder! dat ik steeds de gedachte en de zalige gewoonte hebbe, mij vertrouwend aan te beve-

len aan u; want als ik getrouw ben om u aan te roepen, zult gij getrouw zijn om mij te helpen. Moeder! geef mij dan het kinderlijk vertrouwen, dat ik u vraag; geef, dat ik steeds in waarheid kunne zeggen: Genadige Jesus! zoete Maria! op u vertrouw ik, u beveel ik mijne ziel en mijne zaligheid. Amen.

SCHIETGEBED. — O Moeder van Altijddurenden Bijstand! verleen mij een onbeperkt en een onwankelbaar vertrouwen op Jesus, mijn Verlosser, en op u, mijne Moeder.

III. GEBED

VAN DEN H. ALPHONSUS

om zich aan de barmhartigheid van Maria aan te bevelen.

O Moeder van Altijddurenden Bijstand, mijne Koningin, waardige Moeder van God; heilige Maagd Maria! ik zoude het niet moeten wagen tot u te naderen en u mijne Moeder

te
vera
ik k
den
vert
drin
van
verd
maa
uw
geda
stoot
verk
daar
gode
maa
tot
mijn
hulp
dat
ik v
gij
gij
dat
dan
den
arm

ben
rouw
der!
trou-
at ik
gen:
op u
ziel

van
n mij
baar
sser,

van

Bij-
dige
Ma-
agen
eder

te noemen, ik, die mij zelven zoo verachtelijk en zoo bezoedeld zie, doch ik kan niet dulden, dat mijne ellenden mij van de vertroosting en het vertrouwen berooven, welke mij doordringen, als ik u dien zoeten naam van Moeder geef. 't Is waar, ik heb verdiend van u verstooten te worden; maar beschouw, bid ik u, alles wat uw Goddelijke Zoon Jesus voor mij gedaan en geleden heeft, en dan verstoot mij, als gij het van u kunt verkrijgen. Ik ben een ellendige zondaar, die, meer dan anderen, de goddelijke Majesteit beleedigd heb, maar het kwaad is nu eens gepleegd: tot u, die mij kunt helpen, neem ik mijne toevlucht; kom mij dan ter hulpe, o mijne Moeder! Zeg mij niet, dat gij mij niet helpen kunt: want ik weet dat gij alvermogend zijt, dat gij van uwen God alles verkrijgt wat gij begeert. En als gij mij antwoordt, dat gij mij niet helpen wilt, zeg mij dan ten minste tot wien ik mij wenden moet, om in mijne overgroote armzaligheid eene verlichting te vin-

den. U en uwen goddelijken Zoon zal ik met den H. Anselmns zeggen: *Aut miseremini miseri, tu parcendo, tu enterveniendo; aut ostendite ad quos tutius fugiam misericordiores; et monstrate in quibus certius confidam potentiores.* (Orat. 50.) Of wel: hebt medelijden met mij, gij mijn Verlosser, door mij vergiffenis te schenken, en gij, mijne Moeder door voor mij ten beste te spreken, of wel: leert mij tot wien ik mijne toevlucht moet nemen en in wie ik meer barmhertigheid vinden en meer vertrouwen stellen kan dan in u. Voorzeker, noch op aarde, noch in den hemel kan ik iemand vinden, die meer medelijden heeft met de ongelukkigen en die beter mij helpen kan: gij, o Jesus, zijt mijn Vader, en gij, Maria, zijt mijne Moeder! Gij bemint zelfs hen, die de ellendigsten zijn van allen, en gij gaat hen bezoeken om hen te redden. Ik ben een schuldige, die de hel verdiend heb, de ellendigste aller zondaren; maar het is niet noodig dat

gij
va
aan
nie
uw
Ma
To
als
va
ha
gij
lijc
ha
het
en
dan
nie
ik
kw
heb
om
zeli
den
enk
zijn
wat
sch

gij gaat zoeken, dat vorder ik niet
 van U: ik bied mij zelven aan U
 aan, in de vaste hoop dat gij mij
 niet zult verlaten. Ziet mij hier voor
 uwe voeten: mijn Jesus! vergeef mij!
 Maria, mijne Moeder! sta mij bij!
 Toon, o Maria! dat gij voor mij even-
 als voor allen, die U aanroepen, vol
 van goedheid zijt en vol van barm-
 hartigheid. Het is mij genoeg, dat
 gij een blik vestigt op mij en mede-
 lijden met mij hebt: als uw moeder-
 hart medelijden met mij heeft, zal
 het niet nalaten mij te beschermen;
 en als gij mij beschermt, wat heb ik
 dan te vreezen? Dan, zeker, zal ik
 niets vreezen: om mijne zonden zal
 ik dan niet vreezen, omdat gij het
 kwaad herstellen kunt, dat ik gedaan
 heb; de duivelen zal ik niet vreezen,
 omdat gij machtiger zijt dan de hel;
 zelfs zal ik uwen tegen mij vertoorn-
 den Zoon niet vreezen, omdat één
 enkel uwer woorden genoeg is om
 zijnen toorn ze stillen. Het eenige
 wat ik vrees, is, dat ik door eigen
 schuld nalatig zal zijn om mij in

mijne bekoringen aan te bevelen aan u, en dat ik aldus mijzelven in het verderf zal storten. Maar, ziehier wat ik u heden beloof: ik ben vast besloten voortaan altijd tot u mijne toevlucht te nemen. Help mij in het volvoeren van dit voornemen; maak gebruik van de goede gelegenheid, welke gij vindt om uw hart te bevredigen, door een ellendige als ik ben bij te staan.

O Moeder Gods! ik heb een groot vertrouwen op u! Van u verwacht ik de genade, om mijne zonden te beweenen, gelijk zij dat verdienen, en de kracht om niet weder te hervallen; ben ik ziek, gij kunt mij genezen; hebben mijne fouten mij verzwakt, uw bijstand kan mij versterken. Alles, o Maria! verhoop ik van u, wijl gij alles vermoogt bij God. Amen. (H. ALPH. *Heerlijkh. v. Maria.* 1. hoofds. I § 4. en II. § 2.

SCHIETGEBED. — Heilige Moeder van Altijddurenden Bijstand! van uwe voorspraak en uwe barmhartigheid verwacht ik alle genaden.

om

O
stan
ik e
jege
ged
bew
dien
ontt
dank
mee
hoog
o n
over
heid
o T
nim
op u
u, o
hand

IV. GEBED

VAN DEN H. ALPHONSUS

om zich aan de voorspraak van Maria
aan te bevelen.

O Moeder van Altijddurenden Bijstand en Moeder van mijn Verlosser! ik erken, dat ik om de ondankbaarheid jegens God en jegels u, waarvan ik gedurende zoovele jaren zoo menig bewijs heb gegeven, wel zoude verdienen gestraft te worden door de onttrekking uwer gunsten: de ondankbare toch is geene weldaden meer waardig. Maar ik heb eene hooge gedachte van uwe goedheid, o mijn zoete Koningin! en ik ben overtuigd, dat zij mijne ondankbaarheid ver overtreft. Ga dan voort, o Toevlucht der zondaren! en houd nimmer op eenen armen zondaar, die op u vertrouwt, te helpen. Gewaardig u, o Moeder van barmhartigheid! uwe hand toe te reiken aan een ongeluk-

kige, die gevallen is en uwe goedertierenheid inroept. Verdedig mij, o Maria! of zeg mij tot wie ik mij richten moet, om iemand te vinden, die beter dan gij mij verdedigen kan. Doch waar zoude ik eene Voorspreekster gaan zoeken, die mededoogender is en machtiger bij God dan gij, die zijne Moeder zijt? Door de Moeder des Verlossers te worden, hebt gij tot bediening ontvangen de zondaren te redden, en zijt gij mij tot mijne zaligheid gegeven. Red dan, o Maria! dengene, die tot u zijne toevlucht neemt. Ik ben uwer liefde niet waardig; maar uw verlangen om hen, die zich in het verderf storten, te redden, doet mij vertrouwen, dat gij mij liefhebt; als gij mij bemint, hoe zoude ik dan verloren kunnen gaan! (H. ALPH. *Heerlijkh. van Maria* I. hoofdst. VI, § 2.) Tot u dan, o koningin der wereld! richten wij onze blikken. Eens zullen wij, na zoovele zonden bedreven te hebben, voor onzen Rechter moeten verschijnen; wie zal dan zijne gramschap stillen? Niemand, o heilige

Ma
he
do
wo
ba
tot
To
toe
van
dan
vin
zon
mo
hij
uw
do
de
tro
her
Re
De
I
ik
mij
lan
ik
tuig

Maagd, kan dat beter dan gij, die hem zoo vurig hebt liefgehad, en die door hem zoo teeder bemind zijt geworden. Neig dan, o Moeder van barmhartigheid! het oor uws harten tot onze zuchten en onze gebeden. Tot uwen bijstand nemen wij onze toevlucht; breng de verontwaardiging van uwen goddelijken Zoon tot bedaren en doe ons wederom genade vinden bij hem. Gij verafschuwt den zondaar niet, hoe onwaardig hij ook moge zijn; gij versmaadt hem niet als hij tot u verzucht en berouwhebbend uwe voorspraak inroept; uwe mededoogende hand verdedigt hem tegen de wanhoop; gij schenkt hem vertrouwen, gij sterkt hem en verlaat hem niet, zoolang gij hem met zijnen Rechter niet verzoend hebt. (S. BERN. *Depr. ad glor. Virg.*)

En als ik door uwen bijstand, gelijk ik dat verhope, eens zalig zal zijn, o mijne zoete Moeder! dan zal ik niet langer meer ondankbaar zijn, dan zal ik door mijne altijddurende dankbetuigingen en door al de liefdegevoelens

mijner ziel mijne vroegere ondankbaarheid vergoeden en de liefde, welke gij mij toegedragen hebt, vergelden; in den hemel, waar gij heerscht, en eeuwiglijk heerschen zult, zal ik altijd het geluk hebben uwe barmhertigheden te mogen zingen; daar zal ik nooit ophouden de liefderijke hand te kussen, welke mij van de hel bevrijd heeft even dikwijls als ik die verdiend heb door mijne zonden. O Maria! o mijne Bevrijding! o mijne Hoop! o mijne Koningin! o mijne Voorspreekster! o mijne Moeder! ik bemin u, ik heb u lief en te allen tijde wil ik u beminnen. (H. ALPH. *ter aangeh. plaats.*)

SCHIETGEBED. — O Heilige Moeder van Altijddurenden Bijstand, verleen uwen bijstand aan mijne zwakheid en spreek voor mij ten beste bij uwen goddelijken Zoon: want uw Zoon luistert naar uwe gebeden en gij verkrijgt alles wat gij vraagt. (S. BERN. *Deprec. ad glor, Virg.*)

V. GEBED

VAN DEN H. ANSELMUS

om den bijstand van Maria te vragen.

O Moeder van Altijddurenden Bijstand, machtige Vrouwe! ik weet niet wat ik zeggen zal, of wat ik beginnen moet. In duisternissen ben ik gewikkeld en het licht des hemels zie ik niet! Waarheen zal ik gaan, waarheen zal ik vluchten om mij voor het aanschijn van uwen Zoon, mijnen Rechter, te verbergen? Noch ten oosten, noch ten westen, niet ten noorden en niet ten zuiden, niet eens in de afgronden der zee vind ik eene wijkplaats: overal zie ik uwen Zoon, den alomtegenwoordige, die overal alles onderzoekt en oordeelt en boven de hemelen verheven is. En voorzeker, als hij in strenge rechtvaardigheid mij volgens mijne daden zoude oordeelen, ware het mij beter niet geboren te zijn, of dadelijk na mijne geboorte te zijn gestorven.... Ik zoek

dan eenen beschermer zoo machtig, dat er na uwen Zoon in de gansche wereld geen machtiger en beter gevonden kan worden. Machtig is de voorspraak der apostelen en aarts-vaders, der profeten en martelaren, der belijders en maagden, die voor mij zoovele goede en liefderijke beschermers zijn, wier bijstand ik altijd met al de vurigheid mijner ziel zal af-smeeken. Maar gij, o Vrouwe! zijt beter en verhevener dan al deze beschermheiligen, omdat gij de Koningin zijt van deze en alle andere zaligen, en van de Engelen des hemels, en van de koningen en machtigen dezer aarde, van de meesters en de dienaren, van de rijken en de armen, en omdat gij alléén, zonder hen, alles vermoogt wat zij allen te zamen met u vermogen. En waarom zijt gij zoo vermogend? Omdat gij de Moeder zijt van onzen Verlosser, de Bruid Gods, de Koningin van hemel en aarde en van alle natuurkrachten. Uwen bijstand vraag ik dan, tot u neem ik mijne toevlucht en nederig smEEK ik u, dat gij mij in

alle dingen helpt en bijstaat. **Zwijgt** gij, dan is er niemand, die bidt voor mij, niemand die mij bijstaat! Bidt gij echter voor mij, dan zullen allen voor mij bidden, allen mij bijstaan!

Duizendmalen honderdduizend stervelingen, o goedertieren Koningin! roepen tot u, en allen worden zij gered; en zoude ik dan roepen tot u, en niet door u bijgestaan worden? 't Is wellicht mogelijk, omdat ik de schuldigste en ellendigste van allen ben. Doch deze mijne schuldigheid kan mij niet doen zwijgen. Met krachtige stem roep ik dan tot u: **Voor-**treffelijke Maagd en liefderijke **Vrouwel** spaar mij en verhoor mij! Verhoor een ellendige en vertroost een bedrukte, neem een armen verdwaalde op en verkwik een wanhopende. Genees door de kracht uwer bovennatuurlijke heilmiddelen alle wonden, welke uw oog in mij ontdekt; ontdoe mij van het besmeurde kleed der zonde, omgord mij met het verjeugdigende en glanzende kleed der genade, en bied mij, geestelijkerwijze vernieuwd, aan uw **Zoon**,

onzen Heer Jesus Christus aan. Wees
 gij voor mij een toren van sterkte
 tegen den duivel, een onoverwinnelijk
 bolwerk, een krachtige arm te mijner
 verdediging. Verijdel de grimmige
 woede, waarmede hij mij aanvalt; stel
 hem uwe altijd zegepralende krachten
 tegen, opdat zijne sluwheid mij in
 mijne machteloosheid niet nedersla.
 Hij is vol slimheid en bedriegelijkheid
 en hij vreest niet tegen sterken den
 strijd te voeren; want hem, die krach-
 tig en sterk is, valt hij met zwaardere
 bekoringen aan dan den zwakke van
 krachten. Mijne hemelsche bescherm-
 ster Maria! gij kent zijne sluwheid:
 verminder dan dermate zijne kracht,
 dat ik nimmer bedrogen worde door
 de gevaarvolle inblazingen zijner be-
 koringen; overwin hem door uwe
 sterkte, als hij trachten zal mij te
 misleiden, en doe hem, met schande
 en beschaming overladen, van mij
 wijken, opdat ik, armzalige, door
 uwen bijstand verdedigd, nooit op-
 houde u en uwen goddelijken Zoon
 te loven en te prijzen. Amen. (S.

AN
S
Alt
bes
gen
dan
bes

om

C
der
ken
waa
gij
dat
bezi
doo
noch
Hel
zoo
deli
bezi
slee

ANSEL. CANT. *Orat. 46 in medio.*)

SCHIETGEBED. — Zoete Moeder van Altijddurenden Bijstand! slechts uwe bescherming kan mij redden en mij genade doen vinden bij God: weiger dan niet mij onder uwe alvermogende bescherming te nemen.

— —

VI. GEBED

om de liefde tot Jesus en Maria te vragen.

O goedertierene en machtige Moeder van Altijddurenden Bijstand! gij kent beter dan ik de overgroote waarde der goddelijke liefde; maar gij weet ook, o allerheiligste Maagd! dat mijne ziel al te weinig liefde bezit en dat ik door mij zelven en door mijne eigen krachten die liefde noch verkrijgen kan, noch volmaken. Helaas! zoo ijskoud is mijn hart en zoo ongevoelig voor God en het goddelijke: het stof alleen houdt mij bezig; het stoffelijke behaagt mij en sleept mij mede; de zinnen beheer-

schen mij; en als mijn hart somwijlen van liefde klopt, dan is het alleen van liefde tot de schepselen. En toch, o mijne Moeder! verlang ik mijnen liefderijken en barmhartigen God te beminnen, en zoo garne zoude ik mijnen goeden en genadenrijken Heer en Verlosser Jesus Christus teeder liefhebben; en het is de allervurigste wensch mijner ziel, dat ik tevens u, o Moeder! eene innige en kinderlijke liefde toedrage. O Moeder der schoone liefde! aan u is de uitdeeling dier hemelsche gave toevertrouwd. Daarom smee ik u, medelijden te hebben met den droevigen toestand van mijn hart: en ik bid u, o beminnelijke Maagd! dat gij u gewaardigt in mijn hart, dat door de eigenliefde verteerd wordt en van de goddelijke liefde beroofd of daaraan zoo arm is, de vlammen der heilige liefde te ontsteken. Geef toch, dat ik eindelijk mijnen God beminne, maar beminne met oprechtheid, beminne met vurigheid, beminne met standvastigheid. Wend al de macht uwer voorspraak

aan, om mij de genade te verwerven, van den goeden Jesus, uwen Zoon en mijn Verlosser, lief te hebben met al de teederheid en al de liefde, waarvoor mijn hart vatbaar is. Hij heeft mij bemind en bemint mij zoo vurig en zoo teeder, dat hij waarlijk wel verdient, dat ik zijne liefde met mijne wederliefde vergelde. Maar ook u wil ik beminnen, zoete Moeder! en de liefde, welke gij van mij verwacht en waardoor ik u wensch te behagen, zult gij, o allerbeminnenswaardigste Maagd, in mijne ziel storten. Doe mij meer en meer uwe beminnelijkheid kennen en uwe goedertierenheid gevoelen, opdat ik daardoor als aange trokken worde tot u, en verleen mij zoo groote gunsten en weldaden, dat zij over mijn hart zegepralen en zoovele liefdebanden worden, welke mij hechten aan u. Dat het toch nooit geschiede, dat ik u vergete, of dat ik in mijne liefde de moeder scheide van haar kind, Maria scheide van Jesus!

Voorzeker, o mijn goddelijke Jesus!

o mijne zoete Moeder Maria! gij wilt en het is ook billijk, gelijk uwe groote dienaar Anselmus zegt, dat wij beminnen alles wat gij liefhebt. Daarom, o goedertieren Zoon van den eeuwigen God! smeeik ik U om de liefde, waarmede Gij uwe Moeder bemint, dat Gij mij de genade schenkt haar zoo oprecht te beminnen, als Gij haar oprecht bemint en verlangt dat zij bemind worde. En u, o goede Moeder! smeeik ik om de liefde, welke gij uwen Zoon toedraagt, dat gij, wijl gij Hem waarlijk bemint en verlangt dat Hij bemind worde, mij door uwe voorspraak de genade verwerft, van Hem in waarheid lief te hebben. De gunst, welke ik u vraag, verlangt gij beiden mij te geven; en wijl gij ook vermoogt mij die genade te schenken, kunnen mijne zonden mij niet beletten die gave te verkrijgen. O minnaar en barmhartige Vader der menschen! gij hebt het van u zelven kunnen verkrijgen, uwe schuldige schepselen te beminnen en te beminnen tot den dood des kruises; hoe

zult
die
Moe
o M
naar
hebt
sche
mel
of g
uw
tot
dan
geli
har
u b
dat
mij
lief
zen
ver
52
S
tijd
ik
tot
Jes
goe

zult gij dan aan uwen biddenden dienaar de liefde tot u en tot uwe Moeder kunnen weigeren? En gij, o Moeder van den goddelijken minnaar onzer zielen, gij, die verdiend hebt hem, onzen Verlosser, in uwen schoot te dragen en met uwe moedermelk te voeden, zult gij geene macht of goedheid genoeg bezitten, om voor uw biddend kind eene vurige liefde tot hem en tot u te verwerven? Dat dan mijn geest u beiden vereere, gelijk gij dat verdient; dat dan mijn hart, gelijk de billijkheid dat vordert, u beminne; dat mijn lichaam, gelijk dat plicht is, u diene; dat geheel mijn leven toegewijd zij aan uwe liefde, opdat ik met gansch mijn wezen in eeuwigheid u moge prijzen en verheerlijken. (S. ANSEL. CANT. *orat.* 52 *in fine.*)

SCHIETGEBED. O Moeder van Altijsdurenden Bijstand! geef mij dat ik dagelijks aangroeie in de liefde tot mijnen barmhartigen Verlosser Jesus, uwen Zoon, en tot u, die mijne goede Moeder zijt.

VII. GEBED

VAN DEN H. ALPHONSUS

om eene vurige liefde tot Maria te verkrijgen.

*O Domina, quæ rapis corda! O zoete Koningin, aldus roep ik u toe met den H. Bonaventura, o zoete Koningin, die door uwe liefdebewijzen en uwe weldaden de harten rooft van allen, die u dienen, ach! roof ook mijn ellendig hart, dat vurig verlangt u te beminnen. Hoe! door uwe zuiverheid hebt gij, hoogverhevene Moeder! het hart van eenen God geraakt en hem uit den hemel in uwen schoot nedergetrokken; en ik, ik zoude kunnen leven zonder u lief te hebben? Onmogelijk! en met een ander uwer kinderen, met eenen zoon, die u zoo innig bemind heeft, met den gelukzaligen Joannes Berchmans, van het Gezelschap van Jesus, zeg ik, *Numquam quiescam, donec habuero tenerum amorem erga Matrem**

meam Mariam: Ik ben besloten mij geene rust te geven, totdat ik zeker zal zijn, van eene teedere en standvastige liefde verkregen te hebben tot u, mijne Moeder! die mij zoo teederlijk bemind hebt ten tijde zelfs, dat ik zoo ondankbaar was jegens u. Helaas! wat zoude er thans van mij geworden zijn, bijaldien gij, o Maria! mij niet bemind en mij zoovele barmhartigheid niet verkregen hadt. Als gij mij dan zoozeer bemind en begunstigd hebt, toen ik u niet beminde, hoeveel meer weldaden moet ik dan nu van uwe goedheid niet verhopē, nu ik u liefheb? Ja, ik bemin u, o mijne Moeder! En ik zoude een hart willen bezitten, dat in staat ware u te beminnen met zulke eene liefde, als u zoude kunnen worden toegedragen door al de ongelukkigen, die u niet liefhebben; ik zoude eene tong willen bezitten, welke in staat zoude zijn u zooveel te verheerlijken als duizend tongen te zamen, ten einde aan de gansche wereld uwe grootheid, uwe heiligheid, uwe barmhartigheid en

de liefde te doen kennen, waarmede
 gij bemint degenen, die u beminnen.
 Bezat ik schatten en rijkdommen, ik
 zou ze gaarne willen gebruiken om
 u te vereeren; had ik onderdanen,
 dan zoude ik wenschen dat ze allen
 vervuld waren van liefde tot u; ja,
 ware zulks noodig, dan zoude ik zelfs
 mijn leven willen slachtofferen voor
 uwe liefde en voor uwe verheerlijking.
 Ik bemin u dan, o mijne Moeder!
 maar tevens vrees ik, helaas! dat ik
 u niet beminne; want ik weet dat
 de liefde tot uitwerksel heeft, degenen
 die beminnen gelijkvormig te maken
 aan het voorwerp hunner liefde:
Amor similia invenit aut facit. Ik
 moet dan wel denken, dat ik u heel
 weinig bemin, wijl ik mij zoo verre
 van die gelijkvormigheid met u ver-
 wijderd zie: gij toch zijt zoo zuiver
 en ik zoo besmeurd: gij zoo nederig,
 en ik zoo hoovaardig; gij zoo heilig,
 en ik zoo misdadig! Doch gij, o Maria!
 moet dat groote wonder in mij be-
 werken; maak mij gelijkvormig aan
 u, wijl gij mij liefhebt. Al de macht,

welke er noodig is, om de harten te veranderen, bezit gij: neem dan mijn hart en verander het; doe der wereld eens zien, wat gij vermoogt ter gunste dergenen, die u beminnen; maak mij heilig en zorg dat ik uw waardig kind worde. 't Is waar, ik verdien niet meer, o allerbeminnelijkste Moeder! uw kind genoemd te worden: dien verheven titel heb ik mij door mijn schuldig leven al te onwaardig gemaakt, en ik zal tevreden zijn, als gij u gewaardigt mij onder het getal uwer dienaren aan te nemen; want om de laatste uwer dienaren te zijn, zoude ik willen verzaken aan het bezit van alle koninkrijken der aarde. Ja, ik zal tevreden zijn, als gij mij deze gunst toestaat. Weiger mij echter de genade niet van u mijne Moeder te noemen: deze naam vertroost mij, treft mijn hart, herinnert mij, dat ik verplicht ben u te beminnen, en deze zoete naam vervult mij met een groot vertrouwen op u.... Gedoog dan dat ik u zegge: mijne Moeder, mijne allerbeminnelijkste Moeder! zoo be-

groet ik u thans en zoo wil ik u te allen tijde begroeten. Amen.

(H. ALPH. *Heerlijkheden van Maria*, I. hoofdst. I. § 3 en 2.)

SCHIETGEBED. — O Moeder van Altijsdurenden bijstand! ontsteek in het hart van uw kind eene allervurigste en standvastige liefde tot u!

VIII. GEBED

VAN DEN H. ALPHONSUS

om de vergiffenis der zonden en de genade der bekeering te vragen.

Ziehier voor uwe voeten, o Moeder van mijnen God, mijne eenige hoop, Maria! een ongelukkigen zondaar, die uwe barmhartigheid afsmeekt. De gansche Kerk en alle geloovigen noemen u de Toevlucht der zondaren: gij zijt dan mijne toevlucht, gij zijt het, die mij redden moet. Gij weet, aldus spreek ik met den godvruchtigen Wilhelmus van Parijs, hoe vurig uw goddelijke Zoon onze zaligheid

verlangt: *Tu enim, dulcissima Dei Mater, nosti quantum placeat benedicto Filio tuo salus nostra.* Het is u bekend wat Jesus Christus geleden heeft, om mij zalig te maken; ik bied u dan, o mijne Moeder! het lijden van Jesus aan: de koude, welke hij in den stal van Bethlehem verduurd, de schreden, die hij gedaan heeft, zijne vermoeienissen, zijn zweet, het door hem vergoten bloed, de smart, welke hem op het kruis onder uwe oogen heeft doen sterven. Toon, door mij te helpen, dat gij uwen aanbidde-lijken Zoon bemint, want het is om uwe liefde tot hem, dat ik u om uwen bijstand bid; reik uwe hand toe aan eenen ongelukkige, die gevallen zijnde, u smeekt medelijden met hem te hebben. Ware ik een heilige, dan zoude ik u niet om barmhartigheid vragen; maar wijl ik een zondaar ben, neem ik mijne toevlucht tot u, die de Moeder zijt der barmhartigheden. Ik weet, dat uw medelijdend hart eene vertroosting vindt in den bijstand, dien gij verleent aan de

ellendelingen, wier hardnekkigheid u niet belet hen te helpen; geef dan heden dien troost aan uw medelijdend hart en vertroost mij, wijl gij nu de gelegenheid hebt eenen ongelukkige te redden, die tot de hel veroordeeld is, en gij mij helpen kunt, omdat ik niet hardnekkig wil wezen. Ik stel mij in uwe handen, zeg mij wat ik doen moet, en verkrijg mij de kracht om ten uitvoer te brengen wat gij vordert van mij: ik ben besloten alles te doen wat ik vermag, om in Gods vriendschap wederom opgenomen te worden. Ik verberg mij onder uwen mantel; Jesus wil, dat ik tot u mijne toevlucht neme, opdat ik tot uwe verheerlijking en de zijne, wijl gij zijne Moeder zijt, mijne zaligheid te danken hebbe, niet alleen aan zijn bloed, maar ook aan uwe gebeden; hij zendt mij tot u, opdat ik door u geholpen worde. Zie mij hier, o Maria! ik neem mijne toevlucht tot u en in u stel ik mijn vertrouwen; gij bidt voor zoovele anderen, bid dan ook, zeg ten minste

een woordje te mijner gunste: zeg
 aan God, dat gij mijne zaligheid wilt,
 en zeker zal God mij zalig maken;
 zeg Hem dat ik u toebehoor: niets
 anders vraag ik u. 't Is waar, wijl
 ik een ellendige opstandeling tegen
 God ben, verdien ik slechts straffen
 en geene genaden, rechtvaardigheid
 en geene barmhartigheid. Als ik aldus
 spreke, mijne zoete Koningin! dan
 is het niet omdat ik geen vertrouwen
 heb op uwe goedheid: want ik weet,
 dat gij uwen roem er in stelt, even
 weldadig als groot te zijn; ik weet
 dat gij u verheugt zoo groote rijk-
 dommen te bezitten, omdat gij ze aan
 ellendigen, gelijk wij zijn, kunt mede-
 deelen; ik weet dat hoe armer zij
 zijn, die tot u hunne toevlucht nemen,
 hoe meer gij het ter harte neemt
 hen te beschermen en te redden. O,
 gij mijne Moeder! die eens den dood
 van uwen Zoon, voor mijne zaligheid
 gestorven, beweend hebt, offer, ik
 smeeek het u, offer voor mij uwe tra-
 nen aan God op, en verkrijg mij
 eene ware droefheid over mijne zon-

den. De zondaars hebben u toen zoo-
 veel smart veroorzaakt, en ik zelf
 heb u zoo diep bedroefd door mijne
 zonden; verwerf dan voor mij, o
 Maria! ten minste deze genade, dat
 ik u en uwen goddelijken Zoon voort-
 aan niet meer bedroeve door mijne
 ondankbaarheid. Waartoe zouden mij
 de tranen dienen, die gij voor mij
 gestort hebt, als ik ondankbaar bleef
 jegens u? waartoe uwe barmhartig-
 heid, als ik u nogmaals ongetrouw
 werd, en als ik verloren ging? Neen,
 mijne Koningin! neen, gedoog dat
 niet. (H. ALPHONS. *Heerlijkheden van*
Maria I. hoofdst. II. § 1 en VII.)

SCHIETGEBED. -- O Moeder van Al-
 tijddurenden Bijstand! verkrijg voor
 mij de genade van voortaan zoo ge-
 trouw te zijn aan God, dat ik hem
 nimmer meer beleedige, en van hem
 in de toekomst zoo vurig te bemin-
 nen als ik hem vroeger zwaar be-
 leedigd heb.

IX. GEBED

VAN DEN H. ALPHONSUS

om Maria te bedanken, dat men door
haar van de hel bevrijd is.

O Moeder van Altijddurenden Bijstand! gij zijt de Koningin des hemels, de Meesteres van het heelal, want gij zijt, en dit zegt alles, de Moeder van God, gij zijt waarlijk de hoogverhevene: maar uwe verheffing verwijderd u niet van ons, zij stelt u slechts beter in staat om medelijden te hebben met al onze ellenden. Als de wereldlingen in waardigheid stijgen, zijn zij vol terughouding en gewaardigen zich niet eens hunne oude vrienden, wier staat nederig is, aan te zien. Uw edel en teeder hart daarentegen verleent vooral daar krachtdadigen bijstand, waar meer ellenden gevonden worden: nauwelijks wordt gij aangeroepen, of dadelijk snelt gij ter hulpe; uwe gunsten voorkomen zelfs onze

den. De zondaars hebben u toen zoo-
 veel smart veroorzaakt, en ik zelf
 heb u zoo diep bedroefd door mijne
 zonden; verwerf dan voor mij, o
 Maria! ten minste deze genade, dat
 ik u en uwen goddelijken Zoon voort-
 aan niet meer bedroeve door mijne
 ondankbaarheid. Waartoe zouden mij
 de tranen dienen, die gij voor mij
 gestort hebt, als ik ondankbaar bleef
 jegens u? waartoe uwe barmhartig-
 heid, als ik u nogmaals ongetrouw
 werd, en als ik verloren ging? Neen,
 mijne Koningin! neen, gedoog dat
 niet. (H. ALPHONS. *Heerlijkheden van*
Maria I. hoofdst. II. § 1 en VII.)

SCHIETGEBED. -- O Moeder van Al-
 tijddurenden Bijstand! verkrijg voor
 mij de genade van voortaan zoo ge-
 trouw te zijn aan God, dat ik hem
 nimmer meer beleedige, en van hem
 in de toekomst zoo vurig te bemin-
 nen als ik hem vroeger zwaar be-
 leedigd heb.

IX. GEBED

VAN DEN H. ALPHONSUS

om Maria te bedanken, dat men door
haar van de hel bevrijd is.

O Moeder van Altijddurenden Bijstand! gij zijt de Koningin des hemels, de Meesteres van het heelal, want gij zijt, en dit zegt alles, de Moeder van God, gij zijt waarlijk de hoogverhevene: maar uwe verheffing verwijdert u niet van ons, zij stelt u slechts beter in staat om medelijden te hebben met al onze ellenden. Als de wereldlingen in waardigheid stijgen, zijn zij vol terughouding en gewaardigen zich niet eens hunne oude vrienden, wier staat nederig is, aan te zien. Uw edel en teeder hart daarentegen verleent vooral daar krachtdadigen bijstand, waar meer ellenden gevonden worden: nauwelijks wordt gij aangeroepen, of dadelijk snelt gij ter hulpe; uwe gunsten voorkomen zelfs onze

gebeden ; gij vertroost ons in onze droefheden, gij verdrijft de bekoringen, gij slaat onze vijanden neder, in een woord, gij laat geene gelegenheid voorbijgaan om ons uwe weldaden te doen geworden. In welk eenen afgrond van kwalen, o Maria, o mijne welbeminde Moeder! zoude ik mij neergestort zien, als uwe barmhartige hand mij niet zoo dikwijls daarvoor bewaard had, en sedert hoevele jaren zoude ik in de hel liggen, als uwe alvermogende gebeden mij daarvan niet bevrijd hadden, mijne zware zonden dreven mij er heen : de goddelijke rechtvaardigheid had mij er reeds toe veroordeeld ; de woedende duivelen willen het vonnis ten uitvoer brengen ; maar gij, o mijne Moeder, gij zijt zonder daartoe gebeden, zonder door mij geroepen te zijn, te mijner hulp gekomen en gij hebt mij gered. Wat zal ik u, o mijne geliefde Bevrijdster ! ooit kunnen wedergeven voor eene zoo groote weldaad, voor eene zoo goedgunstige liefde ? En daarna hebt gij nog de versteendheid

mij
toe
in
in
niet
barm
haal
gev
ben
mij
tijde
van
nen
niet
de
bem
kun
lieft
wor
mij
onda
mij
mij
gun
Zal
ik
zoud

mijns harten overwonnen, en mij er
 toe gebracht om u te beminnen en
 in u mijn vertrouwen te stellen. En
 in hoevele afgronden zoude ik later
 niet weder gevallen zijn, als uwe
 barmhartige hand mij niet zoo her-
 haaldelijk ondersteund had in de
 gevaren, aan welke ik blootgesteld
 ben geweest! Ga dan voort, o Maria,
 mijne hoop, ga dan voort te allen
 tijde, met mij van de hel en vooral
 van de zonden, waarin ik zoude kun-
 nen hervallen, te vrijwaren; gedoog
 niet dat ik ooit u vervloeken moete in
 de hel. Mijne zoete Koningin! ik
 bemin u; hoe zoude uwe goedheid
 kunnen dulden een dienaar, die u
 liefheeft, onder het getal der ver-
 worpelingen te zien. Ach, verkrijg
 mij toch de genade, van nimmer meer
 ondankbaar te zijn jegens u, en jegens
 mijnen God, die, ter liefde van u,
 mij met zoovele genaden heeft be-
 gunstigd. O Maria! wat zegt gij mij?
 Zal ik verloren gaan? Zeker zoude
 ik verloren gaan, als ik u verlaten
 zoude; maar zal ik u nog ooit kunnen

verlaten? Zal ik nog ooit de tegenegenheid kunnen vergeten, welke gij mij betuigd hebt? Ja, na God zijt gij de eenige liefde mijner ziel; ik zoude niet meer kunnen leven zonder u te beminnen. Ik bemin u, ja, ik bemin u, en ik hoop u altoos, in den tijd en in de eeuwigheid, te zullen beminnen, u, o schoonste en heiligste, zoetste en beminnelijkste aller schepselen der wereld. Amen. (H. ALPHONS. *heerlijkheden van Maria*. I hoofdst. II § 3. en VIII § 1.)

SCHIETGEBED. — O Moeder van Altijddurenden Bijstand! geef, dat ik in het schoone Paradijs u en uwen Zoon eeuwiglijk moge zien en verheerlijken.

X. GEBED

VAN DEN H. ALPHONSUS

om door de voorspraak van Maria de zaligheid te verkrijgen.

O Moeder van Altijddurenden Bijstand en der heilige liefde, ons leven,

onze
dat
tevr
Voor
der,
zelve
doet
hart
hij
ons
den,
eene
dat
is da
gen!
wil,
dat i
door
tus e
mijn
trouv
ware
hand
len;
barm
dan
der e

onze toevlucht en onze hoop! gij weet
 dat Jesus Christus, uw Zoon, niet
 tevreden met zelf onze bestendige
 Voorspreker te worden bij zijnen Va-
 der, daarenboven wil, dat gij bij hem
 zelve de kracht uwer voorspraak
 doet gelden, om de goddelijke barm-
 hartigheden voor ons te verwerven:
 hij heeft bepaald dat uwe gebeden
 ons zouden helpen om zalig te wor-
 den, en hij heeft aan uwe smeekingen
 eene zoo groote kracht geschonken,
 dat zij altijd verhoord worden. Het
 is dan tot u, o hoop der ongelukki-
 gen! het is tot u, dat ik mij richten
 wil, ik, ellendige zondaar; ik hoop
 dat ik mijne zaligheid verkrijgen zal
 door de verdiensten van Jesus Chris-
 tus en door uwe voorspraak. Ziedaar
 mijn vertrouwen; en dit mijn ver-
 trouwen op u gaat zoo verre, dat,
 ware mijne eeuwige zaligheid in mijne
 handen, ik ze in de uwe zoude stel-
 len; want ik vertrouw meer op uwe
 barmhartigheid en uwe bescherming,
 dan op al mijne werken. Mijne Moe-
 der en mijne hoop! verlaat mij niet,

gelijk ik het verdien; beschouw mijne ellende en laat u door medelijden bewegen; help mij en red mij! Ik erken dat mijne zonden herhaaldelijk het licht en den bijstand, welke gij voor mij van God verkregen hebt, nutteloos hebben gemaakt; maar uw medelijden met de ellendigen en uw vermogen bij God overtreffen het getal en de boosaardigheid mijner zonden. Het is een in den hemel en op aarde bekende zaak, dat hij, dien gij beschermt, zeker is van niet verloren te zullen gaan: dat ik dan vergeten worde door alle schepselen, maar niet door u, o Moeder van den Almachtige! zeg aan God dat ik uw dienaar ben, zeg hem, dat gij mij onder uwe bescherming neemt, dan zal ik zalig worden. O zoete Koningin! weiger dan toch uw medelijden niet aan hem, aan wien Jesus Christus zijn bloed niet geweigerd heeft. Maar de verdiensten van dat kostbare bloed zullen mij niet toegepast worden, tenzij gij mij aanbeveelt aan God. Van u hoop ik mijne zaligheid: ik vraag u noch

rijkdommen, noch eer, noch andere aardsche goederen: ik vraag u niets anders dan uwen Zoon, het nakomen van Gods wil, en eindelijk het Paradijs om hem eeuwiglijk te beminnen. Zou het mogelijk wezen, dat gij zoudt weigeren mij te verhooren? Neen, zeker niet! ik heb het vertrouwen, dat gij mij reeds nu verhoort: reeds bidt gij voor mij: reeds verleent gij mij de genaden, welke ik u afsmEEK; reeds neemt gij mij onder uwe bescherming. Verlaat mij niet, mijne Moeder! blijf bidden voor mij, totdat gij mij zalig in den hemel opgenomen en voor uwe voeten nedergeknielt ziet, om u te prijzen en u te bedanken gedurende de gansche eeuwigheid. Ja, mijne beminnelijke Koningin! ik wil u gaan beminnen in het Paradijs; daar, neergeknielt voor uwe voeten, zal ik beter erkennen hoe beminnenswaardig gij zijt en hoe veel gij mijne zaligheid bevordert hebt; daar zal ik u dan met eene grotere liefde beminnen, daar u eeuwiglijk beminnen, zonder vrees van nog ooit van uwe

liefde beroofd te zullen worden. Met een onwankelbaar vertrouwen hoop ik, o Maria! door uwen bijstand zalig te zullen worden. Bid Jesus voor mij, dat is mij genoeg: gij moet mij zalig maken, gij zijt mijne hoop. Altijd dan zal ik zingend herhalen: o Maria, o mijne hoop! gij moet mij zalig maken. Amen. (*Heerlijkh. van Maria. I hoofdst. III § 1, 2. en VIII § 3.*)

SCHIETGEBED.— O Moedervan Altijddurenden Bijstand! altijd zal ik vertrouwen door uwe voorspraak in den hemel te komen, want gij zijt na Jesus mijne eenige hoop!

XI. GEBED

om aan Maria haren bijstand in de bekoringen te vragen.

O heilige Moeder van Altijddurenden Bijstand! zie op mij neder te midden der zware bekoringen, welke mij aanhoudend overvallen en in gevaar stellen de liefde en de genade Gods te verliezen. Talrijk en machtig

zijn
belag
de o
verh
mij
Blijf
en t
Maa
dan
zal.
zijne
uwe
ik
mijn
drog
der
kra
will
gele
stel
ik b
dier
gen
ik,
slaa
ik
ove

Met
 hoop
 zalig
 r mij,
 zalig
 d dan
 ia, o
 aken.
 ofdst.
 ltijd-
 ver-
 den
 Jesus
 de
 ren-
 r te
 elke
 ge-
 ade
 atig

zijn de vijanden, die mij van buiten belagen; woedend en verleidelijk zijn de driften, welke zich in mijn hart verheffen; de afgrond staat altijd voor mij open en alles drijft mij er heen. Blijf ik aan mij zelven overgelaten, en toont gij niet, o zoete en machtige Maagd! dat gij mijne Moeder zijt, dan is het zeker, dat ik bezwijken zal. Vergeet dan uw kind niet in zijnen bangen strijd; gedoog niet in uwe liefdevolle barmhartigheid, dat ik tot zonde gebracht worde door mijne eigene zwakheid, door het bedrog van Satan of door de verleiding der wereld, en weerhoud mij met krachtigen arm, wanneer ik mij vrijwillig aan eenig gevaar of aan eene gelegenheid van zonde zoude blootstellen. Dikwijls genoeg, aldus roep ik biddend u toe met uwen grooten dienaar, den H. Alphonsus, dikwijls genoeg, o Maria, mijne hoop! ben ik, door mijne eigene schuld, een slaaf der hel geworden. Ik erken, dat ik mij door den duivel heb laten overwinnen, omdat ik mij niet tot u,

die mijne toevlucht zijt, gewend heb; hadde ik altijd tot u mijne toevlucht genomen, hadde ik u aangeroepen, dan was ik nooit bazweken. Nu heb ik het vertrouwen, o mijne beminlijke Koningin! dat ik, dank zij uwen bijstand, aan de klauwen der duivelen ontsnapt ben en dat God mij vergiffenis heeft geschonken; maar ik ben beducht, dat het mij in de toekomst nogmaals gebeuren zal van door hen in ketenen gekluisterd te worden; ik weet, dat mijne vijanden de hoop niet opgegeven hebben, van mij andermaal te overwinnen, en dat zij reeds nieuwe aanvallen en nieuwe bekoringen tegen mij voorbereiden. Kom mij ter hulpe, o gij, mijne Koningin en mijne Toevlucht! verberg mij onder uwen mantel en dult niet, dat ik wederom hun slaaf worde. Ik weet, dat gij mij zult bijstaan en mij de overwinning zult verschaffen, telkenmale ik u zal aanroepen: maar eene zaak vrees ik: ik vrees, dat ik in de bekoringen mij uwer niet herinneren en niet er aan denken zal u aan te

roe
o
ver
en
doe
ge
dik
Ma
ter
del
lin
mi
mi
laa
en
ke
mo
aan
me
uw
lip
u
pr
du
nie
de
ho

roepen. De genade dan, welke ik u, o heilige Maagd! afsmeek en van u verlang te verkrijgen, is, dat ik steeds en overal in den strijd, dien ik te doorstaan heb, mij uwer herinnere; geef toch, dat ik getrouw zij om u dikwijls aan te roepen en te zeggen: Maria, kom mij ter hulpe, kom mij ter hulpe, o Maria! En wanneer eindelijk de dag mijner laatste worsteling tegen de hel zal aanbreken en mijn stervensuur daar zal zijn, sta mij dan, o mijne Koningin! in dat laatste oogenblik nog krachtiger bij, en doe gij zelven mij dan er aan denken om u meermalen, hetzij met den mond, hetzij ten minste met het hart, aan te roepen; opdat ik, stervend met uwen zoeten naam en dien van uwen goddelijken Zoon Jesus op de lippen, moge toegelaten worden om u in het Paradijs te zegenen en te prijzen en het geluk hebbe van gedurende de gansche eeuwigheid mij niet meer van uwe voeten te verwijderen. *Heerlijkheden van Maria. I. hoofdst. IV. § 3.)*

SCHIJETGEBED. — O Moeder van Altijddurenden bijstand! geef, dat ik mijne toevlucht tot u neme in al mijne bekoringen, dan zal ik altijd zegepralen.

— — —

XII. GEBED

VAN DEN H. ALPHONSUS

om door de voorspraak van Maria vooruit te gaan in deugd en heiligheid.

O Moeder van Altijddurenden Bijstand en van barmhartigheid! wijl gij zoo mededoogend zijt en zoo vurig verlangt wel te doen aan ellendigen gelijk wij zijn, en ons alles te verleen en wat wij vragen, kom ik, die de armzaligste aller menschen ben, uwe goedheid inroepen. Dat anderen u alles vragen wat zij willen, gezondheid, goederen en tijdelijke voordeelen; ik voor mij vraag u, o Maria! wat gij zelve in mij verlangt te vinden, en wat het meest overeenkomstig is

met e
heilig
krijg
liefde
zoo g
leven
alle v
zoo v
krijg
zuive
gen v
mij
en vo
zijn.
Gods
eene
alle b
welke
zijt
maak
liefde
gij w
het e
kan
of w
te r
mijn

er van
dat ik
in al
altijd

aria
n

n Bij-
ijl gij
vurig
digen
ver-
t, die
ben,
leren
zond-
elen;
wat
den,
g is

met en het welgevalligst aan uw aller-
heiligst hart. Gij zijt zoo nederig: ver-
krijg mij dan de nederigheid en de
liefde voor de versmadingen. Gij waart
zoo geduldig in de kwellingen dezes
levens: verwerf mij dan het geduld in
alle wederwaardigheden. Gij waart
zoo vervuld van liefde tot God: ver-
krijg mij dan de gave der heilige en
zuivere liefde. Gij waart zoo doordron-
gen van liefde tot den naaste: verwerf
mij dan eene ware liefde tot allen,
en vooral tot hen, die mij tegenstrijdig
zijn. Gij waart altijd aan den wil
Gods onderworpen: verkrijg mij dan
eene volmaakte onderdanigheid aan
alle beschikkingen der Voorzienigheid,
welke mij betreffen. In één woord, gij
zijt het heiligste aller schepselen:
maak mij dan heilig, o Maria! De
liefde ontbreekt u niet: gij kunt en
gij wilt mij alle goederen bezorgen;
het eenige dus, wat mij verhinderen
kan uwe gunsten te ontvangen, is,
of wel mijne nalatigheid om u aan
te roepen, of wel de zwakheid van
mijn vertrouwen op uwe voorspraak:

maar deze twee mij zoo noodzakelijke
 gesteltenissen, de getrouwheid om
 uwen bijstand in te roepen en het
 vertrouwen op u, moeten mij door u
 zelve verleend worden: het is aan u
 dat ik ze vraag: het is van u dat
 ik ze begeer; het is van u dat ik
 ze verhoop; en met zekerheid ver-
 wacht ik ze van u, o Maria, mijne
 Moeder, mijne hoop, mijne liefde, mijn
 leven, mijne toevlucht, mijn bijstand
 en mijn troost! Gij dan, die zoo
 vermogend zijt bij God den Heer, gij
 die mijne Moeder zijt en zijne wel-
 beminde en die vol zijt van zijne
 genade; gij aan wie hij niets weigeren
 kan, verander ons van zondaars in
 heiligen; bewerk dit wonder; dat u
 tot grootere eer verstrekken zal dan
 het mirakel, dat gij doen zoudt, door
 aan duizend blinden het gezicht weder
 te geven of door duizend dooden uit
 het graf te doen opstaan. O aller-
 schoonste Koningin! wij kunnen er
 geene aanspraak op maken u hier op
 aarde te zien, maar wij willen u gaan
 aanschouwen in het Paradijs: gij zelve

moet ons dit geluk verkrijgen, wij verhopen het van u met een vast vertrouwen. Amen. (H. ALPHONS. *Heerlijkheden van Maria*. I. hoofdst. IX. en II. preek VIII.)

SCHIETGEBED. — O Moeder van Altijddurenden Bijstand, maak mij door uwe voorspraak heilig en welgevallig in de oogen van Jesus, uwen goddelijken Zoon.

XIII. GEBED

om alle genaden, ter zaligheid noodzakelijk, aan Maria te vragen.

O Moeder van Altijddurenden Bijstand! gewaardig u uwe moederlijke oogen te vestigen op een armen zondaar, die hier neerknielt voor uwe heilige beeltenis. Ofschoon zwak en zondig, ben ik toch uw kind: erbarm u dus over mij, o Moeder! Zoo gaarne zoude ik in den hemel komen, o heilige Maagd! maar daartoe is mij uw bijstand noodig, en daarom kom ik heden met een onbegrensd vertrouwen u alle

genaden afsmeeken, welke mij ter zaligheid noodzakelijk zijn. Luister dan naar mijn gebed, o liefderijke Moeder! en verhoor mijne smeeking.

Zorg eerst en vooral, dat ik, tot mijnen dood toe, uw oprechte en standvastige dienaar blijve; want, hij, die u getrouw dient, o Maria! kan niet verloren gaan. Verleen mij tevens de kostbare gave des gebeds, want ik weet, o Moeder! dat hij die bidt zalig wordt en die niet bidt verloren gaat: help mij dan, opdat ik dikwijls, en met vurigheid, en voornamelijk in de bekoringen, met allen ijver bidde, en opdat ik dagelijks den geest des gebeds door uwe voorspraak aan God vrage.

Verkrijg mij vervolgens de genade van dagelijks aan de eeuwige waarheden te denken. De herinnering daaraan is mij ter zaligheid noodzakelijk; en daarom smee ik u, dat gij, o Moeder! mij den goeden wil geeft om ze dagelijks volgens mijne vatbaarheid en mijnen staat te overwegen: doe mij aanhoudend er aan denken, dat alles louter ijdelheid is,

alle
H
Vro
om
tigh
in
goe
mij
ver
ik,
mij
ma
na
zijn
mij
tot
I
de
hei
ten
ik
opr
mi
bie
ber
ne
va

alles, buiten God en de eeuwigheid.

En wijl het zeker is, o goedertieren Vrouwe! dat velen verloren gaan, omdat zij vermetel op Gods barmhertigheid vertrouwen, en dat anderen in de hel vallen, omdat zij aan Gods goedertierenheid wanhopen, bid ik u mij door uwe voorspraak het ware vertrouwen te bezorgen. Maak dat ik, na in eene fout gevallen te zijn, mij niet ontmoedige en niet wanhope; maar zorg tevens, o Moeder! dat ik, na onder eene bekoring bezweken te zijn, nooit inslape in het kwaad, door mijne bekeering en mijn terugkeer tot God uit te stellen.

Nog vraag ik door uwe voorspraak de groote genade van toch altijd de heilige Sacramenten in goede gesteltenis te mogen ontvangen. Geef dat ik altijd tijdig en zonder uitstel, oprecht en zonder valsche schaamte mijne zonden belijde en dat al mijne biechten vergezeld gaan van een waar berouw en van een krachtdadig voornemen, en dat ik het geluk hebbe van altijd waardiglijk en met innige

vurigheid en devotie de heilige communie te ontvangen.

Herinner u ook, o mijne Moeder! dat mijne zwakheid het grootst en de kracht van Satan het onweerstaanbaarst is in de gelegenheid tot zonde. Verleen mij dan de noodige genade, o barmhartige Moeder! om de ketenen, welke mij aan die zondige gelegenheden binden, waar zulks mogelijk is, te verbreken, en om, waar dat onmogelijk is, alle gevaren te boven te komen. Doe mij, zonder eenig menschelijk opzicht, de wereld, hare vermaken en hare gevaren vluchten; doe mij mijne plichten boven alles stellen.

Ook vraag ik uwen moederlijken bijstand, om, daardoor gesterkt, mijne verplichtingen als christen wel na te leven en elke zonde te vermijden, vooral de zonde, waartoe ik het sterkst geneigd ben en inzonderheid die van het vleesch: want als ik over mijne hoofddrift zegepraal en kuisch leef volgens mijnen staat, dan kan ik met zekerheid den hemel verwachten. Geef

mij dan, o Moeder! de gaaf der kuischheid en kracht om mij zelven te beheerschen.

Verder smeeek ik u, mij eene vurige liefde tot Jesus te geven. Hij is te mijner liefde gestorven, en waarlijk! hij verdient wel mijne wederliefde, goede Moeder! Ik ben een arm en zondig mensch en door mij zelven vermag ik niets; maar door uwen bijstand kunt gij mij er toe brengen, dat ik elken dag het een of ander goed werk verrichte ter liefde van dien genadigen Verlosser; dat ik in alles handele met de zuivere meening om aan hem te behagen; dat ik in al mijne kwellingen steeds onderworpen zij aan zijnen aanbiddelijken wil en altijd een ijverige en godvruchtige vereerder blijve van zijn aanbiddelijk Sacrament en van zijn bitter lijden.

Eindelijk bid ik u nog, o goeder-tieren Moeder! om de genade der volharding. Ik weet het, de gave der volharding tot het einde is eene genade bij uitstek groot, welke van alle andere genaden onderscheiden en

welke God aan niemand verschuldigd is, ook weet ik dat deze gave dagelijks door het gebed gevraagd moet worden, om dagelijks te worden verkregen. Ik vraag u dan, o Maria! de heilige volharding: geef mij die genade heden, geef ze mij morgen, geef ze mij al de dagen mijns levens, en zorg dat ik nimmer ophoude ze u te vragen, totdat ik het geluk hebbe in het schoone Paradijs opgenomen te worden. Amen.

SCHIETGEBED. — O Moeder van Altijddurenden Bijstand! bewaar mij op het goede pad: ik stel mijne ziel in uwe handen.

XIV. GEBED

VAN DEN H. ANSELMUS

om de vergiffenis der zonden tegen de zuiverheid en om de heilige deugd van kuischheid te verkrijgen.

O heilige en boven alle schepselen in waardigheid en verdiensten uitschij-

nend
God
bewa
bevo
Zoon
verlo
o al
wie
toch
ellen
hede
sprel
mijn
de z
de r
heid
gelu
onsc
temp
onte
Onb
vern
heili
de l
mij
wan
kan

nende Moedermaagd Maria! die door God zoo zuiver naar lichaam en ziel bewaard zijt, dat gij waardig werdt bevonden, om het lichaam van den Zoon Gods, dat het rantsoen onzer verlossing wezen moest, te vormen; o allerbarmhartigste Moeder! door wie de gansche wereld gered is, wil toch, ik bid het u, voor mij, allerellendigsten en door zoovele boosheden bezoedelden zondaar, ten beste spreken, opdat God eindelijk aan mijne ongelukkige ziel de liefde tot de zuiverheid, de toegenegenheid tot de reinheid, het bezit van de kuischheid mededeele. Want, helaas! ik ongelukkige heb de genade der heilige onschuld verloren en den heiligen tempel Gods op veelvuldige wijzen onteerd. Doch waarom zoude ik, o Onbevleete! al mijne boosheden u vermelden? Ik schaam mij, o heilige Vrouwe! over mij zelven, en de beschuldiging mijns gewetens doet mij voor uw aanschijn over mijn wangedrag blozen. Doch aan wien kan ik mijne wonden, welke mij

met den dood bedreigen, doen kennen? Tot wien zal ik gaan en aan wien mijne smart klagen, of waar elders kan ik de weldaad der genezing vinden, als mij deze eenige schatkamer der eeuwige goedertierenheid wordt gesloten? Hoor dan, o Koningin! hoor goedgunstig, hoor en verhoor een medeburger van Gods rijk, die zijn kostbaar erfdeel heeft verloren en die tot de bronnen uwer vertroosting terugkeert na eene lange ballingschap verduurd, na vele zuchten geslaakt, na menigvuldige verliezen en ware bestraffingen ondergaan te hebben..... Bij wien toch kunnen de ellendigen en de bedrukten beter treuren en weenen over de misstappen van een ongelukkig en zondig leven dan bij u, die wezenlijk en waarachtig de Moeder zijt der barmhartigheid? Heilige, eenige, onbevleete, onbesmeurde Moeder, Moeder van barmhartigheid, van goedertierenheid en van mededoogen! open den schoot uwer liefderijke goedheid; neem eenen ongelukkige op, die den dood der

zond
siera
der
len,
bevr
altij
uwe
kom
wan
mee
klee
toch
rijke
gen
dier
ver
den
daa
ik
op
den
akk
en
glo
zij,
zul
in

zonde gestorven is..... O gij, die het
 sieraad zijt der maagden, de vorstin
 der volkeren, de Koningin der enge-
 len, de fontein der vruchtbaarheid, de
 bevrijdster der zondaren, heilige en
 altijd maagdelijke Maria! verleen
 uwen bijstand aan eenen armzalige,
 kom eenen verdwaalde ter hulp;
 want ofschoon hij geene aanspraak
 meer durft maken op het engelachtige
 kleed der maagdelijkheid, hoopt hij
 toch door uwe verdiensten, o glorie-
 rijke Moeder! het bruiloftskleed der
 genade te ontvangen. Eindelijk, in-
 dien ik, of liever, omdat ik niet
 verdien de liefelijke reien der maag-
 den in de glorie nabij te komen en
 daarin opgenomen te worden, smee-
 k ik u, dat ik ten minste van verre of
 op eenigen afstand die zalige maag-
 denkoren zal mogen zien, en hunne
 akkoorden en hunnen lofzang hooren,
 en getuige zal mogen zijn van hunne
 glorie en hunne vreugde, wanneer
 zij, in heilige vervoering, het Lam
 zullen volgen overal waar het gaat
 in de velden der eeuwigheid en der

onsterfelijkheid. Amen. (S. ANSELM.
Orat. 49.)

SCHIETGEBED. — O Koningin der
maagden! sterk mij door uwen Altijd-
durenden Bijstand, opdat ik te mid-
den der bekoringen en der verleiding
kuisch en vlekkeloos leve.

— —

XV. GEBED

om den geest des gebeds aan Maria
te vragen.

O heilige Moeder van Altijddu-
renden Bijstand! luister heden naar
mijne smeeeking en verleen mij de
onwaardeerbare gunst, welke ik u
kom vragen. Alle genaden en alle
middelen ter zaligheid zijn onder
mijn bereik geplaatst; al de verdien-
sten van het lijden en den dood van
mijnen God en Verlosser Jesus Chris-
tus zijn te mijner beschikking ge-
steld; den sleutel der schatkisten
van Gods barmhartigheid heb ik in
mijne handen, omdat ik altijd en
overal de genade bezit van te kun-

nen
alle
mog
alles
ik i
bare
niet
te b
der
getr
laas
wor
den
weet
niets
om
en
ellen
mij
mij
Ik
laden
moet
den:
vele
beko
sen

nen bidden. Mijne zwakheid kan allerdiepst wezen, de geboden Gods mogen zwaar en moeilijk zijn: dat alles doet mij niet vreezen, omdat ik in het gebed het zekere en onfeilbare middel bezit om, ondanks de nietigheid mijner krachten, staande te blijven, ondanks de moeielijkheid der mij opgelegde verplichtingen, getrouw aan God te zijn. Maar, helaas! dat krachtige wapen des gebeds wordt al te zelden door mij in handen genomen. En ofschoon ik zeker weet en innig overtuigd ben, dat er niets anders noodig is dan het gebed om gelukkig te zijn hier op aarde en in het andere leven, is mijne ellende toch zoo groot, dat het gebed mij meestal een last is en bidden mij walging en tegenzin veroorzaakt. Ik weet dat allen, die belast en beladen zijn, door het gebed tot Jesus moeten gaan om verkwikking te vinden: en toch, ofschoon ik door zoveel zorgen neergedrukt, door zware bekoringen aangerand, met vele kruisen beladen word, ontbreekt het mij

aan moed, aan ijver, en liefde voor het gebed, en gebeurt het niet zelden, dat ik niet eens er aan denk, om door het gebed mijne krachten te verdubbelen en nieuwe sterkte te vragen. Zeker, dat is eene kunstgreep van Satan: hij tracht mij af te trekken van het gebed, omdat mijn ondergang onbetwifelbaar volgen moet, als ik het gebed verwaarloos, en omdat hij met alle zekerheid weet, dat degene die bidt, zalig wordt, en die niet bidt, verloren gaat. Om dan dezen mij zoo onontbeerlijken geest van gebed te verkrijgen, wend ik mij met vertrouwen tot u, o Moeder van Altijddurenden Bijstand! Verleen mij eene bij uitnemendheid groote gave van gebed, opdat ik daardoor alle andere gaven en genaden van God verkrijgen moge. Heden en morgen, en al de dagen mijns levens tot mijn laatsten stond zal ik te kampen hebben met vele moeielijkheden en aan menigvuldige behoeften onderworpen zijn; daarom smEEK ik u, o machtige en goedertieren Moeder! dat gij mij

de genade bezorgt, om nooit het middel aller middelen, het krachtdadige middel des gebeds, uit het oog te verliezen. God is altijd bereid mijne bede aan te nemen en te verhooren: moge ik altijd bereid zijn hem mijne smeekingen aan te bieden. Geef mij dan, o allerzaligste Moedermaagd! eene heilige voorliefde voor het gebed; smeeek Jesus, uwen goddelijken Zoon, dat hij mij altijd met een kinderlijk vertrouwen op zijne oneindige verdiensten en zijne onfeilbare beloften doe bidden; geef, dat mijn gebed altijd steunen moge op nederigheid en op de innigste overtuiging, dat ik door mij zelven niets vermag; geef mij, dat ik bidde met volharding, opdat God aan mijne standvastigheid verleene wat hij zoude kunnen weigeren aan mijne onwaardigheid. Zorg voornamelijk, dat ik bidde in alle gevaren en alle bekoringen tot zonde, in alle kwellingen en beproevingen, in dorheid en troosteloosheid, opdat het gebed altijd mijne kracht en mijne verkwikking zij. Dezen kostbaren geest

des gebeds zal ik dagelijks, o Moeder! u vragen, maar dagelijks ook voeden en volmaken door mij in het bidden te oefenen en door getrouw te zijn in het volbrengen der gebeden, welke ik mij voorgenomen heb dagelijks te verrichten. Dat geen dag dan voorbij ga, zonder ik biddend tot u opzie, zonder dat ik u om bijstand en genaden smeeke. Deze groote gunst, o heilige Moeder! verwacht ik van u, omdat gij barmhartig zijt, en omdat niets ter wereld mij dienstiger is ter zaligheid. Amen.

SCHIETGEBED. — O Moeder van Altijsdurenden Bijstand! zorg dat ik in alle omstandigheden en vooral in de bekoringen u bidde om kracht, om troost en om genade.

XVI. GEBED

om aan Maria haren bijstand te vragen
ten einde uit de geestelijke lauwheid
te kunnen opstaan.

O Moeder van Altijddurenden Bijstand! heden kniel ik neder voor uwe heilige beeltenis, om u de genezing der gevaarlijkste en noodlottigste aller kwalen te verzoeken. Dikwijls, o Moeder, is het mij gezegd en menigmaal is het mij herhaald geworden, dat eene lauwe ziel moeielijk te genezen is; dat de lauwe niet zelden in staat van doodzonde verkeert zonder het zelf te weten, of althans altijd gevaar loopt van daarin allergemakkelijkst te vervallen, en dat Jesus, de goddelijke Verlosser onzer zielen, de nalatigheid in zijnen dienst niet zelden met eene algeheele verstooting bestraft. Hoe treurig! o Moeder! hoe treurig: in zulk eenen staat van lauwheid bevindt zich mijne ziel. Want moet ik het niet tot mijne

beschaming en mijne schande erkennen, dat ik de gewoonte heb verschillende vrijwillige dagelijksche zonden te bedrijven, in de gewoonte dier zonden rustig voortleef, en die fouten bega zonder daarover na te denken; moet ik niet belijden, dat ik mij daaraan plichtig erken zonder eenige wroeging te gevoelen, dat ik ze biecht zonder daarover te treuren en zonder het voornemen ze voortaan te vermijden, in een woord, dat ik ze beschouw als nietigheden en beuzelingen. Helaas! die dwaling is de mijne! en daarom zijn de dagelijksche zonden zoo overvloedig in mijne ziel als het onkruid en de distelen op een onbebouwd veld. Hoeveel ontbreekt er door mijne eigene schuld, door gemis aan voorbereiding en door vrijwillige verstrooidheid aan alle gebeden, welke ik verricht, en hoe vele godvruchtige oefeningen worden door mij aanhoudend verwaarloosd! Hoe vaak is mijn mond geopend, om bittere, stekelige woorden, zoo strijdig met de naastenliefde, om lichte logentaal, in strijd

met de bekende waarheid, uit te spreken! Hoe is mijn leven eene droevige aaneenschakeling van allerlei zinnelijkheden, waardoor ik den opstand van het vleesch tegen den geest bevorder, hoe menige geneigdheid bestaat er in mij en is mij allergevaarlijkst, omdat zij de bron wordt van vele mij verontrustende verbeeldingen en gedachten. Hoe vaak, o heilige Moeder! geef ik toe aan eene ongepaste nieuwsgierigheid, aan eene ergerlijke ijdelheid, aan eene met de christelijke versterving strijdige gulzigheid. Afgunst, jaloerschheid bekruipen mij en worden door mij gekoesterd; haastige opvliegendheid en gramschap beheerschen mij en sleepen mij mede. En hoe dikwijls heb ik alle redenen om te vreezen, dat ik, uit traagheid en zorgelooze nalatigheid, de booze en wellustige gedachten niet genoegzaam tegenga, niet edelmoedig genoeg uit mijn hart en mijnen geest verdrijf. Misschien heb ik in dit laatste punt menigmaal en op zware wijze gezondigd en, door mijne lauwheid misleid,

de knaging van mijn geweten en de onrust van mijn gemoed tot zwijgen gebracht, en voor eene dagelijksche zonde genomen wat in Gods oog en wezenlijk eene doodzonde was. De nalatigheid toch en de geestelijke traagheid, waarin ik sedert zoo geruimen tijd voortleef, maken mij de meer krachtdadige genaden des Heeren onwaardig; en als ik die heb moeten missen, hoe kan ik mij dan vleien met de hoop, dat ik alleen met de gewone genade, welke God aan niemand weigert, over zoovele zware bekoringen zeker heb gezegepraald. Moeder, allerliefste Moeder! ik sidder en beef, wanneer ik daaraan denk, en ik moet vreezen, dat het niet wel gesteld is met mijne arme ziel; en zonder eenigen twijfel kan ik denken, dat, mocht ik ook tot heden toe de doodzonde vermeden hebben, ik weldra daarin vervallen zal, als ik in mijne onheils spellende lauwheid blijf voortleven. Heb dan medelijden met mijn toestand, o heilige en liefderijke Moeder! niet omdat ik uw medelijden verdien, maar

om
zijt
in
uw
gen
har
wor
Mo
uw
nac
een
aan
lev
S
Al
mi
lau

o

sta
lij

omdat gij goedertieren en barmhartig zijt en omdat ik het lot mijner ziel in uwe handen stel. Verwerf mij door uwe voorspraak eene zoo krachtige genade, dat mijne ziel daardoor uit hare slaperigheid wakker geschud worde en zich oprecht bekeere. O Moeder! verkrijg mij, ter liefde van uwen goddelijken Zoon Jesus, de genade der bekeering, en doe mij door eene goede biecht een begin stellen aan een nieuw en Gode welgevallig leven. Amen.

SCHIETGEBED. — O Moeder van Altijddurenden Bijstand! doe mij uit mijne ongelukkige en gevaarvolle lauwheid opstaan.

XVII. GEBED

om de genade te vragen van zich
meer en meer van de wereld
te onthechten.

O Moeder van Altijddurenden Bijstand! die met Jesus, uwen goddelijken Zoon, de wereld overwonnen

hebt, verleen mij de genade van meer en meer het bedrog en de ijdelheid der wereld in te zien en mij daarvan te onthechten. Door eene droevige ondervinding heb ik geleerd, dat zij mijne ziel, waar ik met haar in aanraking kom, bezoedelt door haar bederf. Zij is de bondgenoot van Satan, de vijandin van Jesus en van de zielen, door zijn Bloed vrijgekocht en verlost; zij is in eeuwige tegenspraak met Jesus, en hare oordeelen, hare gezegden, hare grondbeginselen, hare wetten zijn strijdig met die van Jesus. Zij streelt en voedt alle hartstochten, aan hare goederen geeft zij een valschen schijn en hare kwalen bedekt zij met liefelijke kleuren. Ik weet dat, o Moeder! en ben daarvan ten volle overtuigd, en toch bemin ik de wereld en bedel ik haar hare gunsten en gaven af. Ik waardeer de glorie, welke zij geeft, en ik vergeet, dat die glorie een ijdelheid is, welke in mijn graf zal vergaan en mij in de eeuwigheid tot niets kan dienen. Ik stel prijs op hare goederen en rijk-

dom
mij
der
den
na,
is,
zad
dan
kna
is
voc
het
zel
het
in
mi
all
zoe
zij
zeg
lat
vo
ac
m
or
w
Il

dommen, ofschoon ik weet, dat zij mij niet volgen zullen in het huis der eeuwigheid. Ik jaag hare vreugden, hare genoegens en verlustigingen na, niettegenstaande het mij bekend is, dat zij mijn hart niet kunnen verzadigen en daarin niets achterlaten dan schande, smart en folterende knaging. Mijn hart toch, o Moeder! is niet voor de wereld, maar alleen voor God geschapen, en daarom blijft het ledig en onvoldaan, zoolang God zelf niet daarin woont; daarom is het rusteloos, zoolang het niet rust in God. Hoe is het dan mogelijk, o mijne Moeder! dat ik de wereld en alles wat de wereld is, beminne en zoeker? Hoe kan ik dwaas genoeg zijn, om mij aan de oordeelen en gezegden der wereld iets gelegen te laten liggen? Hoe kan ik, uit vreeze voor de wereld, door een laag en verachtelijk menschelijk opzicht mij laten medesleeven en mijn God beleedigen om haar niet te mishagen? En dat was tot heden toe mijne zwakheid! Ik ben verkleefd geweest en zoo innig

verkleefd aan de wereld, dat ik, in plaats van haar te vluchten, haar bemind en daardoor menig onheil aan mijne eenige en onsterfelijke ziel berokkend heb. Allerliefste en machtige Moeder! gij kunt door uw bovenmenschelijk vermogen de ongelukkige banden breken, welke mij aan de wereld hechten, gij kunt mij met eenen onverzoenbaren haat tegen de wereld bezielen. Geef dan dat ik mij altijd herinnere, dat ik der wereld niet toebehoor, dat Jesus mijn koning en mijn veldheer is, het kruis mijn standaard, het Evangelie mijne wet, de hemel mijn vaderland. Geef mij, dat ik de wereld, hare grootheden, hare goederen en hare schijnvreugden versmade en hate en steeds zegeprale over alle menschenvrees en menschelijk opzicht, opdat mijne ziel niet weder door hare verleiding en bekoorlijkheid betooverd en tot zonde gebracht worde. Mijn wil is goed en oprecht, o Moeder! en gaarne zoude ik breken met de wereld, want zegepraal ik over haar, dan ben ik verzekerd, dat ik ook zegepralen

zal
over
den
toon
spra
vra
taal
niet
zwa
gro
mij
van
juis
eig
wa
bar
doo
ges
de
den
te
t
tije
he
en
te
Ve

in
be-
aan
be-
ige
en-
an-
eld
on-
eld
ijd
oe-
ijn
rd,
nel
de
le-
de
lle
ht,
re
rd
ijn
en
ld,
en
en

zal over de driften van mijn bart en over de woede mijner helsche vijanden. Heilige en alvermogende Moeder! toon mij dan de kracht uwer voorspraak door mij te geven wat ik vraag. Het is voor mij eene moeielijke taak in de wereld te leven, alsof ik niet van de wereld ware; doch hoe zwaarder de moeielijkheid is, des te grooter ook is de glorie, welke uit mijn onthechting van de wereld en van al het aardsche volgen zal. Maar juist omdat die losrukking mijne eigene krachten te boven gaat, verwacht en verhoop ik van u die zoo kostbare genade; verkrijg ze mij, o Moeder! door uwe voorspraak, opdat ik, door u gesterkt, dagelijks meer en meer aan de wereld sterve om slechts u, o Moeder! en uwen goddelijken Zoon Jesus te dienen en te beminnen. Amen.

SCHIETGEBED. — O Moeder van Altijddurenden Bijstand! bewaar mij voor het bedrog en de verleiding der wereld, en geef, dat ik aan niemand zoeke te behagen tenzij aan Jesus, mijn Verlosser en aan u, mijne Moeder.

XVIII. GEBED

om de deugd van gelijkvormigheid
met Gods heiligen wil te verkrijgen.

O Moeder van Altijddurenden Bijstand! neergeknielt voor uwe heilige beeltenis, smee ik u om eene volmaakte en bereidvaardige onderwerping aan Gods aanbiddelijken wil. Maar al te dikwijls gebeurt het mij, dat ik tegen de beschikkingen des Heeren mor; vaak ben ik daarmede ontevreden; en uit dat gebrek aan onderwerping ontstaan de meeste mijner kruisen. Niet genoeg denk ik er aan, dat alles wat in de wereld geschiedt, op bevel van God of met zijne toelating gebeurt, en dat zelfs de kwellingen en rampen, welke mij om de zonden of om den boozen wil van anderen overkomen, mij niet treffen kunnen zonder zijne goedvinding; en wijl ik aan deze waarheid niet denk, laat ik mij schier dagelijks door verbittering, door afkeerigheid

en wraakzucht medesleeven. Hoe groot is mijne dwaasheid, o Moeder! Gods wil moet noodzakelijk voltrokken worden: zulks te beletten, is mij onmogelijk. Waarom tracht ik dan niet van den nood eene deugd te maken, door mij aan dien wil, aan welks beschikkingen ik toch niet ontsnappen kan, volkomen te onderwerpen? Waarom vraag ik u niet om genade en bijstand, ten einde daardoor gesterkt, mijnen wil te voegen volgens Gods wil, in plaats van tegen God of den naaste te morren in alle onaangenaamheden en moeielijkheden, in alle lijden en in alle kruisen, in alle beproevingen en mistroostigheden, welke God mij overzendt, en door dat morren en dat ongeduld alle verdiensten van het lijden te verliezen. Liefderijke en barmhartige Moeder! verlicht en versterk mij dan, opdat ik meer en meer erkenne, dat de bekoringen, de tegenspoed, de ziekten, waarover ik klaag, tot mijn welzijn verstrekken en mijn geluk waarlijk bevorderen. Of kan ik er aan twijfe-

len, dat onze menschenminnende God ons geluk wezenlijk wil en door alles bevordert, en dat hij in zijne oneindige wijsheid altijd de beste en tot dat doel geschiktste middelen weet uit te kiezen? Het is waar, o liefderijke Moeder! dat de wegen, waarlangs uw goddelijke Zoon mij geleidt, vaak onaangenaam en moeielijk zijn en strijdig met de streving mijner zinnen en met mijne natuurlijke zienswijze; doch de reden daarvan ligt in mijne kortzichtigheid en in mijn gebrek aan versterving van mijzelven. Genees die kwalen, o machtige Moeder! en sta mij bij, opdat ik het goede voornemen, dat ik heden vorm, edelmoedig volbreng en voortaan, met eene heilige onderwerping aan Gods wil, alles aanneme wat zijne vaderhand mij toereikt en den lijdenskelk drinke, welken hij mij aanbiedt. Help mij, o Moeder en trouwe dienstmaagd des Heeren! opdat ik in alle kleine en dagelijks voorkomende gelegenheden aan Gods aanbiddelijken wil onderworpen zij,

om aldus door het kleine mij te sterken tegen grootere beproevingen. Geef mij door uwe voorspraak, dat ik volkomen tevreden zij met de beschikkingen Gods in alle lichamelijk lijden, in alle onpasselijkheden en ziekten; in alle huiselijke kruisen en in den tegenspoed; in alle bekoringen, in inwendig lijden door dorheid en mistroostigheid, en herinner mij dan, dat ik mijnen God niet beter verheerlijken kan dan door mijne gelatenheid en door de gelijkvormigheid van mijnen wil met den zijnen. Dat het mij eene vertroosting worde, o Moeder, in de kwellingen, welke mij treffen, mijn kruis met Jesus te mogen dragen en voor hem en te zijner liefde te mogen lijden. Ik reken, o allereiligste Maagd! op uwen moederlijken bijstand, om dat alles te verwerven, en ik hoop door uwe bemiddeling de genade te ontvangen, van voortaan, door de gedurige slachtoffering van mij zelven aan het welbehagen des Heeren en door de edelmoedigste offervaardigheid, meer en meer gelijk-

vormig te worden aan mijn gekruisigden Verlosser en aan u, o Moeder! die de Koningin zijt der martelaren. Amen.

SCHIETGEBED. — O Moeder van Altijddurenden Bijstand! geef mij dat ik in Gods heiligen wil al mijn welbehagen vinde.

XIX. GEBED

in moeilijke omstandigheden, in
twijfelachtigheden en om zijne
roeping te kennen.

O Moeder van Altijddurenden Bijstand! gij kent de behoeften mijner ziel en de verlangens van mijn hart. Gij weet dat het mijn vurigste wensch is, in alles volgens Gods heiligen wil te handelen en zijne plannen over mij volkomen ten uitvoer te brengen. Doch ik ben met blindheid geslagen en mij zelven geleiden kan ik niet, zonder mijne dierbaarste belangen in gevaar te brengen. Verleen mij dan, o Moeder! eene nederige leerzaamheid,

welke mij te rade doet gaan bij hen,
 die Gods heiligen wil mij kunnen
 leeren en volgens Gods wet mij zullen
 antwoorden. Bestraal tevens mijnen
 geest door een helder en zuiver licht,
 opdat ik kenne wat God van mij
 vraagt en inzie wat het meest met
 zijnen wil overeenkomstig is, en schenk
 mij eene hemelsche kracht om Gods
 raadsbesluiten over mij getrouw en
 edelmoedig te volvoeren. Mijn hart
 voorzeker meent het goed, en gaarne
 wil ik in alles aan God gehoorzaam zijn;
 doch daartoe is mij uw bijstand noodig,
 o machtige Moeder! en ik schrik en
 beef bij de gedachte, dat ik blootgesteld
 ben aan het gevaar, mij in de keuze
 van mijnen staat te vergissen. Tot
 welken levensstaat ben ik geroepen;
 wat vraagt, wat vordert uw goddelijke
 Zoon van mij? Leer mij, o heilige
 Maagd! zijnen wil kennen, en zorg
 toch dat ik geen misstap doe in
 eene zaak, die albeslissend is voor
 mijne eeuwigheid. Want ik begrijp
 het, o Moeder! dat als ik eenen staat
 omhelzen zoude, waartoe God mij

niet heeft voorbeschikt, niet slechts mijn leven hier op aarde ongelukkig zoude zijn en mijn hart altijd onbevredigd, maar dat in zulk geval ook mijne zaligheid gevaar zoude loopen. Doe mij dan mijne roeping kennen, o Maria! en geef dat ik in die groote zaak mij slechts door mijne eeuwige belangen late geleiden. Ik hoop en vertrouw, o allerheiligste Moeder! dat gij mijne bede niet zult afslaan; geen verzoek kan ik tot u richten dat u aangenaamer en voor mijne zaligheid dienstiger is. Verdrijf dan alle duisternissen der onwetendheid, welke mijn geest omhullen, en plaats mij op den weg, die mij zeker ten hemel geleiden zal. Gij zijt de Moeder der ongeschapen Wijsheid, en kunt mij in mijne twijfelachtigheid verlichten en mijne onzekerheid wegnemen. Verhoor dan mijne nederige bede en mijne vurige smeeking, en zorg gij zelve, o Moeder! dat alle hinderpalen, welke mij beletten kunnen mijne roeping te volgen, weggenomen of door mij te boven gekomen worden; versterk mij

tege
en
mijn
door
altij
verp
vull
ik g
onde
aan
heili
vred
dat
zal
stan
zal,
mog
bew
felij
S
Alti
ik n
daar
voll

tegen mijne eigene wispelturigheid en tegen de onstandvastigheid van mijnen wil; verwerf mij vervolgens door uwe voorspraak de genade van altijd met stipte nauwgezetheid de verplichtingen mijner roeping te vervullen en in den levensstaat, waartoe ik geroepen ben, mij te heiligen. Ik onderwerp mij dan ten eenen male aan de plannen Gods, ik omhels zijnen heiligen wil, met alles ben ik tevreden, omdat ik hoop en vertrouw, dat zijne genade mij zoo overvloedig zal geschonken worden en uw bijstand mij zoo krachtdadig helpen zal, dat ik, welke ook mijne roeping moge wezen, mijne eeuwige zaligheid bewerken en mijne eenige en onsterfelijke ziel redden zal. Amen.

SCHIETGEBED. — O Moeder van Altijddurenden Bijstand! geef mij dat ik mijne roeping kenne en edelmoedig daaraan beantwoorde en getrouw daarin volharde.

XX. GEBED

in zielskwellingen en geestelijke
verlatenheid.

O Moeder van Altijddurenden Bijstand! zie op mij neder in mijne bedruktheid en herinner u de bange smarten, die, als een scherp snijdend zwaard, uwe ziel doorboord hebben, toen gij in de bitterste zielsbenauwdheid op den Calvarieberg stondt aan den voet des kruises van uwen stervenden Zoon Jesus. Herinner u alles wat gij toen geleden hebt, en heb medelijden met mijne zoo zwaar beproefde ziel. Mijn lijden, o Moeder! is allervreeselijkst, mijne smarten zijn zielverscheurend en mijne kwellingen zijn des te wreeder naarmate ze meer inwendig zijn. Help en vertroost dan uw lijdend kind, o Moeder van barmhartigheid! en laat mij niet weggaan van voor uwe voeten, zonder mij althans eenige verlichting in mijne kwellingen, eenigen troost

in r
hebb
wen
zijt,
Wie
hand
hart
erba
arme
gefo
hede
ik h
vroeg
voor
God
waar
kelij
beko
lijk
vreez
en n
of d
bied,
ik tv
en k
biech
ontm

in mijne verlatenheid geschonken te hebben. Tot wien toch zal ik mij wenden, als gij, die mijne Moeder zijt, mij ongetroost laat henengaan? Wie toch zal mij eene medelijdende hand toereiken, als gij mij niet barmhartig zijt. Moeder, zoete Moeder! erbarm u dan mijner. Helaas! mijne arme ziel wordt door felle angsten gefolterd en door droevige benauwdheden neergedrukt: ik weet niet of ik haat dan liefde waardig ben, mijne vroegere zonden zwerven aanhoudend voor mijne oogen, en ik weet niet of God ze mij vergeven heeft en ik ze waardiglijk heb uitgeboet; verschrikkelijke en tot heden toe mij onbekende bekoringen randen mij onophoudelijk aan en doen mij elk oogenblik vreezen, dat ik mijnen God vergram en mij zelven bezondige; ik twijfel of de weerstand, dien ik daaraan bied, krachtig en ernstig genoeg is; ik twijfel of ik daaromtrent duidelijk en klaar genoeg mij uitdruk in den biechtstoel; in een woord, mijne onrust ontmoedigt mij, en de angsten en de

wroeging van mijn geweten doen mij sidderen en schier in wanhoop vervallen. O Moeder van Jesus, o Moeder der heilige hoop! in u stel ik naast God al mijn vertrouwen. Gij kunt door uwen machtigen bijstand den vrede en de rust, de kalmte en het vertrouwen aan mijn geschokt en gefolterd gemoed wedergeven: verdrijf dan alle overtollige vrees, alle klein-geestige angstvalligheid uit mijne ziel, en doe mij tot God, mijnen Verlosser, gaan langs de zalige wegen van het vertrouwen en der liefde. Stel u echter niet tevreden, o genadige Maagd! met mij de rust weder te geven, want mijne ziel heeft nog andere, misschien nog grootere behoeften. Gij ziet mijn hart, o Moeder! en gij weet hoe koud en gevoelloos, hoe droevig en troosteloos het is sinds geruimen tijd. Het is voor Gods oog en als eene dorre aarde zonder water. Is het eene beproeving, door God tot mijne heiliging mij toegezonden; is het eene bestraffing mijner vroegere zonden of mijner tegenwoordige nalatigheid? Ik

weet het niet, o heilige Moeder! maar mij dunkt, ik moet het ergste vreezen. Laat dan, o goedertierene Maagd! eenige dauwdruppelen uwer hemelsche vertroostingën op den onvruchtbaren en dorren grond mijns harten neder-vallen; neem mijne koelheid en on-verschilligheid weg: maak een einde aan mijne gevoelloosheid en mistroos-tigheid; doe mij wederom smaken en zien hoe zoet het is God te dienen en hem te behagen; doe mij wederom smaak vinden in het gebed, dat mij walgt; in de Sacramenten, die ik, he-laas! te zelden ontvang; in mijne ver-plichtingen, die ik met zooveel onver-schilligheid verricht. Troost mij, o hemelsche Maagd! gelijk eene moeder haar kind kan troosten: beziel mij met eene heilige vurigheid, welke mij alle verveling, allen tegenzin en alle afkeerigheid doet overwinnen; ontsteek in mij eene gloeiende liefde tot Jesus, welke mij geneze van mijne koelheid, van mijne zwakheid en on-standvastigheid, en vervul mij met sterkte en edelmoedigheid, opdat ik

voortaan getrouw zij in het volbrengen van mijne plichten, vooral van die, waarvan de vervulling mij het moeilijkst valt. De gunsten, welke ik u afsmEEK, zijn groot, o heilige Moeder! maar zij evenaren niet de grootheid uwer macht en uwer barmhartigheid. Genoeg heb ik geleden: dat uw bijstand mij dan eindelijk de bevrijding mijner kwalen doe vinden! Of is het uur dier bevrijding nog niet gekomen, verhaast het dan, o Maria! en schenk mij middelerwijl de genade om mijne kruisen met geduld te dragen tot vermeerdering mijner verdiensten en tot verheerlijking van mijnen God. Amen.

SCHIETGEBED. — O Moeder van AltiJddurenden Bijstand, bevrijd mij van mijne inwendige kwellingen of geef mij de hemelsche kracht, om ze met geduld en liefde te verdragen.

XXI. GEBED

om de uitroeiing van eene ondeugd,
de overwinning van een gevaar tot
zonde, of de verwijdering van eene
booze gelegenheid te vragen.

O heilige Moeder van Altijdduren-
den Bijstand ! met droefheid en mede-
lijden tevens ziet gij den ongelukkigen
toestand, waartoe de zonde mijne ziel
gebracht heeft. Als een kanker zoo
verteert zij haar, en diepe en moeielijk
te genezen wonden heeft zij haar toege-
bracht. Aan de rampzalige ondeugd
van onkuischheid,.... of gierigheid,....
of hoovaardij,.... of gramschap..... of
onmatigheid,.... of afgunst,.... of traag-
heid,.... of onrechtvaardigheid,.... of
ongodsdienstigheid,.... heb ik mij over-
gegeven en ben daarvan de slaaf ge-
worden. De gewoonte heeft in mij eene
tweede natuur gevormd, en ik weet niet,
hoe ik de ijzeren ketenen, waarmede
ik mijzelven beladen heb, zal verbreken.
Doch waar ik ten einde raad ben, en

waar mijne macht te kort schiet, o
 Maria! daar zult gij met moederlijke
 goedheid naar heilmiddelen ter gene-
 zing mijner kwaal uitzien. Eene moe-
 der toch kan haar kind niet zien
 lijden, zonder door medelijden getrof-
 fen te worden. En waar is er eene
 moeder zoo goedertieren, zoo barm-
 hartig en zoo medelijdend als gij, o
 zoete en allerliefste Moeder Maria?
 Gij zult dan medelijden hebben met
 mij en mij uwen machtigen bijstand
 niet weigeren. Genees de wonde, door
 de zonde in mijne ziel geslagen, ge-
 nees vooral mijnen zwakken en altijd
 kwijnenden wil. Zeker, mijne driften
 zijn woedend sterk; de hartstocht
 vooral, welke ik door aanhoudende
 toestemmingen gevoed en ontwikkeld
 heb, is bijna onweerstaanbaar; maar
 toch moet ik bekennen, dat, ware
 mijn wil niet zoo zwak, ware het mij
 oprecht en ernstig gemeend, ik zeker
 over die hartstocht en over alle an-
 dere driften zoude zegepralen. Genees
 dan, o Moeder van Altijddurenden
 Bijstand! genees mijne tweevoudige

kwaal, mijne dubbele zwakheid. Verminder de woede mijner hoofddrift en vergroot mijne wilskracht door overvloediger genade en sterken bijstand. Want zie! nu heb ik eens besloten tot verheerlijking van uw Zoon en ter liefde van u, o Maria! volkomen over mij zelven en over de booze geneigdheden mijns harten te zegepralen, en ik zal u met mijne smee-kingen lastig vallen, totdat gij mij die volslagen overwinning bezorgd zult hebben. Doch mijn ongeluk, gij weet dat, o Moeder! bepaalt zich niet bij de zonden, waarin ik gevallen ben 'en bij de hartstochten, welke ik gevoed heb. Neen, mijne eigene zwakheid maakt mij nog niet ellendig genoeg! De duivel heeft mij in zekere uitwendige gelegenheden weten te verstrikken, welke mij binden, en verleiden, en tot zonden voeren; en ik gevoel in mij de kracht niet, om daarmede te breken. Voorzeker, ik moet die kluisters verbrijzelen, of althans, bijaldien die gelegenheden onvermijdelijk zijn, mij zelven zoo be-

waken en beheerschen, dat de vijand mij niet overwinnen kan. Maar, he-
 laas! mijne zwakheid sleept mij mede
 en al mijne goede voornemens ver-
 geet ik in het uur des gevaars. Uw
 bijstand alleen, Moeder! kan mij red-
 den. Sterk mij dan, o machtige Maagd!
 sterk mijnen arm, opdat ik door een
 geweldigen slag mijne vijanden op
 eens nederwerpe; geef mij een krach-
 tigen wil, opdat ik alle gevaren en
 gelegenheden tot zonde, waar het
 eenigszins mogelijk is, vermijde; maak
 dat ik getrouw blijve aan al mijne
 plichten, het koste wat het kosten
 moge; doe mij zegepralen over alle
 menschelijk opzicht en mij mijn ver-
 trouwen eenig en alleen op God en
 op uwen alvermogenden bijstand stel-
 len; zorg dat ik, ondanks alle hin-
 derpalen en bezwaren, de heilige wet
 des Heeren edelmoedig nakome. Groot
 zijn deze genaden en kostbaar deze
 gunsten, maar ofschoon ik ze niet
 verdien, verwacht ik ze toch van uwe
 barmhartigheid, o goedertierene Moe-
 der! Ik vraag ze u met vertrouwen

en zal niet ophouden ze te vragen, totdat ik ze verkregen heb. Amen.

SCHIETGEBED. — Heilige Moeder van Altijddurenden Bijstand! doe mij over de driften van mijn hart zegespraken en alle gevaren en gelegenheden tot zonden te boven komen.

XXII. GEBED

om de genade te vragen van door
eene goede biecht een einde te maken
aan de veelvuldige heiligschen-
nissen en langdurige kwade
gewoonten.

O Moeder van Altijddurenden Bijstand! ziehier een grooten zondaar voor uwe voeten neergeknielt. Ofschoon ik uwer barmhartigheden onwaardig ben, vertrouw ik toch dat gij medelijden zult hebben met den deerniswaardigen toestand mijner ziel. In de diepste afgronden der zonden heb ik mij neergestort; de boosheid heb ik ingedronken als water; mijne dagen

zijn eene aaneenschakeling geweest van gruwelen: mijne overtredingen van Gods wet zijn talrijker dan de haren van mijn hoofd. En wat mijn ongelukkigen toestand nog rampzaliger maakt, is, dat ik schier geen lust gevoel om mij te bekeeren en den moed niet bezit om eens oprecht en ernstig met de zonde te breken. Alle geestelijke levenskrachten schijnen uit mijne ziel geweken, den doodslaap is zij ingeslapen. De eeuwige waarheden treffen mij niet en maken geen indruk meer op mijn gemoed; voor het goede ben ik lusteloos en zonder vrees voor het kwaad; met blindheid ben ik geslagen, omdat ik mijn ongeluk niet inzie; in versteendheid ben ik vervallen, en alles doet mij denken, dat mijn uiteinde gelijk zal zijn aan mijn leven en dat mijn dood de dood zal zijn van een onboetvaardigen zondaar. Het is waar, mijne plichten heb ik niet volkomen verwaarloosd en uiterlijk leef ik gelijk andere christenen; maar hoeveel beter ware het mij verwijderd gebleven te zijn van de

he
ik
M
pli
an
Go
Ho
bie
wo
vo
toe
ker
Go
ver
ze
ver
om
nen
ge
aan
te z
ligh
heb
deld
gen
ik h
ontv

heilige Sacramenten. Helaas! hoe heb ik ze ontvangen die heilige geheimen? Meer uit menschelijk opzicht dan uit plichtgevoel; meer voor het oog van anderen, dan om mij waarlijk met God te verzoenen en te vereenigen. Hoeveel heeft er ontbroken aan mijne biechten? Ik heb de schuldige gewoonte, waarin ik sedert lange jaren voortleef, verborgen gehouden, den toestand van mijn geweten niet doen kennen aan den plaatsvervanger van God; mijne zonden heb ik bewimpeld, verdraaid en verzwegen. Of indien ik ze al gebiecht heb, kan ik toch niet vertrouwen dat ze mij vergeven zijn, omdat het mij aan berouw en aan voornemen heeft ontbroken. En zoo, o heilige Moeder! zoo ben ik gaan aanzitten aan Jesus' liefdedisch, zonder omkleed te zijn met het bruiloftskleed der heiligmakende genade. In den biechtstoel heb ik de verdiensten van Jesus verijdelde en zijn bloed nutteloos voor mij gemaakt; aan de communiebank heb ik hem in mijn boosaardig hart durven ontvangen en mij plichtig gemaakt

aan eene hemeltergende heiligschen-
 nis. Droevig, o allerheiligste Moeder-
 maagd! droevig en rampzalig is dan
 mijn toestand: ik ben schuldig; maar
 hoe schuldiger ik ben, des te onge-
 lukkiger gevoel ik mij. Mijne ziel
 wordt door knaging verteerd en door
 onrust gefolterd, zij is de slavin van
 satan: en hoe gaarne zij ook hare
 ketenen breken zoude door eene goede
 en rechtzinnige biecht, laat zij zich
 toch door eene noodlottige schaamte
 medesleepen en mist zij de edelmoe-
 digheid, welke een einde kan stellen
 aan haar ongeluk. Moeder, goede
 Moeder, niet langer kan ik aldus
 leven! Heb dan medelijden met mij,
 o Maria! en ontbind mijne ziel; ver-
 drijf den stommen duivel uit mijne
 ziel; geef dat ik mijne zonden ver-
 foeie en hate; en een einde make
 aan de droevige gewoonte, waarin ik
 al te lang geleefd heb! Doe mij ont-
 waken uit mijnen doodslaap; door-
 dring mij van eene heilzame vrees
 voor God en zijn rechtvaardig oordeel;
 wek heilige verlangens naar oprechte

levensverbetering in mij op; reik mij uwe moederlijke hand toe, omdat ik uit mij zelven en door eigene kracht niet kan opstaan, en doe mij Jesus Christus, uwen Zoon en mijn Verlosser, wedervinden. Zie op den goeden wil, waarmede ik u aanroep, gedenk dat ik uw kind ben en verleen mij de noodige genade om voortaan volgens Gods wet en zijne geboden te leven, opdat ik eens tot belooning mijner oprechte bekeering in de zaligheid des hemels opgenomen moge worden. Amen.

SCHIETGEBED. — Heilige en machtige Moeder van Altijddurenden Bijstand! heb medelijden met mij, en geef dat ik mijne bekeering en mijne verzoening met God niet langer uitstelle, maar daarvan nog heden werk make.

XXIII. GEBED

in tijdelijke beproevingen en tegen-
spoed.

Tot u, o heilige en liefderijke Moe-
der van Altijddurenden Bijstand!
neem ik heden mijne toevlucht, en
met een kinderlijk vertrouwen smee-
k ik u mij te willen bijstaan in den
tijdelijken nood, waarin ik mij be-
vind, en in den tegenspoed, waarmede
ik op zoo zware wijze geslagen word.
Alles wat ik begin, loopt mij tegen;
mijne zaken gaan achteruit; mijne
verdiensten zijn gering; mijn ver-
mogen krimpt dagelijks meer en meer
in, hoevele moeiten ik mij ook geve,
hoevele pogingen ik aanwende, hoe
groot mijn vlijt en hoe spaarzaam
mijne zuinigheid zij, niets kan mij
baten! Het droevige vooruitzicht van
eens mij zelven en gansch mijn gezin
in ellende en armoede gedompeld te
zien, zweeft mij aanhoudend voor
oogen, maakt mij mismoedig en

dro
zor
en
wa
zon
vin
loos
mij
Moe
zal
tot
mijn
acht
Waa
genc
rijk
allee
mach
harti
vertr
zult
onget
hebt
gedra
hoe
kunne
verdie

droefgeestig. Geen dag verschijnt, zonder dat ik mij op nieuwe slagen en nieuwen tegenspoed moet verwachten; geen avond daalt neder, zonder dat ik over nieuwe beproevingen zuchten moet, en de slape-loosheid mijner nachten vergroot nog mijnen weedom en mijne angsten. Moeder, allerliefste Moeder! tot wien zal ik gaan in mijnen nood, tenzij tot u? Aan wien mijnen tegenspoed, mijne toenemende behoeften, mijnen achteruitgang klagen dan aan u? Waar is de mensch, die mededoogend genoeg is om mij te helpen, liefderijk genoeg om mij te troosten? Gij alleen vermoogt dat, o heilige en machtige, o goedertierene en barmhartige Moeder? Tot u dan kom ik vertrouwend: gij, o genadige Vrouwe! zult mij niet verstooten en mij niet ongetroost wegzenden. Gij zelve toch hebt den bitteren last der armoede gedragen, gij zelve hebt ondervonden, hoe verre de tijdelijke beproevingen kunnen gaan. Ik smeek u dan door de verdiensten uwer armoede, door het

geduld, waarmede gij zoovele ontberingen, vooral gedurende uwe ballingschap met Jesus in Egypte, doorstaan hebt, dat gij mij de twee dingen verleent, waarom ik heden, o Moeder! u kom bidden, het geduld namelijk in mijn lijden en tevens en vooral eenige verlichting, eenige verzachting in mijne beproevingen. Eerst bid ik u om geduld in den tegenspoed, die mij treft, in den tijdelijken nood, die mij drukt, in den achteruitgang mijner zaken, die mij bedroeft. Geef mij, o allerheiligste Maagd! dat ik mij vaak herinnere, hoe Jesus, uw goddelijke Zoon, ter liefde van mij arm is geworden; hoe hij, de Koning des hemels, die met kwistige hand alle schatten en kostbaarheden in de ingewanden der aarde en in de afgronden der zee op den dag der schepping heeft neergelegd, en die aan de koningen kronen en schepters uitdeelt, de armste is geworden van de kinderen der menschen. Geef mij, o Maria! dat ik nimmer vergete, dat een stal het paleis is geweest zijner

geboorte, eene dierenkribbe zijn wieg, arme windelen zijn purper, tranen en zuchten zijne eerste wapenen, een rietstok zijn schepter, eene doornenkroon zijn diadeem, een kruis zijn troon! Doe mij denken aan de armoede van Jesus en aan de uwe, opdat ik geduldig blijve in den tegenwoord, waartegen ik te worstelen, en in de ontberingen, welke ik te verduren heb; geef dat ik deze mijne gelijkvormigheid met den armen Jesus en het geluk, met hem vereenigd te zijn, hooger achte dan alle goederen en rijkdommen der aarde. Onthecht mij, o heilige Moeder! van alle schijn-goederen dezer wereld en van alle vergankelijke dingen. Geef mij dat ik niets anders vreeze, dan de vriendschap Gods door eene zware zonde te verliezen, doe mij met gelatenheid het verlies der aardische goederen verdragen, opdat ik eens de eeuwige verkrijge. — Tevens smeek ik u nog, o goedertieren Vrouwe! mij door uwe voorspraak eenige verzachting in mijn lijden, eenige verbetering

ring van mijn lot, wat minder tegenspoed, wat meer voorspoed en zegen te verschaffen, op voorwaarde natuurlijk, dat zulks mij zalig zij. Gaarne ik weet het, voorziet gij in onze tijdelijke behoeften, gaarne reikt gij ons uwe gaven toe: tot bewijs daarvan heb ik uwe liefderijke zorgvuldigheid op de bruiloft te Cana. Wilt er toen zooveel door u geholpen en uit eenen hachelijken toestand gered zijn, bid ik u, ook mijner te gedenken, ook mij te helpen. Maak dan een einde, o Moeder! aan mijne beproevingen, verwijder den tegenspoed, den achteruitgang en de armoede van mijne woning, van mij en van de mijnen, opdat wij met een blijmoedig hart God dienen en in aardsche zegeningen een waarborg vinden, dat Hij ons de eeuwige goederen verleen zal. Amen.

SCHIETGEBED. — O Moeder van Altijddurenden Bijstand! geef dat ik door de beproevingen van dit leven tot het bezit der eeuwige goederen moge komen.

XXIV. GEBED

om de verwijdering van huiselijke
kruisen te vragen.

Heilige Moeder van Altijddurenden
Bijstand! in de droefheid, welke mijn
hart overstelpt, in het lijden, dat mij
zoo bitter drukt, kom ik bij u mijne
toevlucht zoeken en aan u eenige
 vertroosting vragen. Huiselijke bit-
terheden, gelijk ik ze moet smaken,
hebt gij nimmer gekend, o heilige
Maagd! Jesus, uw goddelijke Zoon,
is de God aller heiligheid, en de H.
Joseph, uw kuische bruidegom, is
een toonbeeld aller deugden, en gij
zelve zijt vol van genade; daarom
woonde een voortdurende liefde, een
zachte vrede, een zoete eensgezindheid
in het huisje van Nazareth. Dien
geest van liefde, dien christelijken
vrede, die onwaardeerbare eensgezind-
heid, kom ik, o Moeder! u vragen voor
mijn gezin; want uit het noodlottige
gemis van die voortreffelijke deugden

komen schier al mijne kwellingen en bitterheden voort. De liefdelooze verdeeldheid, de gedurige onmin en wederzijdsche verbittering zijn de oorzaak mijner zwaarste zonden en mijner meest gewone fouten. Stort dan in ons aller gemoed eene oprechte en innige liefde, welke aan alle bitterheid en alle harde woorden, aan alle driftigheid en verdeeldheid een einde make; geef dat wij allen met elkander in vrede en zachtmoedigheid leven, gaarne een en ander van elkaar verdragen, gaarne voor elkander zwijgen en in toegeeflijkheid en geduld met elkander wedijveren. Neem alle oorzaken van onmin en verdeeldheid weg, o heilige en machtige Moeder! opdat wij, één van hart en één van ziel zijnde, in die eenheid der liefde onzen troost en ons geluk vinden. Hoe toch zouden wij gelukkig kunnen zijn zonder liefde en eensgezindheid? Neen, waar de liefde niet woont, daar woont God niet, omdat hij een God van liefde is: en waar God niet woont, daar is geene rust, geen hemel op aarde.

Integendeel! daar is de hel: eene hel hier beneden, en eene hel hiernaams. Schenk ons dan, o Moeder van Altijddurenden Bijstand! den geest van vrede en den geest van liefde; en wanneer wij eens dien geest bezitten, zullen wij dien voeden door waren godsdienstzin, door het vluchten der zonde en door de vreeze Gods. Want ik weet en erken het, o allerheiligste Maagd! dat het gebrek aan godsdienstzin en aan oprechte godsdienstigheid de gewone bron is der liefdeloosheid en der onderlinge verdeeldheid. Als wij vuriger waren in het vervullen onzer plichten en in de liefde tot Jesus, dan zouden wij ongetwijfeld edelmoediger zijn in het verdragen van elkanders gebreken. Doch het zijn vooral zekere ondeugden en zonden, welke, o heilige Moeder! ongelukkigerwijze in mijn gezin heerschen, die eene droevige oorzaak worden van verdeeldheid en tweedracht. Nu is het de eigenzinnigheid, dan eens de onmatigheid, dan weder de natuurlijke driftigheid: heden is

het de ledigheid, en morgen de ontevredenheid over ons lot en onzen toestand, die de liefde uit onze woning verbannen. Allergoedertierenste Moeder! genees ons door uwen machtigen bijstand van al die geestelijke kwalen, verkrijg ons door uwe voorpraak eene zoo krachtdadige genade, dat wij allen en elk voor zich ons zelve beheerschen en aan alle ondeugden verzaken. En is dan onze ziel eens zuiver van zonden en in liefde met God, dan zal de onderlinge eensgezindheid ons gemakkelijker worden, de vrede zal dan duurzaam en de liefde blijvend wezen, vooral, o liefderijke Moeder! als gij, in plaats van de ondeugden, welke tot heden toe in ons hart gewoond hebben, de heilige vreeze Gods daarin doet heerschen. Die vreeze, op liefde steunend, zal ons de minste fouten doen vermijden, ons doordringen van den waren geest van zachtmoedigheid en ons het geduld jegens elkander doen beoefenen. Machtige Vrouw! stel dan door uwe liefderijke en machtige

voors
linge
heid,
en o
mens
zijn.

Sc
van
mijne
dat
Jesus

in tij

O
stand,
die d
ken g
delijde
lijden
kind.
en ka
dedoog
en zor
kracht

voorspraak een einde aan mijne kwellingen, een einde aan onze verdeeldheid, en doe ons de heilige vreugde en den vrede smaken, welke aan de menschen van goeden wil beloofd zijn. Amen.

SCHIETGEBED. — Heilige Moeder van Altijddurenden Bijstand! wees al mijne familieleden genadig en geef, dat wij in liefde en eensgezindheid Jesus, uwen goddelijken Zoon, dienen.

XXV. GEBED

in tijd van onpasselijkheid en ziekte.

O Moeder van Altijddurenden Bijstand, heilige en goedertierene Maagd! die door de Kerk het heil der zieken genoemd wordt, en die vol medelijden zijt jegens allen, die onder het lijden gedrukt gaan, zie neder op uw kind. Ik heb recht op uwen bijstand en kan aanspraak maken op uw mededoogen, want mijn lijden is zwaar en zonder eenige verpoozing. Mijne krachten zijn door de ziekte verteerd,

mijne sterkte is verdwenen en mijne
 gezondheid vervlogen; mijne dagen en
 nachten slijt ik in bittere pijnen, en
 folterende smarten zijn mijn deel ge-
 worden. En wat nog droeviger is en
 mij nog zwaarder kwelt, o goedertieren
 Moeder! is, dat niet slechts mijn
 lichaam wegkwijnt, maar dat ook
 mijne ziel met al hare vermogens en
 alles wat er in mij is, zoowel mijn
 geest als mijn wil en mijn hart schier
 machteloos zijn geworden. Want waar-
 lijk, o Maria! ik voel in mij zelven
 de kracht niet om te bidden, ik kan
 bijna niet meer denken aan God, ik
 heb geenen lust meer om met edele
 moedigheid mij aan zijnen heiligen
 wil te onderwerpen. Alles staat mij
 tegen, alles verveelt mij; niets kan
 mij verkwikken en vertroosten, zelfs
 niet eens het medelijden mijner vrien-
 den, de bezorgdheid, de liefderijke
 voorkomendheid en de goede diensten
 mijner familie. Doch de ijdelheid hun-
 ner vertroosting en de krachteloos-
 heid hunner aanmoedigingen toonen
 mij duidelijk, dat mijne ziel hier be-

nede
 vind
 Moe
 aan
 vele
 uw
 ik
 vern
 lijde
 dat
 mijn
 toch
 verst
 om
 zijn
 barm
 Moe
 mijn
 dan
 doog
 bepro
 geet
 uw
 vesti
 waar
 smar
 kwel

neden op aarde geen waren troost kan vinden. Daarom kom ik tot u, o Moeder aller vertroosting! om mij aan uwe goedertierenheid aan te bevelen. Mijne eenige hoop is Jesus, uw goddelijke Zoon, en na Jesus stel ik al mijn vertrouwen op uwen alvermogenden bijstand. Heb dan medelijden, o Maria! met uw lijdend kind, dat uwen bijstand inroept, en stel mijn vertrouwen niet te leur. Wie toch heeft ooit u aangeroepen, en is verstooten geworden? Wie heeft u om erbarming en om verlichting in zijn lijden gebeden, en heeft geene barmhartigheid gevonden? Gij zijt Moeder, mijne goede, mijne machtige, mijne alvermogende Moeder, en meer dan anderen verdien ik uw mededoogen, omdat ik meer dan anderen beproefd word en te lijden heb. Vergeet dan niet uw ongelukkig kind, neig uw moederlijk oor tot mijne zuchten, vestig uwe blikken op mijnen deerniswaardigen toestand, verminder mijne smarten, geef mij troost in mijne kwellingen en verkwik mij door de

zoete en hemelsche zalving van uwen
 liefdevollen bijstand. Mocht ik, o
 Moeder! door uwe voorspraak mijne
 ziekte zien wijken en eene volkomen
 genezing erlangen, dan beloof ik u,
 de mij teruggegeven gezondheid
 alleen te zullen gebruiken, om voort-
 aan des te ijveriger te zijn in den
 dienst van mijnen God en des te vu-
 riger in de liefde tot u, o Maria!
 Zoude het echter mij niet zalig zijn,
 o allerheiligste Maagd! zoude het
 niet dienstig wezen voor mijn eeuwig
 heil, dat ik van mijne kwaal bevrijd
 worde en mijne vroegere gezondheid
 wedervinde, dan stem ik volgaarne
 en onvoorwaardelijk er in toe, dat
 mijne smarten niet worden wegge-
 nomen en de genezing mij worde ge-
 weigerd. Liever wil ik ziek en lijdend
 blijven nog jaren en jaren lang, lie-
 ver in pijnen en smarten tot mijn
 laatste uur, dan mijne zaligheid in
 gevaar brengen door het genot eener
 voor mijne ziel niet heilzame gezond-
 heid. Moet echter mijne ziekte voort-
 duren, dan smee ik u, genadige

Moeder
 verst
 het g
 lot
 aan
 opdat
 en el
 bare
 kroon
 helpe
 gen
 mijn
 ser,
 de li
 lijkve
 kruis
 aarde
 eeuw
 lijke
 Sch
 van
 mij e
 mij d
 gedul

Moeder! mij op geestelijke wijze te versterken en mij door uwe voorbede het geduld en de gelatenheid in mijn lot en eene algeheele onderwerping aan Gods heiligen wil te verkrijgen, opdat het lijden mij verdienstelijk zij en elke pijn en elke smart eene kostbare parel worde aan mijne eeuwige kroon in den hemel. Gij moet mij helpen, o Maria! door uwen machtigen bijstand, opdat ik, te midden mijner smarten, Jesus, mijnen Verlosser, beminne; gij moet zorgen, dat de liefde en het geduld mij zoo gelijkvormig doen worden aan mijn gekruisigden God, dat ik, na hier op aarde gedeeld te hebben in zijn lijden, eeuwiglijk deelen moge in zijne heerlijkheid in den schoonen hemel. Am.

SCHIETGEBED. — Heilige Moeder van Altijddurenden Bijstand! verleen mij eene volkomen genezing of geef mij de noodige genade om mijn lijden geduldig te verdragen.

XXVI. GEBED

bij den dood van bloedverwanten
of vrienden.

O liefderijke Moeder van Altijd-
durenden Bijstand! mijn hart is ten
bloede geslagen en mijne ziel in droef-
heid en rouw gedompeld door het
smartvol verlies, dat ik heb moeten
ondergaan. Zoo innig waren wij met
elkander vereenigd, zoo zuiver en
oprecht was de liefde, welke onze
harten samensmolt! Maar, helaas!
een wreede dood heeft op eens al die
banden verbroken, door liefde en na-
tuur gevormd. Heilige en goeder-
tieren Moeder! gij ziet het, eenige
 vertroosting is mij noodig, en gij alleen
kunt mij verlichting in mijne smart
bezorgen. En daarom bid en smeeik
ik u bij de onzeggelijke droefheid,
welke uw minnend hart overstelpte,
toen gij uwen eenigen Zoon op het
vloekhout des kruises zaagt sterven,
en bij de vurigheid, waarmede gij naar

zijne opstanding verlangdet, en bij den
 troost, dien gij op den dag zijner ver-
 rijzenis smaaktet, mijner gedachtig te
 wezen en met moederlijke goedertie-
 renheid mij te troosten. Of zoude
 God kunnen toelaten, dat ik door een
 zoo zwaar verlies getroffen word, zon-
 der dat ik van u eenige verlichting zal
 kunnen verkrijgen? Of zoude eene zoo
 diepe wonde in mijn hart geslagen
 zijn, zonder dat gij, o Moeder! die
 heelen zoudet door den zalvenden
 balsem uwer vertroostingen? Neen,
 ik kan niet twifelen aan uw mede-
 lijden, en terwijl ik u aanroep, gevoel
 ik reeds eenige opbeuring en ver-
 kwikking. Gij zijt de troost der be-
 drukten, o Maria! en uw naam alleen
 is reeds een balsem voor het lijdende
 hart: ik zal u dan blijven aanroepen,
 o Moeder! en telkenmale, dat mijne
 zuchten tot u stijgen, zult gij, dat
 verwacht ik van uwe goedheid, met
 teedere liefde op mij nederzien en mij
 sterken, opdat het lijden mij niet te
 diep neerdrukke, noch de droefheid
 mij doe morren tegen God, den Heer

en Meester van leven en dood. Door uwen bijstand ondersteund, hoop ik gelaten en geduldig te zullen blijven, ten einde door mijne onderwerping aan de beschikkingen des hemels mijnen liefdevollen Vader en goeder-tieren God, die alles ten beste beschikt, te verheerlijken en tevens kostbare verdiensten voor de eeuwigheid te verwerven. O zalige eeuwigheid! waar zal ik wedervinden hen, wier afsterven ik betreur, en waar ik voor altijd vereenigd zal zijn met mijnen beminden vader, met mijn teeder geliefde moeder, met mijne zusters en broeders, met mijne bloedverwanten en vrienden, wier aandebben mij zoo dierbaar is. 't Is waar, nu zijn we gescheiden, maar slechts voor korten tijd; de hoop op een gelukkig en eeuwig wederzien leeft in mijn binnenste: ze zijn mij voorafgegaan, ik zal weldra volgen. Bewaar, o Maria! deze blijde gedachte in mijn hart; verkrijg mij zoovele genaden en eene zoo getrouwe beantwoording daaraan, dat ik waardig

bevonden worde eens met allen, die ik bemind heb op aarde, vereenigd te worden in den hemel. Maar nog eene gedachte, o zalige Moeder! be- droeft en kwelt mij: Terwijl ik treur over den dood mijner dierbaren en denk aan mijne smart, vergeet ik het lijden, dat zij misschien in het vage- vuur moeten ondergaan. Gij kent den toestand dier zielen, o Moeder! Ziet gij ze in die louterende vlammen der zuiveringsplaats, o dan bid en bezweer ik u, dat gij om mijne bede die wel- beminden uit den kerker bevrijdt, waarin zij gefolterd worden. Ik smee- k u, dat gij, door de oneindige verdiens- ten van Jesus' Bloed, geheimzinnig in het Misoffer vergoten, aan die zielen toe te voegen, haar de deuren des hemels opent. Ik zal niet ophouden u dat te vragen en mijne vurigste smeekingen tot u te richten, totdat gij haar in het bezit van uwen god- delijken Zoon gesteld zult zien. Hoor, o goedertieren Moeder! mijne bede en verleen aan die arme lijdende zielen de bevrijding uit haren kerker:

grooter geluk kunt gij haar, beteren troost mij niet verschaffen. Amen.

SCHIETGEBED. — Goedertieren en machtige Moeder van Altijddurenden Bijstand, verleen de eeuwige rust aan hem, wiens dood ik beweene, en schenk mij eene volmaakte onderwerping aan Gods heiligen wil.

XXVII. GEBED

om door de voorspraak van Maria de bekeering te verkrijgen van iemand, die ons dierbaar is.

O Moeder van Altijddurenden Bijstand! met allergrootst vertrouwen kom ik mij nederwerpen voor uwen moederlijken troon om u eene genade af te smeeken, welke gij zeker volgaarne zult verleen: de bekeering namelijk van..... Uwe voorspraak, o heilige Maagd! is alvermogen bij God, omdat Jesus, aan wien gij niets geweigerd hebt op aarde, u niets weigeren kan in den hemel, en alle schatten van Gods genaden en barm-

hartigheden zijn u toevertrouwd en
 neergelegd in uwe handen, opdat gij
 ze zoudt uitdeelen aan allen, die ze u
 vragen. Ik erken het, de ongelukkige,
 wiens bekeering ik u afsmeek, heeft
 zich wellicht dier genade onwaardig
 gemaakt, en verdient uwe barmhar-
 tigheid niet, omdat hij, in plaats van
 u die af te bidden, aanhoudend voort-
 gaat met God te beleedigen en uw
 heilig hart, o Moeder! te bedroeven.
 Maar vraagt hij u niet om bijstand
 en genade, dan vraag ik ze nederig
 voor hem, en mijne bede, o Maria!
 zult gij niet verwerpen. Gedenk, o
 zoete Moeder! dat uw goddelijke
 Zoon Jesus dengene, voor wien ik
 bid, zóó vurig bemind heeft, dat hij
 zijn kostbaar Bloed tot den laatsten
 druppel geeft gegeven, om hem te ver-
 lossen; gedenk dat Jesus niet hooger
 verheerlijkt kan worden dan door de
 bekeering eens zondaars; herinner u
 tevens wat gij zelve aan den voet des
 kruises met Jesus geleden hebt, toen
 wij uit zijne wonden en door zijnen
 dood herboren werden tot het nieuwe

leven der genade. En zult gij het dan, o heilige Moeder! van u kunnen verkrijgen, dat hij, wiens bekeering ik u afsmeek, beroofd blijve van Gods liefde, en dat de verlossing door Jesus Christus, uwen Zoon, bewerkt, en de tranen door u, die onze Moeder zijt, vergoten, nutteloos voor hem blijven? Ach, gedoog dat niet! Toon dat gij de hoop zijt, het heil en de toevlucht der zondaren! Toon de uitgestrektheid uwer macht, o Moeder! en het alvermogen uwer voorspraak, door van Gods barmhartigheid de bekeering van..... te verkrijgen. Offer te dien einde aan Gods rechtvaardigheid het Bloed van uwen aanbiddelijken Zoon en de verdiensten uwer bittere smarten; ondersteun mijne zwakke gebeden door de kracht van uw moederlijk gebed: zeker zal de toorn des Heeren dan tot bedaren komen, en het zwaard der gramschap, waarmede hij den ongelukkige, voor wien ik u om genade bid, op het punt is te treffen, zal aan zijne handen ontvallen, en de Engelen des

hemels zullen de kracht van Jesus' Bloed bewonderen en zich verheugen over de opstanding en de bekeering van hem, wiens verwerping schier onvermijdelijk scheen. En wordt mij door u deze gunst verleend, o Moeder! dan kunt gij rekenen op mijne eeuwige erkentelijkheid: de verdubbeling mijner liefde tot u en van mijnen ijver voor uwe eer zal uwe vergelding wezen. Hij voor wiens bekeering ik bid, is mij dierbaar, o Moeder! als de appel mijner oogen, dierbaar als mijne eigene ziel: alles wat gij voor hem doet, is gedaan aan mij; en dat gij mij gaarne voldoet, dat weet ik door ondervinding. Welaan dan, geef mij ook deze gunst: ik vraag ze u met een vast vertrouwen: gij toch zijt even goedertieren als machtig. Verkrijg dan, o Moeder! de genade der bekeering voor..... en geef dat door de voortduring van uwen bijstand ook immer beantwoord worde aan die genade, opdat wij te zamen volharden in den dienst van uwen goddelijken Zoon en in uwe

liefde, en gelijk wij vereenigd zijn hier op aarde, ook zoo vereenigd worden in den hemel. Amen.

SCHIETGEBED. — O Moeder van Altijddurenden Bijstand! bid voor de zondige ziel, welke ik u aanbeveel en verkrijg hare bekeering.

XXVIII. GEBED

om de bewaring van den geest des geloofs en den bijstand van Maria in de noodwendigheden der Kerk te vragen.

Allerheiligste Maagd en Moeder van Altijddurenden Bijstand! ik kniel vertrouwend neder voor uwen troon, om u eene allergrootste gunst, niet slechts voor mij zelven, maar voor geheel het christen volk te vragen. De geest des kwaads, der onverschilligheid en des ongeloofs verspreidt zich dagelijks meer en meer, en het getal der zwakgeloovigen groeit aanhoudend en op eene zoo

csh
haa
oog
Rec
ten
gee
daa
hei
die
ond
aan
tho
gev
zed
gel
dan
ten
den
van
nie
lich
ver
Sm
ha
bli
vel
den

cshrikbarende wijze aan, dat men
 haast zoude vreezen, dat het droevige
 oogenblik nabij is, waarop Jesus, onze
 Rechter, nog nauwelijks eenige chris-
 tenen zal vinden, die van den waren
 geest des geloofs doordrongen en
 daarmede bezield zijn. Hoevelen, o
 heilige Moeder! worden er in ons
 dierbaar vaderland, hoevelen zelfs
 onder de personen onzer omgeving
 aangetroffen, die den geest onzer ka-
 tholieke voorvaderen missen! en ten
 gevolge hunner zonden en hunner
 zedeloosheid door woord en daad het
 geloof miskennen en loochenen! Wend
 dan, genadige Moeder! al de krach-
 ten uwer voorspraak aan, om Jesus,
 den goddelijken Stichter en Voltooier
 van het geloof, te smeeken, dat hij
 niet toelate, dat het helder stralend
 licht dier fakkel der waarheid nog
 verder onder ons worde uitgedoofd.
 Smeek hem, dat hij zijner barm-
 hartigheden indachtig zij en een
 blik van medelijden werpe op zoo-
 vele kinderen der heiligen, die van
 den goeden weg, welke ten hemel

leidt, zijn afgedwaald. En gij, o goddelijke Middelaar en Verlosser der zielen! luister naar de smeekingen en de gebeden van vele vrome en vurige geloovigen, die aanhoudend u vragen, dat gij in uwe eindelooze barmhartigheid, den kostbaren schat des geloofs gelievet te bewaren. Het is waar en ik erken het, o Jesus, dat wij om onze zonden verdienen van die edele parel beroofd te worden en die te zien geven aan volkeren, die daarmede vruchten van zaligheid zullen voortbrengen. Spaar ons echter, o Heer! voor dat ongeluk, dat een begin zoude zijn onzer eeuwige verwerping; wend uwe heilige blikken af van onze boosheden en ongerechtigheid en denk aan het aanbiddelijke Bloed, dat gij voor ons vergoten hebt op den Calvarieberg en dat nog dagelijks voor ons stroomt op het altaar. Dat Bloed roept om genade en barmhartigheid. Genade dan, o Heer! genade en barmhartigheid voor uw volk, opdat allen volharden in het heilige, katholieke, apostolische en Roomsche

gel
lin
zijn
nis
ma
bij
en
vo
Be
de
en
pla
aa
he
de
ha
va
vo
re
he
de
he
Jes
de
sin
de

geloof, en zij, die daarvan door dwaling of onverschilligheid verwijderd zijn, mogen terugkeeren tot de kennis der waarheid.

En gij, o allerheiligste Moedermaagd! verleen ons uwen machtigen bijstand, opdat wij het geloof zuiver en onvervalscht bewaren en volgens de voorschriften van dat geloof leven. Bewaar en versterk in onze harten de gehechtheid aan de heilige Kerk en aan haar zichtbaar opperhoofd, den plaatsvervanger van Jesus Christus op aarde. Toon uwe **macht** en uwe goedheid, o Maria! door de eenheid in de Kerk te bevestigen, de heiligheid harer leden te vermeederen, den Stoel van Petrus te beschermen en de voortplanting des geloofs te bevorderen, opdat God al meer en meer verheerlijkt worde en het getal der kinderen Gods dagelijks aangroeie. Doe het Bloed van uwen goddelijken Zoon Jesus nog vruchtbaarder worden in de zielen, doe de genade der verlossing steeds grootere en grootere wonderen bewerken, opdat het getal der

geloovigen en der ware aanbidders van den eenig waren God en van zijnen Zoon Jesus Christus en dat der uitverkorenen en zaligen van zijn hemelsch rijk aanhoudend toename. Amen.

SCHIETGEBED. — O Maria! verleen ons uwen Altijddurenden Bijstand! opdat wij het heldere licht van de waarheid des geloofs nooit uitdooven door onze zonden.

XXIX. GEBED.

voor de heilige Kerk en voor onzen heiligen Vader den Paus.

O heilige en alvermogende Moeder van Altijddurenden Bijstand, getrouwe Beschermster der Christenen! zie neder op de Kerk van Jesus, bescherm den plaatsvervanger van uwen goddelijken Zoon, onzen Heiligen Vader den Paus en verdedig de Kerk en haar zichtbaar opperhoofd tegen de machten der duisternissen, welke tegen beide samenspannen. Uw won-

derb
der
het
van
Ker
dat
waa
gij
Hei
gelo
dan
troc
dan
van
ded
mo
kra
ner
hei
sch
lig
kro
pog
ma
bez
zak
ona

derbeeld, heilige en machtige Moeder! is te Rome teruggevonden op het tijdstip zelf, waarop de vijanden van uwen Zoon het woedendst de Kerk aanvielen, en wij vertrouwen, dat uwe wederverschijning een nieuwe waarborg is der bescherming, welke gij nimmer zult ophouden aan den Heiligen Stoel te verleen. Vol geloof en vol vertrouwen werp ik mij dan neder voor uwen moederlijken troon, om u te smeeke, dat gij meer dan ooit de heilige Kerk, de bruid van Jesus, moogt bijstaan en verdedigen. Toon, dat gij hare alvermogende Moeder zijt en vrijdel met krachtigen arm de goddelooze plannen en het stoute bestaan der boosheid. Bedek met het ondoordringbaar schild uwer bescherming onzen Heiligen Vader den Paus, zegen en bekroon met den besten uitslag al zijne pogingen voor het heil van Kerk en maatschappij, herstel hem in het volle bezit zijner tijdelijke macht, zoo noodzakelijk voor de algeheele vrijheid en onafhankelijkheid van den Heiligen

Stoel. Ook smee ik u allervurigst, goedertieren Moeder! dat gij het geloovige volk nog steeds gelievet te doen toenemen in de liefde jegens den Opperherder, in de onderwerping aan zijn woord, in den geest van edelmoedige offervaardigheid, waardoor zij alles, tot zelfs hun leven veil hebben voor de verdediging der rechten en vrijheden van den Heiligen Vader. Gedenk, o Maria! wat al beproevingen hem sinds jaren overvallen, herinner u het vreeselijk lijden, waardoor hij het zichtbaar beeld van uwen gekruisigden Zoon is geworden! En als Gods glorie vordert, dat zijn lijden niet verminderd worde en zijn martelaarschap blijve voortduren, geef hem dan toch tot verlichting in zijne smarten en tot vertroosting in zijne droefheden, dat hij het getal der ware geloovigen moge zien aangroeien en in de Kerk altijd nieuwe en ijverige Apostelen, nieuwe en edelmoedige verdedigers en kampvechters moge zien opstaan. Neen, gedoog niet dat de ongerechtigheden zegepralen en dat de

godd
integ
zoow
oppe
en g
en m
broe
tot
kath
beste
gij,
Kon
de l
man
arbe
door
schij
Hee
doe
van
sche
ziele
vade
krac
heid
en v
de

goddeloozen zich verheugen: bevestig integendeel den Stoel van Petrus en zoowel de geestelijke als de tijdelijke oppermacht van den Paus van Rome en geef dat de geloovigen zich meer en meer hechten aan- en onze dwalende broederen meer en meer terugkeeren tot hem, die het middelpunt is der katholieke eenheid. Spreek ook ten beste bij uwen goddelijken Zoon, o gij, die de Moeder der Kerk en de Koningin der Apostelen zijt! opdat de herders der zielen te allen tijde mannen zijn volgens Gods hart en de arbeiders in den wijngaard des Heeren door alle priesterlijke deugden uit- schijnen. Ontvlam de gezalfden des Heeren door eenen waren zielenijver; doe het woord Gods op de lippen van de verkondigers der waarheid een scherpsnijdend zwaard zijn, dat de zielen treft; verkrijg voor de biecht- vaders den geest van wijsheid en van kracht, van liefde en van voorzichtig- heid. Moge aldus door uwe voorspraak en uwe bescherming, o heilige Moeder! de Kerk van Jesus op aarde eene

gelukkiger toekomst te gemoet gaan; mogen spoedig dagen van rust en vrede, van zegepraal en heerlijkheid voor haar aanbreken; mogen al hare kinderen voor haar zijn kinderen van liefde en van vreugde, en mogen wij op zulke wijze ons door haar laten geleiden, dat wij eens zalig en gelukkig worden in den hemel. Amen.

SCHIETGEBED. — O Moeder van Altijddurenden Bijstand! bescherm onzen Heiligen Vader den Paus, verdedig de heilige Kerk en bevestig het geloof in aller harten.

— — —

XXX. GEBED

voor de lijdende zielen des vagevuurs.

O liefderijke en barmhartige Moeder van Altijddurenden Bijstand! nederig kom ik mij nederwerpen voor uwen troon en allervurigst u smeecken, dat gij toch eenen blik van medelijden gelievet te werpen op de arme lijdende zielen, die door Gods rechtvaardigheid

tot
ver
ziel
lijk
lief
en
ter
uit
lan
bez
zijt
lijd
zie
ren
han
tre
die
zijt
zij
zij
ui
dig
M
zo
ha
be
m

tot de vlammen des vagevuurs zijn verocrdeeld. Zoo dierbaar zijn die zielen aan het Hart van uwen goddelijken Zoon Jesus : zij zijn zijne geliefde kinderen, omdat zij hem gediend en bemind hebben hier op aarde ; en terwijl zij thans voldoen voor hare niet uitgeboete fouten, gloeien zij van verlangen naar de aanschouwing en het bezit van God. O gij, die de troost zijt aller bedrukten en de bijstand aller lijdenden, verbreek de ketenen dier zielen en verlos haar uit die louterende vlammen. Dat uw goedertieren hart zich toch door medelijden late treffen : want zie, o Maria ! de zielen, die in het vagevuur gefolterd worden, zijn uwe kinderen ; zij beminnen u, zij verzuchten zoo vurig naar u, en zij verhopden van u hare bevrijding uit dien kerker van Gods rechtvaardigheid. Daal dan neder ; o genadige Moeder ! in de zuiveringsplaats, bezoek daar de arme zielen, verzacht hare smarten, verkort den tijd harer bestraffing, verhaast hare vereeniging met God. En wellicht zijn er onder

de zielen des vagevuurs eenige, die op innige wijze met mij verbonden waren op aarde door de banden des bloeds of der vriendschap, en die thans verwachten dat ik u smeeke voor haar. O allerliefste en barmhartige Moeder! verkrijg haar de verlossing en verleen haar door uwe voorspraak en op mijne bede de eeuwige rust. Nog bid ik u, o machtige Vrouwe! voor die zielen, welke het meest vergeten en verlaten zijn en voor wier bevrijding door niemand wordt gebeden. Werp op die van allen troost beroofde zielen een blik van mededoogen en ontferming, en boezem aan vele liefderijke christenen de heilzame gedachte in om dikwijls voor die meest verlaten zielen te bidden, dikwijls uwen bijstand voor haar af te smeeken en geenen dag te laten voorbijgaan zonder deze en de andere lijdende zielen door gebeden en goede werken te hulp te komen. Weinige oefeningen van godsvrucht zijn den hemel zoo aangenaam, zijn zoo voordeelg voor ons

zelve
liefde
daar
Maag
die
wille
meer
zield
verze
rie b
o Ma
haar
vurig
groot
vele
aflat
gelo
luk
eenig
en t
ker,
den
mijn
gena
en n
totd
heid

zelfven als deze teedere en werkzame
 liefde voor de zielen des vagevuurs:
 daarom bid ik u, o allerheiligste
 Maagd! een innig medelijden met
 die zielen aan alle geloovigen te
 willen mededeelen. Als wij toch met
 meer ijver voor hare bevrijding be-
 zield waren, dan zoude haar lijden
 verzacht en hare opneming in de glo-
 rie bespoedigd worden. Geef ons dan,
 o Maria! zoowel uit medelijden met
 haar als ter liefde van Jesus, die zoo
 vurig hare verlossing begeert, eenen
 grooten en duurzamen ijver, welke ons
 vele goede werken doe verrichten, vele
 aflaten doe verdienen tot lansen der
 geloovige zielen. En welk een groot ge-
 luk zal het voor mij wezen, als ik
 eenige zielen uit haren kerker redden
 en ten hemel geleiden kan! Voorze-
 ker, wanneer zij staan zullen voor
 den troon des Heeren, zullen zij
 mijner gedachtig zijn, voor mij om
 genade en barmhartigheid smeeken
 en niet ophouden voor mij te bidden,
 totdat zij mij in de eeuwige heerlijk-
 heid des hemels opgenomen zien. Mij

dunkt, o Moeder! dat mijne zaligheid verzekerd moet zijn, als door mijn toedoen eene lijdende ziel verlost en in het bezit der zaligheid gesteld is. Verhoor dan te allen tijde, o Maria de gebeden, welke ik u zal opdragen voor de geloovigen zielen, versterk die door de macht uwer voorspraak en doe mij aan hare bevrijding krachtdadig medewerken. Amen.

SCHIETGEBED. — O Moeder van Altijddurenden Bijstand! heb medelijden en boezem ook mij medelijden in met de arme lijdende zielen des vagevuurs.

XXXI. GEBED

om de volharding in de liefde tot Maria te verkrijgen.

O Moeder van Altijddurenden Bijstand! vestig op mij uw liefdevol oog, aanhoor en verhoor mijn gebed. Eene alléerkostbaarste genade, welke voor mij eene rijke bron zal zijn van

zeg
Ver
stan
vol
het
en
mo
rig
tee
dw
Ma
ind
dat
we
ken
pel
lijk
me
zoo
he
u
zu
we
wo
lo
lij
ha

zegeningen, kom ik u afsmeeken.
 Verleen mij, o liefste Moeder! de
 standvastigheid in uwe dienst, de
 volharding in uwen liefde. Maar is
 het noodig, dat ik deze gunst vrage
 en u deze weldaad afbidde? Is het
 mogelijk, dat ik nog ooit mijne vu-
 righeid kan zien verflauwen en de
 teederheid mijner liefde tot u ver-
 dwijnen? Helaas! gij weet het, o
 Maria, die mogelijkheid bestaat, en
 indien gij zelve mij niet bewaart voor
 dat ongeluk, zal die mogelijkheid
 weldra eene wezenlijkheid zijn. Of
 kent gij niet meer, Moeder! de wis-
 pelturigheid, de droevige verander-
 lijkheid van uw kind; weet gij niet
 meer, dat ik in vroegere dagen en
 zoo herhaaldelijk u eene eeuwige liefde
 heb toegezworen en zoo spoedig daarna
 u en uwe liefde vergeten heb? Dat
 zulks niet weder gebeure, dat ik niet
 weder trouweloos worde aan mijn
 woord en mijne zoo welgemeende be-
 lofte! Verleen mij dan uwen moeder-
 lijken bijstand, trek mijn ongestadig
 hart tot u door weldaden en gunsten,

onderhoud gij zelve in mijn gemoed
 de heilige vuurvlam der liefde, doe
 mij volharden, o beminnenswaardige
 Moeder! in uwen dienst en uwe liefde.
 Geene grootere genade kan ik u vra-
 gen, o Maria! want hiervan ben ik
 ten volle overtuigd, dat, indien ik u
 standvastig blijf beminnen, de liefde
 tot u mij een waarborg zal zijn, dat
 ik ook stadvastig zal blijven in de
 liefde tot Jesus. Hoe toch zoude ik
 de Moeder kunnen beminnen, zonder
 haar goddelijk Kind lief te hebben?
 Hoe zoude ik aan u, Maria! gehecht
 kunnen zijn, zonder tevens op innige
 wijze met Jesus vereenigd te blijven?
 Trouwens als ik u bemin, o mach-
 tige en liefderijke Vrouwe, zal de
 liefde tot u mij eene bron van ge-
 nade worden; en deze genade, welke
 God mij om uwe voorspraak schen-
 ken zal, zal mij staande houden in
 de gevaren, mij doen zegepralen over
 al de vijanden mijner zaligheid en
 mij bevestigen in de vriendschap
 van mijnen Verlosser. De liefde tot
 u zal ongetwijfeld ook eene bron voor

mij
 welk
 zijn,
 ziel
 hard
 te
 vers
 strij
 alve
 zwal
 aanv
 veri
 o a
 edel
 blijv
 den
 bijg
 mijn
 eeni
 bew
 zorg
 trou
 aan
 alle
 dat
 een
 gele

mij worden van zoete vertroostingën,
 welke mij eene aanmoediging zullen
 zijn, om steeds met het oog mijner
 ziel op u, o Moeder, gevestigd, den
 harden strijd dezès levens edelmoedig
 te doorstrijden. Gij zult mij ook
 versterken en ondersteunen in dien
 strijd, en door de kracht van uwen
 alvermogenden bijstand zult gij mijne
 zwakke krachten schragen en al de
 aanvallen van duivel, wereld en vleesch
 verijdelen. Doe mij dan, o genadige,
 o allerliefste Moeder! in uwe liefde
 edelmoedig volharden; doe mij getrouw
 blijven aan het voornemen, dat ik he-
 den vorm, van geen dag te laten voor-
 bijgaan, zonder u eene vermeerdering
 mijner liefde tot u te vragen. In ver-
 eeniging met u wil ik mijn levenspad
 bewandelen; de herinnering aan u
 zorgvuldig in mijn hart bewaren; ver-
 trouwend tot u opzien en vurig u
 aanroepen in alle moeielijkheden en
 allen strijd; dan kan ik zeker zijn,
 dat ik nimmer zal afwijken van het
 eenig ware pad, dat mij ten hemel
 geleiden moet. Maar vergeet gij ook

nooit, o Moeder! uw kind, dat op u vertrouwt; help mij, opdat ik u blijve beminnen op aarde en eens door uwen bijstand de eeuwige zaligheid des hemels verwerve. Amen.

SCHIETGEBED. — Heilige Moeder van Altijddurenden Bijstand! geef dat ik u altijd beminne en standvastig in uwen dienst volharde.

0.

da
ve
he
m
va
ria
He
de
ge
een
No
een
een
bij
toe
wij

NOVEEN

TER EERE

VAN

O. L. V. VAN ALTIJDDURENDEN BIJSTAND.

VOORAFGAANDE BEMERKING.

Het is van algemeene bekendheid dat het godvruchtig houden van Noveen een der uitstekendste en onder het christen volk meest gebruikelijke middelen is, om de grootste gunsten van Gods barmhartigheid en van Maria's goedertierenheid te verkrijgen. Het zal dan den vereerders der Moeder van Altijddurenden Bijstand een genoeg zijn eene Noveen, haar ter eere, te bezitten. Voor elken dag der Noveen zal men in deze bladzijden eene korte overweging vinden over eene of andere deugd, door Maria bijzonder beoefend, en daarbij een toepasselijk gebed. De reden, waarom wij in deze Noveen vooral de deugden

der heilige Moedermaagd beschouwen, is de volgende: De zekerste waarborg van verhoord te worden en van te zullen verkrijgen wat men door Maria's voorspraak vraagt, bestaat daarin, dat men zijn leven verbeterere en de deugden beoefene, waarin Maria ons het voorbeeld heeft gegeven. De zuivering des harten en de verbetering des levens zijn dan de beste middelen om met vrucht deze Noveen te houden. De hier volgende overwegingen en gebeden mogen daartoe dienstig zijn.

Daar de vruchten der Noveen en de verhooring van het gebed grootendeels afhangen van de gesteltenis, waarin de ziel zich bevindt, is het zeer raadzaam en doelmatig op den eersten en laatsten dag der Noveen tot de heilige Sacramenten te naderen.

Onz

M

de
de
deu
keli
ver
harc
heil
haa
harc
om
Bij
H
wor

NOVEEN

TER EERE VAN

Onze Lieve Vrouw van Altijddurenden Bijstand.

EERSTE DAG.

Maria's Altijddurenden Bijstand be-
vestigt ons in het geloof.

Beata quae credidisti. Luc. I. 45,
Zalig gij, die geloofd hebt!

OVERWEGING.

GELOOF VAN MARIA. — Het is door de trouwe beantwoording aan de genade en de beoefening der verhevenste deugden, dat Maria tot de onvergelykelijke waardigheid van Moeder Gods verdiende verheven te worden; en deze hare verheffing en hare persoonlijke heiligheid zijn de hoofdoorzaken van haar vermogen op het hart van Jesus, haren Zoon, en de eerste gronden, waarom wij ons in haren Altijddurenden Bijstand kunnen verheugen.

Het geloof, dat het begin en de wortel is aller rechtvaardiging, is ook

de grondslag van Maria's deugden: geheel haar leven was een leven van geloof. De jaren, welke zij in den tempel van Jerusalem doorbracht, sleet zij in een vurig en geloovig verlangen naar den beloofden Messias en aanhoudend herhaalde zij de gebeden der oudvaders en profeten. Hoe krachtig, hoe aangenaam aan God werden de verzuchtingen dier heiligen van het Oude Verbond in het hart en op de lippen van Maria! Welke geloovige aandoeningen ontroerden hare ziel, als zij hunne aanroepingen herhaalden: O Adonai, o Verwachting van Israël, kom en haast u ons te verlossen! O Spruit van Jesse, Koning der volkeren, Luister des eeuwigen lichts, Zon van gerechtigheid, kom en verlicht ons die neerzitten in den schoot der duisternissen, in de schaduwen des doods! o Heiland, Emmanuël, onze Koning en Wetgever, Verlangde der volkeren, onze Verlosser! vertoef niet langer.

Eéne genade vroeg de geloovige Maagd met bijzondere vurigheid, namelijk: den geboortedag te mogen

bele
ren
te
Vro
gen
zelve
door
Veri
D
geke
den
besl
redd
wild
van
wust
door
zij o
die o
tot o
van l
enge
baart
dat o
trekk
ook,
ding

beleven van haar, die door God uitverko-
ren was, om de Moeder van zijnen Zoon
te worden, en die hoogbegunstigde
Vrouw en haar goddelijk Kind te mo-
gen dienen. Nog wist zij niet, dat zij
zelve, de gezegende onder de vrouwen,
door God was uitgelezen om den
Verlosser aan de wereld te schenken.

De volheid der tijden was intusschen
gekomen, de beloften des Heeren zou-
den vervuld worden. Doch God, die
besloten had, door Maria de beloofde
redding aan de wereld te bezorgen,
wilde zich niet van haar bedienen als
van een noodzakelijk, zich zelf onbe-
wust werktuig: door hare vrije daad,
door hare vrijwillige medewerking zou
zij ons het heil doen geworden. En
die daad, waardoor Maria medewerkt
tot onze verlossing, is eene oefening
van het heldhaftigste geloof. De aarts-
engel Gabriël verschijnt haar en open-
baart haar het wonderbare geheim,
dat God besloten heeft in haar te vol-
trekken. Maria's geest, hoe verlicht
ook, kan dat geheim der menschwor-
ding niet doorgronden; zij kan niet

begrijpen hoe zij de Moeder zal zijn zonder op te houden Maagd te wezen. Maar gewillig geeft zij haren geest gevangen aan het geloof: zij aanbidt de raadsbesluiten van hem; aan wien niets onmogelijk is en geloovig roept zij uit: Zie de dienstmaagd des Heeren, mij geschiede naar uw woord! Die medewerking, die onderwerping ontsluit de hemelen: het eeuwig Woord des Vaders daalt in haren vlekkeloozen schoot neder: het menschdom heeft een Verlosser!

Hoe schittert verder haar geloof in den duisteren stal, waar Jesus geboren werd. In dat arme Kindje, zoo klein, zoo nederig en zoo zwak, erkent zij Gods eeniggeboren Zoon, in alles aan den Vader gelijk, den Almachtigen Schepper van het heelal; zij ziet hem geboren worden, en zij gelooft dat hij de Eeuwige is; zij ziet hem in armoede en ontbering, en gelooft dat hij de Koning is van hemel en aarde; zij ziet hem machteloos op een handvol stroo in een dierenkrib uitgestrekt, en zij gelooft, dat hij de Almacht zelve is; zij ziet hem sprakeloos, en zij aanbidt

in h
zijne
ste
vreu
phon
N
Mar
maa
het
bere
goth
T
Moe
Wil
zijn
dat
nav
aan
niet
de g
zijn
bek
dien
den
spre
hoo
der

in hem de oneindige Wijsheid ; zij ziet zijne eerste tranen en hoort zijne eerste zuchten, en gelooft dat hij de vreugde is van Gods Engelen. (H. Alphonsus. *Heerlijkh. van Maria*. IV § 4.)

Nooit zal de schitterende glans van Maria's geloof verduisterd worden, maar aanhoudend vermeerderen, totdat het zijn hoogsten en vurigsten gloed bereike onder het kruis op den Golgotha.

TOEPASSINGEN. — De heiligheid der Moeder is de spiegel der kinderen. Willen wij ware kinderen van Maria zijn, dan is het eerst en vooral noodig, dat wij haar in haren geest van geloof navolgen. Hoe vaak ontbreekt het ons aan geloof! Hoe dikwerf blijven wij niet stilstaan bij de bekoringen tegen de geopenbaarde waarheid! Hoe dikwijls zijn wij zelven de oorzaak niet dier bekoringen door de lezing van ongodsdienstige, de geloofswaarheden bestrijdende boeken en dagbladen, door gesprekken tegen den godsdienst aan te hooren, door het dagelijks verwekken der akten van geloof en andere deug-

den te verzuimen! Nog meer misschien ontbreekt het ons aan een werkdadig geloof, dat daarin bestaat, dat wij ons leven inrichten volgens de voorbeelden en de voorschriften van onzen goddelijken Verlosser en volgens de geboden en de wetten der Heilige Kerk. Want het is niet genoeg, dat onze geest de waarheden des geloofs erkenne en aanneeme, niet genoeg, dat God door het geloof in onzen geest zij, het is nog daarenboven noodzakelijk, dat hij de God zij onzes harten; en dit is onmogelijk, tenzij ons leven beantwoorde aan de heilige zedeleer van onzen godsdienst, welke niet minder verplichtend is voor het hart dan het geloof voor den geest.— Nog verder moet de geest des geloofs ons kenmerken in alle kwellingen, welke God ons laat overkomen, en ons Gods vaderhand doen erkennen en de raadsbesluiten zijner Voorzienigheid doen aanbidden in alle smarten en bitterheden, welke soms ons leven vergallen. Smeeken wij Maria, dat zij door haren Altijddurenden Bijstand ons de genade verwerve, om getrouw aan

het
de

den
beo
ver
uw
mij
sta
het
de v
die
gev
Ver
dat
Go
hec
del
red
ten
sm
en
zijn
kel
ver

het geloof te blijven en steeds volgens de waarheden des geloofs te leven.

GEBED.

O machtige Moeder van Altijdduren-
den Bijstand! die, door de heldhaftigste
beoefening van het geloof, de macht
verkregen hebt om diezelfde deugd voor
uwe kinderen te verwerven, verleen
mij door uwe voorspraak en uwen bij-
stand een onwrikbaar geloof. Gij weet
het, o Moeder! hoezeer deze deugd door
de veelsoortige vijanden van onzen gods-
dienst wordt aangerand en aan hoevele
gevaaren mijn geloof is blootgesteld.
Vermeerder dan mijn geloof, en geef,
dat mijn hoovaardige geest zwijge, waar
God heeft gesproken, en dat ik mij
hechte aan de uitspraken der god-
delijke wijsheid zonder naar de drog-
redenen eener ijdele, menschelijke we-
tenschap te luisteren. Doch vooral
smee ik u, dat gij mij leert gelooven
en begrijpen met het hart. Ach! daar
zijn zoovele waarheden, welke ik in wer-
kelijkheid niet geloof. Het evangelie
verzekert mij, dat de armen zalig zijn

en zalig zij die lijden en treuren, en vervolging lijden om de rechtvaardigheid; het verklaart mij, dat de gelukkigen der aarde en de rijken het wee Gods te vreezen hebben; dat ik den vrede des harten alleen in de verloochening van mij zelve kan vinden. Daar begrijp ik niets van, o Moeder! en die waarheden zijn voor mij als waren zij niet. Geef mij dan een volgzaam, een geloovig hart, en leer mij door uwe voorspraak wat ik nooit bevatten zal door mij zelve. Gebruik al de krachten van uwen Altijddurenden Bijstand, om mij volgens de zedeleer des Evangelies te doen leven, dan zal de fakkel van het heilig geloof nooit in mij uitgebluscht worden; en verkrijg mij de onderwerping aan de raadsbesluiten van Gods Voorzienigheid over mij, dan zal mijn geest nimmer morren noch opstaan tegen mijnen God en Schepper. Amen.

*Hierna bidt men negen malen het
Wees gegroet.*

Ma

Ma
gel
har
vin
Jes
sch
mo
van
ede
liev
ma
we
bij

TWEEDE DAG.

Maria's Altijddurende Bijstand is de steun onzer hoop.

Adeamus ergo cum fiducia ad thronum gratiae, ut misericordiam consequamur et gratiam inveniamus in auxilio opportuno. (Hebr. iv. 16.)

Laat ons dan met vertrouwen toetreden tot den troon der genade, opdat wij barmhartigheid mogen verkrijgen en genade vinden en hulp ter bekwaamer tijd.

OVERWEGING.

MARIA'S HOOP. — Zoo vast Maria's geloof was, zoo onwrikbaar was ook hare hoop. Smartvol waren de beproevingen, waaraan zij, ter wille van Jesus, onderworpen werd, en onbeschrijfelijk de kwellingen, welke haar moederhart folterden; doch te midden van alle bitterheden bewaarde zij het edelmoedigst vertrouwen op God, of liever het steeg altijd in kracht, naarmate haar lijden vermeerderde. Laten we in onze overwegingen even stilstaan bij het Evangelisch verhaal eener ge-

beurtenis, welke ons de grootheid van Maria's vertrouwen duidelijk zal aantoonen.

Toen de Goddelijke Verlosser den leeftijd van nagenoeg dertig jaren bereikt had, werd er te Cana in Galilea een bruiloftsfeest gevierd, waarbij de heilige Maagd en ook Jesus met zijne eerste leerlingen waren uitgenoodigd. Gelukkig huwelijk, dat vereerd en geheilgd werd door de tegenwoordigheid van den Koning van hemel en aarde en zijner vlekkelooze Moeder! Nog waren de genoodigden aan tafel, toen men op eens bemerkte, dat de wijn ontbrak. Maria is te gevoelig en te medelijdend om deze teleurstelling en verlegenheid van het jeugdige echtpaar niet gewaar te worden, en zij is machtig genoeg om in deze behoefte te voorzien. Zij kent haren Zoon en zijne almacht, en ofschoon Jesus nog geen wonder in het openbaar gedaan heeft, wendt zij zich vertrouwend tot hem, en, verzekerd te zullen verkrijgen wat zij zal vragen, zegt zij hem: „Zij hebben geen wijn.” Zij behoeft haren

Zoon niet te bidden: zij geeft eenvoudig haar verlangen te kennen, en hoopt en vertrouwt, dat er niets anders noodig is, om te verkrijgen wat zij begeert. De gunst, welke zij verlangt, is, blijkbaar een mirakel, dat is, eene gunst, die tot de uitoefening van Jesus' apostelambt behoort en afhankelijk is van den wil des hemelschen Vaders. Jesus wil dit, vooral om de aanwezigen, doen gevoelen, en daarom antwoordt hij aan zijne Moeder, dat zijn uur nog niet is gekomen. Schijnbaar, zegt de H. Alphonsus. (*Heerlijkh. van Maria.* iv § 5.) weigert Jesus het verlangen zijner Moeder in te willigen, want zijn uur, de tijd zijner openbaring door mirakelen, is nog niet gekomen. Doch Maria kent haren Zoon en zij vertrouwt, dat haar verlangen voldaan zal worden, daarom zegt zij tot de bedienden: „Doet al, wat hij u zeggen zal.” En ziet! ter eere van zijne heilige Moeder wil Jesus den tijd zijner wonderwerken vervroegen; haar vertrouwen en hare machtige

voorspraak wijzigen, als het ware, de raadsbesluiten Gods; de ure van Maria wordt de ure van Jesus; of liever, God wil hier zichtbaar te kennen geven, dat het in eeuwigheid door hem is vastgesteld, dat nooit iets geweigerd zal worden aan Maria's bede. En niet alleen voldoet Jesus aan het verlangen van Maria en belooft hij haar vertrouwen door het water in wijn te veranderen; maar hij wil haar verhooren op de uitstekendste wijze, en door de hoeveelheid en de zeldzame hoedanigheid van dien wonderbaren wijn wil hij ons doen begrijpen, dat zijne milddadigheid geene grenzen kent, wanneer het er op aan komt de minste verlangens zijner Moeder te vervullen.

TOEPASSINGEN. — Ongevraagd voorziet Maria te Cana in eene lichte behoefte, hoeveel meer dan, zoo bemerkt de H. Alphonsus, (*Heertijkh. van Maria*. I. 4^e hoofdst. § 1.) zal zij bereid zijn ons te verhooren en bij te staan, wanneer wij haar met vurigheid om hare bescherming smeecken in onze zoo

veel
rich
onz
zij,
hoor
heer
en
wel
te v
zull
O w
ging
dat
digh
de
de
zeld
de
eene
hoor
den
trou
hare
dan
Wij
ling
troc

veelsoortige noodwendigheden. Maar
 richten wij ons wezenlijk tot haar in
 onze behoeften? Erkennen wij, dat
 zij, door de heldhaftige beoefening der
 hoop en van het vertrouwen, verdiend
 heeft de steun onzer hoop te worden
 en eer troon van genade? Zijn wij
 wel overtuigd, dat wij, door op haar
 te vertrouwen, steeds barmhartigheid
 zullen vinden en gereeden bijstand?
 O waarlijk! die zoo troostvolle overtui-
 ging ontbreekt aan velen. Vandaar
 dat de troosteloosheid, de kleinmoe-
 digheid, de bekoringen, de tegenspoed,
 de angstvalligheden van het geweten,
 de beproevingen van allerlei aard niet
 zelden een onredelijk mistrouwen in
 de ziel voortbrengen en het hart in
 eene soort van vertwijfeling, aan wan-
 hoop grenzend, doen wegzinken. Ken-
 den wij Maria beter, wisten wij ver-
 trouwend ons te werpen in de armen
 harer moederlijke goedertierenheid,
 dan zoude zulks nimmer gebeuren.
 Wij moeten dan zorgen in alle kwel-
 lingen en bitterheden, in alle mis-
 troostigheid en zielsverlatenheid, in

alle lichamelijke smarten en in alle aardsche teleurstellingen tot Maria te gaan, en zeker zal zij door hare voorspraak en haren Altijddurenden Bijstand de hoop in onze ziel verlevendigen en het vertrouwen in ons hart doen wederkeeren. Deze gunst kan men haar vragen door het volgende gebed.

GEBED.

O machtige en goedertieren Moeder van Altijddurenden Bijstand ! gij kent den treurigen toestand mijner ziel en gij ziet hoe weinig ik nog gelijkvormig ben aan u. Zoo spoedig is mijne ziel neergeslagen en ontmoedigd; bij de minste beproevingen is zij ontroerd en vervalt zij in treurigheid en mistrouwen; de gedachte aan mijne vroegere zonden, het bewustzijn mijner tegenwoordige zwakheid, de vrees voor de toekomst, alles spant samen om mijn vertrouwen te schokken en mij de hoop te ontnemen. Geene kwellings kan mij overkomen, geene smart mij aangrijpen, geen kruis op mij druk-

ken, zonder dat ik moedeloos het hoofd laat hangen. Maar ik wil mijne schuld bekennen, o machtige Vrouwe! en, neergeknield voor uwe heilige beeltenis, wil ik belijden, dat ik zelf de oorzaak er van ben, dat mijn toestand mij vaak hopeloos toeschijnt. Kende ik u niet, o Moeder! en wist ik niet, dat gij aanhoudend bereid zijt, mij de zalige werking van uwen Altijddurenden Bijstand te doen gevoelen, dan ware ik te verontschuldigen. Doch, helaas! ik heb u vergeten, en onvoorzichtig heb ik verzuimd tot u mijne toevlucht te nemen, aan u het vertrouwen, die mij ontbreken, en de hoop, te vragen. Daarom alleen ben ik in neerslachtigheid, in moedeloosheid en in eene soort van vertwijfeling vervallen. Nu echter richt ik mij tot u, en voortaan wil ik mij blijven wenden tot u, o goedertierene Moeder! om u te smeecken dat uw machtige en Altijddurende Bijstand de steun zij mijner hoop op God en de grondslag van mijn vertrouwen op u. Gij

zult mij staande houden, ik vertrouw
 zulks, in alle kwellingen en beproe-
 vingen, welke God mij zal overzenden,
 en mij niet verlaten, totdat gij mij
 zalig in uw gezelschap in den hemel
 ziet. Amen.

Hierna bidt men negen malen het
 Wees gegroet.

so
 in
 m
 he
 li
 u
 ha
 u
 M
 ze
 li
 lu
 h
 al

DERDE DAG.

Maria's Altijddurende Bijstand,
ontsteekt in ons hart het vuur
der goddelijke liefde.

Exultavit spiritus meus in Deo salutari
meo. LUC. I. 47.

Mijn geest heeft zich verheugd in God,
mijnen Zaligmaker.

OVERWEGING.

LIEFDE VAN MARIA TOT GOD. — Of-
schoon God oneindig gelukzalig is
in zich zelve, wil hij toch door de
mensen bemind worden, en daarom
heeft hij hun het groote gebod der
liefde gegeven: „Gij zult den Heer
uwen God beminnen uit geheel uw
hart, uit geheel uw verstand, uit al
uwe krachten.” Maria, de vlekkelooze
Moedermaagd, is het eenige schepsel,
zoo bemerkt de H. Alphonsus, *Heer-
lijkh. van Maria*, IV. § 2.) dat ge-
lukkig genoeg geweest is, om, reeds
hier op aarde, dat groote gebod in
al deszelfs omvang te vervullen en

God te beminnen gelijk hij door ons bemind wil worden. Haar hart was vrij van alle zondesmet en ledig en rein van alle gehechtheid aan de schepselen, en daarom werd het volkomen door den Schepper vervuld. Reeds hier op aarde beminde zij God in waarheid uit geheel haar verstand: want haar geest was niet, gelijk de onze, door de zonde beneveld en verduisterd; en zij beminde haren God met eene liefde, die volmaakt geëvenredigd was aan de verheven kennis, welke zij van zijne eindelooze grootheid bezat. Zij beminde God uit geheel haren wil en uit al hare krachten, zoodat al hare gedachten, al hare gevoelens en al hare handelingen God alleen tot voorwerp hadden.

Doch als reeds op aarde hare liefde tot God zoo vurig was, dat de Serafijnen uit den hemel hadden kunnen neerdalen om van Maria te leeren, wat het beteekent God te beminnen, hoeveel vuriger zal dan nu die liefde-gloed wezen, nu zij is opgenomen in de glorie! Nu bezit, nu geniet, nu

aanschouwt zij van aanschijn tot aanschijn dien oneindigen God, en ziet hem, niet door het nevellicht dezer geschapen wereld, maar in de toevloeiing van een goddelijken lichtstroom, die haar geheel en al doorstraalt en omgloeit. Met eene klaarheid, niet aan de Engelen gegeven, ziet zij de onuitsprekelijke volmaakt-heden Gods en dringt zij door in de geheimen van zijn goddelijk wezen. En onder de bestraling van dien hemelschen lichtgloed wordt in hare ziel een onbegrijpelijk liefdevuur ontstoken. Gelijk het ijzer in den oven zich verbindt met het vuur, evenzoo wordt Maria door den gloed der goddelijke liefde doordrongen. Al de vermogens harer ziel verheugen zich in God, haren Zaligmaker, dien zij bezit en geniet op de innigste wijze. Want in de glorie, in de hemelsche vereeniging met God, heeft Maria's minnende ziel, wier rusteloos streven steeds was God te bezitten, haar rustpunt gevonden. Al hare verlangens zijn vervuld, al hare wenschen vol-

daan : de Oneindige zelf verzadigt haar hart !

Maar als nu Maria in den hemel de belooning ontvangt voor de liefde, welke zij op aarde God heeft toegedragen ; als haar geest in voortdurende verrukking is door de kennis van de volmaaktheden der eeuwige waarheid, als haar innigste zielsgevoel als verslonden is in de volmaakte vereeniging met de onvergankelijke schoonheid ; als haar wil bevestigd is in het onverstoorbaar bezit van het opperste goed ; — o voorzeker ! dan moet zij wel wenschen, dat de liefde tot God in alle zielen heersche, dan moet zij wel al haren moederlijken invloed gebruiken, om door haren Altijddurenden Bijstand het vuur der heilige liefde in onze harten te ontsteken.

TOEPASSINGEN. — Indien wij onze liefde tot God vergelijken met die van Maria, zal het ons duidelijk worden, dat er veel aan onze liefde ontbreekt. Hebben wij al de vermogens, al de genegenheden onzer ziel aan God toe-

ge
te
en
he
o e
all
nie
dat
lie
chr
en
zij
de
get
dan
ik
pen
Alt
zal
dee
doe
mij
ben
met
ik
dan
kon

gewijd, sedert wij in staat waren hem
 te kennen? Moeten wij niet treuren
 en met Augustinus uitroepen: Te laat
 heb ik u gekend, te laat u bemind,
 o eeuwige Schoonheid! En toch, God
 alleen verdient onze genegenheid, en
 niets verdient onze achting tenzij
 datgene wat ons tot zijne heilige
 liefde kan voeren. En dan, hoevele
 christenen, die God jaren lang gekend
 en bemind hebben, vergeten later
 zijne liefde en openen hun hart voor
 de zonde! Behoor ik zelf niet tot het
 getal dier ongelukkigen? Voorwaar,
 dan ben ik te beklagen, en dan kan
 ik niet beter doen dan mij te wer-
 pen in de armen der Moeder van
 Altijddurenden Bijstand. Zij kan, zij
 zal mij helpen en mij de onwaar-
 deerbare parel der goddelijke liefde
 doen ondervinden. -- Doch al getuigt
 mijn geweten mij ook, dat ik getrouw
 ben gebleven tot hiertoe, en dat ik
 met allen grond kan verhoplen, dat
 ik in Gods genade en liefde leef,
 dan moet ik nog beven voor de toe-
 komst. Hoevelen, die braver waren

dan ik het ben, zijn gevallen en hebben God den rug toegekeerd! Hun ongeluk moet mij wijzer maken en mij de middelen doen gebruiken om in Gods liefde te volharden. Daarom wil ik voortaan mijne driften met meer zorg bewaken en met meer edelmoedigheid bestrijden, alle vrijwillige gevaren en gelegenheden tot zonde vermijden, dikwijls oefeningen van liefde verwekken, door het waardig ontvangen der H.H. Sacramenten mij sterken en dagelijks mij aanbevelen aan den Alvermogenden en Altijddurenden Bijstand van de Moeder der schoone liefde.

GEBED.

Met een onbeperkt vertrouwen beziela, werp ik mij heden neder voor uwe dierbare beeltenis, o Moeder van Altijddurenden Bijstand; om u de edelste aller gaven af te smeecken. Zoo vurig hebt gij uwen God en uw goddelijk kind Jesus, onzen Verlosser, op aarde bemind, zoo innig zijt gij

met hem in de glorie vereenigd, dat men kan zeggen dat uw liefde volmaakt is. En zie, o lieve Moeder! ik zoude dien barmhartigen God en dien zoeten Jesus toch ook zoo gaarne beminnen uit geheel mijn hart, uit heel mijn verstand en uit al mijne krachten. Maar mijne liefde is onvolmaakt en gebrekkig: zij kan noch u noch mij bevredigen. Mijn geest laat zich verblinden en misleiden door de schepselen; mijn hart klopt niet voor Jesus alleen; en de krachten en vermogens mijner ziel zijn niet toegewijd aan zijne liefde. Gaarne wil ik dat alles veranderen en vurig wensch ik dat er geen vezeltje in mijn hart gevonden worde, dat trille van eene andere liefde dan van de liefde tot Jesus, uwen Zoon en mijn Verlosser. Doch gij kent mijne onmacht, o Moeder! door mij zelven, gij weet het, vermag ik niets. U echter is niets onmogelijk. In de koudste harten kunt gij een heilig en onuitbluschbaar liefdevuur ontsteken; de ongevoeligste zielen kunt gij een brandpunt

doen worden der goddelijke liefde. Toon dan, o zoete Moeder! de grootheid uwer macht in mij, uw nederigen dienaar: verwerf mij door uwen Altijddurenden Bijstand de genade om mijn Jesus oprecht te beminnen. Verdrijf uit mijn gemoed alles wat dier liefde in den weg staat en vervorm mijn hart dermate, dat het voortaan een beeld zij en blijve van het uwe. Daal dan, o goddelijke, o hemelsche liefde! daal in mijne ziel: ik wil u opnemen in mijn hart en daarin u bewaren gedurende geheel mijn leven, niet door mij zelven, maar door uwe voorspraak, o Maria! en door uwen Altijddurenden Bijstand: Amen.

Hierna bidt men negenmaal het
Wees gegroet.

VIERDE DAG.

Maria's Altijddurende Bijstand verkrijgt ons de genade om kuisch volgens onzen staat te leven.

O quam pulchra est, casta generatio.
Sap. iv, I

O hoe schoon is een kruisch geslacht.

OVERWEGING.

MARIA'S KUISCHHEID. — Het heilige lichaam van Maria, dat bestemd was om de tempel te worden der vleeschgeworden Wijsheid, het werktuig van den H. Geest, de zetel van de kracht des Allerhoogsten, moest ook de troon wezen der heiligste en volmaaktste zuiverheid. Zij was voorbeschikt tot de onvergelykelijke waardigheid van Moeder Gods, en daarom betaamde het, zegt de H. Anselmus, (*de conc. Virg.*) en na hem de H. Alphonsus, (*Leerrede over de Onb. Ont. van Maria. I.*) dat die gelukzalige Maagd door zulk eene zuiverheid zoude uitschitteren, dat men na God zich geene grootere

zou kunnen voorstellen. De lelieblanke deugd, de volmaaktste kuischheid vormt dan ook het hoofdkenteken, het karakter van Maria: geene harer deugden verdient meer onze bewondering, geene deugd heeft zij meer liefgehad; geene deugd heeft haar voor Gods oogen zoo beminnelijk gemaakt; want, gelijk de H. Bernardus opmerkt, het is door hare zuiverheid, dat zij behagelijk was en welgevallig voor God; het is door die verheven deugd, dat zij de wegen voorbereidde tot de nederdaling van Gods Zoon in haren schoot.

Voorzeker, God had aan Maria de gaaf der kuischheid op de verhevenste en voortreffelijkste wijze medegedeeld. Zuiver en vlekkeloos was hare Ontvan-genis en zoozeer was Maria in de genade bevestigd, dat zij nimmer zoude zondigen. De buitengewone genade, de hemelsche dauw, die over haar is uitgestort, heeft het vuur der kwade begeerlijkheid niet slechts gematigd en getemperd in haar, maar volkomen ge-bluscht en uitgedoofd: dat wil zeggen, heeft haar niet slechts behoed voor

kwade werken, welke de brand zijn, dien die begeerlijkheid ontsteekt; heeft niet alleen de kwade begeerten, welke de vlammen, en de kwade geneigdheden, die de vuurgloed zijn dier begeerlijkheid, maar het brandpunt zelf, — *fomes peccati*; — den diepsten wortel, de eerste oorzaak van het kwaad of de zonden weggenomen. Maria kende dus niet den opstand van het vleesch tegen den geest en wat vrij van de bekoringen, welke ons herhaaldelijk aangrijpen. Maar ofschoon zij ongenaakbaar was voor alles was haren geest of haar hart bezoedelen kon, leefde zij toch, ons ten voorbeeld, in de grootste bezorgdheid en omzichtigheid: volkomen van de wereld gescheiden, bevestigde zij haren wil door eene eeuwige belofte in de liefde tot de kuischheid, wendde alle middelen tegen de zonde aan, die men aan het zwakste schepsel zoude kunnen voorschrijven. Haar hart bewaakte zij met de meeste zorg, als ware zij aan de grootste gevaren blootgesteld, zij veroordeelde zich zelve tot een eenzaam en afgezonderd leven,

alsof zij de verleiding der wereld te vreezen had; zij wapende zich zelve onophoudelijk met het onoverwinbare wapen des gebeds; als hadde zij het ergste te duchten van de woede des duivels; zij beheerschte hare zinnen door het vasten en de versterving, als moest zij derzelver opstand vreezen.

Onbegrijpelijk is de glorie, welke Maria door deze deugd heeft verworven; boven alle Engelen en Heiligen is zij verheven; de koren der maagden begroeten haar als aller koningin; en alle kuische zielen hier op aarde vereeren haar als het volmaaktste toonbeeld en als de machtigste beschermster der kuischheid. Want door hare liefde voor deze engelachtige deugd en door hare bezorgdheid om ze ongeschonden te bewaren heeft Maria de macht verkregen om door haren Altijddurende Bijstand, de genade en de gaaf der kuischheid voor hare vereerders te verkrijgen.

TOEPASSINGEN. — Was de kuischheid in Maria's oogen de schoonste aller deugden, dan moeten ook wij deze deugd beschouwen als het edelst sieraad

onzer ziel. Niet allen, het is waar, zijn geroepen om in den maagdelijken staat te leven; maar allen, zonder uitzondering, moeten de zuiverheid volgens hunnen staat bewaren; en allen moeten daartoe de middelen gebruiken naar het voorbeeld van Maria. En indien ik mijzelven plichtig bevind aan vele overtredingen dezer zoo teedere deugd, dan is het, volgens de bemerking van den H. Alphonsus, (*Heerlijkh. van Maria.* iv. § 6.) aan niets anders toe te schrijven dan aan de verwaarloozing dier middelen. Ik wil dan, ten einde mij Maria's Altijddurenden Bijstand te verzekeren, mij voornemen, voortaan met meer zorg te waken over mijne gedachten en mijne verbeelding, over mijne geneigdheden en mijne begeerten, en vooral over mijne zintuigen, wijl deze de deuren zijn, waardoor de dood in mijne ziel binnensluipt. Tevens wil ik alle strikken, welke de wereld mij spant, ontvluchten en edelmoedig zekere spelen, vermaken, gezelschappen en personen vermijden, welke, gelijk de ondervinding mij geleerd

heeft, mij gevaarlijk zijn. Vooral echter erken ik de noodzakelijkheid, van in alle bekoringen mijne toevlucht door het gebed te nemen tot Jesus en tot Maria, omdat ik niet door mij zelven, maar eenig en alleen door Gods genade en Maria's bijstand, kuisch en zuiver volgens mijnen staat kan leven. En dikwijls wil ik waardig tot de H. Sacramenten naderen, om daardoor aan te vullen wat er ontbreekt aan mijne zwakheid.

GEBED.

O kuische Maagd, o vlekkelooze Moeder Maria! ik begrijp dat ik niet kan rekenen op uwen Altijddurenden Bijstand, tenzij ik mij dien waardig make door uwe deugden na te volgen. En wijl gij geene deugd meer op prijs gesteld hebt dan de engelachtige kuischheid, is er ook geene, welke mij uwen Bijstand zoo verzekeren kan als deze. Maar, helaas! wat al smetten zijn er op mijne ziel en aan hoevele overtredingen dezer deugd heb ik mij schuldig gemaakt! Doe mij dan, o Moeder, door uwe voorspraak het verledene uit-

wisschen en sterk mij in de toekomst. Gij weet aan hoe veelsoortige gevaren ik ben blootgesteld, hoe vele woedende vijanden mij omgeven, wat diepe zwakheid er woont in mijn hart, en hoe de prikkel der booze begeerlijkheid mij aanhoudend tot zonden aanzet. Kuische Maagd! bewaar uw kind, en duld niet dat ik nogmaals bezwijk. Verleen mij uwen machtigen bijstand: daarmede wil ik gaarne medewerken, en ik beloof u, dat ik, door de edelmoedige beheersching van mij zelven en door het aanwenden aller middelen, welke te mijner beschikking zijn, u zoo tevreden zal stellen, dat het u nooit spijten zal mij uwen moederlijken bijstand geschonken te hebben. Bewaar deze goede bedoelingen, o Moeder! en deze heilige voornemens in mijn hart, en geef dat ik door een kuisch en vlekkeloos leven mij uwe grootste gunsten waardig make op aarde en daardoor verdien eens tot de aanschouwing Gods toegelaten te worden in den hemel. Amen.

Hierna bidt men negen malen het
Wees gegroet.

VIJFDE DAG.

Maria bezorgt ons door haren Altijddurenden Bijstand den geest des gebeds.

Erant perseverantes unanimiter in oratione... cum Maria matre Jesu. Act. Apost. I. 14.
Allen waren eendrachtiglijk volhardende in het gebed... met Maria, de Moeder van Jesus.

OVERWEGING.

GEEST DES GEBEDS IN MARIA. — Vrij mogen wij zeggen met den H. Alphonsus (*Heerlijkh. v. Maria.* IV. § 10.) dat geheel het leven van Maria geheiligd was en toegewijd aan God door het gebed. Van af het eerste oogenblik harer Onbevleete Ontvangenis bezat zij het volmaakte gebruik der rede, en naarmate haar geest door eene verhevener kennis van God verlicht was, streefde haar hart met grootere vurigheid naar dat hoogste goed, welks beminnelijkheid zij zoo wel erkende. De jaren harer kindsheid en eerste jeugd sleet zij verre

van de verstrooiingen der wereld in de eenzaamheid van Jerusalems tempel en al de gedachten van haren geest, al de geneigdheden haars harten waren eenig en alleen voor haren God. Door de teedere vurigheid harer verzuchtingen bespoedigde zij, gelijk vele Heiligen leeren, de voltrekking van het geheim der menschwording van Gods Woord, en ter liefde van Maria, zegt de H. Alphonsus (*Leerrede over de opdracht van Maria. II.*) verhaastte de goddelijke Verlosser het uur zijner nederdaling op aarde. Doch het was voornamelijk na Jesus' geboorte, dat Maria's leven een ononderbroken gebed was. O wonderbaar en gelukkig verkeer van Maria met Jesus, haar Kind, haren God en haar Verlosser! Ach! hoe gevoelt de zuivere Moedermaagd zich aanhoudend getroffen en aangedaan op het gezicht van dien Godmensch, die haar gehoorzaamt en met wien zij zoo gemeenzaam en vertrouwelijk mag omgaan! Elke dienst, dien zij hem bewijst, is eene akte van vereering en

aanbidding, eene oefening der hoogste godsvrucht. De vermoeyenissen, welke zij ondergaat, om Jesus te voeden, te verplegen en te beschermen, zijn zoo vele offeranden, welke de zuiverste liefde tot God voor beginsel hebben. Hare vragen, aan Jesus gericht, zijn vurige gebeden; hare samenspraken met Hem zijn verheven meditatiën; de liefkoozingen, welke zij hem geeft, zijn vervoeringen van hemelsche liefde; de inwendige vreugde, welke zij smaakt als zij Jesus mag omhelzen, als zij hem zoo lief onder hare oogen ziet opgroeien, zijn verrukkingen der allerhoogste bespiegeling. En elke blik van Jesus op Maria is een vurige liefdeschicht, elk antwoord eene goddelijke inspraak, elk woord een woord van genade en van leven, de ziel van Maria doordringend, om haar meer en meer te zuiveren, te heiligen en te vergoddelijken. En dat hemelsch leven van Maria in het gezelschap van Jesus, dat meer dan engelachtig verkeer met Jesus duurde drie en dertig jaren. Na Jesus' smart-

vollen kruisdood zien wij haar met de Apostelen en leerlingen in de eetzaal van Jerusalem, om daar de nederdaling des H. Geestes te verbeiden in stille eenzaamheid en in vurig gebed. En in de jaren, die zij tot troost der Apostelen, tot leering der Evangelisten, tot aanmoediging der eerste geloovigen nog doorbracht op aarde, was haar leven niets anders dan eene lange verzuchting naar haren God en haar Kind, en haar dood was de bekroning van zulk een leven, was eene zoo vurige vervoering van liefde, en zoo gloeiend verlangen naar God, dat hare ziel daardoor van het lichaam gescheiden werd. Nu zetelt Maria op haren troon naast Jesus, haar Kind in de glorie des hemels. Daar vermag zij alles door haar gebed; daar offert zij onophoudelijk de verdiensten van haar gebed op aarde voor ons, hare kinderen, op; daar stelt zij geen einde aan hare smee-kingen, om ons de genaden te verwerven, waaraan wij behoefte hebben, en vooral om ons den geest

des gebeds te verkrijgen, die de waarborg is van alle andere gaven en het onderpand onzer zaligheid.

TOEPASSINGEN. — Niets kunnen Maria's smeekingen ons baten, als wij ons gebed met het hare niet vereenigen en den geest des gebeds niet zoeken te verwerven volgens het voorbeeld, dat zij ons daarvan gegeven heeft. Die geest vordert niet alleen, dat wij op de gestelde tijden onze smeekingen aan God opdragen; dat wij, bij voorbeeld, des morgens en des avonds ons gebed verrichten, dat wij in bijzondere omstandigheden en moeielijkheden des levens tot God gaan; dat wij de Zon- en Feestdagen als ware christenen heiligen; maar dat wij in eene voortdurende vereeniging met God leven; dikwijls en gaarne en als onwillekeurig aan God denken; door herhaalde schietgebeden en vurige verzuchtingen onzen geest tot God verheffen, door het onderhouden der eens door ons aangenomen devotiën onze gehechtheid aan God betuigen; die geest vordert al verder dat wij in de be-

proevingen, ziekten en wederwaardigheden des levens onzen troost bij God en bij Jesus' kruis zoeken, en vooral dat wij steeds letten op de goede intentie of zuiverheid van meening in al onze werken. Dikwijls klagen wij dat God ons niet verhoort en dat wij door Hem verlaten worden. Moeten wij dat niet aan ons zelven, aan het gemis van den geest des gebeds toeschrijven? Hoe vaak gebeurt het niet, dat deze geest ons geheel vreemd is; dat zelfs de gebeden, welke wij storten, niet opgaan tot God, omdat zij niet met de noodige gesteldheid om verhooring te kunnen vinden, verricht worden, en het hart al te dikwijls er geen deel aan heeft? Vragen wij dan de Moeder van Altijddurenden Bijstand, dat zij den geest des gebeds voor ons verkrijge.

GEBED.

Ik kan mij niet beklagen, o goe-dertieren Moeder Maria! dat ik zoo weinig genaden en gunsten van den

hemel verkrijg, en dat ik door mijn gebed zoo zelden de bevrijding van eene of andere geestelijke of tijdelijke beproeving verwerf. Want hoe onbeduidend is mijn bidden en hoezeer mis ik den geest van gebed! Meestal heb ik mij tevreden gesteld met vluchtig en haastig een gebed te spreken, maar het was onbezield en levenloos, omdat, terwijl mijne lippen baden, mijn geest en mijn hart verre waren van God. Voortaan, o Moeder, zal ik meer verkrijgen, omdat ik u getrouwer zal navolgen. Heb ik vroeger zelden en met lauwheid en verstrooidheid gebeden, voortaan zal ik bidden met vurigheid en aandrang, opdat God verleene aan mijne standvastigheid wat Hij mij om mijne onwaardigheid zoude kunnen weigeren, Verleen mij ook de genade, van voortaan gaarne aan Jesus te denken en mij met Hem te onderhouden; geef dat ik voortaan door schietgebeden mijne dagen en door eene zuivere meening al mijne handelingen heilige; geef mij den goeden wil, om dik-

wijls een weinig tijds op mijne gewone bezigheden uit te zuinigen, ten einde dien toe te wijden aan God en aan mijne ziel door het bijwonen der H. Mis, door het bidden van den rozenkrans en het nagaan van de stationen van den Kruisweg; maar geef vooral dat ik steeds in de bekoring mij wende tot Jesus en tot u, o Moeder van Altijddurenden Bijstand. Amen.

Hierna bidt men negen malen het
Wees gegroet.

ZESDE DAG.

Maria's Altijddurende Bijstand is een krachtig hulpmiddel tot een godvruchtig leven.

Pietas ad omnia utilis est. 1 TIM. IV. 8.
De godsvrucht is tot alles nuttig.

OVERWEGING.

MARIA, HET TOONBEELD VAN EEN GODVRUCHTIG LEVEN. — De ware godsvrucht is niets anders dan het oprechte verlangen en de voortdurende ijver om, door godsdienstige oefeningen, aan God de vereering en de hulde te betuigen, welke Hem toekomen. Hoe dieper 's menschen geest in de kennis van God ingaat, hoe beter men de noodzakelijkheid dier hulde en dier vereering erkent; daarom is het een onmisbaar vereischte voor de ware godsvrucht, dat zij verlicht en gegrond zij op de kennis van God en zijne volmaaktheden. Maria stelde zich niet tevreden met het bovennatuurlijk licht,

haar
inge
stre
God
lezi
over
Nog
Jesu
deug
zorg
van
te s
haar
leve
Op
ste
E
Moe
god
zon
den
gew
loop
ziel
vol
hed
me

haar door de genade des H. Geestes ingestort; het was haar rusteloos streven die oorspronkelijke kennis van God nog te ontwikkelen door de lezing der Heilige Boeken en door de overweging van Gods grootheden. Nog meer legde zij zich er op toe, Jesus, het goddelijk toonbeeld aller deugden, te beschouwen, met de meeste zorgvuldigheid al zijne woorden op te vangen en al zijne handelingen gade te slaan, ten einde die te bewaren in haar hart en daarvan den regel haars levens en van haar gedrag te maken. Op die wijze verkreeg Maria de hoogste rijkdommen der godsvrucht.

En deze deugd had in de zalige Moedermaagd niets stootends: hare godsvrucht was zonder gemaaktheid, zonder bitterheid voor anderen. Naar den uitwendigen schijn was haar leven gewoon en volstrekt niet in het oog loopend; maar in 't geheim van hare ziel streefde zij naar de verhevenste volmaaktheid. Als men de bijzonderheden haars levens beschouwt, zoude men zeggen dat zij niet uitschijnt

boven anderen. 't Is overal de eenvoudigheid der duif. Als kind in Jerusalems tempel, als bruid en als moeder schijnt zij in alles aan andere dienaren en dienaressen Gods gelijkvormig. De vurige gloed harer godsvrucht en haar buitengewone vooruitgang op de wegen der heiligheid blijven verborgen onder den zedigen sluier van een gewoon leven. Hare huiselijke bezigheden, hare dagelijksche verplichtingen, hare liefdewerken jegens hare nicht Elisabeth en jegens andere personen, beletten hare godvrucht niet, maar ontleenen daaraan hare waarde en haren luister. Het is dan ook niet te verwonderen, dat deze deugd, welke de belofte van het tegenwoordige en van het toekomstige leven heeft ontvangen, zoo rijke zegeningen voor Maria opleverde. Reeds gedurende haar sterfelijk leven werd de godvruchtige Maagd met de uitstekendste gaven en genadegunsten als overladen en nam God zijn behagen er in op onuitsprekelijk innige wijze zich met haar te vereenigen. Doch deze ver-

eeni
eene
wac
onz
in
wor
Die
ma
zij i
Bij
te
T
wij
de
ong
lijk
ver
me
nie
die
nie
van
hu
Ph
go
ter
vla

eeniging in den tijd was nauwelijks eene schaduw der belooning, die haar wachtte in de glorie en die zoozeer onze gedachten te bovengaat, dat wij in eeuwigheid niet verzadigd zullen worden door derzelver beschouwing. Die belooning is de grondslag harer macht en het zeker onderpand, dat zij in staat is door haren Altijddurenden Bijstand ons de gaaf der godsvrucht te bezorgen.

TOEPASSINGEN. — Maar al te dikwijls gebeurt het in de wereld, dat de godsvrucht weinig verlicht is en ongeregeld. Velen zijn er die de wezenlijke verplichtingen van hunnen staat verwaarloozen om zich bezig te houden met oefeningen en devotiën, welke niets ander zijn dan bijzaken; velen die zulke vrijwillige oefeningen voor niets ter wereld zullen nalaten en die van eene andere zijde toegeven aan hunne hartstochten. Zoo deden de Phariseën: maar Jesus sprak zijn goddelijk wee over hen uit, omdat, terwijl zij stipt waren in het oppervlakkige, zij de gewichtigste voor-

schriften der wet overtraden. De grondslag aller ware godsvrucht is het volbrengen van den wil des Vaders, die in de hemelen is. — Daar zijn er anderen, die een godvruchtig leven willen doen samengaan met een leven volgens den geest en de grondstellingen der wereld, en wier gemoed openstaat voor de liefde voor de wereld en hare verlustigingen. Zij werpen zich in de grootste gevaren en stellen zich bloot aan alle verleiding. Des morgens zullen zij de H. Mis bijwonen, en des avonds in een wereldsch gezelschap verschijnen; dagelijks den rozenkrans bidden en dagelijks ook gevaarlijke boeken lezen. Dezulken willen de eene helft van het hart aan de wereld, de andere helft aan God geven; doch zij vergeten dat 's menschen hart te klein is om tevens God en de wereld te bevatten en zij denken niet aan de uitspraak des Heeren, dat er even weinig overeenkomst bestaat tusschen Christus en Belial, tusschen God en de wereld, als tusschen het licht en de duisternis. — Nog anderen worden

er g
van
beha
eige
door
aan
ontv
ooge
zij, u
teleu
hun
wel
vare
eene
in b
leen
de i
op
van
onaa
ving
afke
mak
gen
uit
ken
aan

er gevonden, die in hunne oefeningen van godsvrucht niet God en Zijn welbehagen, maar zich zelven en hunne eigene voldoening zoeken, en die daardoor alle bovennatuurlijke verdiensten aan hunne daden en handelingen doen ontvallen. En omdat zij God niet beoogen, gebeurt het menigmaal, dat zij, uit menschelijk opzicht, of om andere teleurstellingen hunner eigen liefde, aan hunne godvruchtige oefeningen vaarwel zeggen en hunne goede werken laten varen. Men onderscheidt zich als lid eener vereeniging van liefdadigheid of in het bezoeken van arme zieken; men leent zijne medewerking aan alle goede instellingen: doch die ijver steunt op de lofspraken en de bewondering van anderen; van daar dat de minste onaangenaamheid, eene lichte versterking, een voorbijgaand woordje van afkeuring aan al dat goede een einde maken. — Wederom anderen volbrengen hunne oefeningen van godsvrucht uit loutere gewoonte, zonder nadenken, zonder ingetogenheid, zonder aandacht; zij spreken tot God met

hunne lippen, maar het hart is verre van Hem verwijderd; doch zulke levenlooze godsvrucht kan aan het gebed geene kracht geven om ten hemel op te stijgen.

Ik wil heden onderzoeken of mijne godsvrucht niet op eene of andere wijze vervalscht wordt, en of de daar aan-gegeven kenteekenen niet in haar worden gevonden, en daarna wil ik mij wenden tot Jesus' Moeder, om door haren Altijddurenden Bijstand de gaaf der godsvrucht te verkrijgen.

GEBED.

Treurig kom ik tot U, o Moeder van Altijddurenden Bijstand! want ik moet erkennen dat vele deugden, die ik meende beoefend te hebben, en dat vele mijner godvruchtige oefeningen niets geweest zijn dan eene loutere schijn en eene schaduw van deugd. Hoe heb ik mij zelven toch zoo kunnen verblinden! Ik hechtte mij aan het oppervlakkige en verloor het wezenlijke uit het oog en mijn eigen

wil stelde ik maar al te dikwijls in de plaats van Gods welbehagen! Daarenboven meende ik, althans mijne daden getuigen zulks, God en de wereld te kunnen voldoen; godvruchtig te kunnen leven zonder de wereld te vluchten en te haten. Dwaasheid, die ik nooit genoeg kan betreuren! En wat misschien nog erger is, o Maria! is, dat schier al mijne goede werken en godvruchtige oefeningen aangestoken en grootelijks weggeknaagd zijn door de eigenliefde en eene valsche zelfzucht. In plaats van bovennatuurlijk leven vind ik in mijne godsvrucht niets dan nalatigheid en koelheid. Het is waar, ik bid veel, maar mijn hart bidt niet mede; dagelijks verschijn ik in de kerk, ben tegenwoordig in de H. Mis en dikwijls communiceer ik, maar ach! hoe levenloos en onaandachtig! wekelijks verschijn ik voor den biechtvader, maar, helaas! meer uit gewoonte dan om mij te verbeteren; herhaaldelijk aanhoor ik Gods woord, maar het vermurwt mijne ziel niet. Doch nu gevoel ik het: ik moet, ik wil dat

alles veranderen, en ik vertrouw, o Moeder, dat uw Altijddurende Bijstand mij zal sterken in het streven naar de godsvrucht. Leer mij bidden, o Moeder! en sterk mij, om voortaan de wegen der godsvrucht op waardige wijze en naar uw voorbeeld te bewandelen, opdat geheel mijn leven strekke tot vereering en verheerlijking van God, aan wien alleen alle eer en glorie toekomt. Amen.

Hierna bidt men negen malen het
Wees gegroet.

Ma
N
mee
mer
king
ons
deug
ben
voln
zeke
beoe
ste
meer
verk
goed
God.

ZEVENDE DAG.

Maria bezorgt ons door haren Altijd-
durenden Bijstand het geduld in
het lijden en in de beproevin-
gen dezes levens.

Doler meus in conspectu meo semper.
Ps. xxxvii. 18.

Mijne smart is altijd voor mijne oogen.

OVERWEGING.

MARIA'S LIJDEN. — Het is een alge-
meen onder de godgeleerden aangenomen
beginsel, dat God, ter verheerlij-
king van de Heiligen, zijne vrienden,
ons door hunne voorspraak vooral die
deugden verleent, waarin zij zelven heb-
ben uitgeschenen en die zij met meer
volmaaktheid beoefend hebben. Voor-
zeker, alle deugden zijn door Maria
beoefend en beoefend op de volmaakt-
ste wijze, en daarom is zij de alge-
meene Beschermster der christenen en
verkrijgen wij door hare voorspraak alle
goede gaven van onzen barmhartigen
God. Inzonderheid echter wordt haar

leven gekenmerkt en als beheerscht door het lijden; de kroon der smarten heeft nooit haar hoofd verlaten: zij heeft die gedragen met onovertreffbaar geduld en al de dagen haars levens vond zij de gelegenheid om zich te verzadigen met de wellusten des lijdens; daarom heeft zij dan ook verdiend de Moeder te worden van het heilige geduld en der lijdzaamheid.

Haar leven, zegt de H. Alphonsus (*Leerrede over de zeven smarten. I.*) was eene aaneenschakeling van smarten, en gelijk de roos te midden der doornen opgroeit, even zoo groeide Maria op te midden der droefheden. Hare weeën vermeerderden met de jaren, evenals de doornen aangroeien met den wasdom der bloem. De liefde is hare smart. Gelijk hare liefde niet te peilen is, zoo is haar weedom niet te beschrijven. De oorzaak, de bron van haar lijden is hare liefde tot den Verlosser en de voorkennis van zijn lijden: want die liefde doet haar deelen met het teederst medegevoel

in al zijne toekomstige smarten. Dat lijden van Maria begon niet met de voorzegging van Simeon in Jerusalems tempel: door het bovennatuurlijke licht, haar ingestort, kende zij, van af het eerste oogenblik van haar bestaan, den toekomstigen offerdood des Verlossers, en deze hare kennis werd aanhoudend klaarder door de lezing der gewijde boeken. Want het is buiten twijfel, gelijk de H. Alphonsus opmerkt, (*Leerrede over de zeven smarten*, 1) dat Maria, die meer door den H. Geest was verlicht dan de Profeten, ook beter dan zij de voorzeggingen verstond, welke nopens den Messias gedaan waren.

Toen zij eens de Moeder des Verlossers geworden was, werd haar lijden onzeggelijk grooter: hare bovennatuurlijke liefde tot God paarde zich aan hare natuurlijke moederliefde tot haar aanbiddelijk Kind om hare teedere ziel te folteren. Zij zag het lieve Jesus-kind lijden in den armoedigen stal zijner geboorte; zij vergezelde Hem vluchtend naar Egypte: zij at met Hem het brood

der ballingschap, en hare liefde deed haar deelen in al dat lijden. Zoet was het haar den kleinen Jesus zoo schoon onder hare oogen te zien opgroeien: maar wat eene vreugde is voor eene gewone moeder, was haar eene grievende smart: immers zij wist, dat dat kind harer liefde, dat zij verpleegde en verzorgde en voedde, eens verscheurd zoude worden in al de ledematen van zijn gezegend lichaam. Groot vooral was haar lijden, toen de twaalfjarige Jesus te Jerusalem was gebleven zonder hare voorkennis, en hare ziel sidderde bij de gedachte, dat hij misschien in vijandige handen was gevallen. En in het huisje van Nazereth, waar haar leven zoo zoet en gelukkig schijnt, was haar lijden niet minder. Aanhoudend vlamde voor hare oogen het dreigende zwaard, dat, naar Simeons voorspelling, hare ziel zoude doorboren, en dagelijks scheen het haar vreeselijker. Want de tijd, zegt de H. Alphonsus, (*Leerrede over de zeven smarten* 1.) die alle smarten lenigt en alle wonden heelt, vermeerderde Maria's lijden:

dagelijks werd Jesus haar dierbaarder en liefelijker, en elke dag was eene toenadering tot zijn offerdood. Maar als eene oeverlooze en onpeilbare zee werd hare smart op den grooten dag, van 's Heeren lijden: zij werkte mede aan onze verlossing, daarom deelde zij in Jesus' smarten; daarom werd haar hart, gelijk de H. Laurentius Justinianus zegt, (*Serm. de Agon. Christi. cap. XXI.*) als een spiegel, waarin al de lijdensstooneelen en al de smarten van Jesus zich weerkaatsten. Doch haar geduld bleef onbezweken, en, niet neergeslagen door de droefheid, niet verpletterd door de smart, bleef zij staan onder het kruis, drui- pend van het bloed van haar goddelijk Kind. Door dat geduld verdiende zij, de Koningin der martelaren, de troost en de toevlucht te worden aller lijdenden, het toonbeeld en de Moeder tevens van het christelijk geduld.

TORPASSINGEN. -- Gelijk onze goddelijke Verlosser door zijn lijden de glorie is ingegaan, zoo moeten wij door dien- zelfden weg des lijdens tot de glorie

komen: de dienaren zijn niet beter dan de meester, en het is Gods eeuwig raadsbesluit, dat de uitverkorenen gelijkvormig worden aan het beeld zijns Zoons, aan den gekruisten Jesus. Vandaar dat het brood des lijdens ons dagelijksch brood is, en dat onze dagen van weedom en smart menigvuldiger zijn dan onze uren van vreugde. Hoe dwaas handelen dan velen, die klagen en morren, als de goede Jesus hun een enkelen druppel van zijnen lijdenskelk doet drinken en een licht spaandertje, eene kleine relikwie van zijn kruis te dragen geeft! Hoe dikwijls is het misschien mij zelven gebeurd, dat ik weigerde Gods vaderhand te kussen, als zij mij geleidde op den engen weg des kruises? Helaas! men verbeeldt zich in den hemel te kunnen komen zonder te lijden, terwijl Gods eeniggeboren Zoon, en de Moeder van Jesus, en alle vrienden des Heeren alleen door het lijden de kroon der zaligheid hebben verkregen. En dan, wat zijn al onze kruisen bij die

van Jesus en Maria vergeleken? En als een kind aan zijne moeder gelijkvormig moet zijn en wij de kinderen van Maria willen wezen, moeten wij haar dan niet navolgen in het lijden evenals in hare andere deugden? Daarenboven Jesus en Maria waren onschuldig: wij integendeel, hoeveel hebben wij niet te boeten! Nu, geene betere boetvaardigheid bestaat er dan de gewillige aanneming van alle lijden, dat God ons overzendt. — Met het oog op Jesus en Maria en op mijne vroegere zonden wil ik heden mij voornemen, in alle lichaamsspijnen geduldig te zijn, alle verongelijking met liefde te verdragen, allen tegenspoed en alle vervolging als het deel der uitverkorenen te beschouwen, en mij in het goede als in het kwade volkomen aan Gods wil te onderwerpen. Moge Maria's Altijddurende Bijstand mij sterken om deze gewichtige voornemens ten uitvoer te brengen.

GEBED.

Tot u, o Koningin der martelaren

en Moeder van smarten! richt ik mij vertrouwend: gij zult mijne bede niet versmaden. Het lijden drukt mij, o Moeder! en smarten overvallen mij van alle zijden, droefheden vervullen mijne ziel en tegenspoed maakt mij het leven zwaar, huiselijke bitterheden vergallen mijne dagen, en ik mis de edelmoedigheid en het geduld, welke noodig zijn om onder al die kruisen niet te bezwijken, en in plaats van Gods vaderhand te kussen, mor ik tegen Hem in ongeduld. Hoevele verdiensten heb ik daardoor verloren! Hoe moet ik treuren, als ik bedenken, dat elk oogenblik van lijden bestemd was om een parel te hechten aan mijne kroon; en dat ik al die gelegenheden, om mijne kroon op te luisteren en te voltooien, verloren heb laten gaan, omdat ik mijn wil niet wist te schikken volgens Gods wil. Maar ik verheug mij, o Moeder, dat het lijden duren zal zoolang mijn leven duurt, en dat ik door mijne onderwerping aan Gods wil en door het geduld in mijne kruisen het ver-

lor
ste
ge
da
mi
he
Bij
uw
ver
en
me
mi
wa
van
vor
kru
aan
da
in
Bij
vlo
ma
lijd

A

lorene eenigermate zal kunnen herstellen. Ziedaar mijn innig verlangen: maar ik vrees, o heilige Maagd! dat ik nogmaals bezwijken zal onder mijne zwakheid. Daarom zult gij mij helpen, door uwen Altijddurenden Bijstand dermate mij sterken en door uwe voorspraak mij zoovele genaden verkrijgen, dat ik voortaan geduldig en tevreden blijve in het lijden, en met onderwerping en zelfs met vreugde mijn kruis drage. Dan zal ik op waardige wijze al mijne overtredingen van vroegere jaren uitboeten, gelijkvormig worden aan mijn lieven gekruisten Jesus, en gelijkvormig ook aan u, o mijne Moeder! Dat God mij dan beproeve, ik stem er volgaarne in toe! want ik vertrouw, dat uw Bijstand, o Maria! mij des te overvloediger zal worden gegeven, naarmate mijne deelneming aan Jesus' lijdenskelk grooter zal zijn. Amen.

*Hierna bidt men negen malen het
Wees gegroet.*

ACHTSTE DAG.

Maria's Altijddurende Bijstand is onze steun in tijdelijke bezwaren.

Esurientes implevit bonis. LUC. I. 53.
Nooddriftigen heeft Hij met goederen overladen.

OVERWEGING.

MARIA VOORZIET GAARNE IN ONZE TIJDELIJKE BEHOEFTE. — Wij mogen er niet aan twijfelen, dat Maria niet zelden in haar leven met tijdelijke bezwaren te kampen en de lasten der armoede te dragen had. Wel was zij uit koninklijken bloede gesproten, wel was zij de Moeder van den almachtigen Schepper van hemel en aarde, maar desniettemin moest zij menige ontbering en veelsoortige ellenden verduren. Denken wij hier aan hare armoede in den stal van Bethlehem, aan haren zoo behoeftigen staat gedurende haar verblijf in Egypte en later in het huisje van Nazareth. Doch zij was volkomen in haren staat tevreden, en,

door de lasten der armoede geduldig te dragen, verdiende zij de toevlucht der christenen te worden in allen tijdelijken nood. — Ons vertrouwen op haar moet nog aangroeien door de gedachte aan de haar aangeboren goedertierenheid: het Evangelie geeft ons daarvan de duidelijkste bewijzen. Nauwelijks heeft zij vernomen, dat hare nicht Elisabeth hare hulp en hare diensten kan noodig hebben, of zij reist met allen spoed over het gebergte, om haar te gaan bezoeken en te dienen, ongevraagd en ongebeden, zoo bemerkt de H. Alphonsus (*Heerlijkh. van Maria* 1. 1^e hoofdst. § 1.) geeft zij op de bruiloft te Cana in Galilea de verlegenheid der echtgenooten aan haren Zoon te kennen. Doch als het mededoogen, als de barmhartigheid van Maria zoo groot was, toen zij nog op aarde omwandelde, hoeveel groter, zegt dezelfde Heilige, (*Heerlijkh.* 7^e hoofdst.) moet dan haar medelijden met ons zijn, nu zij in de glorie troont als Koningin van den hemel en aarde? Zij kent nu duidelijker al onze ellenden en de

kwalen, die ons treffen en zij evenredigt hare gunsten en weldaden aan onze behoeften. De heilige Kerk is daarvan zoo ten volle overtuigd, dat zij ons in alle droefheden Maria voorstelt als de Troosteres der bedrukten, in alle ziekten als de Behoudenis der zieken, in alle zielelijden als de Toevlucht der zondaren, in alle bezwaren des levens als de Bijstand der christenen. En inderdaad, zij is onze steun, onze hoop, onze troost en onze verkwikking in het tranendal dezer wereld. Gelijk de zon opgaat over allen, evenzoo verspreidt zich Maria's barmhartigheid over alle schepselen: in hare onuitsprekelijke goedertierenheid voorziet zij in de behoeften van allen, die haren bijstand behoeven. De geschiedenis der vroegere eeuwen en de dagelijksche ondervinding toonen ons door menigvuldige bewijzen, dat zij altoos bereid is in alle gevaren eene reddende hand te bieden aan degenen, die haar aanroepen, dat zij balsem bezit voor alle wonden, troost en ondersteuning verleent in allen nood en de tranen

af
wij
en
dig
te
wor
zij
bep
een
ons
tot
en
te
vee
nood
gel
Go
pro
T
is
den
Al
Zij
aln
nie
nie
we

afdroogt van allen die weenen. Somwijlen echter laat zij hare kinderen en vereerders met tijdelijke noodwendigheden kampen en schijnt zij niet te luisteren naar de bede, welke haar wordt toegezonden. Maar vermindert zij dan het lijden niet en laat zij de beproevingen voortduren, dan is het eenig en alleen, omdat de kwellingen ons door God tot ons hooger welzijn, tot onze zaligheid, zijn toegedacht; en wel verre van onze smeekingen te verwerpen, verhoort zij ze dan op veel verhevener wijze, door ons de noodige kracht te verleenen om met gelatenheid en met onderwerping aan Gods heiligen wil den tijd der beproeving te doorstaan.

TOEPASSINGEN.—Voor vele christenen is het eene zoete vreugde Maria onder den troostrijken titel van Moeder van Altijddurenden Bijstand te begroeten. Zij erkennen dat Maria eene biddende almacht is, omdat in den hemel de Zoon niets weigert aan de Moeder, die Hem niets geweigerd heeft op aarde. Zij weten dat Maria alle soort van wel-

daden en gunsten aan hare vereerders verleent, en toch missen zij het vertrouwen op Maria's voorspraak, wanneer zij door tijdelijke bezwaren worden overvallen, en niet zelden laten zij zich dan door dwaze droefheid en door eene soort van vertwijfeling medesleepen, in plaats van door de onderwerping aan Gods wil hun lijden vruchtbaar te doen worden aan verdiensten voor de eeuwigheid. — Anderen verliezen de noodzakelijkheid der aardische beproevingen uit het oog en de verheven bedoelingen, welke God zich daarbij voorstelt. Zonder die bezwaren zouden wij al te sterk ons hechten aan datgene, wat der wereld is en de vergankelijkheid van het aardische vergeten. Hoe gelukkiger men is volgens de wereld, hoe moeilijker de verheffing der ziel tot God wordt, omdat het tijdelijke geluk als een gewicht is, dat de ziel aanhoudend ter aarde neerdrukt. Hoe meer men te kampen heeft met lijden, met ziekten en tegenspoed, hoe meer gelijkvormigheid en trekken van

ove
gel
Mo
in
aar
rei
de
ind
we
wa
het
zw
—
en
be
me
H
so
vr
no
G
or
oc
va
is
aa
va

overeenkomst men bezit met den gekruisten Godmensch en zijne heilige Moeder. Vele zaligen juichen thans in de glorie, die door den weg der aardische beproevingen den hemel bereikt hebben, en die wellicht nooit de zaligheid zouden hebben verkregen, indien het lijden hun deel niet geweest ware op aarde. — Aan deze waarheden moet ik denken, wanneer het lijden mij drukt en de kruisen zwaar op mijne schouderen wegen. — Dikwijls zijn de tijdelijke rampen en kwellingen niets anders dan eene beproeving: God laat ze ons overkomen, opdat wij de gelegenheid vinden Hem onze getrouwheid te betuigen; somwijlen ook zijn zij een straf voor vroegere ongerechtigheden of voor ons nog aanklevende smetten, en dan laat God dat lijden toe tot afkorting van ons vagevuur. — Doch welke ook de oorzaak zij van onze beproevingen en van onze tijdelijke bezwaren, zeker is het, dat Maria, bijaldien wij haar aanroepen met vertrouwen, de kracht van haren Altijddurenden Bijstand zal

toonen door ons te troosten in onze bitterheden, door ons staande te houden in onze kwellingen, en vooral door ons eenige verzachting in ons lijden te bezorgen, en zelfs door ons ten eenen male van het lijden te bevrijden, indien zulke bevrijding strookt met het geestelijk welzijn onzer ziel. — Ik wil dan heden het voornemen maken, mij aan de voorspraak dier goedertieren en machtige Moeder in alle kwellingen en beproevingen des levens met een kinderlijk vertrouwen aan te bevelen.

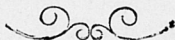
GEBED.

O Moeder van Altijddurenden Bijstand! ik kom tot u met een treurend hart en een diep bedroefd gemoed. Gij weet het, mijne kruisen zijn zwaar en mijne beproevingen menigvuldig; schier dagelijks moet ik worstelen tegen den tegenspoed en mijne jammeren worden aanhoudend grooter. Ware ik alleen in de wereld, o Moeder! mij dunkt, ik zoude dat alles verdragen, maar mijn lot is het lot tevens van

hen, die mij dierbaar zijn. Tot wien zal ik mij wenden tenzij tot u; wiens voorspraak is machtiger, wiens bijstand uitgebreider dan de uwe? Tot u dan, o machtige en goedertieren Vrouwe! wend ik mij vertrouwend, en ik dank mijnen God, dat Hij in zijne goedertierenheid u als Moeder aan mij heeft gegeven. Gij zijt mijne Moeder, dat zegt mij alles! Luister dan, o goede Moeder! naar mijne zuchten, aanhoor en verhoor mijne gebeden. Verminder, ik smeeek het u, mijn lijden; lenig mijne smarten; stel een einde door uwen Bijstand aan al mijne beproevingen. Zoolang reeds heb ik geleden, en nog zie ik geene uitkomst, als gij, o Maria! daarvoor niet zorgt. Tot u roep ik dan in mijne benauwdheid: gij zult mij niet ongetroost henen zenden; uwen bijstand vraag ik nederig: gij zult mij dien niet weigeren. Zoovelen zijn door u geholpen, ik zal dan ook door u gered worden: zie daar mijn vertrouwen. Zoude echter mijn lijden noodig zijn voor de zaligheid mijner ziel en zouden de tijde-

lijke kwellingen mij eene bron moeten worden van geestelijke genaden, dan stem ik toe in alles, dan onderwerp ik mij volkomen aan Gods wil, en vraag niets anders dan het geduld en de gelatenheid en nu en dan eenige druppelen troost voor mijn gefolterd gemoed. Amen.

Hierna bidt men negen malen het
Wees gegroet.

NEGENDE DAG.

Maria geleidt ons door haren Altijddurenden Bijstand ten hemel.

Janna coeli, ora pro nobis.
Deur des hemels, bid voor ons.

OVERWEGING.

MARIA'S ZORG VOOR ONZE ZALIGHEID.
— Het is eene onbetwistbare waarheid, dat, nadat God eens gewild heeft, dat de toestemming van Maria krachtdadig zoude medewerken om Jesus Christus aan de wereld te geven, dit eerste raadsbesluit niet meer gewijzigd wordt en dat wij dus voortdurend den Verlosser door de tusschenkomst van Maria zullen ontvangen. Zij heeft door hare vrije medewerking Jesus Christus aan het menschdom gegeven, en daarom zullen steeds alle genaden ter zaligheid, als niets anders zijnde dan de toepassingen dier eerste genade, ons door Maria, worden medegedeeld. Ziedaar den diepsten grond van haren Altijddu-

renden Bijstand, en den zekersten waarborg van ons vertrouwen op haar.

Dat barmhartige raadsbesluit des Heeren stelt haar in staat ons alle genaden, welke wij behoeven, te doen toekomen, en het is eene vreugde voor haar moederhart ons hare gunsten te kunnen schenken. Het is waar, soms worden wij voor haar kinderen van smarten. Maar zelfs dan, wanneer de zonde ons beroofd heeft van Jesus' liefde, blijft zij voor ons vol teederheid en medelijden; en vooral wanneer wij dan hare voorspraak inroepen, toont zij dat zij onze Voorspreekster en Middelaress is bij haren goddelijken Zoon. Door haar gebed weerhoudt zij dan Gods dreigenden arm en behoedt zij ons tegen de gramschap des Heeren; door hare voorspraak doet zij ons dan barmhartigheid in plaats van rechtvaardigheid, genezing en leven in plaats van straffen en dood vinden; in één woord, zij houdt dan niet op met bidden, zoolang zij ons de genade der bekeering niet bezorgd heeft.

(H.
hoo
M
groo
het
te v
Zoon
en
Jesu
zij
zwan
de v
mac
de
wan
kori
en
zij zi
om
Heer
§ 2
zijn
ziele
bloed
Ni
toon
pen

(H. Alph. *Heerlijkh. v. Maria.* i. 3e hoofdst. § 2.)

Maar is hare barmhartigheid zoo groot jegens ons, als wij uit zwakheid het ongeluk gehad hebben van in zonde te vallen en in de ongenade van haren Zoon, nog veel grooter is hare liefde en bezorgdheid voor ons, als wij in Jesus' vriendschap leven. Dan waakt zij over hare kinderen, om alle te zware bekoringen af te wenden, om de woede van Satan te beteugelen en machteloos te maken en om hen tegen de zonde te behoeden. En vooral, wanneer zij in den strijd en de bekoring vertrouwend tot haar roepen en haren bijstand afsmeeken, toont zij zich even bereidvaardig als machtig om ons te verdedigen. (H. Alphonsus. *Heerlijkh. van Maria.* i. 4e hoofdst. § 2.) Niets zoo natuurlijk: onze zielen zijn de prijs van Jesus' bloed en die zielen zijn haar dierbaar gelijk het bloed van haar Kind.

Niet minder liefderijk en hulpvaardig toont zij zich, wanneer wij haar aanroepen in zekere twijfelachtigheden voor

namelijk, wanneer het zaken betreft, die in een nauw verband staan met onze zaligheid. Dan verwerft zij ons het licht des hemels, en, daardoor bestraald, kunnen wij den wil Gods opzichts ons kennen; en dan verleent zij ons nog de kracht om volgens dien aanbiddelijken wil ons te gedragen. Dit ondervinden hare dienaars en dienaressen vooral in de onzekerheid nopens hunne roeping en hunnen levensstaat. De keuze van eenen staat is waarlijk eene levenskwestie voor tijd en eeuwigheid, want het geluk in dit en in het andere leven hangt grootendeels van eene goede keuze af: een misstap in deze groote zaak kan albeslissend zijn. Geen wonder dus, dat Maria zich zoo bezorgd toont, om allen, die haar smeeken, te verlichten bij de keuze van hunnen levensstaat en om hare kinderen op den weg te plaatsen, die, volgens Gods raadsbesluiten, hen ten hemel moet geleiden.

Nooit echter is Maria's bezorgdheid voor hare vereerders grooter dan in hunnen laatsten strijd op het doodbed.

Da
pe
wo
va
kr
ni
Go
ha
da
zel
ph
hoe
laa
ha
wij
zen
teg
sch
str
de
ber
ha
die
pla
ove
Zij

Dan waagt de duivel eene laatste poging, dan beproeft hij alles wat woede en list vermogen, om de ziel van den stervende in zijne macht te krijgen. Maria weet dat, en, als Koningin des hemels, gebiedt zij aan Gods Engelen, dat zij nederdalen en hare zieltogende kinderen bijstaan in dat beslissend uur. Ja, wij mogen zelfs de hoop voeden, zegt de H. Alphonsus, (*Heerlijkh. van Maria* i. 2e hoofdst. § 3.) dat Maria ons in het laatste uur zal komen helpen en door hare tegenwoordigheid troosten, indien wij tijdens ons leven niet verwaarloozen haar te dienen.

Het graf is de noodlottige klip, waartegen alle menschelijke vriendschap schipbreuk lijdt. Maar Maria's liefde strekt zich verder uit en is sterker dan de dood. Vooral in het vagevuur hebben hare kinderen haren troost en haren bijstand noodig, en zij weigert die niet, zoolang zij in de zuiveringsplaats voor hunne fouten of de daarvan overblijvende schulden moeten boeten. Zij bespoedigt hunne verlossing en zelf

voert zij hen na hunne zuivering in de omhelzing van Jesus.

TOEPASSINGEN. — Het leven van vele christenen is een schitterend bewijs van Maria's bezorgdheid, om hare kinderen door haren Altijddurenden Bijstand het leven te doen vinden en de zaligheid te doen putten bij den Heer. Evenals anderen leven zij in gevaren, worden door woedende vijanden omgeven, gevoelen elken dag den prikkel der begeerlijkheid, en toch volharden zij in de liefde en de genade Gods. Aan geen andere oorzaak kan men zulks toeschrijven dan aan hunne liefde tot Maria en aan hunne getrouwheid in haren dienst. Datzelfde geluk is ook mij voorbeleid. Ik moet mij dan wel overtuigen dat ik mij nooit beroepen kan op mijne zwakheid, op de menigvuldigheid der gevaren, op de hevigheid der bekoringen, op de woede mijner vijanden, om mijne zonden en mijn gestadig vallen en hervallen te verontschuldigen. Maria's Altijddurende Bijstand staat te mijner beschikking:

ik heb maar te roepen tot haar en mijn behoud is zeker. Wat ik dan tot mijn ongeluk verzuimd heb in het verledene, wil ik doen in de toekomst; — en thans, bij het einde dezer noveen, neem ik het vaste besluit, voortaan in alle bekoringen en gevaren, in alle twijfelachtigheden en onzekerheden, voornamelijk omtrent mijne roeping, tot de Moeder van Altijddurenden Bijstand te gaan. Ook voor mij zal zij eene goede en machtige Moeder en bereidvaardige Beschermster zijn, en door haar verdedigd, zal ik langs veiligen weg tot de zaligheid geraken.

GEBED.

O Moeder van Altijddurenden Bijstand, o machtige Vrouwe! gij kent den toestand mijner ziel en weet, dat ik dikwijls buiten het goede spoor geraakt ben, omdat ik verzuimd heb u aan te roepen. Dat zwarte verleden, die vroegere zonden betreur ik van harte en ik vertrouw dat God ze mij reeds

vergeven heeft. En toch ben ik vol vreeze, o Moeder! want mijne vroegere zwakheid doet mij sidderen, en, ofschoon Gods barmhartigheid mijne misdaden overtreft, gevoel ik toch, dat ik niet kan weten of ik haat dan liefde waardig ben. Maar ik werp mij in uwe armen, o Moeder! en ik beveel mij aan u: gij zult mij niet verstooten, gij zult uw kind niet verloren laten gaan om zijne vroegere zonden en de onwetendheden zijner jeugdige jaren. Doch ook mijne toekomst vertrouw ik u toe. De bekoringen overvallen mij aanhoudend, de gevaren zijn vreeselijk en de woede mijner vijanden is ontembaar: doch gij zult mij door uwen Altijddurenden Bijstand, over dat alles doen zegepralen. Neen, Moeder! verlaat mij niet, want dan ben ik onherstelbaar verloren. En indien gij mijn steun en bijstand blijft al de dagen mijns levens, ben ik zeker dat mijn dood zalig zal wezen, en dat gij in den laatsten strijd eene laatste overwinning aan uw kind zult doen behalen. Zoo zal ik blijven zegevieren

over mijne vijanden, en in den hemel,
 o zoete Moeder! zal ik u zegenen en
 prijzen, u danken en verheerlijken,
 omdat uw Altijddurende Bijstand
 mij het bezit der gelukzaligheid voor
 eeuwig verzekerd zal hebben. Amen.

Hierna bidt men negen malen het
 Wees gegroet.

LITANIE
 VAN ONZE LIEVE VROUW.

Heer, ontferm u onzer.
 Christus, ontferm u onzer.
 Heer, ontferm u onzer.
 Christus, hoor ons.
 Christus, verhoor ons.
 God, hemelsche Vader, ontferm u onzer.
 God Zoon, Verlosser der wereld, ontferm u onzer.
 God Heilige Geest, ontferm u onzer.
 Heilige Drievuldigheid, één God, ontferm u onzer.
 Heilige Maria, bid voor ons.
 Heilige Moeder Gods,
 Heilige Maagd der Maagden,
 Moeder van Christus,
 Moeder der goddelijke genade,
 Allerreinste Moeder,
 Allerzuiverste Moeder,
 Ongeschondene Moeder,
 Onbevleete Moeder,
 Beminnelijke Moeder,

bid voor ons.

Wonderbare Moeder,
 Moeder des Scheppers,
 Moeder des Zaligmakers,
 Allervoorzichtigste Maagd,
 Eerwaardige Maagd,
 Lofwaardige Maagd,
 Machtige Maagd,
 Goedertieren Maagd,
 Getrouwe Maagd,
 Spiegel der rechtvaardigheid,
 Zetel der wijsheid,
 Oorzaak onzer blijdschap,
 Geestelijk vat,
 Eerwaardig vat,
 Schoon vat van godsvrucht,
 Geheimzinnige roos,
 Toren van David,
 Ivoren Toren,
 Gulden huis,
 Ark des verbonds,
 Deur des hemels,
 Morgenster,
 Behoud der zieken,
 Toevlucht der zondaren,
 Troosteres der bedrukten,
 Hulp der Christenen,
 Koningin der Engelen,

bid voor ons.

Koningin der Aartsvaders,
 Koningin der Profeten,
 Koningin der Apostelen,
 Koningin der Martelaren,
 Koningin der Belijders,
 Koningin der Maagden,
 Koningin van alle Heiligen,
 Koningin zonder erfsmet ontvangen,
 Koningin van den Allerh. Rozenkrans,
 Lam Gods, dat wegneemt de zonden
 der wereld, spaar ons, Heer.
 Lam Gods, dat wegneemt de zonden
 der wereld, verhoor ons, Heer.
 Lam Gods, dat wegneemt de zonden
 der wereld, ontferm u onzer, Heer.
 Christus, hoor ons.
 Christus, verhoor ons.

Onder uwe bescherming nemen wij
 onze toevlucht, o heilige Moeder Gods!
 verstoot onze gebeden niet in onzen
 nood, maar verlos ons altijd van alle
 gevaren, o roemrijke en gezegende
 Maagd! onze Meesteres, onze Mid-
 delares en onze Voorspreekster! ver-
 zoen ons met uwen Zoon, vertoon ons
 aan uwen Zoon, beveel ons aan uwen
 Zoon.

bid voor ons.

Bid voor ons, heilige Moeder Gods.
Opdat wij waardig worden der beloften van Christus.

GEBED.

Wij bidden u, Heer! stort uwe genade in onze harten, opdat wij, die door de boodschap des Engels de menschwording van Christus, uwen Zoon, gekend hebben, door zijn lijden en kruis tot de heerlijkheid der verrijzenis worden gebracht. Door denzelfden Christus, onzen Heer. Amen.

SALVE REGINA.

Wees gegroet, Koningin, Moeder van barmhartigheid; wees gegroet ons leven, onze zoetheid en onze hoop.

Tot u roepen wij, ballingen, kinderen van Eva.

Tot u verzuchten wij, jammerend en weenend in dit dal van tranen.

Welaan dan, onze Voorspreekster, wend tot ons uwe barmhartige oogten; en toon ons na deze ballingschap de gezegende vrucht uws lichaams, Jésus. O goedertieren, o mededoogende, o zoete Maagd Maria.

Bid voor ons, heilige Moeder Gods.
Opdat wij waardig worden der be-
loften van Christus.

GEBED.

Almachtige, eeuwige God, die het
lichaam en de ziel der glorieijke
Moedermaagd Maria door de mede-
werking des H. Geestes hebt voorbe-
reid, opdat zij de waardige woonplaats
van uwen Zoon zoude verdienen te
worden; geef, dat wij, die met vreugde
hare gedachtenis viëren, door hare
goeëgunstige voorspraak van alle ons
bedreigende kwalen en van den eeuwi-
gen dood bevrijd worden. Door den-
zelfden Christus, onzen Heer. Amen.

L I T A N I E

TER EERE VAN

DEN H. ALPHONSUS MARIA DE LIGUORI.

Heer, ontferm u onzer.

Christus, ontferm u onzer.

Heer, ontferm u onzer.

Christus, hoor ons.

Christus, verhoor ons.

God, hemelsche Vader, ontferm u
onzer.

God Zoon, Verlosser der wereld, ont-
ferm u onzer.

God Heilige Geest, ontferm u onzer.

Heilige Drievuldigheid, één God, ont-
ferm u onzer.

Heilige Maria, zonder zonde ontvan-
gen, bid voor ons.

Heilige Alphonsus Maria, bid voor
ons.

Heilige Alphonsus Maria,

Apostel der armen en verlate-
nen,

Blakend van het vuur der
goddelijke liefde,

Christus' vurige aanbiddler in
het H. Sacrament,

Die alles voor allen geworden
zijt,

Ervaren gids op den weg der
volmaaktheid,

Fakkel der eeuw,

Glorie der priesters en bis-
schoppen,

Hartelijke minnaar van het
Kindje Jesus,

In ijver voor Gods huis ont-
stoken,

Jesus' edelmoedige navolger,

Kuisch en maagdelijk naar
lichaam en ziel,

Liefdevolle vereerder van den
lijdenden Jesus,

Machtige bestrijder der ket-
terijen,

bid voor ons.

Heilige Alphonsus Maria,

Nederig en geduldig van harte,
Onze veelvermogende bescher-
 mer in den hemel,
Pronksieraad van den gods-
 dienst en Leeraar der Kerk,
Rijk aan hemelsche zegenin-
 gen,
Spiegel der verhevenste deug-
 den,
Toonbeeld der Missionarissen,
Uitmuntend door alle gaven
 des H. Geestes,
Versmader der wereldsche
 grootheid en rijkdommen,
Waakzaam herder der u toe-
 vertrouwde kudde,
IJveraar voor het heil der
 zielen,
Zalvingvolle schrijver der
 Heerlijkheden van Maria,
 Lam Gods, dat wegneemt de zonden
 der wereld, spaar ons, Heer.
 Lam Gods, dat wegneemt de zonden
 der wereld, verhoor ons, Heer.

bid voor ons.

Lam Gods, dat wegneemt de zonden
 der wereld, ontferm u onzer, Heer.
 Christus, hoor ons.
 Christus, verhoor ons.

GEBED.

O God! die door den H. Alphonsus
 Maria, uwen Belijder en Bisschop, van
 ijver voor het heil der zielen blakend,
 uwe Kerk met eene nieuwe nakome-
 lingschap verrijkt hebt, wij bidden
 U, dat wij door zijne heilzame ver-
 maningen onderwezen en door zijne
 voorbeelden gesterkt, gelukkiglijk tot
 U mogen komen. Door Christus, onzen
 Heer. Amen.

GEBEDEN

ONDER DE H. MIS:

Volgens den H. Leonardus de Portu Mauritio.

Kort onderriicht over de wijze, waarop
men de heilige Mis goed kan
bijwonen.

Om de heilige Mis met voordeel bij te wonen, moet men in vereeniging met den priester deze geheimzinnige offerande aan God opdragen en het viervoudig einde, waartoe de heilige Mis is ingesteld, voor oogen houden. Wij moeten derhalve:

1°. Gods oneindige majesteit en opperheerschappij, die alle eer en allen lof verdienen, door het bijwonen der H. Mis vereeren en huldigen;

2°. Door de heilige Mis aan Gods rechtvaardigheid voldoening geven voor onze zonden;

3°. Hem daardoor tevens voor zijne weldaden bedanken;

4°. En zijnen bijstand en zijne genade afmeeken.

Wanneer wij de heilige Mis hooren, mogen wij niet vergeten, dat wij de medeoofferaars des priesters zijn en in zijne bediening deelen: immers hij draagt het Misoffer op in onzen naam, en hij vermaant ons, te zamen met hem te bidden, dat God zijne en onze offerande wille aannemen. Daarom moeten wij in den geest ons vereenigen met den priester en met hem het heilig offer mede opdragen.

Om dat alles met meer gemakkelijkheden te doen, kan men zich bedienen van de volgende wijze van Mis hooren.

Als de heilige Mis begint en de priester aan den voet des altaars zich vernedert en het CONFITEOR bidt, moeten wij ons op dezelfde wijze vernederen: een weinig ons geweten onderzoeken, ons opwekken tot een waar berouw, God ootmoedig om de vergiffenis onzer zonden smeeken, en den bijstand van den heiligen Geest en der heilige Maagd vragen; om de heilige Mis met den meesten eerbied en de diepste godsvrucht bij te wonen. Daarna moeten wij de heilige Mis in vier voorname deelen splitsen, om achtereenvolgens aan onze vier voornoemde verplichtingen jegens God te voldoen.

Van het begin der heilige Mis tot aan het Evangelie.

In het eerste gedeelte der H. Mis, van het begin tot aan het Evangelie, moeten wij aan onze eerste verplichting jegens God voldoen, namelijk: zijne oneindige lofwaardige majesteit en grootheid aanbidden, vereeren en huldigen. Te dien einde moeten wij met Jesus Christus ons verootmoedigen voor God; ons verdiepen in de beschouwing onzer nietigheid; mt alle oprechtheid erkennen, dat wij inderdaad niets zijn voor zijne overgroote majesteit. Aan die gevoelens van inwendige nederigheid moeten wij de uitwendige nederigheid paren, door in de zedigste en eerbiedigste houding bij het heilig Misoffer tegenwoordig te zijn: — en in die vernedering des geestes en des lichaams kan men de volgende gebeden aandachtig lezen.

O mijn God! ik aanbid u en ik erken u voor mijnen Heer en den meester mijns levens; ik betuig dat ik alles wat ik ben en alles wat ik heb, eenig en alleen aan uwe goedheid te danken heb. Maar wijl uwe opperste majesteit eene oneindige vereering verdient en eene eindelooze hulde vordert, en ik niets anders ben dan een ellendig schepsel, niet in staat om aan deze overgroote ver-

plichting jegens u te voldoen, bied ik u de vernederingen aan en de hulde, welke Jesus zelf u opdraagt op dit altaar.

Datgene wat Jesus doet, wil ik zelf doen. Met hem verootmoedig en verneder ik mij voor uwe hoogste majesteit. Ik aanbid u door de vernederingen, welke mijn Verlosser ondergaat. Ik verheug mij en wensch mij zelven er geluk mede, dat mijn goddelijke Jesus in mijne plaats u eene oneindige vereering en hulde aanbiedt.

Hier kan men zijn kerkboek sluiten en voortgaan met soortgelijke inwendige akten van ootmoedigheid te verwekken; men kan zich er over verheugen, God zoo oneindiglijk vereerd te zien, en het is voordeelig meermalen het volgende gebed te herhalen.

Ja, mijn God! ik gevoel eene allergrootste voldoening over de oneindige eer, welke door dit verheven offer aan uwe goddelijke majesteit bewezen wordt; mijne vreugde daarover is onuitsprekelijk en mijne tevredenheid kan ik niet door woorden uitdrukken.

Het is echter niet noodig zich letterlijk aan deze gebeden te houden, en met alle vrijheid kan men zich bedienen van alle woorden, welke door oprechte godsvrucht worden ingegeven: men zorge slechts in ingekeerdheid en innige vereeniging met God te blijven. Op zulke wijze voldoet men het best aan zijne eerste verplichting jegens God.

Van het Evangelie tot aan de Consecratie.

Van het Evangelie tot aan de Consecratie moet men zijne tweede verplichting jegens God vervullen, namelijk: aan Gods rechtvaardigheid voldoening geven voor de menigvuldige zonden, welke men bedreven heeft. Men moet dan over zijne zonden nadenken, en bij het zien der groote schulden, welke men aan Gods rechtvaardigheid te betalen heeft, kan men met een diep verootmoedigd en vermorzeld hart het volgende gebed uitspreken:

Ziehier, o mijn God! den verrader, die zoo dikwijls tegen u is opgestaan. Van leedwezen doordrongen, verfoei en verafschuw ik mijne ontelbare zonden, en bied u tot uitboeting daarvan de voldoening zelve aan, welke Jesus Christus u op het altaar aanbiedt. Ik offer u op al de verdiensten van Jesus, het Bloed van

Jesus, ja, denzelfden Godmensch Jesus, die zich gewaardigt, in zijne hoedanigheid van Slachtoffer, zijn oneindige offerande tot zijn heil op het altaar te hernieuwen. En wijl mijn Jesus hier op het altaar mijn Middelaar is en mijn Voorspreker, en wijl Hij door zijn kostbaar Bloed U voor mij om barmhartigheid smeekt, vereenig ik mijne stem met de stem van dat aanbiddelijk Bloed, en bid U mij de vergiffenis te schenken van de veelvuldige zonden, welke ik gepleegd heb....; Het Bloed van Jesus roept tot U om barmhartigheid; en mijn hart, doordrongen van droefheid, vraagt U evenzeer om erbarming. O God mijns harten! als Gij niet tot medelijden jegens mij bewogen wordt door mijne tranen, wordt het dan door de zuchten van mijnen Jesus! Op het kruishout heeft Hij voor geheel het menschdom barmhartigheid verkregen: zal Hij dan op dit altaar geene vergiffenis voor mij kunnen verwerven? Ja, ik verhoop het: om dat kostbaar Bloed zult Gij

mij al mijne boosheden vergeven; en ik van mijne zijde zal nooit tot aan mijn laatsten ademtocht ophouden dezelve te beweenen.

Hier sluit men wederom het kerkboek, om soortgelijke akten van een waar en oprecht berouw te herhalen; vervolgens moet men een vrijen loop laten aan de gevoelens zijner ziel, en zonder eenig woord uit te spreken, kan men in het diepst zijns harten tot Jesus zeggen:

Mijn beminnelijkste Jesus! geef aan mijne oogen de tranen van den H. Petrus, aan mijn hart het berouw van de H. Maria Magdalena, aan mijne ziel de droefheid van alle heiligen, die na groote zondaars geweest te zijn, ware boetelingen zijn geworden, opdat ik door de verdiensten dezer heilige Misofferande, de volkomen vergiffenis erlange van al mijne zonden.

Deze akten moet men dikwijls in diepe ingetogenheid herhalen, dan kan men zeker zijn, dat men daardoor volkomen voor zijne zondenschuld aan God voldoening zal geven.

Van de Consecratie tot aan de Communie.

Onder dit gedeelte der heilige Mls moet men nadenken over de ontelbare weldaden, welke men van God ontvangen heeft, en tot dankbaarheid Hem een slachtoffer van oneindige waarde opdragen, het aanbiddelijke Lichaam namelijk en het kostbare Bloed van Jesus Christus. De Engelen en Heiligen kunnen wij uitnoodigen, om God in onze plaats te bedanken. Het volgende gebed is daartoe geschikt.

Ik kniel hier neder voor uw aanschijn, o God mijns harten! en ik gevoel mij ten zwaarste tot dankbaarheid jegens U verplicht voor al de weldaden, waarmede Gij mij als overladen hebt en welke Gij mij later, zoowel gedurende mijn leven hier op aarde als in de eeuwigheid, nog verleenen zult. Ik erken dat uwe barmhartigheden jegens mij oneindig groot geweest zijn en nog zijn: maar ik ben bereid U die te vergoeden tot den laatsten penning. Tot voldoening voor alles wat ik U verschuldigd ben, offer ik U door de handen des priesters het goddelijke Bloed, het aanbiddelijke

Lichaamen het onschuldig Slachtoffer, hier rustend op het altaar. En ik ben er zeker van, dat deze offergave groot genoeg is, om U de gunsten te vergoeden, welke Gij mij geschonken hebt: oneindig is de waarde van dit offer, en daarom is het kostbaarder dan alle gaven, welke ik tot heden toe van U ontvangen heb of nog in de toekomst ontvangen zal.

Engelen Gods en gij, gelukzalige bewoners der hemelen! helpt mij in mijne dankbetuigingen aan God, en offert Hem tot dankzegging voor zijne veelvuldige weldaden niet slechts deze heilige Mis, welke ik het geluk heb bij te wonen, maar ook alle andere H. Missen, welke nu op de gansche aarde gelezen worden, opdat ik Hem daardoor eene volmaakte vergelding geve voor de teedere liefde, welke Hij mij getoond heeft, door mij zoovele gunsten te verleenen, en welke Hij mij nog toont en immer toonen zal door nieuwe weldaden, welke Hij bereid is mij te verleenen nu en in alle eeuwen der eeuwen. Amen.

Met welk een zoet welgevalen zal onze God van goedheid deze welgemeende dankbetuiging aannemen! Hoe zal Hij ten eenenmale bevredigd en voldaan zijn om deze offergave, die, om hare oneindige kostbaarheid, meer waard is dan de geheele wereld. Om echter deze godvruchtige en teedere gevoelens al meer en meer in ons op te wekken, moeten wij het gansche hemelsch hof uitnoodigen, om God in onze plaats te bedanken, en de Heiligen aanroepen, jegens wie wij eene bijzondere devotie hebben. In de vervoering onzer ziel kunnen wij dan het volgende gebed tot hen richten :

O gij, die mijne heilige voorsprekers bij God zijt, dankt voor mij zijne liefdevolle goedheid, opdat ik het ongeluk niet hebbe van als een ondankbare te leven en te sterven. Smeekt Hem dat Hij mijnen goeden wil aanneme en nederzie op de liefdevolle dankbetuigingen, welke mijn Jesus in mijne plaats Hem in dit Misoffer aanbiedt.

Men stelle zich niet tevreden met deze gevoelens slechts éénmaal uit te drukken, men herhale dezelve verschillende malen; op die wijze, men zij daar zeker van, zal men zich volmaakt kwijten van zijnen derden plicht jegens God.

Van de Communie tot aan het einde der Mis.

Terwijl de priester het Lichaam en Bloed des Heeren op wezenlijke wijze nuttigt, moeten wij geestelijker wijze communiceeren. Vervolgens moeten wij onze blikken op God vestigen, die in ons hart woont, en met vertrouwen Hem groote genaden vragen. Jesus zelf, die op dat oogenblik met ons vereenigd is, *) bidt en vraagt zegeningen voor ons, en daarom moeten wij dan ons hart als het ware te verruimen, niet tevreden zijn met slechts eenige genaden af te smeeken, maar groote en kostbare gunsten vragen; het offer toch van zijnen Zoon, dat wij Hem brengen, bezit eene oneindige waarde. In diepe nederigheid kan men dan op de volgende wijze bidden:

O God mijner ziel! ik erken mij uwer gunsten onwaardig; in alle oprechtheid belijd ik, dat ik, om de menigvuldigheid en de grootheid mijner zonden, op geenerlei wijze verdien door U verhoord te worden; maar kunt Gij de smeekingen wel verwerpen, welke uw aanbiddelijke Zoon U voor mijn welzijn op dit altaar aanbiedt, waarop hij zijn leven en zijn bloed voor mij slachtoffert.

*) Geestelijker wijze.

O God van liefde! neem de gebeden aan van Hem, die mijn Voorspreker is bij uwe majesteit, en verleen mij, om zijne verdiensten, al de genaden, welke Gij weet dat mij noodzakelijk zijn om het allerbelangrijkst werk mijner zaligheid te voltooien. In dit uur durf ik beter dan ooit U vergiffenis vragen van al mijne zonden en de genade der volharding in het goede tot het einde toe. En altijd steunend op de gebeden, welke mijn Jesus U opdraagt, vraag ik nog daarenboven voor mij zelve de genade, o mijn God! om alle deugden in een heldhaftigen graad te beoefenen en uwen krachtdadigsten bijstand, opdat ik waarlijk een heilige worde; en wat de anderen betreft, vraag ik U de bekeering der ongeloovigen, der zondaars en vooral van hen, die aan mij door de banden des bloeds of door geestelijke maagschap vereenigd zijn. Ik smEEK U nog om de bevrijding, niet eener enkele ziel, maar aller zielen, welke op dit oogenblik in het vagevuur lijden: verlos haar

uit dien kerker en geef dat die zuiveringsplaats aan al de daar aanwezigen geopend worde. Moge eindelijk de kracht dezer offerande onze rampzalige wereld in een U welbehagelijk paradijs veranderen, waar Gij door alle menschen bemind, geëerd en verheerlijkt wordt, opdat het aan ons allen eens gegeven worde U in de eeuwigheid te loven en te zegenen. Amen.

Hier kunnen wij verder zonder eenige vrees alles vragen wat wij verkiezen, zoowel voor ons zelve, als voor kinderen, vrienden, bloedverwanten en allen, die ons dierbaar zijn, en laten we niet vergeten Gods bijstand te vragen in al onze geestelijke en tijdelijke behoeften. Tevens moeten wij voor de geheele Kerk bidden en God smeeke, dat Hij haar gelieve te bevrijden van de kwalen, welke haar treffen, en dat Hij haar de volheid van al zijne zegeningen verleene. Ons gebed mag niet lauw, maar moet vertrouwend wezen; want zeker zullen onze gebeden, wijl zij door de smeekingen van Jesus ondersteund worden, verhooring vinden.

Als de heilige Mis geëindigd is, zal men niet nalaten eene korte dankzegging te doen en te zeggen:

Wij bedanken U voor al uwe wel-

dadē, o almachtige God ! die leeft
en heerscht in alle eeuwen der eeuwen.
Amen.

Als gij de kerk verlaat, keer dan huiswaarts in
dezelfde gevoelens en aandoeningen, alsof gij bij
het bloedig Offer van Jesus op den Calvarieberg
waart tegenwoordig geweest.

BLADWIJZER.

— 0 —

	bladz.
INLEIDING.	I
I. HOOFDSTUK. De oude Sint-Mattheus-kerk op den Esquilino te Rome.	1
II. HOOFDSTUK. O. L. V. van Altijddurenden Bijstand wil te Rome in de Sint-Mattheuskerk vereerd worden.	8
III. HOOFDSTUK. Hoe O. L. V. van Altijddurenden Bijstand gedurende drie eeuwen te Rome vereerd wordt en hoe hare beeltenis verloren gaat bij de verwoesting der Sint-Mattheus-kerk.	19
IV. HOOFDSTUK. De beeltenis van O. L. V. van Altijddurenden Bijstand wordt door een Pater Redemptorist wedergevonden.	29
V. HOOFDSTUK. De Paters Redemptoristen worden in het bezit van de heilige beeltenis gesteld.	44
73	19.

- VI. HOOFDSTUK. O. L. V. van Altijddurenden Bijstand wordt met groote plechtigheid op den Esquilino in de Sint-Alphonsuskerk geplaatst. 50
- VII. HOOFDSTUK. De vereering van O. L. V. van Altijddurenden Bijstand verspreidt zich te Rome en in vele andere landen. 63
- VIII. HOOFDSTUK. O. L. V. van Altijddurenden Bijstand is onder dien nieuwen titel de Beschermster van de heilige Kerk en van den Heiligen Stoel. 77
- IX. HOOFDSTUK. O. L. V. van Altijddurenden Bijstand is de Beschermster van de Christenen in hunne tijdelijke behoeften. 89
- X. HOOFDSTUK. O. L. V. van Altijddurenden Bijstand is de Beschermster van de Christenen in hunne geestelijke behoeften. 124
- XI. HOOFDSTUK. Plechtige krooning van O. L. V. van Altijddurenden Bijstand door het Kapittel van Sint Pieter. 144
-

GODVRUCHTIGE OEFENINGEN

ter eere van O. L. V. van Altijddurenden Bijstand.

Over de verschillende oefeningen, welke men ter eere van deze Madonna kan verrichten.	152
Drie gebeden ter eere van O. L. V. van Altijddurenden Bijstand met aflat en verrijkt.	
Eerste gebed.	156
Tweede gebed.	158
Derde gebed.	160
Gebed bij wijze van Litanie om aan de H. Maagd haren Al- tijddurenden Bijstand in alle dingen te vragen.	162
Litanie ter eere van O. L. V. van Altijddurenden Bijstand.	170
Schietgebeden bij de verschil- lende omstandigheden, waarin men zich dagelijks bevinden kan.	178
Gezang ter eere van O. L. V. van Altijddurenden Bijstand.	183

GEBEDEN

voor al de dagen der Meimaand.

- I. Om zich aan de Moeder van
Altijddurenden Bijstand aan te
bevelen. 187
- II. Om een kinderlijk vertrouwen
op Jesus en Maria te verkrijgen. 192
- III. Om zich aan de barmhartig-
heid van Maria aan te bevelen. 196
- IV. Om zich aan de voorspraak
van Maria aan te bevelen. 201
- V. Om den bijstand van Maria
te vragen. 205
- VI. Om de liefde tot Jesus en
Maria te vragen. 209
- VII. Om eene vurige liefde tot
Maria te verkrijgen. 214
- VIII. Om de vergiffenis van de
zonden en de genade der be-
keering te vragen. 218
- IX. Om Maria te bedanken dat
men door haar van de hel
bevrijd is. 223
- X. Om door de voorspraak van
Maria de zaligheid te vragen. 226

- XI. Om aan Maria haren bijstand
in de bekoringen te vragen. 230
- XII. Om door de voorspraak van
Maria vooruit te gaan in de
deugd en heiligheid. 234
- XIII. Om alle genaden, ter zalig-
heid noodzakelijk, aan Maria
te vragen. 237
- XIV. Om de vergiffenis van de
zonden tegen de zuiverheid en
om de heilige deugd van
kuischheid te verkrijgen. 242
- XV. Om den geest des gebeds
van Maria af te smeeken. 246
- XVI. Om aan Maria haren bij-
stand te vragen, ten einde uit
de geestelijke lauwheid te kun-
nen opstaan. 251
- XVII. Om de genade te vragen
van zich meer en meer van de
wereld te onthechten. 255
- XVIII. Om de deugd van gelijk-
vormigheid met Gods heiligen
wil te verkrijgen. 260
- XIX. In moeilijke omstandig-
heden, in twijfelachtigheden en
om zijne roeping te kennen. 264

- XX. In zielskwellingen en geestelijke verlatenheid. 268
- XXI. Om de uitroeiing van eene ondeugd, de overwinning van een gevaar tot zonde, of de verwijdering van eene booze gelegenheid te vragen. 273
- XXII. Om de genade te vragen van door eene goede biecht een einde te maken aan veelvuldige heiligschennissen en langdurige kwade gewoonten. 277
- XXIII. In tijdelijke beproevingen en tegenspoed. 282
- XXIV. Om de verwijdering van huiselijke kruisen te vragen. 287
- XXV. In tijd van onpasselijkheid en ziekte. 291
- XXVI. Bij den dood van bloedverwanten of vrienden. 296
- XXVII. Om door de voorspraak van Maria de bekeering te verkrijgen van iemand, die ons dierbaar is. 300
- XXVIII. Om de bewaring van den geest des geloofs en den bijstand van Maria in de nood-

- wendigheden der Kerk te vragen. 304
- XXIX. Voor de Heilige Kerk en voor onzen Heiligen Vader den Paus. 308
- XXX. Voor de lijdende zielen des vagevuurs. 312
- XXXI. Om de volharding in de liefde tot Maria te verkrijgen. 316

NOVEEN

ter eere van O. L. V. van Altijd-
durenden Bijstand.

- Voorafgaande bemerking. 321
- EERSTE DAG. Maria's Altijddurende Bijstand bevestigt ons in het geloof. 323
- TWEEDE DAG. Maria's Altijddurende Bijstand is de steun onzer hoop. 331
- DERDE DAG. Maria's Altijddurende Bijstand ontsteekt in ons hart het vuur der goddelijke liefde. 339
- VIERDE DAG. Maria's Altijddurende Bijstand verkrijgt ons de

genade om kuisch volgens onzen staat te leven.	347
VIJFDE DAG. Maria bezorgt ons door haren Altijddurenden Bij- stand den geest des gebeds.	354
ZESDE DAG. Maria's Altijddurende Bijstand is een krachtig hulp- middel tot een godvruchtig leven.	362
ZEVENDE DAG. Maria bezorgt ons door haren Altijddurenden Bij- stand het geduld in het lijden en in de beproevingen dezes levens.	371
ACHTSTE DAG. Maria's Altijddu- rende Bijstand is onze steun in tijdelijke bezwaren.	380
NEGENDE DAG. Maria geleidt ons door haren Altijddurenden Bij- stand ten hemel.	389
Litanie van Onze Lieve Vrouw.	398
Salve Regina.	401
Litanie ter eere van den H. Al- phonsus.	403
Gebeden onder de H. Mis, vol- gens den H. Leonardus de Portu Mauritio.	407

347

354

362

71

80

9
8
1
3

